Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komitejas (ANO EEK) Noteikumi Nr. 107 – Vienoti noteikumi par M_2 vai M_3 kategorijas transportlīdzekļu apstiprināšanu attiecībā uz to vispārīgo konstrukciju [2018/237]

(OV L 52, 23.2.2018., 1. lpp.)

Labota ar:

►C1 Kļūdu labojums, OV L 178, 20.5.2021., 6. lpp. (2018/237)

▼B

Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komitejas (ANO EEK) Noteikumi Nr. 107 – Vienoti noteikumi par M_2 vai M_3 kategorijas transportlīdzekļu apstiprināšanu attiecībā uz to vispārīgo konstrukciju [2018/237]

Ar visiem grozījumiem līdz:

07. sērijas grozījumu 1. papildinājumam – spēkā stāšanās datums: 2017. gada 22. jūnijs

07. sērijas grozījumu 1. labojums

SATURS

NOTEIKUMI

1. Darbības joma

2. Definīcijas

3. Apstiprinājuma pieteikums

4. Apstiprinājums

5. Prasības

6. Pārveidojums un transportlīdzekļa vai virsbūves tipa apstiprinājuma paplašinājums

7. Ražošanas atbilstība

8. Sankcijas par ražošanas neatbilstību

9. Pilnīga ražošanas izbeigšana

10. Pārejas noteikumi

11. Par apstiprinājuma testu veikšanu atbildīgo tehnisko dienestu un tipa apstiprinātāju iestāžu nosaukumi un adreses

12. Rezervēts

PIELIKUMI

1 1. daļa. Apstiprinājuma dokumentācija. Informācijas dokumentu paraugi

2. daļa. Paziņojumi

2. Apstiprinājuma marķējuma zīmju izkārtojums

3. Prasības, kas jāievēro attiecībā uz visiem transportlīdzekļiem

4. Paskaidrojošās shēmas

▼B

5. (Rezervēts)

6. Vadlīnijas durvju ar piedziņu aizvēršanas spēku un rampu ar piedziņu pretspēku mērīšanai

7. Alternatīvās prasības A un B klases transportlīdzekļiem

8. Piemērotība un pieejamība pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām

9. (Rezervēts)

10. Atsevišķas tehniskās vienības tipa apstiprinājums un tāda transportlīdzekļa tipa apstiprinājums, kurš aprīkots ar virsbūvi, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniskā vienība

11. Masa un izmēri

12. Papildu drošības prasības trolejbusiem

13 1. daļa. Ugunsdzēsības sistēma, kas apstiprināta kā sastāvdaļa

2. daļa. Ugunsdzēsības sistēma, kas uzstādīta specifiskā motora nodalījumā

1. DARBĪBAS JOMA

1.1. Šie noteikumi attiecas uz visiem vienstāva, divstāvu, nedalītiem vai posmainiem M_2 un M_3 ([1]) kategorijas transportlīdzekļiem.

1.2. Tomēr šo noteikumu prasības nepiemēro šādiem transportlīdzekļiem:

1.2.1. transportlīdzekļiem, kas konstruēti drošai apsargātu personu, piemēram, ieslodzīto, pārvadāšanai;

1.2.2. transportlīdzekļiem, kas īpaši konstruēti ievainotu vai slimu personu pārvadāšanai (ātrās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļiem);

1.2.3. paaugstinātas pārgājības transportlīdzekļiem;

1.2.4. transportlīdzekļiem, kas īpaši konstruēti skolēnu pārvadāšanai.

1.3. Šo noteikumu prasības attiecas uz turpmāk minētajiem transportlīdzekļiem vienīgi tiktāl, ciktāl tās ir savietojamas ar to paredzēto lietojumu un funkcijām:

1.3.1. transportlīdzekļiem, kas konstruēti policijas, drošības un bruņoto spēku vajadzībām;

1.3.2. transportlīdzekļiem ar sēdvietām, ko paredzēts izmantot vienīgi nekustīgā transportlīdzeklī, un kuri nav konstruēti vairāk kā astoņu personu (neskaitot vadītāju) pārvadāšanai esot kustībā. Šādi transportlīdzekļi ir, piemēram, pārvietojamas bibliotēkas, pārvietojamas baznīcas un pārvietojami labdarības centri. Lietotāju vajadzībām skaidri marķē tās šādu transportlīdzekļu sēdvietas, kas paredzētas izmantošanai kustībā esošā transportlīdzeklī.

([1]) Kā noteikts Konsolidētajā rezolūcijā par transportlīdzekļu konstrukciju (R.E.3.) (dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.3, 2. punkts),www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html

▼B

1.4. Kamēr nav pievienoti attiecīgi noteikumi, šie noteikumi neliedz līgumslēdzējai pusei precizēt prasības, ko piemēro transportlīdzekļiem, kurus reģistrē tās teritorijā, attiecībā uz audio un/vai vizuālas maršruta un/vai galamērķa attēlošanas iekārtas ierīkošanas un tehniskajām prasībām neatkarīgi no tā, vai iekārta atrodas transportlīdzeklī vai ārpus tā.

2. DEFINĪCIJAS

Šajos noteikumos:

2.1. "Transportlīdzeklis" ir M_2 vai M_3 kategorijas transportlīdzeklis 1. punktā noteiktajā darbības jomā.

2.1.1. Ir trīs transportlīdzekļu klases tādiem transportlīdzekļiem, kuru ietilpība pārsniedz 22 pasažierus, neskaitot vadītāju:

2.1.1.1. "I klase": transportlīdzekļi, kas izgatavoti ar laukumiem stāvošiem pasažieriem, ļaujot pasažieru iespējami biežu pārvietošanos;

2.1.1.2. "II klase": transportlīdzekļi, kas izgatavoti galvenokārt sēdošu pasažieru pārvadāšanai un konstruēti tā, lai būtu iespējams pārvadāt stāvošus pasažierus galvenajā ejā un/vai laukumā, kas nepārsniedz diviem dubultiem sēdekļiem paredzētu vietu;

2.1.1.3. "III klase": transportlīdzekļi, kas izgatavoti tikai sēdošu pasažieru pārvadāšanai;

2.1.1.4. transportlīdzekli drīkst uzskatīt par vairākām klasēm piederošu. Šādā gadījumā to drīkst apstiprināt katrai klasei, kurai tas atbilst.

2.1.2. Ir divas transportlīdzekļu klases tādiem transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, neskaitot vadītāju:

2.1.2.1. "A klase": stāvošu pasažieru pārvadāšanai konstruēti transportlīdzekļi; šīs klases transportlīdzeklī ir sēdvietas un vieta stāvošiem pasažieriem;

2.1.2.2. "B klase": transportlīdzekļi, kas nav konstruēti stāvošu pasažieru pārvadāšanai; šīs klases transportlīdzeklī nav paredzēta vieta stāvošiem pasažieriem.

2.1.3. "Posmains transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kas sastāv no diviem vai vairākiem savstarpēji savienotiem nedalītiem posmiem; katra posma pasažieru nodalījumi ir savstarpēji savienoti tā, lai pasažieri varētu brīvi pārvietoties starp tiem; nedalītie posmi ir pastāvīgi savienoti tā, lai tos varētu atdalīt, vienīgi izmantojot iekārtas, kuras parasti ir pieejamas tikai darbnīcās.

2.1.3.1. "Divstāvu posmains transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kas sastāv no diviem vai vairākiem savstarpēji savienotiem nedalītiem posmiem; katra posma pasažieru nodalījumi ir savstarpēji savienoti tā, lai pasažieri varētu brīvi pārvietoties starp tiem vismaz vienā stāvā; nedalītie posmi ir pastāvīgi savienoti tā, lai tos varētu atdalīt, vienīgi izmantojot iekārtas, kuras parasti ir pieejamas tikai darbnīcās.

▼B

2.1.4. “Transportlīdzeklis ar zemu grīdu” ir I, II vai A klases transportlīdzeklis, kur vismaz 35 % no stāvošiem pasažieriem paredzētā laukuma (vai tā priekšējā daļā posmainos transportlīdzekļos, vai apakšstāvā divstāvu transportlīdzekļos) ir laukums bez pakāpieniem, kurā ir pieeja vismaz vienām pasažieru durvīm.

2.1.5. “Virsbūve” ir atsevišķa tehniska vienība, kas ietver visu īpašo transportlīdzekļa iekšējo un ārējo aprīkojumu.

2.1.6. “Divstāvu transportlīdzeklis” ir transportlīdzeklis, kurā pasažieriem paredzētās vietas vismaz daļēji ir izkārtotas divos līmeņos, vienam līmenim nosedzot otru, turklāt augšstāvā nav paredzētas pasažieru stāvvietas.

2.1.7. “Atsevišķa tehniska vienība” ir ierīce, kura ir transportlīdzekļa daļa un kuras tipu var apstiprināt atsevišķi no transportlīdzekļa, bet tikai saistībā ar vienu vai vairākiem norādītiem transportlīdzekļu tipiem.

2.1.8. “Trolejbuss” ir transportlīdzeklis, ko piedzen ar enerģiju no ārējiem augšējiem kontakttīkla vadiem. Šajos noteikumos tas ietver arī tādus transportlīdzekļus, kuriem ir papildu iekšēji piedziņas līdzekļi (divu režīmu transportlīdzekļi) vai pagaidu ārējas vadāmības līdzekļi (vadāmie trolejbusi).

2.1.9. “Transportlīdzeklis bez jumta” ([1]) ir transportlīdzeklis, kuram nav jumta virs visa stāva vai tā daļas. Divstāvu transportlīdzekļa gadījumā tam jābūt augšstāvam. Pasažieru stāvvietas nedrīkst būt izvietotas stāvā bez jumta neatkarīgi no transportlīdzekļa klases.

2.2. “Tipa (tipu) definīcijas”

2.2.1. “Transportlīdzekļa tips” ir transportlīdzekļi, kuriem būtiski neatšķiras šādi aspekti:

a) virsbūves ražotājs;

b) šasijas ražotājs;

c) transportlīdzekļa koncepcija (> 22 pasažieriem vai ≤ 22 pasažieriem);

d) virsbūves koncepcija (vienstāva/divstāvu, posmains, ar zemu grīdu);

e) virsbūves tips, ja virsbūve apstiprināta kā atsevišķa tehniskā vienība.

2.2.2. “Virsbūves tips” atsevišķas tehniskās vienības tipa apstiprināšanas nolūkā ir virsbūves kategorija, kurai būtiski neatšķiras šādi aspekti:

a) virsbūves ražotājs;

b) transportlīdzekļa koncepcija (> 22 pasažieriem vai ≤ 22 pasažieriem);

([1]) Uz šādu transportlīdzekļu izmantošanu var attiekties noteikumi, kurus nosaka valstu administrācijas.

▼B

c) virsbūves koncepcija (vienstāva/divstāvu, posmains, ar zemu grīdu);

d) pilnīgi aprīkotas transportlīdzekļa virsbūves masa, kas ir mainīga 10 % robežās;

e) konkrēti transportlīdzekļa tipi, kuriem dotā tipa virsbūvi var uzstādīt.

2.2.3. "Ugunsdzēsības sistēmas tips" sastāvdaļas tipa apstiprināšanas nolūkā ir sistēmas, kuras būtiski neatšķiras šādos aspektos:

a) ugunsdzēsības sistēmas ražotājs;

b) ugunsdzēšanas līdzeklis;

c) izmantotais izplūdes atveres(-u) tips (piemēram, sprauslas, ugunsdzēšanas līdzekļa ģeneratora vai ugunsdzēšanas līdzekļa izplūdes caurules tips);

d) attiecīgā gadījumā propelenta gāze.

2.3. "Transportlīdzekļa, atsevišķas tehniskās vienības vai sastāvdaļas apstiprinājums" ir tāda transportlīdzekļa, virsbūves vai sastāvdaļas tipa apstiprinājums, kas definēts 2.2. punktā attiecībā uz šajos noteikumos noteiktajām konstrukcijas īpašībām.

2.4. "Stiprības struktūra" ir tā virsbūves daļa, kas palielina transportlīdzekļa stiprību apgāšanās negadījumā.

2.5. "Pasažieru durvis" ir durvis, kas paredzētas pasažieriem parastos apstākļos, kad vadītājs sēž.

2.6. "Divviru durvis" ir durvis, kas nodrošina divas vai divām līdzvērtīgas piekļuves ejas.

2.7. "Bīdāmas durvis" ir durvis, ko var atvērt vai aizvērt, vienīgi pabīdot tās pa vienu vai vairākām taisnām vai aptuveni taisnām sliedēm.

2.8. "Avārijas durvis" ir durvis, ko paredzēts lietot kā pasažieru izeju vienīgi izņēmuma gadījumos, jo īpaši avārijas situācijā.

2.9. "Avārijas logs" ir logs, kurā var arī nebūt stikla un kuru paredzēts lietot kā pasažieru izeju vienīgi avārijas situācijā.

2.10. "Dubultlogs vai daudzkārtīgs logs" ir avārijas logs, kas, sadalīts divās vai vairākās daļās pa iedomātu(-ām) vertikālu(-ām) līniju(-ām) (vai plakni(-ēm)), veido attiecīgi divas vai vairākas daļas, no kurām katra izmēru un piekļuves ziņā atbilst prasībām, kas attiecas uz parastiem avārijas logiem.

▼B

2.11. “Avārijas lūka” ir jumta vai grīdas atvērums, ko paredzēts lietot kā pasažieru avārijas izeju vienīgi avārijas situācijā.

2.12. “Avārijas izeja” ir avārijas durvis, avārijas logs vai avārijas lūka.

2.13. “Izeja” ir pasažieru durvis, savienotājkāpnes, puskāpnes vai avārijas izeja.

2.14. “Grīda vai stāvs”:

2.14.1. “Grīda” ir tā virsbūves daļa, uz kuras augšējās virsmas stāv pasažieri, atbalstās sēdošu pasažieru, vadītāja un ikviena apkalpes locekļa pēdas, kā arī var balstīties sēdekļu stiprinājumi;

2.14.2. “Stāvs” ir tā grīdas daļa, kas paredzēta tikai pasažieriem.

2.15. “Galvenā eja” ir telpa, pa kuru pasažieri no jebkuras sēdvietas vai sēdvietu rindas, vai katras speciālas vietas personām ratiņkrēslos var piekļūt jebkurai citai sēdvietai vai sēdvietu rindai, vai katrai speciālai vietai personām ratiņkrēslos, vai jebkurai citai piekļuves ejai no vai uz jebkurām pasažieru durvīm vai savienotājkāpnēm un visām pasažieru stāvvietām; tajā neietilpst:

2.15.1. telpa 300 mm garumā katras sēdvietas priekšā, izņemot gadījumus, kad sānis vērsta sēdvieta atrodas virs riteņa arkas un šo izmēru var samazināt līdz 225 mm (sk. 4. pielikuma 25. attēlu);

2.15.2. telpa virs jebkura pakāpiena vai kāpnēm (izņemot gadījumus, kad pakāpiena virsma ir savienota ar galvenās ejas vai piekļuves ejas virsmu) vai

2.15.3. jebkura telpa, pa kuru var piekļūt tikai vienai sēdvietai vai sēdvietu rindai, vai šķērseniski novietotam pretēju sēdekļu pārim vai sēdvietu rindai.

2.16. “Piekļuves eja” ir telpa, kas iestiepjas transportlīdzeklī no pasažieru durvīm uz augšu līdz tālākajai augšējā pakāpiena malai (galvenās ejas malai), savienotājkāpnēm vai puskāpnēm. Ja pie durvīm nav pakāpienu, par piekļuves eju uzskata telpu, ko mēra saskaņā ar 3. pielikuma 7.7.1. punkta prasībām, līdz 300 mm attālumam no pārbaudes mērierīces iekšējās virsmas sākumpunkta.

2.17. “Vadītāja nodalījums” ir telpa, kura paredzēta vienīgi vadītāja lietošanai, izņemot avārijas gadījumā, un kurā ir vadītāja sēdeklis, stūres rats, vadības ierīces, instrumenti un citas ierīces, kas vajadzīgas transportlīdzekļa vadīšanai vai izmantošanai.

▼B

2.18. “Transportlīdzekļa masa nokomplektētā stāvoklī” ir braukšanas kārtībā esoša, neslogota transportlīdzekļa masa kopā ar virsbūvi un ar sakabes ierīci velkoša transportlīdzekļa gadījumā, vai šasijas ar kabīni masa, ja ražotājs neuzstāda virsbūvi un/vai sakabes ierīci (ieskaitot dzeses vielu, eļļas, 90 % degvielas, 100 % citu šķidrumu, izņemot izlietoto ūdeni, instrumentus, rezerves riteni un vadītāju (75 kg) un – attiecībā uz autobusiem un tūristu autobusiem – apkalpes locekļa masu (75 kg), ja transportlīdzeklī ir apkalpes locekļa sēdvieta).

2.19. “Tehniski pieļaujamā maksimālā masa (M)” ir transportlīdzekļa maksimālā masa, kas pamatojas uz tā konstrukciju un veiktspējas tehniskajiem datiem, kādu to norādījis ražotājs. Tehniski pieļaujamo maksimālo masu izmanto transportlīdzekļa kategorijas noteikšanai.

2.20. “Pasažieris” ir persona, kas nav vadītājs vai apkalpes loceklis.

2.21. “Pasažieri ar pārvietošanās grūtībām” ir visi pasažieri, kuriem ir grūtības lietot sabiedrisko transportu, piemēram, personas ar invaliditāti (tostarp personas ar sensoriem vai intelektuāliem traucējumiem un personas ratiņkrēslos, personas ar locekļu bojājumiem, maza auguma personas, personas ar smagu bagāžu, gados vecākas personas, grūtnieces, personas ar iepirkšanās ratiņiem un personas ar bērniem (ieskaitot saliekamos ratiņos sēdošus bērnus).

2.22. “Persona ratiņkrēslā” ir persona, kas nespēcīguma vai invaliditātes dēļ pārvietojas ratiņkrēslā.

2.23. “Apkalpes loceklis” ir persona, kurai uzdots darboties kā otrajam vadītājam vai iespējamam palīgam.

2.24. “Pasažieru nodalījums” ir pasažieriem paredzētā telpa, izņemot jebkādu telpu, ko aizņem fiksētas ierīces, tādas kā bāri, mazas virtuves, tualetes vai bagāžas/preču nodalījumi.

2.25. “Pasažieru durvis ar piedziņu” ir pasažieru durvis, kuras darbina tikai ar enerģiju, kas nav muskuļu enerģija, un kuru atvēršanu un aizvēršanu, ja vien tā nenoris automātiski, attālināti veic vadītājs vai apkalpes loceklis.

2.26. “Automātiskas pasažieru durvis” ir pasažieru durvis ar piedziņu, kuras var atvērt (izņemot avārijas vadības ierīču lietošanu) vienīgi tad, ja pasažieris iedarbina to vadību pēc tam, kad šo vadību ir aktivējis vadītājs, un kuras pēc tam aizveras automātiski.

2.27. “Kustības bloķētājs” ir ierīce, kas neļauj nekustīgam transportlīdzeklim uzsākt kustību, ja durvis nav pilnīgi aizvērtas.

▼B

2.28. “Vadītāja darbināmas pasažieru durvis” ir pasažieru durvis, kuras parasti atver un aizver vadītājs.

2.29. “Prioritāra sēdvieta” ir sēdvieta ar lielāku telpu, kas paredzēta pasažieriem ar pārvietošanās grūtībām un ir attiecīgi marķēta.

2.30. “Iekāpšanas palīgierīce” ir ierīce, kas atvieglo ratiņkrēsla iekļūšanu transportlīdzeklī, tāda kā pacēlājs, rampa utt.

2.31. “Nolaišanas sistēma” ir sistēma, kas transportlīdzekļa virsbūvi vai tās daļu nolaiž zemāk un paceļ augstāk attiecībā pret normālo stāvokli braucot.

2.32. “Pacēlājs” ir ierīce vai sistēma ar platformu, ko var pacelt vai nolaist, lai nodrošinātu pasažierim pārvietošanos starp pasažieru nodalījuma grīdu un zemi vai ietves malu.

2.33. “Rampa” ir ierīce, kas pārsedz telpu starp pasažieru nodalījuma grīdu un zemi vai ietvi. Lietošanas stāvoklī tā ietver jebkuru virsmu, kas rampas izmantošanas gaitā varētu būt kustīga vai būt pieejama lietošanai un pa kuru paredzēts pārvietoties ratiņkrēslam.

2.34. “Portatīva rampa” ir rampa, ko vadītājs vai apkalpes loceklis var noņemt no transportlīdzekļa un pārvietot.

2.35. “Noņemams sēdeklis” ir sēdeklis, ko var viegli noņemt no transportlīdzekļa.

2.36. “Priekšējais” un “aizmugurējais” norāda uz transportlīdzekļa priekšu vai aizmuguri atbilstoši normālajam kustības virzienam; attiecīgi ir saprotami termini “uz priekšu”, “pats priekšējais”, “uz aizmuguri” un “pats aizmugurējais” utt.

2.37. “Savienotājkāpnes” ir kāpnes, kas ļauj pārvietoties starp augšstāvu un apakšstāvu.

2.38. “Atsevišķs nodalījums” ir transportlīdzekļa telpa, kurā pasažieri vai apkalpe var atrasties transportlīdzekļa izmantošanas laikā un kura ir nodalīta no citām pasažieru vai apkalpes telpām, izņemot gadījumus, kad starpsiena ļauj pasažieriem ieskatīties nākamajā pasažieru nodalījumā, un kura ir bez durvīm savienota ar galveno eju.

2.39. “Puskāpnes” ir kāpnes no augšstāva, kas ved uz avārijas durvīm.

2.40. “Pasažieru durvju apgaismojums” ir transportlīdzekļa apgaismes ierīce(-es), kas konstruēta(-as), lai apgaismotu ārpusi pasažieru durvju un riteņu tuvumā.

▼B

2.41. “Nakts bloķēšanas sistēma” ir sistēma, kas paredzēta transportlīdzekļa pasažieru durvju un avārijas durvju nodrošināšanai pret atvēršanu.

2.42. “Avārijas apgaismojuma sistēma” ir sistēma, kas nodrošina minimālu apgaismojuma līmeni, kurš nepieciešams, lai ļautu braucējiem droši izkļūt no transportlīdzekļa, tostarp pa avārijas izejām.

2.43. “Drošības zīme” ir vizuālu elementu konfigurācija, kas paredzēta ar drošību saistīta paziņojuma sniegšanai.

3. APSTIPRINĀJUMA PIETEIKUMS

3.1. Apstiprinājuma pieteikumu par:

a) transportlīdzekļa tipu vai

b) atsevišķas tehniskās vienības tipu, vai

c) transportlīdzekļa tipu, kas aprīkots ar virsbūvi, kura jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība, vai

d) sastāvdaļas tipu

attiecībā uz tā konstrukcijas īpašībām iesniedz atbildīgais ražotājs vai tā pienācīgi pilnvarots pārstāvis.

3.2. Ja apstiprinājuma pieteikums attiecas uz transportlīdzekli, ko izgatavo, samontējot šasiju ar apstiprināta tipa virsbūvi, termins “ražotājs” attiecas uz samontētāju.

3.3. Informācijas dokumenta paraugs attiecībā uz konstrukcijas īpašībām ir dots 1. pielikuma 1. daļā.

3.3.1. 1. papildinājums: transportlīdzekļa tipam,

3.3.2. 2. papildinājums: virsbūves tipam,

3.3.3. 3. papildinājums: transportlīdzekļa tipam, kuru aprīko ar virsbūvi, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība,

3.3.4. 4. papildinājums: ugunsdzēsības sistēmas tipam.

3.4. Ja apstiprinājuma pieteikums attiecas uz transportlīdzekļa tipu, attiecīgā gadījumā ražotājs sniedz arī šādus dokumentus:

3.4.1. informāciju par uzstādīto ugunsdzēsības sistēmu:

3.4.1.1. ja ugunsdzēsības sistēma ir apstiprināta kā sastāvdaļa, apstiprinājuma paziņojuma veidlapas (1. pielikuma 2. daļas 4. papildinājums) kopiju un ugunsdzēsības sistēmas montāžas analīzi (skatīt 3. pielikuma 7.5.1.5.4.2. punktu), vai

▼B

3.4.1.2. ja ugunsdzēsības sistēma ir uzstādīta specifiskā motora nodalījumā, analīzi par ugunsdzēsības sistēmas uzstādīšanu (skatīt 3. pielikuma 7.5.1.5.4.2. punktu) un dokumentāciju, kas noteikta 13. pielikuma 2. daļas 1.3. punktā.

3.5. Apstiprināmā(-o) transportlīdzekļa(-u), virsbūves(-ju) vai ugunsdzēsības sistēmas(-u) tipa paraugu iesniedz tehniskajam dienestam, kas ir atbildīgs par tipa apstiprināšanas testu veikšanu.

4. APSTIPRINĀJUMS

4.1. Ja transportlīdzeklis, virsbūve vai ugunsdzēsības sistēma, kas iesniegta tipa apstiprinājuma saņemšanai saskaņā ar šiem noteikumiem, atbilst 5. punkta prasībām, minētajam transportlīdzeklim, virsbūvei vai ugunsdzēsības sistēmai piešķir tipa apstiprinājumu.

4.2. Katram apstiprinātajam tipam piešķir apstiprinājuma numuru. Tā pirmie divi cipari (pašlaik 07, atbilstīgi 07. sērijas grozījumiem) norāda grozījumu sēriju, kura ietver jaunākos, būtiskākos tehniskos grozījumus, kas šajos noteikumos izdarīti apstiprinājuma izsniegšanas laikā. Viena un tā pati līgumslēdzēja puse nedrīkst piešķirt tādu pašu numuru citam transportlīdzekļa, virsbūves vai ugunsdzēsības sistēmas tipam 2.2. punkta izpratnē.

4.3. Paziņojumu par transportlīdzekļa, virsbūves vai ugunsdzēsības sistēmas tipa apstiprinājumu vai apstiprinājuma paplašinājumu saskaņā ar šiem noteikumiem nosūta nolīguma līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro šos noteikumus, izmantojot veidlapu, kas atbilst šo noteikumu 1. pielikuma 2. daļā dotajam paraugam.

4.4. Katram transportlīdzeklim, virsbūvei vai ugunsdzēsības sistēmai, kas atbilst transportlīdzekļa, virsbūves vai ugunsdzēsības sistēmas tipam, kurš apstiprināts saskaņā ar šiem noteikumiem, skaidri redzamā un viegli pieejamā vietā, kas norādīta apstiprinājuma veidlapā, piestiprina starptautiski atzītu apstiprinājuma marķējuma zīmi, kuru veido:

4.4.1. aplī ietverts burts “E”, kam seko tās valsts pazīšanas numurs, kas piešķīrusi apstiprinājumu; ([1]);

4.4.2. pa labi no 4.4.1. punktā noteiktā apļa – šo noteikumu numurs, kam seko burts “R”, domuzīme un apstiprinājuma numurs, un

4.4.3. papildu simbols, kuru veido romiešu cipari, kas apzīmē klasi(-es), kurā(-ās) apstiprināts transportlīdzeklis vai virsbūve. Ja virsbūvei apstiprinājums piešķirts atsevišķi, marķējumā papildus iekļauj burtu “S”.

([1]) 1958. gada nolīguma līgumslēdzēju pušu pazīšanas numuri ir norādīti Konsolidētās rezolūcijas par transportlīdzekļu konstrukciju (R.E.3), dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.3, 3. pielikumā. www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html

▼B

4.5. Ja transportlīdzeklis atbilst transportlīdzekļa tipam, kas apstiprināts saskaņā ar vienu vai vairākiem citiem noteikumiem, kuri pievienoti nolīgumam kā pielikumi, tad valstī, kas piešķīrusi apstiprinājumu saskaņā ar šiem noteikumiem, 4.4.1. punktā noteikto simbolu neatkārto; šādā gadījumā noteikumu un apstiprinājuma numuru, kā arī visu to noteikumu papildu simbolus, saskaņā ar kuriem ir piešķirts apstiprinājums valstī, kas ir piešķīrusi apstiprinājumu saskaņā ar šiem noteikumiem, novieto vertikālās slejās pa labi no 4.4.1. punktā noteiktā simbola.

4.6. Apstiprinājuma marķējuma zīme ir skaidri salasāma un neizdzēšama.

4.7. Apstiprinājuma marķējuma zīmi novieto blakus transportlīdzekļa vai virsbūves datu plāksnei, ko piestiprinājis ražotājs, vai uz tās.

Apstiprinājuma marķējuma zīmi piestiprina ugunsdzēsības sistēmas galvenajai daļai. Marķējumam nav obligāti jābūt redzamam, kad sistēma ir uzstādīta transportlīdzeklī.

4.8. Šo noteikumu 2. pielikumā sniegti apstiprinājuma marķējuma izvietojuma piemēri.

5. PRASĪBAS

5.1. Visiem transportlīdzekļiem jāatbilst šo noteikumu 3. pielikumā noteiktajām prasībām. Atsevišķi apstiprinātām virsbūvēm jāatbilst 10. pielikumam. Transportlīdzeklim, kura virsbūvei tipa apstiprinājums piešķirts saskaņā ar 10. pielikumu, apstiprināšanu pabeidz saskaņā ar 3. pielikumu. Atsevišķi apstiprinātām ugunsdzēsības sistēmām jāatbilst 13. pielikuma 1. daļai. Transportlīdzeklim ar specifiskā motora nodalījumā uzstādītu ugunsdzēsības sistēmu, jāatbilst 13. pielikuma 2. daļas prasībām.

5.2. I klases transportlīdzekļi ir pieejami personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, tostarp vismaz vienai personai ratiņkrēslā un vieniem bērnu ratiņiem vai atlocītiem saliekamajiem bērnu ratiņiem atbilstoši 8. pielikumā dotajiem tehniskajiem noteikumiem. Nedalītas konstrukcijas I klases transportlīdzekļos ratiņkrēsla izvietošanas vietu var apvienot ar atlocītiem saliekamajiem bērnu ratiņiem vai bērnu ratiņiem paredzēto vietu. Šādā gadījumā šajā vietā vai blakus tai ir piestiprinātas zīmes ar šādu tekstu, līdzīgu tekstu vai piktogrammu:

“Lūdzu, atbrīvojiet šo vietu personai ratiņkrēslā.”

5.3. Līgumslēdzējas puses var brīvi izvēlēties piemērotāko risinājumu, lai panāktu uzlabotu piekļuvi transportlīdzekļiem, kas nav I klases transportlīdzekļi. Tomēr gadījumos, kad transportlīdzekļi, kas nav I klases transportlīdzekļi, ir aprīkoti ar funkcijām vai ierīcēm, ko lieto personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām un/vai personas ratiņkrēslos, šīm funkcijām vai ierīcēm jāatbilst attiecīgajām 8. pielikuma prasībām.

▼B

5.4. Nekas šajos noteikumos neliedz līgumslēdzējas puses valsts iestādēm noteikt, ka zināmi darbības veidi ir rezervēti transportlīdzekļiem, kas īpaši aprīkoti saskaņā ar 8. pielikumu, lai pārvadātu pasažierus ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

5.5. Ja nav norādīts citādi, visus mērījumus veic transportlīdzeklim ar masu nokomplektētā stāvoklī, tam stāvot uz līdzenas, horizontālas virsmas un esot normālā braukšanas stāvoklī. Ja ir piestiprināta nolaišanas sistēma, to iestata tā, lai transportlīdzeklis atrastos normālā braukšanas augstumā. Ja virsbūvi apstiprina kā atsevišķu tehnisko vienību, virsbūves stāvokli attiecībā pret līdzeno horizontālo virsmu norāda ražotājs.

5.6. Kad vien šajos noteikumos transportlīdzekļa ar mehānisko balstiekārtu virsmai ir noteikta prasība būt horizontālai vai konkrētā leņķī, kad transportlīdzeklim ir masa nokomplektētā stāvoklī, šī virsma drīkst pārsniegt norādīto slīpumu vai būt slīpa, kad transportlīdzeklim ir masa nokomplektētā stāvoklī, ar nosacījumu, ka noteiktā prasība ir ievērota tādos slogojuma apstākļos, kurus norādījis ražotājs. Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar nolaišanas sistēmu, to nedrīkst darbināt.

6. PĀRVEIDOJUMS UN TRANSPORTLĪDZEKĻA VAI VIRSBŪVES TIPA APSTIPRINĀJUMA PAPLAŠINĀJUMS

6.1. Par visiem transportlīdzekļa, virsbūves vai ugunsdzēsības sistēmas pārveidojumiem jāziņo tipa apstiprinātājai iestādei, kas apstiprinājusi šo transportlīdzekļa tipu. Minētā iestāde var vai nu:

6.1.1. uzskatīt, ka veiktajiem izmaiņām nav būtiskas nelabvēlīgas ietekmes un ka jebkurā gadījumā transportlīdzeklis, virsbūve vai ugunsdzēsības sistēma joprojām atbilst prasībām, vai

6.1.2. pieprasīt vēl vienu testa ziņojumu no tehniskā dienesta, kas ir atbildīgs par testu veikšanu.

6.2. Par apstiprinājumu vai apstiprinājuma atteikumu, kurā precizēti veiktie pārveidojumi, saskaņā ar šo noteikumu 4.3. punktā noteikto procedūru paziņo nolīguma līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro šos noteikumus.

6.3. Tipa apstiprinātāja iestāde, kas piešķir apstiprinājuma paplašinājumu, šādam paplašinājumam piešķir sērijas numuru un, izmantojot paziņojuma veidlapu, kura atbilst paraugam šo noteikumu 1. pielikuma 2. daļā, informē par to pārējās 1958. gada nolīguma līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus.

7. RAŽOŠANAS ATBILSTĪBA

Ražošanas atbilstības nodrošināšanas procedūrām jāatbilst nolīguma 2. papildinājumā (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) noteiktajām procedūrām, ievērojot šādas prasības:

▼B

7.1. Transportlīdzekļus, virsbūves un ugunsdzēsības sistēmas, kas apstiprinātas saskaņā ar šiem noteikumiem, ražo atbilstīgi apstiprinātajam tipam, izpildot 5. punktā noteiktās prasības.

7.2. Tipa apstiprinātāja iestāde, kura piešķīrusi tipa apstiprinājumu, jebkurā laikā var pārbaudīt katrā ražotnē piemērotās atbilstības kontroles metodes. Parasti šādas pārbaudes veic reizi divos gados.

8. SANKCIJAS PAR RAŽOŠANAS NEATBILSTĪBU

8.1. Apstiprinājumu, kas piešķirts attiecībā uz transportlīdzekļa, virsbūves vai ugunsdzēsības sistēmas tipu saskaņā ar šiem noteikumiem, var anulēt, ja nav izpildītas 5. punktā minētās prasības.

8.2. Ja nolīguma līgumslēdzēja puse, kas piemēro šos noteikumus, anulē tās iepriekš piešķirtu apstiprinājumu, tā paziņo par to pārējām līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro šos noteikumus, izmantojot paziņojuma veidlapu, kas atbilst šo noteikumu 1. pielikuma 2. daļā dotajam paraugam.

9. PILNĪGA RAŽOŠANAS IZBEIGŠANA

Ja apstiprinājuma turētājs pilnīgi pārtrauc saskaņā ar šiem noteikumiem apstiprinātā transportlīdzekļa, virsbūves vai ugunsdzēsības sistēmas tipa ražošanu, viņš par to informē tipa apstiprinātāju iestādi, kas šo apstiprinājumu piešķīrusi. Pēc atbilstoša paziņojuma saņemšanas minētā iestāde, izmantojot paziņojuma veidlapu, kas atbilst šo noteikumu 1. pielikuma 2. daļā dotajam paraugam, informē par to pārējās 1958. gada nolīguma puses, kas piemēro šos noteikumus.

10. PĀREJAS NOTEIKUMI

10.1. No 04. sērijas grozījumu oficiālās spēkā stāšanās dienas nolīguma puse, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt apstiprinājumu saskaņā ar šiem noteikumiem, kuri grozīti ar 04. sērijas grozījumiem.

10.2. Pēc 24 mēnešiem no 04. sērijas grozījumu spēkā stāšanās dienas līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, piešķir apstiprinājumus tikai tad, ja apstiprināmais transportlīdzekļa tips atbilst prasībām, kas paredzētas šajos noteikumos, kuri grozīti ar 04. sērijas grozījumiem.

10.3. Pēc 36 mēnešiem no 04. sērijas grozījumu stāšanās spēkā līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, var atteikties piešķirt valsts/reģionālos apstiprinājumus un veikt pirmreizēju reģistrāciju valstī (ekspluatācijas uzsākšanu) transportlīdzeklim, kas neatbilst šo noteikumu 04. sērijas grozījumu prasībām.

▼B

10.4. Līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt saskaņā ar šo noteikumu 03. sērijas grozījumiem piešķirtu apstiprinājumu paplašinājumus transportlīdzekļiem, kurus neietekmē 04. sērijas grozījumi.

10.5. Neatkarīgi no 10.2. un 10.3. punkta noteikumiem apstiprinājumi, kas piešķirti saskaņā ar šo noteikumu 03. sērijas grozījumiem, transportlīdzekļiem, kurus neietekmē 04. sērijas grozījumi, paliek spēkā, un līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, tos turpina atzīt.

10.6. No 05. sērijas grozījumu oficiālās spēkā stāšanās dienas nolīguma puse, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt apstiprinājumu saskaņā ar šiem noteikumiem, kuri grozīti ar 05. sērijas grozījumiem.

10.7. Pēc 24 mēnešiem no 05. sērijas grozījumu spēkā stāšanās dienas līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, piešķir apstiprinājumus tikai tad, ja apstiprināmais transportlīdzekļa tips atbilst šo noteikumu prasībām, kas grozītas ar 05. sērijas grozījumiem.

10.8. Pēc 36 mēnešiem no 05. sērijas grozījumu stāšanās spēkā līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, var atteikties piešķirt valsts/reģionālos apstiprinājumus un veikt pirmreizēju reģistrāciju valstī (ekspluatācijas uzsākšanu) transportlīdzeklim, kas neatbilst šo noteikumu 05. sērijas grozījumu prasībām.

10.9. Neskarot 10.7. un 10.8. punktu, līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, turpina atzīt tipa apstiprinājumus, kuri piešķirti saskaņā ar iepriekšējo sēriju grozījumiem un kurus neietekmē 05. sērijas grozījumi.

10.10. Līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt apstiprinājumu paplašinājumus transportlīdzekļiem, kurus neietekmē 05. sērijas grozījumi.

10.11. Pēc 48 mēnešiem no 06. sērijas grozījumu spēkā stāšanās dienas līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, piešķir tipa apstiprinājumus tikai tad, ja apstiprināmais transportlīdzekļa tips atbilst šo noteikumu prasībām, kas grozītas ar 06. sērijas grozījumiem.

10.12. Līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt tipa apstiprinājumu paplašinājumus esošiem tipiem, kas apstiprināti saskaņā ar šo noteikumu 05. sērijas grozījumiem.

10.13. Pēc 60 mēnešiem no šo noteikumu 06. sērijas grozījumu spēkā stāšanās dienas līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro šos noteikumus, valsts vai reģionālā tipa apstiprinājuma nolūkā nav pienākuma atzīt transportlīdzekli, kura tips apstiprināts atbilstoši šo noteikumu 05. sērijas grozījumiem.

▼B

10.14. No 07. sērijas grozījumu oficiālās spēkā stāšanās dienas līgumslēdzēja puse, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt vai atzīt tipa apstiprinājumus saskaņā ar šiem noteikumiem, kuri grozīti ar 07. sērijas grozījumiem.

10.15. No 2020. gada 1. septembra līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro šos noteikumus, piešķir tipa apstiprinājumus I un II klases transportlīdzekļu tipiem tikai tad, ja apstiprināmie transportlīdzekļu tipi atbilst šo noteikumu prasībām, kas grozītas ar 07. sērijas grozījumiem.

10.16. Līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt tipa apstiprinājumu paplašinājumus esošiem tipiem, kas piešķirti saskaņā ar šo noteikumu 06. sērijas grozījumiem.

10.17. No 2021. gada 1. septembra līgumslēdzējām pusēm, kas piemēro šos noteikumus, nav pienākuma valsts vai reģionālā tipa apstiprināšanas vajadzībām pieņemt I vai II klases transportlīdzekli, kura tips apstiprināts saskaņā ar šo noteikumu 06. sērijas grozījumiem.

10.18. Neskarot 10.14. un 10.16. punktu, līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, turpina atzīt tipa apstiprinājumus, kas piešķirti saskaņā ar 06. sērijas grozījumiem transportlīdzekļiem, kurus neietekmē 07. sērijas grozījumi.

11. PAR APSTIPRINĀJUMA TESTU VEIKŠANU ATBILDĪGO TEHNISKO DIENESTU UN TIPA APSTIPRINĀTĀJU IESTĀŽU NOSAUKUMI UN ADRESES

Nolīguma līgumslēdzējas puses, kas piemēro šos noteikumus, paziņo Apvienoto Nāciju Organizācijas Sekretariātam to tehnisko dienestu nosaukumus un adreses, kas atbildīgi par apstiprināšanas testu veikšanu, un tipa apstiprinātāju iestāžu nosaukumus un adreses, kuras piešķir apstiprinājumu un kurām jānosūta veidlapas, kas apliecina citās valstīs izdotu apstiprinājumu vai tā paplašinājumu, vai atteikumu vai anulēšanu.

12. REZERVĒTS

▼B

1. PIELIKUMS

1. DAĻA

1. papildinājums

APSTIPRINĀJUMA DOKUMENTĀCIJA

Informācijas dokumentu paraugi

Informācijas dokumenta paraugs atbilstīgi Noteikumiem Nr. 107 par M_2 vai M_3 kategorijas transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu attiecībā uz to vispārīgo konstrukciju

Turpmāk norādīto informāciju attiecīgā gadījumā iesniedz trīs eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visus rasējumus iesniedz pienācīgā mērogā, A4 formātā vai salocītus līdz A4 formātam un pietiekami detalizētus. Ja ir fotoattēli, tajos redzama pietiekama detalizācija.

Ja sistēmām, sastāvdaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām ir elektroniskā vadība, sniedz informāciju par tās darbību.

1. VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

1.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....

1.2. Tips: .....

1.2.1. Šasija: .....

1.2.2. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums (b): ..

1.3.1. Šasija: .....

1.3.2. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.3.3. Minētā marķējuma atrašanās vieta: .....

1.3.3.1. Šasija: .....

1.3.3.2. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.4. Transportlīdzekļa kategorija (c): .....

1.5. Ražotāja nosaukums un adrese: .....

1.6. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es): .....

2. TRANSPORTLĪDZEKĻA KONSTRUKCIJAS VISPĀRĪGS RAKSTUROJUMS

2.1. Transportlīdzekļa parauga fotoattēli un/vai rasējumi: .....

2.2. Visa transportlīdzekļa rasējums mērogā: .....

2.3. Asu un riteņu skaits: .....

2.3.1. Asu ar dubultriteņiem skaits un novietojums: .....

▼B

2.3.2. Vadāmo asu skaits un novietojums: .....

2.4. Šasija (ja ir) (kopskata rasējums): .....

2.5. Garensijām izmantotais materiāls (d): .....

2.6. Motora novietojums un konfigurācija: .....

2.7. Vadītāja kabīne (priekšā vai normāla) (z): .....

2.8. Satiksmes puse:

2.8.1. Transportlīdzeklis ir aprīkots satiksmei pa labo/kreiso ([1]) pusi:

2.9. Norādīt, vai mehāniskais transportlīdzeklis ir paredzēts piekabju vilkšanai un vai piekabe ir puspiekabe, ar jūgstieni vai centrālass piekabe:

3. MASAS UN GABARĪTI (E) (KG UN MM) (ATTIECĪGĀ GADĪJUMĀ SNIEDZ NORĀDI UZ RASĒJUMU)

3.1. Garenbāze(-es) (pie pilna slogojuma) (f): .....

3.2. Transportlīdzekļa gabarītu diapazons (kopumā): .....

3.2.1. Šasijai ar virsbūvi:

3.2.1.1. Garums (j): .....

3.2.1.2. Platums (k): .....

3.2.1.3. Augstums (nokomplektētam) (l) (balstiekārtai ar regulējamu augstumu norāda nominālo pozīciju esot kustībā): .....

3.2.1.4. Priekšējā pārkare (m): .....

3.2.1.5. Aizmugurējā pārkare (n): .....

3.3. Transportlīdzekļa ar tehniski pieļaujamo maksimālo masu smaguma centra pozīcija garenvirzienā, šķērsvirzienā un vertikālā virzienā: .....

3.4. Transportlīdzekļa masa kopā ar virsbūvi un kopā ar sakabes ierīci, ja tas nav M_1 kategorijas vilcējs un ja to uzstāda ražotājs, vai šasijas masa vai šasijas masa ar kabīni bez virsbūves un/vai sakabes ierīces, ja ražotājs neuzstāda virsbūvi un/vai sakabes ierīci (ieskaitot šķidrumus, instrumentus, rezerves riteni un vadītāju, kā arī apkalpes locekli autobusu un tūristu autobusu gadījumā, ja šajā transportlīdzeklī ir apkalpes locekļa sēdvieta) (o) (maksimālā un minimālā katram variantam): .....

3.4.1. Šīs masas sadalījums pa asīm un – puspiekabes vai centrālass piekabes gadījumā – slodze uz sakabes punktu (maksimālā un minimālā katram variantam): .....

3.5. Ražotāja noteiktā tehniski pieļaujamā maksimālā masa (y) (maksimālā un minimālā katram variantam): .....

([1]) Lieko svītrot (ir gadījumi, kad nekas nav jāsvītro, jo atbilst vairāk nekā viens ieraksts).

▼B

3.5.1. Šīs masas sadalījums pa asīm (maksimālā un minimālā katram variantam): .....

3.6. Tehniski pieļaujamā maksimālā slodze/masa uz katru asi: .....

3.7. Tehniski pieļaujamā maksimālā masa uz sakabes punktu: .....

3.7.1. mehāniskajam transportlīdzeklim: .....

4. VIRSBŪVE

4.1. Virsbūves tips: vienstāva / divstāvu / posmaina / ar zemo grīdu ([1])

4.2. Izmantotie materiāli un izgatavošanas metodes: .....

4.3. Ugunsdzēsības sistēma

4.3.1. Ugunsdzēsības sistēmas marka un tips: .....

4.3.2. Attiecīgā gadījumā ugunsdzēsības sistēmas tipa apstiprinājuma numurs:

4.3.3. Attiecīgā gadījumā ugunsdzēsības sistēma specifiskam motora nodalījumam ([2]):

4.3.3.1. Ugunsdzēšanas līdzeklis (marka un tips): .....

4.3.3.2. Ugunsdzēšanas līdzekļa masa: .....

4.3.3.3. Izplūdes atveres tips: .....

4.3.3.4. Izplūdes atveru skaits: .....

4.3.3.5. Attiecīgā gadījumā propelenta gāzes tips: .....

5. ĪPAŠI NOTEIKUMI TRANSPORTLĪDZEKĻIEM, KURUS LIETO PASAŽIERU PĀRVADĀŠANAI UN KUROS PAPILDUS VADĪTĀJA SĒDEKLIM IR VAIRĀK NEKĀ ASTOŅI SĒDEKĻI

5.1. Transportlīdzekļa klase (I klase, II klase, III klase, A klase, B klase):

5.2. Laukums pasažieriem (m^2): .....

5.2.1. Kopā (S_o): .....

5.2.2. Augšstāvā (S_{oa}) ([1]): .....

5.2.3. Apakšstāvā (S_{ob}) ([1]): .....

5.2.4. Pasažieru stāvvietām (S_1): .....

5.3. Pasažieru (sēdvietu un stāvvietu) skaits: .....

5.3.1. Kopā (N) ([3]) ([4]): .....

([1]) Lieko svītrot (ir gadījumi, kad nekas nav jāsvītro, jo atbilst vairāk nekā viens ieraksts).
([2]) Paskaidrojums. Attiecīgā gadījumā pievieno arī dokumentācijas saskaņā ar 13. pielikuma 2. daļas 1.3. punktu.
([3]) Posmainam transportlīdzeklim norāda sēdvietu skaitu katrā nedalītajā posmā.
([4]) Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ratiņkrēslu pārvadāšanai, šeit norāda pārvadājamo ratiņkrēslu maksimālo skaitu. Ja pasažieru ietilpība ir atkarīga no pārvadājamo ratiņkrēslu skaita, norāda pieļaujamās sēdošu un stāvošu pasažieru, kā arī pasažieru ratiņkrēslos kombinācijas.

▼B

5.3.2. Augšstāvā (N_a) ([1]) ([2]) ([3]): .....

5.3.3. Apakšstāvā (N_b) ([1]) ([2]) ([3]): .....

5.4. Pasažieru (sēdvietu) skaits ([4]): .....

5.4.1. Kopā (A) ([2]) ([3]): .....

5.4.2. Augšstāvā (A_a) ([1]) ([2]) ([3]): .....

5.4.3. Apakšstāvā (A_b) ([1]) ([2]) ([3]): .....

5.5. Apkalpes locekļa sēdvieta: ir/nav ([1])

5.6. Pasažieru durvju skaits: .....

5.7. Avārijas izeju skaits (durvis, logi, avārijas lūkas, savienotājkāpnes un puskāpnes): .....

5.7.1. Kopā: .....

5.7.2. Augšstāvā ([1]): .....

5.7.3. Apakšstāvā ([1]): .....

5.8. Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3): .....

5.9. Vieta uz jumta bagāžas pārvadāšanai (m^2): .....

5.10. Tehniskās ierīces, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (piemēram, rampa, celšanas platforma, nolaišanas sistēma), ja tās ir uzstādītas: .....

6. ĪPAŠI NOTEIKUMI TROLEJBUSIEM

6.1. Īpaši vides apstākļi drošai ekspluatācijai:

6.1.1. Temperatūra .....

6.1.2. Ārējās vides mitruma līmenis .....

6.1.3. Atmosfēras spiediens .....

6.1.4. Augstums virs jūras līmeņa .....

6.2. Transportlīdzeklis

6.2.1. Izmēri ar bloķētiem kontaktstieņiem .....

6.2.2. Elektroapgāde .....

6.2.3. Kontakttīkla nominālais spriegums (V) .....

6.2.4. Transportlīdzekļa tīkla strāva (A), ieskaitot palīgpiedziņu, apsildes, ventilācijas un gaisa kondicionēšanas sistēmu (*HVAC*) .....

([1]) Lieko svītrot (ir gadījumi, kad nekas nav jāsvītro, jo atbilst vairāk nekā viens ieraksts).
([2]) Posmainam transportlīdzeklim norāda sēdvietu skaitu katrā nedalītajā posmā.
([3]) Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ratiņkrēslu pārvadāšanai, šeit norāda pārvadājamo ratiņkrēslu maksimālo skaitu. Ja pasažieru ietilpība ir atkarīga no pārvadājamo ratiņkrēslu skaita, norāda pieļaujamās sēdošu un stāvošu pasažieru, kā arī pasažieru ratiņkrēslos kombinācijas.
([4]) Paskaidrojums. Attiecīgā gadījumā pievieno arī dokumentācijas saskaņā ar 13. pielikuma 2. daļas 1.3. punktu.

▼B

6.2.5. Veiktspēja .....

6.2.6. Maksimālais ātrums (km/h: parasta darbība / autonoma darbība) .....

6.2.7. Maksimālais slīpums (%: parasta darbība / autonoma darbība) .....

6.2.8. Galveno elektrisko ķēžu apraksts .....

6.2.9. Principshēmas .....

6.2.10. Aizsardzības pasākumi (kopskata diagrammas un rasējumi) .....

6.2.11. Izolācijas pārraudzība (ja ir) .....

6.2.12. Pārraudzības ierīces marka un tips .....

6.2.13. Pārraudzības principa apraksts .....

6.2.14. Sastāvdaļu izolācijas līmeņa apraksts .....

6.3. Elektromotors

6.3.1. Elektromotora marka un tips .....

6.3.2. Tips (tinumi, ierosme) .....

6.3.3. Maksimālā stundas / nepārtrauktā jauda (kW) .....

6.3.4. Nominālais spriegums (V) .....

6.3.5. Nominālā strāva (A) .....

6.3.6. Nominālā frekvence (Hz) .....

6.3.7. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.4. Energoelektronika

6.4.1. Vilces invertora marka un tips .....

6.4.2. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.3. Dzeses sistēma .....

6.4.4. 24 V akumulatoru baterijas uzlādes ierīces marka un tips .....

6.4.5. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.6. Dzeses sistēma .....

6.4.7. Trīsfāzu maiņstrāvas barošanas bloka marka un tips .....

6.4.8. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.9. Dzeses sistēma .....

6.5. Autonomas darbības elektroapgāde:

6.5.1. Uzkrāšanas sistēma .....

6.5.2. Akumulatoru baterija/superkondensatori .....

6.5.3. Uzkrāšanas sistēmas marka un tips .....

▼B

6.5.4. Masa (kg) .....

6.5.5. Ietilpība (Ah) .....

6.5.6. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.5.7. Vadības bloka marka un tips .....

6.5.8. Uzlādes ierīces marka un tips .....

6.5.9. Nominālais spriegums (V) / minimālais spriegums (V), spriegums uzlādes beigās (V) .....

6.5.10. Nominālā strāva (A) / maksimālā izlādes strāva (A), maksimālā uzlādes strāva (A) .....

6.5.11. Darbības diagramma, kontrole un drošība .....

6.5.12. Uzlādes periodu raksturojums .....

6.5.13. Motorģenerators .....

6.5.14. Stundas/nepārtrauktā jauda (kW) .....

6.5.15. Motorģeneratora vai elektromotora un ģeneratora marka un tips .....

6.5.16. Degviela un barošanas sistēma .....

6.5.17. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.6. Strāvas noņēmējs .....

6.6.1. Strāvas noņēmēja marka un tips .....

6.6.2. Strāvas noņēmēja darbība

Paskaidrojumi:

b) Ja tipa identifikācijas līdzekļos ir zīmes, kas neraksturo transportlīdzekļa, tā sastāvdaļu vai atsevišķu tehnisko vienību tipus, uz kuriem attiecas šis informācijas dokuments, dokumentācijā tādas zīmes attēlo ar simbolu "?" (piem., ABC??123??).

c) Kā noteikts Konsolidētajā rezolūcijā par transportlīdzekļu konstrukciju (R.E.3.), dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.3.

d) Ja iespējams, norāda apzīmējumu atbilstoši *Euronorm*, pretējā gadījumā norāda:

i) materiāla aprakstu;

ii) tecēšanas robežu;

iii) maksimālo stiepes spriegumu;

iv) pagarinājumu (procentos);

v) cietību pēc Brineļa.

e) Ja viena transportlīdzekļa versija ir ar parastu kabīni, bet otra – ar guļamkabīni, norāda abu komplektāciju masu un izmērus.

f) ISO standarts 612 - 1978, termins Nr. 6.4.

▼B

j) 11. pielikuma 2.2.1. punkts.

k) 11. pielikuma 2.2.2. punkts.

l) 11. pielikuma 2.2.3. punkts.

m) ISO standarts 612 - 1978, termins Nr. 6.6.

n) ISO standarts 612 - 1978, termins Nr. 6.7.

o) Uzskata, ka vadītāja un attiecīgā gadījumā apkalpes locekļa masa ir 75 kg (ko veido braucēja masa 68 kg un bagāžas masa 7 kg saskaņā ar ISO standartu 2416 – 1992), degvielas tvertne ir piepildīta par 90 % un citas šķidrumus saturošas sistēmas (izņemot izlietotajam ūdenim paredzētās) – par 100 % no ražotāja norādītās ietilpības.

y) Piekabēm vai puspiekabēm, kuras rada ievērojamu vertikālu slodzi uz sakabes ierīci vai seglierīci, šo slodzi, izdalītu ar brīvās krišanas paātrinājumu, iekļauj tehniski pieļaujamā maksimālajā masā.

z) Virs motora nodalījuma novietota kabīne ir konfigurācija, kurā vairāk nekā puse no motora garuma ir novietota uz aizmuguri no vējstikla pamatnes vistālāk uz priekšu izvirzītā punkta un stūres rata rumba atrodas transportlīdzekļa garuma priekšējā ceturtdaļā.

▼B

2. papildinājums

INFORMĀCIJAS DOKUMENTA PARAUGS

attiecībā uz Noteikumiem Nr. 107 par M_2 vai M_3 kategorijas transportlīdzekļu virsbūves apstiprinājumu attiecībā uz to vispārīgo konstrukciju

Turpmāk norādīto informāciju attiecīgā gadījumā iesniedz trīs eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visus rasējumus iesniedz pienācīgā mērogā, A4 formātā vai salocītus līdz A4 formātam un pietiekami detalizētus. Ja ir fotoattēli, tajos redzama pietiekama detalizācija.

Ja sistēmām, sastāvdaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām ir elektroniskā vadība, sniedz informāciju par tās darbību.

1. VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

1.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....

1.2. Tips: .....

1.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums (b):

1.3.1. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.3.2. Minētā marķējuma atrašanās vieta: .....

1.3.3. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.4. Sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām – tipa apstiprinājuma marķējuma stiprinājuma vieta un veids: .....

1.5. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es): .....

2. TRANSPORTLĪDZEKĻA KONSTRUKCIJAS VISPĀRĪGS RAKSTUROJUMS

2.1. Transportlīdzekļa parauga fotoattēli un/vai rasējumi: .....

2.2. Visa transportlīdzekļa rasējums mērogā: .....

2.3. Asu un riteņu skaits: .....

2.4. Šasija (ja ir) (kopskata rasējums): .....

2.5. Garensijām izmantotais materiāls (d): .....

2.6. Motora novietojums un konfigurācija: .....

2.7. Vadītāja kabīne (novietota virs motora nodalījuma vai pārsegta) (z): .

2.8. Satiksmes puse: .....

3. MASAS UN GABARĪTI (E) (KG UN MM) (ATTIECĪGĀ GADĪJUMĀ SNIEDZ NORĀDI UZ RASĒJUMU)

3.1. Garenbāze(-es) (pie pilna slogojuma) (f): .....

3.2. Transportlīdzekļa gabarītu diapazons (kopumā): .....

3.2.1. Virsbūvei, kas apstiprināta bez šasijas: .....

▼B

3.2.1.1. Garums (j): .....

3.2.1.2. Platums (k): .....

3.2.1.3. Augstums (nokomplektētam) (l) (balstiekārtai ar regulējamu augstumu norāda nominālo pozīciju esot kustībā): .....

4. VIRSBŪVE

4.1. Virsbūves tips: vienstāva / divstāvu / posmaina / ar zemo grīdu (1)

4.2. Izmantotie materiāli un izgatavošanas metodes: .....

5. ĪPAŠI NOTEIKUMI TRANSPORTLĪDZEKĻIEM, KURUS LIETO PASAŽIERU PĀRVADĀŠANAI UN KUROS PAPILDUS VADĪTĀJA SĒDEKLIM IR VAIRĀK NEKĀ ASTOŅI SĒDEKĻI

5.1. Transportlīdzekļa klase (I klase, II klase, III klase, A klase, B klase):

5.1.1. Šasijas tipi, kurus var aprīkot ar virsbūvi, kurai piešķirts tipa apstiprinājums (ražotājs(-i) un transportlīdzekļa(-u) tips): .....

5.2. Laukums pasažieriem (m^2): .....

5.2.1. Kopā (S_o): .....

5.2.1.1. Augšstāvā (S_{oa}) (1): .....

5.2.1.2. Apakšstāvā (S_{ob}) (1): .....

5.2.2. Stāvošiem pasažieriem (S_1): .....

5.3. Pasažieru (sēdvietu un stāvvietu) skaits: .....

5.3.1. Kopā (N) (2) (3): .....

5.3.2. Augšstāvā (N_a) (1) (2) (3): .....

5.3.3. Apakšstāvā (N_b) (1) (2) (3): .....

5.4. Pasažieru sēdvietu skaits (2): .....

5.4.1. Kopā (A) (2) (3): .....

5.4.2. Augšstāvā (A_a) (1) (2) (3): .....

5.4.3. Apakšstāvā (A_b) (1) (2) (3): .....

5.5. Pasažieru durvju skaits: .....

5.6. Avārijas izeju skaits (durvis, logi, avārijas lūkas, savienotājkāpnes un puskāpnes): .....

5.6.1. Kopā: .....

(1) Lieko svītrot (ir gadījumi, kad nekas nav jāsvītro, jo atbilst vairāk nekā viens ieraksts).
(2) Posmainam transportlīdzeklim norāda sēdvietu skaitu katrā nedalītajā posmā.
(3) Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ratiņkrēslu pārvadāšanai, šeit norāda pārvadājamo ratiņkrēslu maksimālo skaitu. Ja pasažieru ietilpība ir atkarīga no pārvadājamo ratiņkrēslu skaita, norāda pieļaujamās sēdošu un stāvošu pasažieru, kā arī pasažieru ratiņkrēslos kombinācijas.

▼B

5.6.2. Augšstāvā ([1]): .....

5.6.3. Apakšstāvā ([1]): .....

5.7. Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3): .....

5.8. Vieta uz jumta bagāžas pārvadāšanai (m^2): .....

5.9. Tehniskās ierīces, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (piemēram, rampa, celšanas platforma, nolaišanas sistēma), ja tās ir uzstādītas: ...

5.10. Šo noteikumu punkti, kas jāizpilda un jāpierāda attiecībā uz šo atsevišķo tehnisko vienību: .....

6. ĪPAŠI NOTEIKUMI TROLEJBUSIEM

6.1. Īpaši vides apstākļi drošai ekspluatācijai:

6.1.1. Temperatūra .....

6.1.2. Ārējās vides mitruma līmenis .....

6.1.3. Atmosfēras spiediens .....

6.1.4. Augstums virs jūras līmeņa .....

6.2. Transportlīdzeklis

6.2.1. Izmēri ar bloķētiem kontaktstieņiem .....

6.2.2. Elektroapgāde .....

6.2.3. Kontakttīkla nominālais spriegums (V) .....

6.2.4. Transportlīdzekļa tīkla strāva (A), ieskaitot palīgpiedziņu, *HVAC* .....

6.2.5. Veiktspēja .....

6.2.6. Maksimālais ātrums (km/h: parasta darbība / autonoma darbība) .....

6.2.7. Maksimālais slīpums (%: parasta darbība / autonoma darbība) .....

6.2.8. Galveno elektrisko ķēžu apraksts .....

6.2.9. Principshēmas .....

6.2.10. Aizsardzības pasākumi (kopskata diagrammas un rasējumi) .....

6.2.11. Izolācijas pārraudzība (ja ir) .....

6.2.12. Pārraudzības ierīces marka un tips .....

6.2.13. Pārraudzības principa apraksts .....

6.2.14. Sastāvdaļu izolācijas līmeņa apraksts .....

6.3. Elektromotors

6.3.1. Elektromotora marka un tips .....

([1]) Lieko svītrot (ir gadījumi, kad nekas nav jāsvītro, jo atbilst vairāk nekā viens ieraksts).

▼B

6.3.2. Tips (tinumi, ierosme) .....

6.3.3. Maksimālā stundas / nepārtrauktā jauda (kW) .....

6.3.4. Nominālais spriegums (V) .....

6.3.5. Nominālā strāva (A) .....

6.3.6. Nominālā frekvence (Hz) .....

6.3.7. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.4. Energoelektronika

6.4.1. Vilces invertora marka un tips .....

6.4.2. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.3. Dzeses sistēma .....

6.4.4. 24 V akumulatoru baterijas uzlādes ierīces marka un tips .....

6.4.5. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.6. Dzeses sistēma .....

6.4.7. Trīsfāzu maiņstrāvas barošanas bloka marka un tips .....

6.4.8. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.9. Dzeses sistēma .....

6.5. Autonomas darbības elektroapgāde:

6.5.1. Uzkrāšanas sistēma .....

6.5.2. Akumulatoru baterija/superkondensatori .....

6.5.3. Uzkrāšanas sistēmas marka un tips .....

6.5.4. Masa (kg) .....

6.5.5. Ietilpība (Ah) .....

6.5.6. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.5.7. Vadības bloka marka un tips .....

6.5.8. Uzlādes ierīces marka un tips .....

6.5.9. Nominālais spriegums (V) / minimālais spriegums (V), spriegums uzlādes beigās (V) .....

6.5.10. Nominālā strāva (A) / maksimālā izlādes strāva (A), maksimālā uzlādes strāva (A) .....

6.5.11. Darbības diagramma, kontrole un drošība .....

6.5.12. Uzlādes periodu raksturojums .....

6.5.13. Motorģenerators .....

6.5.14. Stundas/nepārtrauktā jauda (kW) .....

▼B

6.5.15. Motorģeneratora vai elektromotora un ģeneratora marka un tips .....

6.5.16. Degviela un barošanas sistēma .....

6.5.17. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.6. Strāvas noņēmējs

6.6.1. Strāvas noņēmēja marka un tips .....

6.6.2. Strāvas noņēmēja darbība

Paskaidrojumi: skatīt 1. papildinājumu.

▼B

3. papildinājums

INFORMĀCIJAS DOKUMENTA PARAUGS

atbilstīgi Noteikumiem Nr. 107 par M_2 vai M_3 kategorijas transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu, ja virsbūvei tipa apstiprinājums piešķirts jau iepriekš kā atsevišķai tehniskajai vienībai, attiecībā uz to vispārīgo konstrukciju

Turpmāk norādīto informāciju attiecīgā gadījumā iesniedz trīs eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visus rasējumus iesniedz pienācīgā mērogā, A4 formātā vai salocītus līdz A4 formātam un pietiekami detalizētus. Ja ir fotoattēli, tajos redzama pietiekama detalizācija.

Ja sistēmām, sastāvdaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām ir elektroniskā vadība, sniedz informāciju par tās darbību.

1. VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

1.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....

1.2. Tips: .....

1.2.1. Šasija: .....

1.2.2. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums (b):

1.3.1. Šasija: .....

1.3.2. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.3.3. Marķējuma atrašanās vieta: .....

1.3.3.1. Šasija: .....

1.3.3.2. Virsbūve / pabeigts transportlīdzeklis: .....

1.4. Transportlīdzekļa kategorija (c): .....

1.5. Ražotāja nosaukums un adrese: .....

1.6. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es): .....

2. TRANSPORTLĪDZEKĻA KONSTRUKCIJAS VISPĀRĪGS RAKSTUROJUMS

2.1. Transportlīdzekļa parauga fotoattēli un/vai rasējumi: .....

2.2. Visa transportlīdzekļa rasējums mērogā: .....

2.3. Asu un riteņu skaits: .....

2.3.1. Asu ar dubultriteņiem skaits un novietojums: .....

2.4. Šasija (ja ir) (kopskata rasējums): .....

2.5. Garensijām izmantotais materiāls (d): .....

2.6. Motora novietojums un konfigurācija: .....

2.7. Satiksmes puse:

▼B

2.7.1. Transportlīdzeklis ir aprīkots satiksmei pa labo/kreiso ([1]) pusi:

3. MASAS UN GABARĪTI (E) (KG UN MM) (ATTIECĪGĀ GADĪJUMĀ SNIEDZ NORĀDI UZ RASĒJUMU)

3.1. Garenbāze(-es) (pie pilna slogojuma) (f): .....

3.2. Transportlīdzekļa gabarītu diapazons (kopumā): .....

3.2.1. Šasijai ar virsbūvi:

3.2.1.1. Garums (j): .....

3.2.1.2. Platums (k): .....

3.2.1.2.1. Maksimālais platums: .....

3.2.1.3. Augstums (nokomplektētam) (l) (balstiekārtai ar regulējamu augstumu norāda nominālo pozīciju esot kustībā): .....

3.3. Transportlīdzekļa masa nokomplektētā stāvoklī kopā ar virsbūvi un kopā ar sakabes ierīci, ja tas nav M_1 kategorijas vilcējs un ja to uzstāda ražotājs, vai šasijas masa vai šasijas masa ar kabīni bez virsbūves un/vai sakabes ierīces, ja ražotājs neuzstāda virsbūvi un/vai sakabes ierīci (ieskaitot šķidrumus, instrumentus, rezerves riteni un vadītāju, kā arī apkalpes locekli autobusu un tūristu autobusu gadījumā, ja šajā transportlīdzeklī ir apkalpes locekļa sēdvieta): o) (maksimālā un minimālā masa katram variantam): .....

3.3.1. Šīs masas sadalījums pa asīm un – puspiekabes vai centrālass piekabes gadījumā – slodze uz sakabes punktu (maksimālā un minimālā katram variantam): .....

3.4. Ražotāja noteiktā tehniski pieļaujamā maksimālā masa (y) (maksimālā un minimālā): .....

3.4.1. Šīs masas sadalījums pa asīm un – puspiekabes vai centrālass piekabes gadījumā – slodze uz sakabes punktu (maksimālā un minimālā): .....

3.5. Tehniski pieļaujamā maksimālā masa/slodze uz katru asi: .....

4. UGUNSDZĒSĪBAS SISTĒMA

4.1. Ugunsdzēsības sistēmas marka un tips: .....

4.2. Attiecīgā gadījumā ugunsdzēsības sistēmas tipa apstiprinājuma numurs: .....

4.3. Attiecīgā gadījumā ugunsdzēsības sistēma specifiskam motora nodalījumam ([3]): .....

4.3.1. Ugunsdzēšanas līdzeklis (marka un tips): .....

4.3.2. Ugunsdzēšanas līdzekļa masa: .....

4.3.3. Izplūdes atveres tips: .....

4.3.4. Izplūdes atveru skaits: .....

4.3.5. Attiecīgā gadījumā propelenta gāzes tips:

([1]) Lieko svītrot (ir gadījumi, kad nekas nav jāsvītro, jo atbilst vairāk nekā viens ieraksts).

▼B

5. REZERVĒTS

6. ĪPAŠI NOTEIKUMI TROLEJBUSIEM

6.1. Īpaši vides apstākļi drošai ekspluatācijai:

6.1.1. Temperatūra .....

6.1.2. Ārējās vides mitruma līmenis .....

6.1.3. Atmosfēras spiediens .....

6.1.4. Augstums virs jūras līmeņa .....

6.2. Transportlīdzeklis

6.2.1. Izmēri ar bloķētiem kontaktstieņiem .....

6.2.2. Elektroapgāde .....

6.2.3. Kontakttīkla nominālais spriegums (V) .....

6.2.4. Transportlīdzekļa tīkla strāva (A), ieskaitot palīgpiedziņu, *HVAC* .....

6.2.5. Veiktspēja .....

6.2.6. Maksimālais ātrums (km/h: parasta darbība / autonoma darbība) .....

6.2.7. Maksimālais slīpums (%: parasta darbība / autonoma darbība) .....

6.2.8. Galveno elektrisko ķēžu apraksts .....

6.2.9. Principshēmas .....

6.2.10. Aizsardzības pasākumi (kopskata diagrammas un rasējumi) .....

6.2.11. Izolācijas pārraudzība (ja ir) .....

6.2.12. Pārraudzības ierīces marka un tips .....

6.2.13. Pārraudzības principa apraksts .....

6.2.14. Sastāvdaļu izolācijas līmeņa apraksts .....

6.3. Elektromotors

6.3.1. Elektromotora marka un tips .....

6.3.2. Tips (tinumi, ierosme) .....

6.3.3. Maksimālā stundas / nepārtrauktā jauda (kW) .....

6.3.4. Nominālais spriegums (V) .....

6.3.5. Nominālā strāva (A) .....

6.3.6. Nominālā frekvence (Hz) .....

6.3.7. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.4. Energoelektronika

6.4.1. Vilces invertora marka un tips .....

▼B

6.4.2. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.3. Dzeses sistēma .....

6.4.4. 24 V akumulatoru baterijas uzlādes ierīces marka un tips .....

6.4.5. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.6. Dzeses sistēma .....

6.4.7. Trīsfāzu maiņstrāvas barošanas bloka marka un tips .....

6.4.8. Maksimālā nepārtrauktā jauda .....

6.4.9. Dzeses sistēma .....

6.5. Autonomas darbības elektroapgāde:

6.5.1. Uzkrāšanas sistēma .....

6.5.2. Akumulatoru baterija/superkondensatori .....

6.5.3. Uzkrāšanas sistēmas marka un tips .....

6.5.4. Masa (kg) .....

6.5.5. Ietilpība (Ah) .....

6.5.6. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.5.7. Vadības bloka marka un tips .....

6.5.8. Uzlādes ierīces marka un tips .....

6.5.9. Nominālais spriegums (V) / minimālais spriegums (V), spriegums uzlādes beigās (V) .....

6.5.10. Nominālā strāva (A) / maksimālā izlādes strāva (A), maksimālā uzlādes strāva (A) .....

6.5.11. Darbības diagramma, kontrole un drošība .....

6.5.12. Uzlādes periodu raksturojums .....

6.5.13. Motorģenerators .....

6.5.14. Stundas/nepārtrauktā jauda (kW) .....

6.5.15. Motorģeneratora vai elektromotora un ģeneratora marka un tips .....

6.5.16. Degviela un degvielas sistēma .....

6.5.17. Atrašanās vieta transportlīdzeklī .....

6.6. Strāvas noņēmējs

6.6.1. Strāvas noņēmēja marka un tips .....

6.6.2. Strāvas noņēmēja darbība

Paskaidrojumi: skatīt 1. papildinājumu.

▼B

4. papildinājums

INFORMĀCIJAS DOKUMENTA PARAUGS

atbilstīgi Noteikumiem Nr. 107 par ugunsdzēsības sistēmas kā sastāvdaļas apstiprinājumu

Turpmāk norādīto informāciju attiecīgā gadījumā iesniedz trīs eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visus rasējumus iesniedz pienācīgā mērogā, A4 formātā vai salocītus līdz A4 formātam un pietiekami detalizētus. Ja ir fotoattēli, tajos redzama pietiekama detalizācija.

Ja sastāvdaļām ir elektroniskā vadība, sniedz informāciju par tās darbību.

1. VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

1.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....

1.2. Tips un vispārīgs komercapraksts: .....

1.5. Ražotāja nosaukums un adrese: .....

2. UGUNSDZĒSĪBAS SISTĒMA

2.1. Ugunsdzēšanas līdzeklis (marka un tips): .....

2.2. Ugunsdzēšanas līdzekļa masa (vajadzīga 4 m^3 lielā motora nodalījumā): .....

2.3. Izplūdes atveres tips (piemēram, sprauslas tips): .....

2.4. Izplūdes atveru skaits (vajadzīgs 4 m^3 lielā motora nodalījumā): .....

2.5. Izplūdes caurules garums (vajadzīgs 4 m^3 lielā motora nodalījumā): .....

2.6. Propelenta gāzes tips: .....

2.7. Propelenta gāzes spiediens: .....

2.8. Minimālā darba temperatūra: .....

2.9. Cauruļu un stiprinājumu izmēri: .....

2.10. Ugunsdzēsības sistēmas un tās sastāvdaļu sīks apraksts, izkārtojuma rasējumi un uzstādīšanas rokasgrāmata: .....

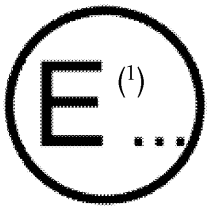
▼B

2. DAĻA

1. papildinājums

PAZIŅOJUMS

(maksimālais izmērs: A4 (210 × 297 mm))

Izdevējs: Iestādes nosaukums

.....

.....

.....

par (2): apstiprinājuma piešķiršanu

apstiprinājuma paplašinājumu

apstiprinājuma atteikumu

apstiprinājuma anulēšanu

pilnīgu ražošanas izbeigšanu

transportlīdzekļa / detaļas / atsevišķas tehniskās vienības tipam (2) saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107.

Apstiprinājuma Nr.: ..... Paplašinājuma Nr.: .....

I iedaļa

1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....
2. Tips: .....
3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja marķējums atrodas uz transportlīdzekļa / sastāvdaļas / atsevišķas tehniskās vienības (2) (3): .....
- 3.1. Minētā marķējuma atrašanās vieta: .....
4. Transportlīdzekļa kategorija (4): .....
5. Ražotāja nosaukums un adrese: .....
6. Sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām – tipa apstiprinājuma marķējuma stiprinājuma vieta un veids: .....
7. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es): .....

II iedaļa

1. Papildu informācija (attiecīgā gadījumā): Sk. papildpielikumu
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests: .....
3. Testa ziņojuma datums: .....
4. Testa ziņojuma numurs: .....
5. Piezīmes (ja ir): sk. papildpielikumu
6. Vieta: .....
7. Datums: .....
8. Paraksts: .....
9. Pievienots tipa apstiprinātājai iestādei iesniegtās informācijas paketes satura rādītājs, ko var saņemt pēc pieprasījuma. .....

▼B

Papildpielikums tipa apstiprinājuma sertifikātam Nr. ..... par transportlīdzekļa tipa apstiprinājumu saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107

1.	Papildu informācija	
1.1.	Transportlīdzekļa kategorija (M_2, M_3) ([2]):	
1.2.	Virsbūves koncepcija (vienstāva/divstāvu, posmaina, ar zemu grīdu) ([2])	
1.3.	Tehniski pieļaujamā maksimālā masa (kg):	
1.4.	Garums (kopējais):	mm
1.5.	Platums (kopējais):	mm
1.6.	Augstums (kopējais):	mm
1.7.	Pasažieru (sēdvietu un stāvvietu) skaits:	
1.7.1.	Kopā (N) ([5]) ([6]):	
1.7.2.	Augšstāvā (N_a) ([2]) ([5]) ([6]):	
1.7.3.	Apakšstāvā (N_b) ([2]) ([5]) ([6]):	
1.7.4.	Pasažieru sēdvietu skaits:	
1.7.4.1.	Kopā (A) ([5]) ([6]):	
1.7.4.2.	Augšstāvā (A_a) ([2]) ([5]) ([6]):	
1.7.4.3.	Apakšstāvā (A_b) ([2]) ([5]) ([6]):	
1.8.	Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3):.....	
1.9.	Vieta uz jumta bagāžas pārvadāšanai (m^2):	
1.10.	Tehniskās ierīces, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (rampa, celšanas platforma, nolaišanas sistēma):	
1.11.	Piekrauta transportlīdzekļa smaguma centra pozīcija gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:	
1.12.	Trolejbusi	
1.12.1.	Īpaši vides apstākļi drošai ekspluatācijai:	
1.12.1.1.	Temperatūra	
1.12.1.2.	Ārējās vides mitruma līmenis	
1.12.1.3.	Atmosfēras spiediens	
1.12.1.4.	Augstums virs jūras līmeņa	
2.	Piezīmes:	

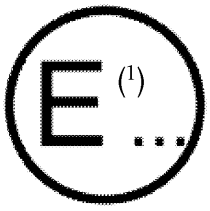
([1]) Tās valsts pazīšanas numurs, kura piešķīrusi/paplašinājusi/atteikusi/anulējusi apstiprinājumu (sk. apstiprināšanas prasības šajos noteikumos).
([2]) Lieko svītrot.
([3]) Ja tipa identifikācijas līdzekļos ir zīmes, kas neraksturo transportlīdzekļa, tā sastāvdaļu vai atsevišķu tehnisko vienību tipus, uz kuriem attiecas šis tipa apstiprinājuma sertifikāts, dokumentācijā tādas zīmes attēlo ar simbolu: "?" (piem., ABC??123??).
([4]) Kā noteikts Konsolidētajā rezolūcijā par transportlīdzekļu uzbūvi (R.E.3), dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.3, 2. punkts.
([5]) Posmainam transportlīdzeklim norāda sēdvietu skaitu katrā nedalītajā posmā.
([6]) Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ratiņkrēslu pārvadāšanai, šeit norāda pārvadājamo ratiņkrēslu maksimālo skaitu. Ja pasažieru ietilpība ir atkarīga no ratiņkrēslu vietu skaita, norāda pieļaujamās sēdošu un stāvošu pasažieru, kā arī personu ratiņkrēslos kombinācijas.

▼B

2. papildinājums

PAZIŅOJUMS

(maksimālais izmērs: A4 (210 × 297 mm))

Izdevējs: Iestādes nosaukums

.....

.....

.....

par (2): apstiprinājuma piešķiršanu

apstiprinājuma paplašinājumu

apstiprinājuma atteikumu

apstiprinājuma anulēšanu

pilnīgu ražošanas izbeigšanu

transportlīdzekļa / detaļas / atsevišķas tehniskās vienības tipam (2) saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107.

Apstiprinājuma Nr.: ..... Paplašinājuma Nr.: .....

I iedaļa

1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....
2. Tips: .....
3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja marķējums atrodas uz transportlīdzekļa / sastāvdaļas / atsevišķas tehniskās vienības (2) (3): .....
- 3.1. Minētā marķējuma atrašanās vieta: .....
4. Transportlīdzekļa kategorija (4): .....
5. Ražotāja nosaukums un adrese: .....
6. Sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām – tipa apstiprinājuma marķējuma stiprinājuma vieta un veids: .....
7. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es): .....

II iedaļa

1. Papildu informācija (attiecīgā gadījumā): Sk. papildpielikumu
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests: .....
3. Testa ziņojuma datums: .....
4. Testa ziņojuma datums: .....
5. Piezīmes (ja ir): sk. papildpielikumu
6. Vieta: .....
7. Datums: .....
8. Paraksts: .....
9. Pievienots tipa apstiprinātājai iestādei iesniegtās informācijas paketes satura rādītājs, ko var saņemt pēc pieprasījuma.

▼B

Papildpielikums tipa apstiprinājuma sertifikātam Nr. ..... attiecībā uz transportlīdzekļa virsbūves kā atsevišķas tehniskas vienības tipa apstiprinājumu saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107

1.	Papildu informācija
1.1.	Tā transportlīdzekļa kategorija (M_2, M_3), kuram var uzstādīt virsbūvi ([2]): .....
1.2.	Virsbūves koncepcija (vienstāva/divstāvu, posmaina, ar zemu grīdu) ([2]):
1.3.	Tās šasijas tips(-i), kurai var uzstādīt virsbūvi: .....
1.4.	Pasažieru (sēdvietu un stāvvietu) skaits: .....
1.4.1.	Kopā (N) ([5]) ([6]): .....
1.4.2.	Augšstāvā (N_a) ([2]) ([5]) ([6]): .....
1.4.3.	Apakšstāvā (N_b) ([2]) ([5]) ([6]): .....
1.4.4.	Pasažieru sēdvietu skaits: .....
1.4.4.1.	Kopā (A) ([5]) ([6]): .....
1.4.4.2.	Augšstāvā (A_a) ([2]) ([5]) ([6]): .....
1.4.4.3.	Apakšstāvā (A_b) ([2]) ([5]) ([6]): .....
1.5.	Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3): .....
1.6.	Vieta uz jumta bagāžas pārvadāšanai (m^2): .....
1.7.	Tehniskās ierīces, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (rampa, celšanas platforma, nolaišanas sistēma): .....
1.8.	Trolejbusi
1.8.1.	Īpaši vides apstākļi drošai ekspluatācijai:
1.8.1.1.	Temperatūra .....
1.8.1.2.	Ārējās vides mitruma līmenis .....
1.8.1.3.	Atmosfēras spiediens .....
1.8.1.4.	Augstums virs jūras līmeņa .....
2.	Piezīmes: .....
3.	Noteikumi, kas ir izpildīti un pierādīti attiecībā uz šo atsevišķo tehnisko vienību: .....

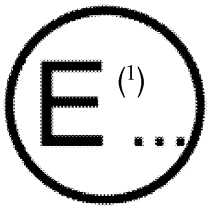
([1]) Tās valsts pazīšanas numurs, kura piešķīrusi/paplašinājusi/atteikusi/anulējusi apstiprinājumu (sk. apstiprināšanas prasības šajos noteikumos).
([2]) Lieko svītrot.
([3]) Ja tipa identifikācijas līdzekļos ir zīmes, kas neraksturo transportlīdzekļa, tā sastāvdaļu vai atsevišķu tehnisko vienību tipus, uz kuriem attiecas šis tipa apstiprinājuma sertifikāts, dokumentācijā tādas zīmes attēlo ar simbolu: "?" (piem., ABC??123??).
([4]) Kā noteikts Konsolidētajā rezolūcijā par transportlīdzekļu uzbūvi (R.E.3), dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.3, 2. punkts.
([5]) Posmainam transportlīdzeklim norāda sēdvietu skaitu katrā nedalītajā posmā.
([6]) Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ratiņkrēslu pārvadāšanai, šeit norāda pārvadājamo ratiņkrēslu maksimālo skaitu. Ja pasažieru ietilpība ir atkarīga no pārvadājamo ratiņkrēslu skaita, norāda pieļaujamās sēdošu un stāvošu pasažieru, kā arī pasažieru ratiņkrēslos kombinācijas.

▼B

3. papildinājums

PAZIŅOJUMS

(maksimālais izmērs: A4 (210 × 297 mm))

Izdevējs: Iestādes nosaukums

.....

.....

.....

par (2): apstiprinājuma piešķiršanu

apstiprinājuma paplašinājumu

apstiprinājuma atteikumu

apstiprinājuma anulēšanu

pilnīgu ražošanas izbeigšanu

transportlīdzekļa / detaļas / atsevišķas tehniskās vienības tipam (2) saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107.

Apstiprinājuma Nr.: ..... Paplašinājuma Nr.: .....

I iedaļa

1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....
2. Tips: .....
3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja marķējums atrodas uz transportlīdzekļa / sastāvdaļas / atsevišķas tehniskās vienības (2) (3): .....
- 3.1. Minētā marķējuma atrašanās vieta: .....
4. Transportlīdzekļa kategorija (4): .....
5. Ražotāja nosaukums un adrese: .....
6. Sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām – tipa apstiprinājuma marķējuma stiprinājuma vieta un veids: .....
7. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es): .....

II iedaļa

1. Papildu informācija (attiecīgā gadījumā): skatīt papildpielikumu
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests: .....
3. Testa ziņojuma datums: .....
4. Testa ziņojuma datums: .....
5. Piezīmes (ja ir): skatīt papildpielikumu
6. Vieta: .....
7. Datums: .....
8. Paraksts: .....
9. Pievienots tipa apstiprinātājai iestādei iesniegtās informācijas paketes satura rādītājs, ko var saņemt pēc pieprasījuma.

▼B

Papildpielikums tipa apstiprinājuma sertifikātam Nr. ..... par tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim, kas aprīkots ar virsbūvi, kura jau apstiprināta kā atsevišķa tehniskā vienība saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107.

1. Papildu informācija

1.1. Transportlīdzekļa kategorija (M_2, M_3) ([2]): .....

1.2. Tehniski pieļaujamā maksimālā masa (kg) ([1]): .....

1.3. Piekrauta transportlīdzekļa smaguma centra pozīcija gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā: .....

1.4. Trolejbusi

1.4.1. Īpaši vides apstākļi drošai ekspluatācijai:

1.4.1.1. Temperatūra .....

1.4.1.2. Ārējās vides mitruma līmenis .....

1.4.1.3. Atmosfēras spiediens .....

1.4.1.4. Augstums virs jūras līmeņa .....

2. Piezīmes: .....

([1]) Tās valsts pazīšanas numurs, kura piešķīrusi/paplašinājusi/atteikusi/anulējusi apstiprinājumu (sk. apstiprināšanas prasības šajos noteikumos).

([2]) Lieko svītrot.

([3]) Ja tipa identifikācijas līdzekļos ir zīmes, kas neraksturo transportlīdzekļa, tā sastāvdaļu vai atsevišķu tehnisko vienību tipus, uz kuriem attiecas šis tipa apstiprinājuma sertifikāts, dokumentācijā tādas zīmes attēlo ar simbolu: "?" (piem., ABC??123??).

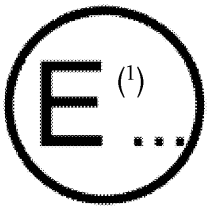
([4]) Kā noteikts Konsolidētajā rezolūcijā par transportlīdzekļu uzbūvi (R.E.3), dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.3, 2. punkts.

▼B

4. papildinājums

PAZIŅOJUMS

(maksimālais izmērs: A4 (210 × 297 mm))

Izdevējs: Iestādes nosaukums

.....

.....

.....

par (2): apstiprinājuma piešķiršanu

apstiprinājuma paplašinājumu

apstiprinājuma atteikumu

apstiprinājuma anulēšanu

pilnīgu ražošanas izbeigšanu

par sastāvdaļas tipa apstiprinājumu saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107

Apstiprinājuma Nr.: ..... Paplašinājuma Nr.: .....

I iedaļa

1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums): .....
2. Tips: .....
3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja marķējums ir uz sastāvdaļas: .....
3.1. Minētā marķējuma atrašanās vieta: .....
4. Ražotāja nosaukums un adrese: .....
5. Ražotāja pārstāvja nosaukums un adrese (ja attiecināms): .....
6. Apstiprinājuma marķējuma piestiprināšanas vieta un veids: .....

II iedaļa

1. Papildu informācija (attiecīgā gadījumā): Sk. papildpielikumu
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests: .....
3. Testa ziņojuma datums: .....
4. Testa ziņojuma datums: .....
5. Piezīmes (ja ir): skatīt papildpielikumu
6. Vieta: .....
7. Datums: .....
8. Paraksts: .....
9. Pievienots tipa apstiprinātājai iestādei iesniegtās informācijas paketes satura rādītājs, ko var saņemt pēc pieprasījuma.

▼B

Papildpielikums tipa apstiprinājuma sertifikātam Nr. ..... attiecībā uz ugunsdzēsības sistēmas kā sastāvdaļas tipa apstiprinājumu saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107

1. Papildu informācija

1.1. Ugunsdzēšanas līdzeklis (marka un tips): .....

1.2. Ugunsdzēšanas līdzekļa masa (vajadzīga 4 m^3 lielā motora nodalījumā): .....

1.3. Izplūdes atveres tips (piemēram, sprauslu tips) ([3]): .....

1.4. Izplūdes atveru skaits (vajadzīgs 4 m^3 lielā motora nodalījumā) ([3]): .....

1.5. Izplūdes caurules garums (vajadzīgs 4 m^3 lielā motora nodalījumā) ([3]), ja attiecināms: .....

1.6. Attiecīgā gadījumā propelenta gāzes tips ([3]), ja attiecināms: .....

1.7. Propelenta gāzes spiediens (vajadzīgs 4 m^3 motora nodalījumā), ([3]) ja sistēmas ir zem spiediena: .....

1.8. Minimālā darba temperatūra: .....

1.9. Attiecīgā gadījumā cauruļu un stiprinājumu izmēri: .....

([1]) Tās valsts pazīšanas numurs, kura apstiprinājumu piešķīrusi/ paplašinājusi/ noraidījusi/ atsaukusi (skatīt apstiprinājuma prasības šajos noteikumos).
([2]) Lieko svītrot.
([3]) Lieko svītrot (ir gadījumi, kad nekas nav jāsvītro, jo atbilst vairāk nekā viens ieraksts).

▼B

2. PIELIKUMS

APSTIPRINĀJUMA MARĶĒJUMA ZĪMJU IZKĀRTOJUMS

A PARAUGS

(sk. šo noteikumu 4.4. punktu)

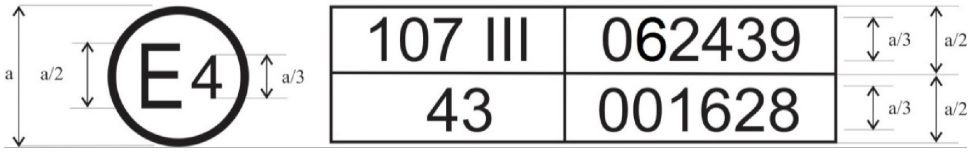

a = vismaz 8 mm

Iepriekš norādītais apstiprinājuma marķējums, kas piestiprināts transportlīdzeklim, apliecina, ka transportlīdzekļa tips attiecībā uz tā konstrukcijas īpašībām ir apstiprināts Nīderlandē (E 4) attiecībā uz III klasi saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107 ar apstiprinājuma numuru 062439. Apstiprinājuma numurs norāda, ka apstiprinājums piešķirts atbilstoši prasībām Noteikumos Nr. 107, kas grozīti ar 06. sērijas grozījumiem.

B PARAUGS

(sk. šo noteikumu 4.5. punktu)

a = vismaz 8 mm

Iepriekš norādītais apstiprinājuma marķējums, kas piestiprināts transportlīdzeklim, apliecina, ka attiecīgais transportlīdzekļa tips ir apstiprināts Nīderlandē (E 4) saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107 un Nr. 43 ([1]) Apstiprinājuma numuru pirmie divi cipari norāda, ka šo apstiprinājumu piešķiršanas laikā Noteikumos Nr. 107 bija ietverti 06. sērijas grozījumi un Noteikumi Nr. 43 bija sākotnējā redakcijā.

C PARAUGS

(sk. šo noteikumu 4.4.3. punktu)

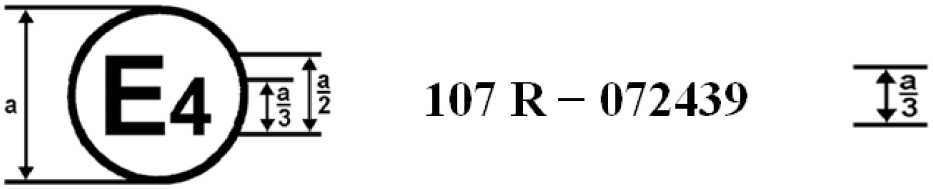
a = vismaz 8 mm

Iepriekš norādītais apstiprinājuma marķējums, kas piestiprināts transportlīdzekļa virsbūvei, apliecina, ka attiecīgais virsbūves tips attiecībā uz tā konstrukcijas īpašībām ir apstiprināts atsevišķi Nīderlandē (E 4) III klasei kā atsevišķa virsbūve (burts S) saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107 ar apstiprinājuma numuru 062439. Apstiprinājuma numurs norāda, ka apstiprinājums piešķirts atbilstoši prasībām Noteikumos Nr. 107, kas grozīti ar 06. sērijas grozījumiem.

([1]) Šis numurs ir norādīts tikai kā piemērs.

▼B

D PARAUGS

a = vismaz 8 mm

Iepriekš norādītā apstiprinājuma marķējuma zīme, kas piestiprināta ugunsdzēsības sistēmai, apliecina, ka konkrētais ugunsdzēsības sistēmas tips ir apstiprināts Nīderlandē (E 4) kā sastāvdaļa saskaņā ar Noteikumiem Nr. 107 ar apstiprinājuma Nr. 072439. Apstiprinājuma numurs norāda, ka apstiprinājums piešķirts atbilstoši prasībām Noteikumos Nr. 107, kas grozīti ar 07. sērijas grozījumiem.

▼B

3. PIELIKUMS

PRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO ATTIECĪBĀ UZ VISIEM TRANSPORTLĪDZEKĻIEM

1.–6. (Rezervēts)

7. PRASĪBAS

7.1 Vispārīgi nosacījumi

7.1.1. Ja vadītāja nodalījums ir bez jumta, tam jābūt īpaši pasargātam pret stipru vēju, pēkšņiem putekļiem, lietusgāzēm u. c.

7.2. Masa un izmēri

7.2.1. Transportlīdzekļiem jāatbilst 11. pielikuma prasībām.

7.2.2. Pasažieriem pieejamais laukums

7.2.2.1. Kopējo pasažieriem pieejamo laukumu S_0 aprēķina, no transportlīdzekļa grīdas kopējā laukuma atņemot šādu laukumu:

7.2.2.1.1. vadītāja nodalījuma laukumu;

7.2.2.1.2. pakāpienu pie durvīm laukumu un jebkura tāda cita pakāpiena, kas ir zemāks par 300 mm, laukumu un laukumu, ko pārsedz durvis un to mehānisms, kad tās tiek darbinātas;

7.2.2.1.3. jebkuras citas daļas laukumu, ja vertikālā telpa virs tās ir zemāka par 1 350 mm, mērot no grīdas un neņemot vērā pieļaujamos izvirzītos elementus, kas norādīti šā pielikuma 7.7.8.6.3. un 7.7.8.6.4. punktā. A vai B klases transportlīdzekļiem šo izmēru var samazināt līdz 1 200 mm;

7.2.2.1.4. jebkuras transportlīdzekļa vietas laukumu, kurai pasažieru piekļuve novērsta, kā noteikts šā pielikuma 7.9.4. punktā;

7.2.2.1.5. jebkuras daļas laukumu, kas ir paredzēta vienīgi preču vai bagāžas pārvadāšanai un kas pasažieriem nav pieejama;

7.2.2.1.6. laukumu, kas nepieciešams netraucētam apkalpes darbam;

7.2.2.1.7. grīdas laukumu, ko aizņem kāpnes, puskāpnes, savienotājkāpnes vai jebkādu pakāpienu virsma.

7.2.2.2. Stāvošiem pasažieriem pieejamo laukumu S_1 (tikai attiecībā uz A, I un II klases transportlīdzekļiem, kuros ir atļauta stāvošu pasažieru pārvadāšana) aprēķina, atņemot no S_0:

7.2.2.2.1. visu to grīdas daļu laukumu, kuru slīpums pārsniedz maksimālo pieļaujamo vērtību, kas noteikta šā pielikuma 7.7.6. punktā;

7.2.2.2.2. visu to daļu laukumu, kas nav pieejamas stāvošam pasažierim, kad visas sēdvietas, izņemot nolaižamos sēdekļus, ir aizņemtas;

7.2.2.2.3. visu to daļu laukumu, kurās brīvais augstums virs grīdas ir mazāks nekā galvenās ejas augstums, kas noteikts šā pielikuma 7.7.5.1. punktā (rokturus šajā gadījumā neņem vērā);

▼B

7.2.2.2.4. laukumu uz priekšu no vertikālās šķērsplaknes, kas iet cauri vadītāja sēdekļa virsmas centram (maksimāli uz aizmuguri atvirzītā stāvoklī);

7.2.2.2.5. laukumu 300 mm visu sēdekļu priekšā, kas nav nolaižamie sēdekļi, izņemot sāniski novietotus sēdekļus, kuru gadījumā minēto izmēru var samazināt līdz 225 mm. Ja ir maināms sēdekļu izkārtojums, attiecībā uz jebkuru sēdekli, ko uzskata par lietošanā esošu, sk. 7.2.2.4. punktu;

7.2.2.2.6. jebkādu laukumu, kas nav izslēgts ar 7.2.2.2.1. – 7.2.2.2.5. punktu un uz kura nav iespējams novietot 400 mm × 300 mm lielu taisnstūri;

7.2.2.2.7. II klases transportlīdzekļiem – laukumu, kurā nav atļauts stāvēt;

7.2.2.2.8. divstāvu transportlīdzekļiem – jebkuru laukumu augšstāvā;

7.2.2.2.9. ratiņkrēslu nodalījuma(-u) laukumu, kad uzskata, ka to ir aizņēmusi(-ušas) persona(-as) ratiņkrēslā, sk. 7.2.2.4. punktu;

7.2.2.2.10. ratiņkrēslu nodalījuma(-u) laukumu, kas paredzēts tikai personai(-ām) ratiņkrēslos.

7.2.2.3. Transportlīdzeklī jābūt noteiktam 7.7.8. punkta prasībām atbilstošu sēdvietu skaitam (P), kas nav nolaižami sēdekļi. I, II vai A klases transportlīdzeklim sēdvietu skaits katrā stāvā ir vismaz vienāds ar pasažieriem un (vajadzības gadījumā) apkalpei pieejamo grīdas laukuma kvadrātmetru skaitu šajā stāvā, šo skaitli noapaļojot uz leju līdz tuvākajam veselajam skaitlim; šo skaitu I klases transportlīdzekļiem, izņemot augšstāvā, var samazināt par 10 procentiem.

7.2.2.4. Ja transportlīdzeklī ir maināms sēdvietu skaits, stāvošiem pasažieriem pieejamo laukumu (S_1) un 11. pielikuma 3.3.1. panta noteikumus nosaka pēc attiecināmības katram no šiem nosacījumiem:

7.2.2.4.1. tiek aizņemtas visas iespējamās sēdvietas, pēc tam stāvošiem pasažieriem atlikušais laukums un, ja vēl atliek vieta, visas aizņemtās ratiņkrēslu vietas;

7.2.2.4.2. tiek aizņemtas visas iespējamās stāvvietas, pēc tam atlikušās sēdvietas, kas pieejamas sēdošiem pasažieriem, un, ja vēl atliek vieta, visas aizņemtās ratiņkrēslu vietas;

7.2.2.4.3. tiek aizņemtas visas iespējamās ratiņkrēslu vietas, pēc tam stāvošiem pasažieriem atlikušais laukums un tad atlikušās izmantojamās sēdvietas, kas ir aizņemtas.

7.2.3. Transportlīdzekļu marķēšana

7.2.3.1. Vadītāja nodalījumā nodrošina tādu vietu, kas vadītājam skaidri saskatāma no viņa sēdvietas un kur izvieto 11. pielikuma 3.3. punktā minētos marķējumus:

7.2.3.1.1. transportlīdzekļa konstrukcijā paredzēto sēdvietu maksimālo skaitu;

▼B

7.2.3.1.2. transportlīdzekļa konstrukcijā paredzēto stāvvietu maksimālo skaitu, ja tādas ir;

7.2.3.1.3. transportlīdzekļa konstrukcijā paredzēto ratiņkrēslu maksimālo vietu skaitu, ja tādas ir;

7.2.3.2. (Rezervēts)

7.2.3.3. (Rezervēts)

7.3. Negadījumu novēršana

7.3.1. Ja transportlīdzekļa motora nodalījums atrodas aiz vadītāja nodalījuma, nav iespējams iedarbināt motoru no vadītāja sēdvietas, kad galvenais motora piekļuves panelis, kas atrodas transportlīdzekļa aizmugurējā virsmā, ir atvērts un ļauj tieši piekļūt detaļām, kas rada apdraudējumu, kad motors darbojas (piem., siksnas piedziņas skriemelim).

7.4. Stabilitātes tests

7.4.1. Transportlīdzekļa stabilitātei jābūt tādai, lai netiktu pārsniegts punkts, kad transportlīdzeklis var apgāzties, ja virsmu, uz kuras atrodas transportlīdzeklis, pārmaiņus paceļ 28° leņķī uz abām pusēm no horizontāles.

7.4.2. Lai veiktu šo pārbaudi, transportlīdzeklim jābūt ar masu nokomplektētā stāvoklī atbilstīgi šo noteikumu 2.18. punkta prasībām, turklāt:

7.4.2.1. uz katra pasažieru sēdekļa (divstāvu transportlīdzekļos tikai augšstāvā) novieto slogu, kas vienāds ar Q (kā definēts 11. pielikuma 3.2.3.2.1. punktā).

Ja vienstāva transportlīdzeklis ir paredzēts stāvošiem pasažieriem vai ar nesēdošu apkalpes locekli, slogu Q vai tiem atbilstošo 75 kg masu smaguma centrus vienmērīgi izkārto attiecīgi pa stāvošiem pasažieriem vai apkalpei paredzēto laukumu 875 mm augstumā. Ja divstāvu transportlīdzekli ir paredzēts izmantot ar nesēdošu apkalpes locekli, tam atbilstošo 75 kg masas smaguma centru novieto augšstāva galvenajā ejā 875 mm augstumā.

Ja transportlīdzeklis ir aprīkots, lai pārvadātu bagāžu uz jumta, pie jumta piestiprina vienmērīgi sadalītu masu (BX), kura nav mazāka par masu, ko ražotājs ir paziņojis saskaņā ar 11. pielikuma 3.2.3.2.1. punkta prasībām, un kura atbilst šādai bagāžai. Citos bagāžas nodalījumos bagāžu neievieto.

7.4.2.2. Ja transportlīdzeklī ir maināma sēdvietu un stāvvietu ietilpība vai tas ir konstruēts tā, lai tajā varētu pārvadāt vienu vai vairākus ratiņkrēslus, attiecībā uz jebkuru pasažieru nodalījuma laukumu, kurā notiek šādas skaita pārmaiņas, 7.4.2.1. punktā noteiktajiem slogiem ir jābūt lielākajam no turpmāk norādītajiem lielumiem:

a) tādu sēdvietās esošo pasažieru masa, kuri var aizņemt šo laukumu, tostarp jebkādu demontējamo sēdvietu masa, vai

b) tādu stāvošo pasažieru masa, kuri var aizņemt šo laukumu, vai

▼B

c) tādu ratiņkrēslu un lietotāju masa, kas var aizņemt šo laukumu, uz katru attiecīgi novietojot 250 kg masu, kas atrodas 500 mm augstumā no grīdas katrā ratiņkrēslu vietas centrā, vai

d) sēdvietās, stāvvietās un ratiņkrēslos esošo pasažieru masa un jebkāda to iepriekšminēto pasažieru masas kombinācija, kuri var aizņemt šo laukumu.

7.4.3. Jebkura tāda balsta augstums, ko lieto, lai neļautu transportlīdzekļa ritenim slīdēt sānis pa stabilitātes pārbaudes platformu, ir ne augstāks kā divas trešdaļas no attāluma starp virsmu, uz kuras transportlīdzeklis stāv, pirms tā tiek sašķiebta, un minētā riteņa diska daļu, kas ir vistuvāk minētajai virsmai, kad transportlīdzeklis ir noslogots saskaņā ar 7.4.2. punkta prasībām.

7.4.4. Pārbaudes laikā transportlīdzekļa daļas, kurām nav paredzēts saskarties parastas lietošanas apstākļos, nedrīkst saskarties un neviena daļa arī nedrīkst tikt bojāta vai nobīdīta.

7.4.5. Kā alternatīvu var lietot arī aprēķina metodi, lai parādītu, ka transportlīdzeklis 7.4.1. un 7.4.2. punktā minētajos apstākļos neapgāzīsies. Šajos aprēķinos ņem vērā šādus parametrus:

7.4.5.1. masu un izmērus;

7.4.5.2. smaguma centra augstumu;

7.4.5.3. atsperu stingumu;

7.4.5.4. riepu vertikālā un horizontālā stinguma rādītājus;

7.4.5.5. pneimatisko atsperu gaisa spiediena kontroles raksturlielumus;

7.4.5.6. momentu centru pozīciju;

7.4.5.7. virsbūves vērpes pretestību.

Aprēķina metode ir aprakstīta šā pielikuma papildinājumā.

7.5. Aizsardzība pret ugunsbīstamību

7.5.1. motora nodalījums

7.5.1.1. motora nodalījumā nedrīkst lietot nekādu uzliesmojošu skaņas izolācijas materiālu, kā arī materiālu, kas var piesūkties ar degvielu, smēreļļu vai kādu citu degošu vielu, izņemot gadījumus, kad šādu materiālu pārklāj ar ūdensnecaurlaidīgu loksni.

7.5.1.2. Ir jāveic drošības pasākumi, attiecīgi izplānojot motora nodalījuma izkārtojumu vai nodrošinot noteces atveres, lai izvairītos, ciktāl tas ir iespējams, no degvielas, smēreļļas vai jebkādas citas degošas vielas uzkrāšanās jebkurā motora nodalījuma vietā.

▼B

7.5.1.3. Uzstāda karstumizturīga materiāla starpsienu starp motora nodalījumu vai jebkuru citu karstuma avotu (tādu kā ierīci atbrīvotās enerģijas absorbēšanai, transportlīdzeklim braucot pa garu nogāzi, piem., palēninātāju, vai ierīci virsbūves iekšpuses sildīšanai, tomēr neskaitot ierīces, kas darbojas uz karsta ūdens cirkulācijas pamata) un pārējo transportlīdzekļa daļu. Visiem stiprinājumiem, blīvēm utt., ko lieto saistībā ar šo starpsienu, ir jābūt ugunsdrošiem.

7.5.1.4. Pasažieru nodalījumā drīkst ierīkot sildierīci, kurā neizmanto karstu ūdeni, ja to aptver materiāls, kas konstruēts, lai izturētu ierīces radīto temperatūru, neizdala toksiskus dūmus un ir novietota tā, ka pasažieri nevar saskarties ar jebkādu karstu virsmu.

7.5.1.5. Ja iekšdedzes motors vai dedzes apsildes ierīce transportlīdzeklī atrodas aiz vadītāja nodalījuma, nodalījumu aprīko ar signalizācijas sistēmu, kas brīdina vadītāju ar skaņas un vizuālu signālu un iedarbina avārijas brīdinājuma signālu, ja motora nodalījumā un katrā nodalījumā, kurā atrodas dedzes apsildes ierīce, pārmērīgi paaugstinās temperatūra.

Papildus signalizācijas sistēmai I, II un III klases transportlīdzekļus aprīko ar ugunsdzēsības sistēmu motora nodalījumā un katrā nodalījumā, kurā atrodas dedzes apsildes ierīce. A un B klases transportlīdzekļi var būt aprīkoti ar ugunsdzēsības sistēmu motora nodalījumā un katrā nodalījumā, kurā atrodas dedzes apsildes ierīce.

7.5.1.5.1. Signalizācijas sistēmu un ugunsdzēsības sistēmu, ja tāda ir uzstādīta, automātiski iedarbina liesmas detektēšanas sistēma. Detektēšanas sistēmai jābūt konstruētai tā, lai noteiktu temperatūru motora nodalījumā un katrā nodalījumā, kurā atrodas dedzes apsildes ierīce, ja tiek pārsniegta temperatūra, kāda raksturīga normāliem ekspluatācijas apstākļiem.

7.5.1.5.2. Uzskata, ka 7.5.1.5.1. punkts ir izpildīts, ja pārmērīgu temperatūras pieaugumu motora nodalījumā un katrā nodalījumā, kurā atrodas dedzes apsildes ierīce, pārrauga šādās vietās:

7.5.1.5.2.1. kur noplūdes gadījumā uzliesmojošas plūstošas vielas (šķidras vai gāzveida) var nonākt saskarē ar atklātām sastāvdaļām, piem., turbopūtes agregātu vai izplūdes sistēmu, tostarp uz motora uzmontētām sastāvdaļām, kuru darba temperatūra ir vienāda ar vai lielāka par uzliesmojošo plūstošo vielu (šķidru vai gāzveida) uzliesmošanas temperatūru;

7.5.1.5.2.2. kur noplūdes gadījumā uzliesmojošas plūstošas vielas (šķidras vai gāzveida) var nonākt saskarē ar ekranētām sastāvdaļām, piem., ar autonomu apsildes ierīci, kuras darba temperatūra ir vienāda ar vai lielāka par uzliesmojošas plūstošas vielas (šķidras vai gāzveida) uzliesmošanas temperatūru, kā arī

7.5.1.5.2.3. kur noplūdes gadījumā uzliesmojošas plūstošas vielas (šķidras vai gāzveida) var nonākt saskarē ar sastāvdaļām, piem., maiņstrāvas ģeneratoru, kura temperatūra kļūmes gadījumā var būt vienāda ar vai lielāka par uzliesmojošo plūstošo vielu (šķidru vai gāzveida) uzliesmošanas temperatūru.

▼B

7.5.1.5.3. Signalizācijas un ugunsdzēsības sistēmai jābūt darba kārtībā ikreiz, kad ieslēdz motora iedarbināšanas ierīci, un līdz brīdim, kad ieslēdz motora apturēšanas ierīci, neatkarīgi no transportlīdzekļa stāvokļa. Tās drīkst palikt darba kārtībā pēc tam, kad attiecīgā gadījumā aizdedze ir izslēgta vai transportlīdzekļa galvenais masas slēdzis ir atslēgts. Signalizācijas sistēmai ir jābūt darba kārtībā, ja darbojas dedzes apsildes ierīce.

7.5.1.5.4. Ugunsdzēsības sistēmas uzstādīšanai ir jāatbilst šādām prasībām:

7.5.1.5.4.1. ugunsdzēsības sistēma ir jāuzstāda atbilstoši sistēmas ražotāja uzstādīšanas rokasgrāmatai;

7.5.1.5.4.2. Pirms uzstādīšanas jāveic analīze, lai noteiktu ugunsdzēšanas līdzekļa izplūdes atveres(-u) (piemēram, sprauslu, ugunsdzēšanas līdzekļa ģeneratoru, ugunsdzēšanas līdzekļa izplūdes caurules vai citu izplūdes atveru) atrašanās vietu un virzienu. Ir jānosaka iespējamās aizdegšanās riska vietas motora nodalījumā un katrā nodalījumā, kurā atrodas dedzes apsildes ierīce, un izplūdes atverēm jābūt izvietotām tā, lai ugunsdzēšanas līdzeklis pārklātu aizdegšanās riska vietu, kad sistēma tiktu iedarbināta. Jānodrošina, ka izsmidzināšanas sistēma, izplūdes atveres virziens, kā arī izplūdes attālums ir pietiekams, lai pārklātu konstatētās aizdegšanās riska vietas. Sistēmai ir pienācīgi jādarbojas neatkarīgi no transportlīdzekļa stāvokļa.

Aizdegšanās riska vietu analīzē ir jāņem vērā vismaz šādas sastāvdaļas:

a) tās, kuru virsmas temperatūra var pārsniegt nodalījumā esošo plūstošo vielu, gāzu vai vielu pašaizdegšanās temperatūru;

b) elektriskās sastāvdaļas un vadi, kuru strāva vai spriegums ir pietiekami liels, lai varētu notikt aizdegšanās;

c) šļūtenes un tvertnes ar uzliesmojošu šķidrumu vai gāzi (jo īpaši, ja tajās ir spiediens).

Analīze ir pilnīgi jādokumentē.

7.5.1.5.4.3. Ugunsdzēsības sistēmas izmēra pamatā ir jābūt testētajai sistēmai, ņemot vērā motora un dedzes apsildes ierīces nodalījumu, kur sistēma tiks uzstādīta, kopējo bruto tilpumu. Mērot motora nodalījumu un apsildes ierīces nodalījumus, ir jāmēra šo nodalījumu bruto tilpums, t. i., motora un tā sastāvdaļu tilpums nav jāatņem.

Sistēmas izmērā ir jāiekļauj ugunsdzēšanas līdzekļa masa, visas izplūdes atveres un attiecīgā gadījumā propelenta gāzes tvertnes masa. Sistēmas spiedienam ir jābūt tādam pašam kā testētajā sistēmā. Ja sistēmā ir ugunsdzēšanas līdzekļa izplūdes caurule, caurules izmērs ir jānosaka bez sprauslām. Ir pieņemami, ja ugunsdzēsības sistēmā ir vairāk ugunsdzēšanas līdzekļa un/vai izplūdes atveru un/vai garāka ugunsdzēšanas līdzekļa izplūdes caurule, un/vai vairāk propelenta gāzes, nekā vajadzīgs saskaņā ar turpmāk minētajiem mērogošanas modeļiem.

▼B

Ja motora un apsildes ierīces nodalījumu bruto tilpums pārsniedz 4 m^3, ugunsdzēsības sistēmas izmērs ir jāpalielina, piemērojot turpmāk 1) punktā aprēķināto mērogošanas koeficientu. Ja bruto tilpums ir mazāks par 4 m^3, ugunsdzēsības sistēmas izmēru var samazināt, piemērojot turpmāk 2) punktā minēto mērogošanas koeficientu. S_x apzīmē mērogošanas koeficientu, bet x apzīmē motora un dedzes apsildes ierīces nodalījumu kopējo bruto tilpumu [m^3].

$$S_x = 0{,}1 \cdot x + 0{,}6 \qquad 1)$$

$$S_x = 0{,}15 \cdot x + 0{,}4 \qquad 2)$$

Ja ugunsdzēsības sistēmā ir vairāk nekā viena izplūdes atvere, sprauslu vai citu izplūdes atveru aprēķināto skaitu var noapaļot līdz tuvākajam veselajam skaitlim.

7.5.2. Elektroiekārtas un vadi

7.5.2.1. Visiem kabeļiem jābūt labi izolētiem, un visiem kabeļiem un elektroiekārtām ir jāspēj izturēt temperatūras un mitruma apstākļus, kas uz tiem iedarbojas. Motora nodalījumā īpaša uzmanība jāpievērš motora spējai izturēt vides temperatūru un visu piesārņojošo vielu iespējamo iedarbību.

7.5.2.2. Nevienu kabeli, ko lieto elektriskajā ķēdē, nedrīkst pārslogot ar strāvu, kas ir lielāka par šim kabelim pieļaujamo, ņemot vērā tā uzstādīšanas veidu un maksimālo apkārtējo temperatūru.

7.5.2.3. Katrā elektriskajā ķēdē, kura baro kādu aprīkojuma vienību, kas nav starteris, aizdedzes ķēde (dzirksteļaizdedze), kvēlsveces, motora apturēšanas ierīce, uzlādes ķēde un akumulatoru baterijas zemējums, ir kūstošs vai automātisks drošinātājs. Tomēr ķēdes, kas baro citas aprīkojuma vienības, var tikt aizsargātas ar kopīgu kūstošo drošinātāju vai kopīgu automātisko drošinātāju, ja vien summā to nominālā jauda nepārsniedz kūstošā vai automātiskā drošinātāja jaudu. Multipleksēšanas gadījumā ražotājs sniedz visu attiecīgo tehnisko informāciju pēc tā tehniskā dienesta pieprasījuma, kas ir atbildīgs par testu veikšanu.

7.5.2.4. Visi kabeļi ir labi jāaizsargā un droši jānostiprina tā, lai tos nevarētu sabojāt griežot, skrāpējot vai noberžot.

7.5.2.5. Ja vienā vai vairākās transportlīdzekļa elektriskajās ķēdēs spriegums pārsniedz 100 V RMS (vidējo kvadrātisko vērtību), katrā nesazemētā strāvas padeves punktā pievieno manuālu izolācijas slēdzi, ar kuru var atvienot visas šīs ķēdes no galvenās strāvas padeves, to novietojot transportlīdzekļa iekšpusē tādā vietā, ko vadītājs var viegli aizsniegt, taču neviens šāds izolācijas slēdzis nedrīkst atslēgt nevienu elektrisko ķēdi, kas baro obligātos ārējos transportlīdzekļa lukturus. Šis punkts neattiecas ne uz augstsprieguma aizdedzes ķēdēm, ne uz autonomām ķēdēm transportlīdzekļa aprīkojuma vienībā.

▼B

7.5.2.6. Visus elektriskos kabeļus izvieto tā, lai tie nevarētu saskarties ar kādu degvielas līniju vai kādu izplūdes sistēmas sastāvdaļu vai tikt pārkarsēti, ja vien nav nodrošināts piemērots, īpašs izolācijas materiāls un aizsargmateriāls, piemēram, kā izplūdes elektromagnētiskajam ventilim.

7.5.3. Akumulatoru baterijas

7.5.3.1. Visām akumulatoru baterijām jābūt labi nostiprinātām un viegli sasniedzamām.

7.5.3.2. Akumulatoru baterijas nodalījumu nošķir no pasažieru nodalījuma un vadītāja nodalījuma, un tā ventilāciju nodrošina no ārpuses.

7.5.3.3. Akumulatoru baterijas spailes ir jāaizsargā pret īssavienojuma risku.

7.5.4. Ugunsdzēšamie aparāti un pirmās palīdzības aprīkojums

7.5.4.1. Ir paredzēta vieta vienam vai vairākiem ugunsdzēšamajiem aparātiem, no kuriem viens atrodas pie vadītāja sēdekļa. A vai B klases transportlīdzekļos katram nepieciešamajam ugunsdzēšamajam aparātam paredzētā vieta ir vismaz 8 dm^3, un I, II vai III klases transportlīdzekļos – vismaz 15 dm^3. Divstāvu transportlīdzeklī jāparedz vieta papildu ugunsdzēšamajam aparātam augšstāvā.

7.5.4.2. Ir paredzēta vieta vienai vai vairākām pirmās palīdzības aptieciņām. Šī vieta ir vismaz 7 dm^3 ar minimālo izmēru vismaz 80 mm.

7.5.4.3. Ugunsdzēšamos aparātus un pirmās palīdzības aptieciņas var aizsargāt pret zādzību vai sabojāšanu (piemēram, ievietojot aizslēdzamā skapītī nodalījumā vai aiz sasitama stikla), ja vien šo priekšmetu atrašanās vietas ir skaidri marķētas un ir nodrošināti līdzekļi, ar kuriem avārijas gadījumā tos var viegli izņemt no minētajām vietām.

7.5.5. Materiāli

Nedrīkst lietot uzliesmojošus materiālus tuvāk nekā 100 mm attālumā no izplūdes gāzu sistēmas sastāvdaļām, jebkuras augstsprieguma elektriskās iekārtas vai cita būtiska karstuma avota, ja vien materiāls nav efektīvi izolēts. Vajadzības gadījumā nodrošina izolāciju, lai novērstu eļļu vai citu uzliesmojošu materiālu saskaršanos ar izplūdes gāzu sistēmu vai jebkuru citu būtisku karstuma avotu. Šā punkta izpratnē par ugunsnedrošu materiālu uzskata tādu materiālu, kas nav paredzēts pretestībai tik augstām temperatūrām, kuras iespējams novērot minētajā vietā.

7.5.6. Ugunsgrēka atklāšana

7.5.6.1. Transportlīdzekļiem jābūt aprīkotiem ar signalizācijas sistēmu, kas konstatē vai nu temperatūras pārmērīgu paaugstināšanos, vai dūmus tualetēs, vadītāja guļvietas nodalījumos un citos atsevišķos nodalījumos.

7.5.6.2. Pēc briesmu konstatēšanas 7.5.6.1. punktā minētā sistēma raida vadītājam gan skaņas, gan vizuālu signālu vadītāja nodalījumā un aktivē brīdinājuma signālu.

7.5.6.3. Signalizācijas sistēma vismaz ieslēdzas ikreiz, kad ieslēdz motora iedarbināšanas ierīci, un darbojas līdz brīdim, kad ieslēdz motora apturēšanas ierīci, neatkarīgi no transportlīdzekļa stāvokļa.

▼B

7.6. Izejas

7.6.1. Izeju skaits

7.6.1.1. Transportlīdzeklī ir vismaz divas durvis – divas pasažieru durvis vai vienas pasažieru durvis un vienas avārijas durvis. Katram divstāvu transportlīdzeklim ir divas durvis apakšstāvā (sk. arī 7.6.2.3. punktu). Minimālais nepieciešamais pasažieru durvju skaits ir šāds:

Pasažieru skaits	Pasažieru durvju minimālais skaits		
	I un A klase	II klase	III un B klase
9–45	1	1	1
46–70	2	1	1
71–100	3 2 (divstāvu transportlīdzekļa gadījumā)	2	1
> 100	4	3	1

7.6.1.2. Posmaina transportlīdzekļa katrā nedalītajā posmā ir vismaz vienas durvis, tomēr I klases posmaina transportlīdzekļa priekšējā posmā ir vismaz divas.

7.6.1.3. Šīs prasības kontekstā pasažieru durvis ar piedziņas vadības sistēmu neuzskata par avārijas durvīm, izņemot gadījumus, ja tās nepieciešamības gadījumā var viegli atvērt ar rokām, kad ir iedarbināta 7.6.5.1. punktā minētā vadības ierīce.

7.6.1.4. Minimālajam avārijas izeju skaitam ir jābūt tādam, lai katrā atsevišķā nodalījumā kopā būtu šāds izeju skaits:

To pasažieru un apkalpes locekļu skaits, kuri var izvietoties katrā nodalījumā vai stāvā	Minimālais izeju kopskaits
1–8	2
9–16	3
17–30	4
31–45	5
46–60	6
61–75	7
76–90	8
91–110	9
111–130	10
>130	11

Katra atsevišķa stāva (divstāvu transportlīdzekļa) un katra atsevišķa nodalījuma izeju skaitu nosaka atsevišķi. Tualetes nodalījumi vai virtuves neuzskata par atsevišķiem nodalījumiem avārijas izeju skaita noteikšanai. Avārijas lūkas var ieskaitīt tikai kā vienu izeju iepriekšminēto avārijas izeju skaitā.

▼B

7.6.1.5. Posmaina transportlīdzekļa katru nedalīto posmu uzskata par atsevišķu transportlīdzekli izeju minimālā skaita un izvietojuma noteikšanai, izņemot 7.6.2.4. punkta vajadzībām. Savienojošu eju starp posmiem neuzskata par izeju. Tualetes nodalījumi vai virtuves neuzskata par atsevišķiem nodalījumiem avārijas izeju skaita noteikšanai. Pasažieru skaitu nosaka katram nedalītajam transportlīdzekļa posmam. Plakni, kas ietver šarnīra horizontālo asi starp transportlīdzekļa savienotajiem nedalītajiem posmiem un ir perpendikulāra transportlīdzekļa garenasij, kad tas brauc taisni uz priekšu, uzskata par robežu starp posmiem.

7.6.1.6. Divviru pasažieru durvis skaita kā divas durvis, un dubultu vai daudzkārtīgu logu skaita kā divus avārijas logus.

7.6.1.7. Ja no vadītāja nodalījuma nevar nokļūt pasažieru nodalījumā pa eju, kas ļauj:

a) 4. pielikuma 6. attēlā norādītās cilindriskās mērierīces priekšmalai aizsniegties vismaz līdz vertikālās šķērsplaknes, kas pieskaras vadītāja sēdekļa atzveltnes vistālāk uz priekšu izvirzītajam punktam tā vistālāk uz aizmuguri atvirzītajā stāvoklī; un

b) no šīs plaknes pārvietot 4. pielikuma 7. attēlā norādīto paneli uz priekšu no saskares pozīcijas ar cilindrisko mērierīci, līdz tā sasniedz vismaz vertikālo šķērsplakni, kas pieskaras vadītāja sēdekļa spilvena vistālāk uz priekšu izvirzītajam punktam,

tad ievēro 7.6.1.7.1.–7.6.1.7.5. punkta prasības.

7.6.1.7.1. Vadītāja nodalījumam jābūt divām izejām, kas nav vienā un tajā pašā sānu sienā. Ja viena no izejām ir logs, attiecīgais logs ir vismaz 400 000 mm^2 liels, šajā laukumā ir iespējams ievietot 500 mm × 700 mm lielu taisnstūri, un tas atbilst 7.6.8. punktā norādītajām prasībām attiecībā uz avārijas logiem.

7.6.1.7.2. Blakus vadītājam var atrasties viens vai divi sēdekļi papildu personām, un šādā gadījumā abām 7.6.1.7.1. punktā minētajām izejām ir jābūt durvīm.

Vadītāja durvis uzskata par avārijas durvīm šajos sēdekļos sēdošajām personām, ja vien ir iespējams virzīt pārbaudes mērierīci no šiem braucēju sēdekļiem uz transportlīdzekļa ārpusi caur vadītāja durvīm (sk. 4. pielikuma 27. attēlu).

Pārbaudot piekļuvi vadītāja durvīm, piemēro 7.7.3.2. punktā minētās prasības, izmantojot pārbaudes mērierīci, kuras 7.7.3.3. punktā aprakstītais izmērs ir 600 × 400 mm.

Pasažieru durvīm ir jābūt vadītāja durvīm pretējā transportlīdzekļa pusē, un tās atzīst arī par avārijas izeju vadītājam.

▼B

7.6.1.7.3. Šā pielikuma 7.6.3.–7.6.7., 7.7.1., 7.7.2. un 7.7.7. punktu neattiecina uz vadītāja nodalījumā paredzētajām izejām, kā minēts 7.6.1.7.1. un 7.6.1.7.2. punktā.

7.6.1.7.4. Šā pielikuma 7.6.1.7.1. un 7.6.1.7.2. punktā aprakstītajos apstākļos vadītāja nodalījumā paredzētās izejas un izejas to sēdvietu braucējiem, kas atrodas blakus vadītājam, neuzskata nedz par vienām no durvīm, kas nepieciešamas atbilstoši 7.6.1.1. un 7.6.1.2. punktam, nedz par vienām no avārijas izejām, kas nepieciešamas atbilstoši šā pielikuma 7.6.1.4. punktam, attiecībā uz pārējo pasažieru nodalījumu.

7.6.1.7.5. Nodalījumā, kas ietver vadītāja nodalījumu un sēdekļus blakus vadītājam, drīkst izvietot ne vairāk kā piecus papildu sēdekļus, ja šie papildu sēdekļi un to aizņemtā vieta atbilst visām šo noteikumu prasībām un vismaz viena no avārijas izejām, kas nepieciešamas atbilstoši 7.6.1.4. punktam, ir durvis, pa kurām var iekļūt pasažieru nodalījumā un kuras atbilst šā pielikuma 7.6.3.1.2. punkta prasībām attiecībā uz avārijas durvīm.

7.6.1.8. Ja vadītāja nodalījumam var piekļūt no pasažieru nodalījuma pa eju, kas atbilst 7.6.1.7. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām, un visām sēdvietām cieši līdzās šim vadītāja nodalījumam var piekļūt no tā paša pasažieru nodalījuma pa eju, kas atbilst vienam no šā pielikuma 7.7.5.1.1. punktā aprakstītajiem nosacījumiem, vadītāja nodalījumam nav vajadzīga ārēja izeja.

7.6.1.9. Ja 7.6.1.8. punktā aprakstītajos apstākļos A vai B klases transportlīdzekļos ir paredzētas vadītāja durvis, tās drīkst uzskatīt par avārijas durvīm pasažieriem, ja:

7.6.1.9.1. vadītāja durvis atbilst šā pielikuma 7.6.3.1.2. punktā norādītajām prasībām par avārijas durvju izmēru;

7.6.1.9.2. vadītāja durvis atbilst 7.6.1.7.2. punktā norādītajām prasībām;

7.6.1.9.3. laukums, kas paredzēts vadītāja sēdeklim, ir savienots ar galveno pasažieru nodalījumu, izmantojot piemērotu eju; šo prasību uzskata par izpildītu, ja 7.7.5.1. punktā minētā pārbaudes mērierīce var netraucēti virzīties no galvenās ejas, līdz mērierīces priekšgals sasniedz vertikālu plakni, kas pieskaras vadītāja sēdekļa atzveltnes visvairāk uz priekšu izvirzītam punktam (sēdeklis ir novietots maksimāli uz aizmuguri atvirzītā stāvoklī) un no šīs plaknes 7.7.3.3. punktā aprakstītais panelis jāspēj virzīt uz avārijas durvīm virzienā, kuru nosaka minētajā punktā (skatīt 4. pielikuma 28. attēlu), sēdeklim un stūres ratam atrodoties vidus stāvoklī.

7.6.1.10. Šo noteikumu 7.6.1.8. un 7.6.1.9. punkts neizslēdz iespēju, ka starp vadītāja sēdekli un pasažieru nodalījumu var atrasties durvis vai cita barjera, ja vien vadītājs avārijas gadījumā šādu barjeru spēj ātri atbrīvot. Vadītāja durvis, kuras atrodas ar šādu barjeru aizsargātā nodalījumā, neierēķina pasažieru izeju skaitā.

▼B

7.6.1.11. II, III un B klases transportlīdzekļos papildus avārijas durvīm un logiem jāierīko avārijas lūkas. Divstāvu transportlīdzekļu gadījumā šīs lūkas ierīko tikai augšstāva jumtā. Minimālais lūku skaits ir šāds:

Pasažieru skaits (divstāvu transportlīdzekļos – augšstāvā)	Minimālais lūku skaits
nepārsniedz 30	l)
pārsniedz 30	2

Izņemot 7.6.1.12. punktā norādīto gadījumu, lūkas drīkst ierīkot arī I un A klases transportlīdzekļos. Trolejbusa jumtā avārijas lūkas neierīko.

7.6.1.12. Lūkas neierīko vietās, kurās ir uzstādītas tādas tehniskās detaļas, kas rada iespējamu apdraudējumu pasažieriem, kuri izmanto avārijas lūkas (piemēram, augstsprieguma sistēmas, sistēmas, kas satur bīstamus šķidrumus un/vai gāzi, u. c.).

7.6.1.13. Katras savienotājkāpnes uzskata par izeju no divstāvu transportlīdzekļa augšstāva.

7.6.1.14. Visām personām, kas atrodas divstāvu transportlīdzekļa apakšstāvā, avārijas situācijā ir pieejama izeja no transportlīdzekļa bez nepieciešamības pārvietoties uz augšstāvu.

7.6.1.15. Divstāvu transportlīdzekļa augšstāva galvenajai ejai jābūt savienotai, izmantojot vienu vai vairākas savienotājkāpnes, ar pasažieru durvju piekļuves eju vai apakšstāva galveno eju 3 m attālumā no pasažieru durvīm:

7.6.1.15.1. I klases transportlīdzekļu gadījumā nodrošina vismaz vienas kāpnes un vienas puskāpnes, ja augšstāvā pārvadā vairāk nekā 50 pasažieru;

7.6.1.15.2. II un III klases transportlīdzekļu gadījumā nodrošina vismaz vienas kāpnes un vienas puskāpnes, ja augšstāvā pārvadā vairāk nekā 30 pasažieru.

7.6.1.16. Gadījumos, kad transportlīdzeklim nav jumta, izejas uz stāvu bez jumta atbilst tām prasībām, kas nav pretrunā faktam, ka transportlīdzeklim nav jumta.

7.6.1.17. A vai B klases transportlīdzekļu gadījumā, ja pretī vadītāja durvīm ir durvis, tās drīkst uzskatīt par vienu no nepieciešamajām izejām pasažieriem, ja:

7.6.1.17.1. blakus vadītāja nodalījumam nav vairāk kā viena pasažieru sēdvieta un

7.6.1.17.2. tās atbilst 7.6.1.9. punkta nosacījumiem.

7.6.2. Izeju izvietojums

7.6.2.1. I, II un III klases transportlīdzekļiem jāatbilst turpmāk norādītajām prasībām.

▼B

7.6.2.1.1. Pasažieru durvis atrodas tajā transportlīdzekļa pusē, kura atrodas tuvāk ceļa malai, atbilstīgi satiksmes plūsmas virzienam, kuram transportlīdzeklis ir paredzēts un kā to deklarējis ražotājs šo noteikumu 1. pielikuma 1. daļas 1. papildinājuma 2.8. punktā norādītajā paziņojuma veidlapā. Vismaz vienām no durvīm ir jābūt transportlīdzekļa priekšpuses daļā. Tas neizslēdz:

7.6.2.1.1.1. īpaši konstruētas durvis transportlīdzekļa aizmugurē vai sānos, lai personas ratiņkrēslos tās izmantotu pasažieru durvju vietā, vai

7.6.2.1.1.2. papildu durvis transportlīdzekļa aizmugurē galvenokārt preču vai bagāžas iekraušanai/izkraušanai, tomēr nepieciešamības gadījumā pasažieri var tās izmantot, vai

7.6.2.1.1.3. vienas vai vairākas papildu pasažieru durvis transportlīdzekļa pretējā pusē, ja transportlīdzekļi ir konstruēti izmantošanai apstākļos, kad pasažieru iekāpšana/izkāpšana nepieciešama abās transportlīdzekļa pusēs. Šādi aprīkotiem transportlīdzekļiem jābūt apgādātiem ar vadības ierīci(-ēm), kas ļauj vadītājam bloķēt to durvju normālu darbību, kuras pašlaik netiek izmantotas.

7.6.2.2. A un B klases transportlīdzekļiem jāatbilst šādām prasībām.

7.6.2.2.1. Pasažieru durvis atrodas tajā transportlīdzekļa pusē, kura atrodas tuvāk ceļa malai, atbilstīgi satiksmes plūsmas virzienam, kuram transportlīdzeklis ir paredzēts un kā to deklarējis ražotājs šo noteikumu 1. pielikuma 1. daļas 1. papildinājuma 2.8. punktā norādītajā paziņojuma veidlapā.

7.6.2.2.2. Izejas jānovieto tā, lai katrā transportlīdzekļa pusē atrastos vismaz viena izeja.

7.6.2.2.3. Gan pasažieru nodalījuma priekšpusē, gan aizmugures pusē jābūt vismaz vienai izejai.

7.6.2.3. Ja pasažieru nodalījumā ir 10 m^2 vai lielāks laukums S_0, divas no 7.6.1.1. punktā minētajām durvīm atdala tā, lai attālums starp to vertikālajām šķērsplaknēm, kas iet caur to laukuma centru, nebūtu mazāks par:

7.6.2.3.1. vienstāva transportlīdzeklī 40 % no kopējā pasažieru nodalījuma garuma, mērot paralēli transportlīdzekļa garenasij.

Posmainā transportlīdzeklī šo prasību izpilda, ja divas dažādu daļu durvis atdala tā, ka attālums starp durvīm nav mazāks par 40 % no kopējā apvienotā pasažieru nodalījuma (visu daļu) garuma.

Ja vienas no šīm durvīm ietilpst divviru durvīs, šo attālumu mēra starp divām durvīm, kas atrodas vistālāk viena no otras;

▼B

7.6.2.3.2. divstāvu transportlīdzekļa gadījumā divām no 7.6.1.1. punktā aprakstītajām durvīm jābūt novietotām vienām pret otrām tā, lai attālums starp perpendikulārajām vertikālajām plaknēm, kas iet caur to laukuma centriem ir vai nu 25 % no transportlīdzekļa kopējā garuma, vai 40 % no kopējā pasažieru nodalījuma garuma apakšējā stāvā; šis noteikums nav spēkā, ja durvis atrodas dažādās transportlīdzekļa pusēs. Ja vienas no šīm durvīm ietilpst divviru durvīs, šo attālumu mēra starp divām durvīm, kas atrodas vistālāk viena no otras.

7.6.2.4. Izejas (divstāvu transportlīdzeklī katrā stāvā) ir jāizvieto tā, lai to skaits abās transportlīdzekļa pusēs būtu faktiski vienāds. (Tas nenozīmē nepieciešamību nodrošināt papildu izejas lielākā skaitā nekā noteikts 7.6.1. punktā). Ja izeju skaits pārsniedz prasīto minimālo izeju skaitu, nav jānodrošina, lai tas būtu vienāds abās transportlīdzekļa pusēs.

7.6.2.5. Vismaz viena izeja ir jāizvieto transportlīdzekļa aizmugurē vai priekšpusē:

7.6.2.5.1. I un A klases transportlīdzekļu gadījumā iepriekš 7.6.2.5. punktā minētās prasības ir izpildītas, ja ir uzstādīta avārijas lūka vai, ja piemēro 7.6.1.12. punktu, katrā transportlīdzekļa pusē ir paredzēta izeja papildus iepriekš 7.6.1. punktā norādītajām izejām;

7.6.2.5.2. divstāvu transportlīdzekļu gadījumā 7.6.2.5. punkta prasības attiecina tikai uz augšstāvu.

7.6.2.6. Izejas transportlīdzekļa vienā pusē ir pienācīgi jāsadala visā pasažieru nodalījuma garumā.

7.6.2.7. Durvis transportlīdzekļa aizmugurējā virsmā ir atļautas, ja tās nav pasažieru durvis.

7.6.2.8. Nepieciešamās avārijas lūkas izvieto šādi:

a) ja ir tikai viena lūka, tā ir izvietota pasažieru nodalījuma vidējā trešdaļā, vai

b) ja ir divas lūkas, tās ir vismaz 2 m atstatus, šo attālumu mērot starp tuvākajām atveru malām taisnē, kas paralēla transportlīdzekļa garenasij.

7.6.3. Minimālie izeju izmēri

7.6.3.1. I, II un III klases transportlīdzekļiem jāatbilst turpmāk norādītajām prasībām.

7.6.3.1.1. Pasažieru durvīm ir atvere, kas rada piekļuvi saskaņā ar šā pielikuma 7.7.1. punktā norādītajām prasībām.

7.6.3.1.2. Avārijas durvīm ir atvere ar minimālo augstumu 1 450 mm un minimālo platumu 600 mm.

7.6.3.1.3. Avārijas logu minimālais laukums ir 400 000 mm^2. Šai laukumā ir jāspēj ievietot 500 mm × 700 mm lielu taisnstūri.

▼B

7.6.3.1.4. Avārijas logs, kurš atrodas transportlīdzekļa aizmugures virsmā, atbilst prasībām, kas norādītas 7.6.3.1.3. punktā, vai šā avārijas loga atvērumā ir iespējams iezīmēt 350 mm augstu un 1 550 mm platu taisnstūri, kura stūri var būt noapaļoti ar rādiusu, kas nepārsniedz 250 mm.

7.6.3.1.5. Avārijas lūku atveres minimālais laukums ir 450 000 mm^2. Šai laukumā ir jāspēj ievietot 600 mm × 700 mm lielu taisnstūri.

7.6.3.2. A un B klases transportlīdzekļi var atbilst 7.6.3.1. punktā norādītajām prasībām (A klases transportlīdzekļi atbilst I klases transportlīdzekļu prasībām un B klases transportlīdzekļi atbilst II un III klases transportlīdzekļu prasībām) vai 7. pielikuma 1.1. punktā minētajām prasībām.

7.6.4. Tehniskās prasības visām pasažieru durvīm

7.6.4.1. Visām pasažieru durvīm viegli jāveras no iekšpuses un ārpuses, kad transportlīdzeklis ir nekustīgs (tas nav obligāti, kad transportlīdzeklis ir kustībā). Tomēr šo prasību neuzskata par tādu, kas aizliedz durvju slēgšanu no ārpuses, ja vien tās vienmēr iespējams atvērt no iekšpuses.

7.6.4.2. Jebkura vadības ierīce vai ierīce durvju atvēršanai no ārpuses atrodas 1 000 mm līdz 1 500 mm attālumā no zemes un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. I, II un III klases transportlīdzekļos katra vadības ierīce vai ierīce durvju atvēršanai no iekšpuses atrodas 1 000–1 500 mm attālumā no grīdas augšējās virsmas vai vadības iekārtai tuvākā pakāpiena virsmas un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. Tas neattiecas uz vadības ierīcēm, kas atrodas vadītāja zonā.

7.6.4.3. Visas vienvērtnes manuālās pasažieru durvis, kuras ir iestiprinātas eņģēs vai nostiprinātas uz ass, iestiprina vai nostiprina tā, lai atvērtām durvīm saskaroties ar nekustīgu priekšmetu, kad transportlīdzeklis kustas uz priekšu, šīs durvis vērtos ciet.

7.6.4.4. Ja manuālās pasažieru durvis ir aprīkotas ar aizkritņa slēdzeni, tai ir jāslēdzas divās pakāpēs.

7.6.4.5. Uz pasažieru durvju iekšējās puses nav nekādu ierīču, kas ir paredzētas iekšējo pakāpienu aizsegšanai, kad durvis ir aizvērtas. Tas neizslēdz iespēju, ka pakāpienu padziļinājumā, durvīm esot aizvērtām, atrodas durvju darbināšanas mehānisms un cits aprīkojums, kas piestiprināts durvju iekšpusei, ja tas neveido pacēlumu uz grīdas, uz kuras stāv pasažieri. Šim mehānismam un aprīkojumam nevajadzētu būt bīstamam pasažieriem.

7.6.4.6. Ja tiešā redzamība nav pietiekama, ierīko optiskas vai cita veida ierīces, lai vadītājs no savas vietas spētu saskatīt pasažieri, kas atrodas tiešā pasažieru durvju tuvumā vai nu no iekšpuses, vai ārpuses, ja šādas durvis nav automātiskas pasažieru durvis.

I klases divstāvu transportlīdzekļos šī prasība attiecas arī uz visu pasažieru durvju iekšpusi un visu to savienotājkāpņu tiešo tuvumu, kas ved uz augšstāvu.

▼B

Ja pasažieru durvis atrodas tāda transportlīdzekļa aizmugurē, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, šī prasība ir izpildīta, ja vadītājs spēj pamanīt 1,3 m garu personu, kura stāv 1 m aiz transportlīdzekļa.

Lai izpildītu šā punkta prasības, var izmantot atpakaļskata spoguļus, ja tiek nodrošināts braukšanai nepieciešamais skata lauks.

Ja durvis atrodas aiz posmaina transportlīdzekļa savienojošā posma, spoguļi netiek uzskatīti par pietiekamu optisko ierīci.

7.6.4.7. Visas durvis, kas veras uz transportlīdzekļa iekšpusi, un to mehānismi ir veidoti tā, lai tie paredzētajos ekspluatācijas apstākļos nevarētu ievainot pasažierus. Vajadzības gadījumā ierīko pienācīgas aizsargierīces.

7.6.4.8. Ja pasažieru durvis atrodas līdzās kādām durvīm uz tualeti vai citu iekšējo nodalījumu, tās jānodrošina pret nejaušu atvēršanos. Šo prasību tomēr nepiemēro, ja durvis automātiski tiek aizslēgtas, kad transportlīdzeklis pārvietojas ar ātrumu, kas pārsniedz 5 km/h.

7.6.4.9. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, transportlīdzekļa aizmugurē esošo pasažieru durvju puses nedrīkst atvērties vairāk kā 115° un mazāk kā 85° leņķī, un atvērtā stāvoklī tām ir automātiski jāsaglabā šāds stāvoklis. Tas neizslēdz iespēju ignorēt šo aizturi un atvērt durvis plašāk par minēto leņķi, kad tas ir droši; piemēram, atvērt tās otrādi tad, kad lieto augstu iekraušanas platformu, vai atvērt tās 270° leņķī, lai varētu atbrīvot iekraušanas zonu transportlīdzekļa aizmugurē.

7.6.4.10. Pasažieru durvis jebkurā atvērtā stāvoklī nedrīkst kavēt nevienas obligātās izejas izmantošanu vai nepieciešamo piekļuvi tai.

7.6.4.11. Ja ir paredzēta nakts bloķēšanas sistēma, piemēro šādus nosacījumus:

7.6.4.11.1. bloķēšanas sistēma automātiski atslēdzas, kad tiek ieslēgta aizdedze, vai

7.6.4.11.2. vadītājs saņem brīdinājuma signālu, kas norāda, ka vienu vai vairāku durvju nakts bloķēšanas sistēma turpina darboties, kad aizdedze ir ieslēgta. Vienu signālu var izmantot vairākām durvīm.

7.6.5. Papildu tehniskās prasības pasažieru durvīm ar piedziņu

7.6.5.1. Avārijas gadījumā, transportlīdzeklim stāvot vai braucot ar ātrumu 3 km/h vai mazāk, visas pasažieru durvis ar piedziņu ir iespējams atvērt no iekšpuses un, ja tās nav aizslēgtas, no ārpuses, izmantojot vadības ierīces, kuras neatkarīgi no elektroapgādes:

7.6.5.1.1. ignorē visas pārējās durvju vadības ierīces;

▼B

7.6.5.1.2. durvju iekšējo vadības ierīču gadījumā atrodas 300 mm attālumā no durvīm vismaz 1 000 mm augstumā virs pirmā pakāpiena (izņemot durvju iekšējās vadības ierīces, kas minētas 8. pielikuma 3.9.1. punktā);

7.6.5.1.3. ir viegli saskatāmas un skaidri identificējamas, tuvojoties durvīm un stāvot to priekšā, un tās ir skaidri jāmarķē kā izmantojamas avārijas gadījumā, ja tās papildina parastās durvju atvēršanas vadības ierīces;

7.6.5.1.4. var darbināt viena persona, kas stāv tieši durvju priekšā;

7.6.5.1.5. var aktivizēt kustības bloķētāju;

7.6.5.1.6. liek durvīm atvērties tādā platumā, ka 7.7.1.1. punktā minētā mērierīce var tās šķērsot 8 sekundēs pēc vadības ierīču iedarbināšanas, vai dod iespēju durvis viegli atvērt ar rokām tādā platumā, ka 7.7.1.1. punktā minētā mērierīce var tās šķērsot 8 sekundes pēc vadības ierīču iedarbināšanas;

7.6.5.1.7. var būt aizsargātas ar ierīci, kuru var viegli noņemt vai salauzt, lai piekļūtu avārijas kontrolierīcei; avārijas kontrolierīču iedarbināšanu vai aizsargājošā aizsega noņemšanu vadītājs pamana gan ar skaņas, gan vizuāla signāla palīdzību, un

7.6.5.1.8. vadītāja darbinātām durvīm, kuras neatbilst 7.6.5.6.2. punkta prasībām, ir tādas, ka pēc to iedarbināšanas, lai atvērtu durvis, un atgriešanās normālajā stāvoklī durvis neaizveras tik ilgi, līdz vadītājs nav iedarbinājis durvju aizvēršanas vadības ierīci.

7.6.5.1.9. iekšēju vadības ierīču gadījumā durvīm jābūt nodrošinātām pret atvēršanos, ja transportlīdzeklis brauc ar ātrumu, kas pārsniedz 3 km/h. Šo prasību var piemērot ārējās vadības ierīcēm.

7.6.5.2. Var uzstādīt ierīci, kuru darbina vadītājs no sava sēdekļa, ārējo avārijas vadības ierīču atvienošanai, lai noslēgtu pasažieru durvis no ārpuses. Šajā gadījumā ārējām avārijas vadības ierīcēm jāatbloķējas automātiski, kad tiek iedarbināts motors vai pirms transportlīdzeklis sasniedz ātrumu 20 km/h. Pēc tam ārējās avārijas vadības ierīces neatslēdzas automātiski, bet tikai pēc vadītāja iejaukšanās.

7.6.5.3. Vadītājam jāspēj darbināt visas vadītāja darbinātās pasažieru durvis, sēžot vadītāja sēdeklī un lietojot vadības ierīces, kuras ir skaidri un nepārprotami marķētas, izņemot gadījumus, kad lieto ar kāju darbināmas ierīces.

7.6.5.4. Katrām pasažieru durvīm ar piedziņu ir jāiedarbina vizuāls indikators, kas, vadītājam sēžot normālā stāvoklī, ir skaidri redzams jebkādos apkārtējā apgaismojuma apstākļos un brīdina viņu, ja durvis nav pilnīgi aizvērušās. Šis indikators parāda, kad durvju stingrā struktūra atrodas starp pilnīgi atvērtu stāvokli un punktu, kas ir 30 mm attālumā no pilnīgi aizvērta stāvokļa. Vienu indikatoru var izmantot vienām vai vairākām durvīm. Šādu indikatoru tomēr nepieprasa tādām priekšējām pasažieru durvīm, kuras neatbilst 7.6.5.6.1.1. un 7.6.5.6.1.2. punkta prasībām.

▼B

7.6.5.5. Ja ir vadības ierīces, ar kurām vadītājs var atvērt un aizvērt pasažieru durvis ar piedziņu, tās ir tādas, lai vadītājs varētu mainīt durvju kustību jebkurā brīdī, tām atveroties vai aizveroties.

7.6.5.6. Visu pasažieru durvju ar piedziņu konstrukcija un vadības ierīču sistēma ir tāda, lai pasažieri nevarētu ievainot vai iespiest durvīs, kad tās aizveras.

7.6.5.6.1. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja ir izpildītas šādas divas prasības:

7.6.5.6.1.1. pirmā prasība – ja jebkurā 6. pielikumā aprakstītajā mērījumu punktā durvju aizvēršanai pretojas iespīlēšanas spēks, kas nepārsniedz 150 N, durvīm atkal automātiski pilnīgi jāatveras un, izņemot automātiskas pasažieru durvis, jāpaliek pilnīgi atvērtām līdz durvju aizvēršanas vadības ierīces iedarbināšanai. Iespīlēšanas spēku var izmērīt ar jebkuru metodi, kurai piekrīt tipa apstiprinātāja iestāde. Vadlīnijas ir izklāstītas šo noteikumu 6. pielikumā. Maksimālais spēks uz īsu brīdi var pārsniegt 150 N, tomēr nepārsniedzot 300 N. Atkārtotās atvēršanas sistēmu var pārbaudīt ar testa stieni, kura šķērsgriezums ir 60 mm augsts, 30 mm plats un kuram ir noapaļoti stūri 5 mm rādiusā;

7.6.5.6.1.2. otrā prasība – gadījumos, kad durvīs iespiež pasažiera plaukstas locītavu vai pirkstus:

7.6.5.6.1.2.1. durvis atkal automātiski pilnīgi atveras un, izņemot automātiskas pasažieru durvis, paliek pilnīgi atvērtas līdz durvju aizvēršanas vadības ierīces iedarbināšanai, vai

7.6.5.6.1.2.2. pasažiera plaukstas locītavu vai pirkstus bez grūtībām var izvilkt no durvīm, neriskējot pasažieri savainot. Šo prasību var pārbaudīt ar roku vai ar 7.6.5.6.1.1. punktā minēto testa stieni, kas vienā galā nosmailināts 300 mm garumā, tā biezumam samazinoties no 30 mm līdz 5 mm. Tas nedrīkst būt nopulēts vai ieziests. Ja durvis iespiež stieni, to iespējams viegli izvilkt, vai

7.6.5.6.1.2.3. durvis paliek stāvoklī, kas neiespīlē testa stieni, kura šķērsgriezums ir 60 mm augsts, 20 mm plats un kuram ir noapaļoti stūri 5 mm rādiusā. Šis stāvoklis nepārsniedz pilnīgas aizvēršanās stāvokli par vairāk kā 30 mm.

7.6.5.6.2. Priekšējām pasažieru durvīm 7.6.5.6. punkta prasību uzskata par izpildītu, ja durvis:

7.6.5.6.2.1. atbilst 7.6.5.6.1.1. un 7.6.5.6.1.2. punkta prasībām vai

7.6.5.6.2.2. ja tām ir mīkstas malas; šīs malas tomēr nedrīkst būt tik mīkstas, ka, durvīm iespiežot iepriekš 7.6.5.6.1.1. punktā minēto pārbaudes stieni, durvju stingrā struktūra sasniedz pilnīgas aizvēršanās stāvokli.

7.6.5.7. Ja pasažieru durvis ar piedziņu aizvērtā stāvoklī notur vienīgi ar pastāvīgu enerģijas pievadi, nodrošina vizuālu brīdināšanas ierīci, kas informē vadītāju par jebkādu kļūmi durvju elektroapgādē.

▼B

7.6.5.8. Kustības bloķētājam, ja tāds uzstādīts, ir jādarbojas vienīgi tad, ja ātrums ir mazāks par 5 km/h, un tas nedrīkst darboties, ja ātrums ir lielāks.

7.6.5.9. Ja transportlīdzeklis nav aprīkots ar kustības bloķētāju, jādarbojas vadītājam dzirdamam brīdinājuma skaņas signālam, ja, transportlīdzeklim uzsākot kustību, kādas no pasažieru durvīm ar piedziņu nav pilnīgi aizvērušās. Šis brīdinājuma skaņas signāls attiecībā uz 7.6.5.6.1.2.3. punkta prasībām atbilstošām durvīm iedarbojas, transportlīdzekļa ātrumam pārsniedzot 5 km/h.

7.6.6. Papildu tehniskās prasības automātiskām pasažieru durvīm

7.6.6.1. Atvēršanas ierīču aktivēšana

7.6.6.1.1. Izņemot gadījumus, kas norādīti 7.6.5.1. punktā, visu automātisko pasažieru durvju atvēršanas ierīces ir iespējams iedarbināt un atslēgt tikai vadītājam no savas sēdvietas.

7.6.6.1.2. Iedarbināšanu un atslēgšanu var veikt tieši, izmantojot slēdzi, vai netieši, piemēram, atverot un aizverot priekšējās pasažieru durvis.

7.6.6.1.3. Atvēršanas ierīču ieslēgšana tiek norādīta transportlīdzekļa iekšpusē un arī ārpusē, ja durvis ir atveramas no transportlīdzekļa ārpuses; indikatoram (piemēram, apgaismotai spiedpogai, apgaismotai zīmei) ir jābūt uz durvīm vai blakus durvīm, uz kurām tas attiecas.

7.6.6.1.4. Ja mehānismu iedarbina tieši, t. i., ar slēdzi, sistēmas funkcionālais stāvoklis skaidri jānorāda vadītājam, piemēram, ar slēdža stāvokli, indikatora spuldzi vai apgaismotu slēdzi. Slēdzi īpaši marķē un ierīko tā, lai to nevarētu sajaukt ar citām vadības ierīcēm.

7.6.6.2. Automātisku pasažieru durvju atvēršana

7.6.6.2.1. Kad vadītājs ir iedarbinājis atvēršanas ierīces, pasažieriem jāspēj atvērt durvis šādā veidā:

7.6.6.2.1.1. no iekšpuses, piemēram, nospiežot spiedpogu vai šķērsojot gaismas barjeru, un

7.6.6.2.1.2. no ārpuses, izņemot gadījumus, kad durvis ir paredzētas tikai izejai un ir attiecīgi apzīmētas, piemēram, nospiežot apgaismotu spiedpogu, spiedpogu zem apgaismotas zīmes vai līdzīgu ierīci, kas apzīmēta ar attiecīgām norādēm.

7.6.6.2.2. Šā pielikuma 7.6.6.2.1.1. punktā minēto spiedpogu nospiešana un 7.7.9.1. punktā minēto sakaru līdzekļu izmantošana saziņai ar vadītāju var raidīt signālu, kas tiek saglabāts un, vadītājam iedarbinot durvju atvēršanas ierīces, veic durvju atvēršanu.

7.6.6.3. Automātisku pasažieru durvju aizvēršana

7.6.6.3.1. Kad automātiskās pasažieru durvis ir atvērušās, tām atkal automātiski jāaizveras, kad ir pagājis noteikts laika intervāls. Ja šajā laikposmā transportlīdzeklī iekāpj vai no tā izkāpj pasažieris, drošības ierīcei (piem., kontakts grīdas panelī, gaismas barjera, vienvirziena eja) ir jānodrošina laikā pietiekama durvju aizvēršanās aizkavēšana.

▼B

7.6.6.3.2. Ja pasažieris iekāpj transportlīdzeklī vai izkāpj no tā durvju aizvēršanās laikā, aizvēršanās process ir automātiski jāpārtrauc un durvīm atkal jāatveras. Aizvēršanos var apturēt, nostrādājot kādai no 7.6.6.3.1. punktā minētajām drošības ierīcēm vai jebkādai citai ierīcei.

7.6.6.3.3. Durvis, kas aizvērušās automātiski saskaņā ar 7.6.6.3.1. punktu, pasažierim ir jāspēj atkārtoti atvērt saskaņā ar 7.6.6.2. punktu; šo prasību nepiemēro, ja vadītājs ir izslēdzis atvēršanas kontrolierīces.

7.6.6.3.4. Pēc tam, kad vadītājs ir atslēdzis automātisko pasažieru durvju atvēršanas ierīces, atvērtās durvis aizveras saskaņā ar 7.6.6.3.1. un 7.6.6.3.2. punktu.

7.6.6.4. Automātiskā aizvēršanas procesa aizkavēšana, ja durvis marķētas īpašām vajadzībām, piemēram, pasažieriem ar bērnu ratiņiem, pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām utt.

7.6.6.4.1. Vadītājam jāspēj aizkavēt automātisko aizvēršanās procesu, iedarbinot īpašu vadības ierīci. Arī pasažierim jāspēj aizkavēt automātisko aizvēršanās procesu, nospiežot speciālu spiedpogu.

7.6.6.4.2. Automātiskā aizvēršanās procesa aizkavēšanās vadītājam ir jāpamana, piemēram, ar vizuāla indikatora palīdzību.

7.6.6.4.3. Jebkurā gadījumā automātiskās aizvēršanas procesam ir jābūt tādam, lai to varētu paveikt vadītājs.

7.6.6.4.4. Pēc tam uz šādu durvju aizvēršanos attiecas 7.6.6.3. punkts.

7.6.7. Tehniskās prasības avārijas durvīm

7.6.7.1. Avārijas durvīm ir viegli jāatveras no iekšpuses un ārpuses, kad transportlīdzeklis ir nekustīgs. Tomēr šo prasību neuzskata par tādu, kas aizliedz durvju slēgšanu no ārpuses, ja vien tās vienmēr iespējams atvērt no iekšpuses, lietojot parasto atvēršanas mehānismu.

7.6.7.2. Avārijas durvis, kad tās lieto paredzētajiem mērķiem, nav durvis ar piedziņu, izņemot gadījumus, kad šīs durvis atkal neaizveras, līdz vadītājs nav iedarbinājis aizvēršanās vadības ierīci, ja vai nu 7.6.5.1. punktā paredzētā pasažieru durvju vadības ierīce, vai speciālu avārijas durvju vadības ierīce, kas atbilst 7.6.5.1. punkta prasībām, ir iedarbināta un atgriezta parastajā stāvoklī. Kad iedarbina vienu no 7.6.5.1. punktā minētajām ierīcēm, durvis atveras tādā platumā, ka 7.7.2.1. punktā minētā mērierīce var tās šķērsot ne ilgāk kā 8 sekundes pēc vadības ierīču iedarbināšanas, vai dod iespēju durvis viegli atvērt ar rokām tādā platumā, ka mērierīce var tās šķērsot ne ilgāk kā astoņas sekundes pēc vadības ierīču iedarbināšanas. Turklāt avārijas durvis nedrīkst būt bīdāmas durvis, izņemot gadījumus, kad transportlīdzekļa ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus. Transportlīdzekļiem, kuriem ir bīdāmas durvis, attiecībā uz kurām ir pierādīts, ka tās var atvērt, nelietojot instrumentus, kad saskaņā ar Noteikumiem Nr. 33 ir veikts frontālās barjeras trieciena tests, šīs durvis uzskata par avārijas durvīm.

▼B

7.6.7.3. Ikvienai ārpusē esošai avārijas durvju atvēršanas vadības ierīcei vai ierīcei (divstāvu transportlīdzekļos apakšstāvā) jāatrodas 1 000–1 500 mm attālumā no zemes un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. I, II un III klases transportlīdzekļu iekšpusē esošai avārijas durvju atvēršanas vadības ierīcei vai ierīcei jāatrodas 1 000–1 500 mm attālumā no grīdas augšējās virsmas vai vadības iekārtai tuvākā pakāpiena un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. Tas neattiecas uz vadības ierīcēm, kas atrodas vadītāja zonā.

Šā pielikuma 7.6.7.2. punktā minēto vadības ierīci durvju ar piedziņu atvēršanai var izvietot arī saskaņā ar 7.6.5.1.2. punktu.

7.6.7.4. Transportlīdzekļa sānos ierīkotām avārijas durvīm ar eņģēm jāatrodas transportlīdzekļa priekšgalā un jāveras uz āru. Ir atļautas siksnas, ķēdes vai citas drošības ierīces, ja vien tās netraucē durvīm atvērties un palikt atvērtām vismaz 100° leņķī. Prasību par vismaz 100° leņķi nepiemēro, ja ir nodrošināti līdzekļi, kas ļauj brīvi piekļūt avārijas durvju izejai.

7.6.7.5. Avārijas durvis jānodrošina pret nejaušu darbināšanu. Šo prasību tomēr nepiemēro, ja avārijas durvis automātiski tiek aizslēgtas, kad transportlīdzeklis pārvietojas ar ātrumu, kas pārsniedz 5 km/h.

7.6.7.6. Visām avārijas durvīm jābūt aprīkotām ar skaņas signālu, kas brīdina vadītāju par nepilnīgu šo durvju aizvēršanos. Skaņas signālu iedarbina durvju rokturslēga vai roktura kustība, nevis durvju kustība.

7.6.7.7. Ja ir paredzēta nakts bloķēšanas sistēma, piemēro šādus nosacījumus:

7.6.7.7.1. bloķēšanas sistēma automātiski atslēdzas, kad tiek ieslēgta aizdedze, vai

7.6.7.7.2. vadītājs saņem brīdinājuma signālu, kas norāda, ka vienu vai vairāku durvju nakts bloķēšanas sistēma turpina darboties, kad aizdedze ir ieslēgta. Vienu signālu var izmantot vairākām durvīm.

7.6.8. Tehniskās prasības avārijas logiem

7.6.8.1. Katram atveramam vai izgrūžamam avārijas logam jāveras uz ārpusi. Izgrūžamā tipa logi nedrīkst pilnīgi atdalīties no transportlīdzekļa, kad tos lieto. Izgrūžamajiem logiem ir jādarbojas tā, lai efektīvi novērstu iespēju tos izgrūst nejauši.

7.6.8.2. Katram avārijas logam:

7.6.8.2.1. ir jābūt viegli un nekavējoties darbināmam no transportlīdzekļa iekšpuses un ārpuses, izmantojot ierīci, kas uzskatāma par pietiekamu. Šis noteikums atļauj izmantot arī, piemēram, laminēta stikla vai plastmasas rūtis, vai

▼B

7.6.8.2.2. jābūt ražotam no sasitama bezšķembu drošības stikla. Šis iepriekšminētais noteikums neļauj izmantot laminēta stikla vai plastmasas stiklojumu. Blakus katram avārijas logam izvieto transportlīdzeklī esošajām personām viegli sasniedzamu ierīci katra šāda loga izsišanai. Ierīci transportlīdzekļa aizmugurē esošo avārijas logu stikla izsišanai izvieto centrā virs vai zem avārijas loga vai blakus katrai loga sānu malai.

7.6.8.3. Katram avārijas logam, ko var aizslēgt no ārpuses, ir jābūt konstruētam tā, lai to jebkurā laikā varētu atvērt no transportlīdzekļa iekšpuses.

7.6.8.4. Ja avārijas logam ir horizontālas eņģes augšējā malā, ir jānodrošina piemērota ierīce tā noturēšanai pilnīgi atvērtā stāvoklī. Katram veramam avārijas logam ir jādarbojas tā, lai tas neradītu šķēršļus brīvai kustībai no transportlīdzekļa iekšpuses vai ārpuses.

7.6.8.5. Transportlīdzekļa sānos ierīkotā avārijas loga apakšējās malas augstums no grīdas vidējā līmeņa, kad šī grīda atrodas tieši zem minētā loga (neņemot vērā dažādus vietēja rakstura variantus, piemēram, riteni vai transmisijas kārbu), nedrīkst pārsniegt 1 200 mm, bet nedrīkst būt arī mazāks par 650 mm avārijas logam, ko var atvērt, vai par 500 mm, ja avārijas logam ir izsitams stikls.

Tomēr verama avārijas loga apakšējās malas augstumu var samazināt līdz 500 mm, ja vien loga atvērumam ir pierīkots aizsargs, kas atrodas līdz 650 mm augstumā, lai novērstu iespēju, ka pasažieri var izkrist no transportlīdzekļa. Ja loga atvērumam ir pierīkots aizsargs, iepriekš minētā loga atvēruma izmēri nedrīkst būt mazāki par minimālajiem izmēriem, kādi ir noteikti avārijas logam.

7.6.8.6. Katru veramu avārijas logu, ko nevar skaidri saskatīt no vadītāja sēdekļa, aprīko ar brīdinājuma skaņas signālu, kas brīdina vadītāju, ja tas nav pilnīgi aizvērts. Šo ierīci iedarbina loga slēgs, nevis paša loga sakustēšanās.

7.6.9. Tehniskās prasības avārijas lūkām

7.6.9.1. Katrai avārijas lūkai ir jādarbojas tā, lai tā neradītu šķēršļus brīvai kustībai no transportlīdzekļa iekšpuses vai ārpuses.

7.6.9.2. Jumta avārijas lūkām ir jābūt izgrūžamām, veramām vai izgatavotām no viegli izsitama drošības stikla. Grīdas lūkas ir vai nu veramas, vai izgrūžamas, un aprīkotas ar brīdinājuma skaņas signālu, kas brīdina vadītāju, ja tās nav nepilnīgi aizvērtas. Šo ierīci iedarbina grīdas lūkas slēgs, nevis pašas lūkas sakustēšanās. Grīdas lūkas ir jānodrošina pret nejaušu atvēršanos. Šo prasību tomēr nepiemēro, ja grīdas lūka automātiski aizslēdzas, transportlīdzeklim pārsniedzot ātrumu 5 km/h.

▼B

7.6.9.3. Ja atver izgrūžama tipa lūkas, tās nedrīkst pilnīgi atdalīties no transportlīdzekļa, lai neradītu draudus citiem satiksmes dalībniekiem. Izgrūžamajām avārijas lūkām ir jādarbojas tā, lai efektīvi novērstu iespēju tās izgrūst nejauši. Izgrūžamās grīdas lūkas var izgrūst vienīgi pasažieru nodalījumā.

7.6.9.4. Veramām avārijas lūkām eņģes jāierīko gar lūkas malu virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi vai aizmuguri, un tām jāatveras vismaz 100° leņķī. Veramās avārijas grīdas lūkas var atvērt vienīgi pasažieru nodalījumā.

7.6.9.5. Avārijas lūkām jābūt viegli atveramām vai noņemamām gan no iekšpuses, gan ārpuses. Šo prasību tomēr neuzskata par tādu, kas izslēgtu iespēju aizslēgt avārijas lūku transportlīdzekļa drošības apsvērumu dēļ, kad tas ir neuzraudzīts, ja vien avārijas lūku vienmēr var atvērt vai noņemt no transportlīdzekļa iekšienes, izmantojot parastu atvēršanas vai noņemšanas mehānismu. Viegli sasitamas lūkas gadījumā lūkas tuvumā izvieto transportlīdzeklī esošajām personām viegli sasniedzamu ierīci lūkas sasišanai.

7.6.10. Tehniskās prasības ievelkamiem pakāpieniem

Ja ir ierīkoti ievelkamie pakāpieni, tie atbilst šādām prasībām:

7.6.10.1. ievelkamo pakāpienu darbību var sinhronizēt ar attiecīgo pasažieru durvju vai avārijas durvju darbību;

7.6.10.2. kad durvis ir aizvērtas, neviena ievelkamā pakāpiena daļa nedrīkst būt izvirzīta pāri virsbūves līnijai par vairāk kā 10 mm;

7.6.10.3. kad durvis ir atvērtas un ievelkamais pakāpiens ir izvirzītā stāvoklī, tā virsmai ir jāatbilst šā pielikuma 7.7.7. punkta prasībām;

7.6.10.4. ja pakāpiens ir ar piedziņu, tam jābūt tādam, ka transportlīdzeklis nevar patstāvīgi uzsākt kustību, ja pakāpiens ir izvirzītā stāvoklī. Ja pakāpienu darbina manuāli, jābūt skaņas signālam, kas brīdinātu vadītāju, ka pakāpiens nav pilnīgi ievilkts;

7.6.10.5. pakāpiens ar piedziņu nedrīkst izvirzīties tad, kad transportlīdzeklis ir kustībā. Ja pakāpiena darbību nodrošinošā ierīce ir bojāta, pakāpiens ievelkas un paliek ievilktā stāvoklī. Tomēr attiecīgo durvju darbībā nedrīkst rasties traucējumi, ja rodas šāds bojājums vai ja pakāpiens ir sabojāts vai bloķēts;

7.6.10.6. kad uz ievelkamā pakāpiena ar piedziņu stāv pasažieris, attiecīgās durvis nedrīkst aizvērties. Šīs prasības ievērošanu var pārbaudīt, pakāpiena vidū novietojot 15 kg smagu masu, kas atbilst maza bērna masai. Šo prasību nepiemēro durvīm, kas atrodas tiešā vadītāja skata laukā;

7.6.10.7. (Rezervēts)

7.6.10.8. Ievelkamo pakāpienu stūrus, kas ir vērsti uz priekšu vai aizmuguri, noapaļo ar rādiusu ne mazāku par 5 mm; malas noapaļo ar rādiusu vismaz 2,5 mm.

▼B

7.6.10.9. kad pasažieru durvis ir atvērtas, ievelkamam pakāpienam ir droši jāsaglabā izvirzīts stāvoklis. Ja vienlaidu pakāpiena centrā novieto 136 kg smagu masu vai dubulta pakāpiena centrā novieto 272 kg smagu masu, tas nevienā punktā nedrīkst ieliekties vairāk par 10 mm, mērot attiecībā pret transportlīdzekļa virsbūvi.

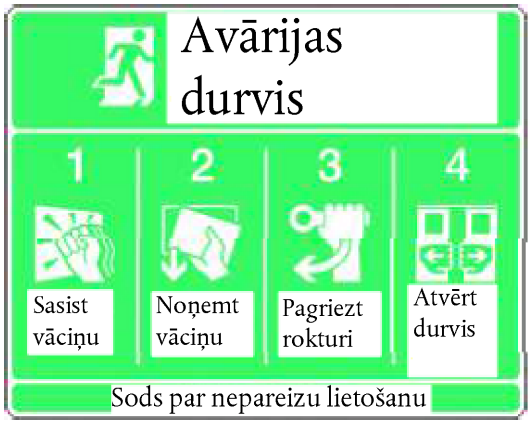
7.6.11. Drošības zīmes

7.6.11.1. Visas drošības zīmes atbilst ISO standarta 3864-1:2011 6.5. punktā ietvertajām prasībām.

7.6.11.2. Visas šajos noteikumos prasītās drošības zīmes izmanto, lai sniegtu tikai vienu drošības paziņojumu. Informāciju sniedz piktogrammu veidā, tomēr vārdi, burti un skaitļi var papildināt piktogrammu kombinācijā uz tās pašas zīmes. To izvieto un pavērš tā, lai tā būtu viegli saprotama.

7.6.11.2.1. Drošības zīmēs ievēro principus, kas norādīti turpmāk sniegtajos izvietojuma piemēros, t. i., galvenes daļā tiek attēlots drošības paziņojums, otrajā daļā instruējoša informācija un trešajā – papildu – kājenes daļā mazāk svarīgs teksts.

▼B

7.6.11.2.2. Piktogrammās, kurās norāda darbības, kas jāveic lietotājam, attēlo personu vai personas attiecīgo daļu, darbinot aprīkojumu vai ierīci.

7.6.11.2.3. Piktogrammās, kurās norāda nepieciešamo kustību, attiecīgā gadījumā attēlo kustības virzienā vērstu bultu. Ja nepieciešama rotācijas kustība, izmanto liektu bultu.

7.6.11.2.4. Ja jādarbina ierīces, jānoņem paneļi vai jāatver durvis, piktogrammā norāda darbību virzības gaitu.

7.6.11.2.5. Papildu vārdu mazo burtu, atsevišķu burtu un skaitļu minimālais augstums ir 8 mm. Vārdus neraksta tikai ar lielajiem burtiem.

7.6.11.3. Visas drošības zīmes, kas redzamas no transportlīdzekļa iekšpuses, ir no luminiscējoša materiāla, kura spilgtuma samazināšanās raksturlielumi atbilst vismaz standarta ISO 17398:2004 2. tabulas C apakšklasifikācijai, mērot saskaņā ar minētā standarta 7.11. punktu.

7.6.11.4. Drošības zīmes neizvieto vietās, kurās tās var būt slikti saskatāmas transportlīdzekļa darbības laikā. Tomēr avārijas logu var aizklāt ar aizkariem vai žalūzijām, ja papildu drošības zīme norāda, ka aiz šiem aizkariem vai žalūzijām atrodas avārijas logs.

7.6.11.5. Katru avārijas izeju un jebkuru citu izeju, kas atbilst avārijas izejas prasībām, marķē ar vienu no attiecīgajām piktogrammām, kas aprakstītas standarta ISO 7010:2011 3. tabulā; piktogrammas ir salasāmas gan no transportlīdzekļa iekšpuses, gan no ārpuses.

7.6.11.6. Drošības zīmes izvieto blakus, ap vai uz visām iekšējām un ārējām avārijas vadības ierīcēm un avārijas logu izsišanas ierīcēm.

7.6.11.7. Neviena drošības zīmes daļa nenosedz iespējamo aizsardzību pret ļaunprātīgu izmantošanu, piemēram, aizsegu.

7.6.11.8. Valodu, kurā jāraksta jebkādas teksta veida drošības zīmes, lai ievērotu 7.6.11.1.–7.6.11.7. punkta prasības, nosaka apstiprinātāja iestāde, ņemot vērā valsti/valstis, kur pieteikuma iesniedzējs ir paredzējis tirgot transportlīdzekli, vajadzības gadījumā sazinoties ar attiecīgās valsts/attiecīgo valstu kompetentajām iestādēm. Ja transportlīdzekļa reģistrācijas valsts/valstu iestāde ir nomainījusi valodu, šī pārmaiņa neliek atkārtot tipa apstiprināšanas procesu.

7.6.12. Pasažieru durvju apgaismojums

7.6.12.1. Var nodrošināt pasažieru durvju apgaismojumu nolūkā izgaismot 7.6.12.2.2. punktā noteikto līdzeno, horizontālo grīdas virsmas daļu, lai palīdzētu iekāpjošiem un izkāpjošiem pasažieriem un ļautu vadītājam no sava sēdekļa pamanīt pasažieri uz šīs grīdas virsmas daļas.

▼B

7.6.12.2. Pasažieru durvju apgaismojums, ja tas ir ierīkots:

7.6.12.2.1. ir baltā krāsā;

7.6.12.2.2. apgaismo līdzenu, horizontālu grīdas virsmas daļu, kuras platums ir 2 m, mērot no plaknes, kas paralēla transportlīdzekļa garenvirziena vertikālajai vidusplaknei un kas šķērso aizvērtu pasažieru durvju tālāko punktu, garumā, kurš sniedzas no šķērsplaknes, kas šķērso aizvērtu pasažieru durvju maksimāli uz priekšu esošo malu, līdz šķērsplaknei, kura šķērso aiz pasažieru durvīm maksimāli uz priekšu esošo riteņu ass līniju, vai, ja šādu riteņu nav, līdz šķērsplaknei, kas šķērso transportlīdzekļa aizmuguri;

7.6.12.2.3. apgaismojumam ir ierobežots apžilbinājums ārpus grīdas virsmas zonas, kuras maksimālais platums ir 5 m, mērot no transportlīdzekļa sāna, un kuras maksimālo garumu ierobežo šķērsplakne, kas šķērso transportlīdzekļa priekšgalu, un šķērsplakne, kas šķērso transportlīdzekļa aizmuguri;

7.6.12.2.4. ja apgaismes ierīces zemākā mala ir mazāk nekā 2 m no grīdas virsmas, tā ne vairāk kā par 50 mm ietiecas transportlīdzekļa kopējā platumā, kas izmērīts, neietverot šo ierīci, un tās izliekuma rādiuss ir vismaz 2,5 mm;

7.6.12.2.5. tiek ieslēgts un izslēgts manuāli ar atsevišķu slēdzi; un

7.6.12.2.6. tiek ierīkots tā, ka ierīci var ieslēgt tikai tad, kad pasažieru durvis tiek darbinātas un transportlīdzekļa ātrums nepārsniedz 5 km/h, un tā tiek izslēgta automātiski, pirms transportlīdzeklis sasniedz ātrumu, kas pārsniedz 5 km/h.

7.7. Iekšējais aprīkojums

7.7.1. Piekļūšana pasažieru durvīm (sk. 4. pielikuma 1. attēlu)

7.7.1.1. Brīvā telpa, kas iestiepjas transportlīdzeklī no sānu sienas, kurā ir ierīkotas durvis, ir tāda, ka pa to var brīvi pārvietot vienu testēšanas mērierīci, kuras izmēri atbilst 4. pielikuma 1. attēlā noteiktās 1. vai 2. testēšanas mērierīces izmēriem.

Testēšanas mērierīce jātur paralēli durvju atverei, kad to virza no sākuma stāvokļa, kur virsmas plakne, kura atrodas vistuvāk transportlīdzekļa iekšpusei, ir tangenciāla attiecībā pret atveres tālāko malu, līdz stāvoklim, kur tā pieskaras pirmajam pakāpienam, aiz kura mērierīci notur taisnā leņķī attiecībā pret durvju lietotāja iespējamo kustības virzienu.

7.7.1.2. (Rezervēts)

7.7.1.3. Ja testēšanas mērierīces viduslīnija ir šķērsojusi 300 mm attālumu no tās sākuma stāvokļa un testēšanas mērierīce ir pieskārusies pakāpiena vai grīdas virsmai, tā ir jānotur šajā stāvoklī.

7.7.1.4. Cilindriskā figūra (sk. 4. pielikuma 6. attēlu), kuru lieto galvenās ejas gabarītu pārbaudei, tad jāvirza no galvenās ejas tādā virzienā, kādā iespējams pārvietoties personai, kas izkāpj no transportlīdzekļa, līdz šīs figūras viduslīnija ir sasniegusi vertikālo plakni, kas ietver augšējā pakāpiena augšmalu, vai arī līdz plakne, kas ir tangenciāla attiecībā pret augšējo cilindru, pieskaras dubultpanelim, atkarībā no tā, kas notiek vispirms, un tad figūra jānotur šajā stāvoklī (sk. 4. pielikuma 2. attēlu).

▼B

7.7.1.5. Starp cilindrisko figūru, kas atrodas 7.7.1.4. punktā noteiktajā stāvoklī, un dubultpaneli, kas novietots 7.7.1.3. punktā izklāstītajā stāvoklī, ir jābūt brīvai vietai, kuras augšējās un apakšējās robežas ir parādītas 4. pielikuma 2. attēlā. Caur šo brīvo vietu var brīvi pārvietot vertikālu paneli, kura forma un izmēri ir tādi paši, kādi ir cilindriskajai formai (7.7.5.1. punkts), un tā centra šķērsgriezums un biezums nepārsniedz 20 mm. Šo paneli pārvieto no cilindriskās formas tangenciālā stāvokļa, līdz tā ārmala saskaras ar dubultpaneļa iekšmalu un pieskaras plaknei vai plaknēm, ko veido pakāpiena augšmalas, virzot paneli uz to pusi, uz kuru iespējams pārvietoties personai, kas izmanto durvis (sk. 4. pielikuma 2. attēlu).

7.7.1.6. Brīvās ejas gabarīti attiecībā uz šo figūru neietver telpu līdz 300 mm katra nesaspiesta sēdekļa spilvena priekšā, ja šis sēdeklis ir novietots braukšanas virzienā vai pretēji tam, vai 225 mm sēdekļiem, kas novietoti sānis, un telpu līdz sēdekļa spilvena virsmas augstumam (sk. 4. pielikuma 25. attēlu).

7.7.1.7. Ja sēdeklis ir nolaižams, šo telpu nosaka sēdeklim lietošanas stāvoklī.

7.7.1.8. Tomēr nolaižams sēdeklis vai vairāki nolaižami sēdekļi, ko lieto apkalpe, lietošanas stāvoklī var aizšķērsot piekļuves eju pasažieru durvīm, ja:

7.7.1.8.1. gan pašā transportlīdzeklī, gan paziņojuma veidlapā (sk. 1. pielikumu) ir skaidri norādīts, ka šis sēdeklis ir paredzēts vienīgi apkalpei;

7.7.1.8.2. šis sēdeklis salokās automātiski, kad to nelieto, tādējādi ļaujot izpildīt šā pielikuma 7.7.1.1. vai 7.7.1.2. un 7.7.1.3., 7.7.1.4. un 7.7.1.5. punkta prasības;

7.7.1.8.3. durvis neuzskata par obligāto izeju šā pielikuma 7.6.1.4. punkta izpratnē un

7.7.1.8.4. šis sēdeklis ir lietošanas pozīcijā, un gadījumā, ja tas ir salocītā stāvoklī, neviena tā daļa nav:

a) uz priekšu no vertikālās šķērsplaknes, kas iet cauri vadītāja sēdekļa virsmas centram maksimāli uz aizmuguri atvirzītā un zemākajā stāvoklī, un attiecīgā gadījumā transportlīdzekļa pretējā pusē pierīkotā ārējā atpakaļskata spoguļa centru vai cauri jebkuram monitoram, kas izmantots kā netiešās redzamības ierīce,

un

b) virs horizontālas plaknes, kas atrodas 300 mm virs vadītāja sēdekļa virsmas centru maksimāli uz aizmuguri atvirzītā un zemākajā stāvoklī.

7.7.1.9. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, durvju eju un gaiteni, pa kuru pasažieri iekļūst transportlīdzeklī, uzskata par brīvu, ja:

▼B

7.7.1.9.1. mērot paralēli transportlīdzekļa garenasij, ir brīva telpa, kas jebkurā punktā ir vismaz 220 mm un jebkurā punktā, kas atrodas vairāk nekā 500 mm virs grīdas vai pakāpieniem, – 550 mm (4. pielikuma 3. attēls);

7.7.1.9.2. mērot perpendikulāri transportlīdzekļa garenasij, ir brīva telpa, kas jebkurā punktā ir vismaz 300 mm un jebkurā punktā, kas atrodas vairāk nekā 1 200 mm virs grīdas vai pakāpieniem vai mazāk nekā 300 mm zem griestiem, – 550 mm (4. pielikuma 4. attēls).

7.7.1.10. Pasažieru durvju un avārijas durvju izmērus, kas norādīti 7.6.3.1. punktā, un prasības, kas izklāstītas šā pielikuma 7.7.1.1.–7.7.1.7., 7.7.2.1.–7.7.2.3., 7.7.5.1. un 7.7.8.5. punktā, nepiemēro B klases transportlīdzeklim ar tehniski pieļaujamo maksimālo masu, kas nepārsniedz 3,5 tonnas, un ar ne vairāk kā 12 pasažieru sēdvietām, ja no katras sēdvietas var brīvi piekļūt vismaz divām durvīm.

7.7.1.11. Maksimālais grīdas slīpums piekļuves ejā nedrīkst pārsniegt 5 %.

7.7.1.12. Piekļuves eju virsmai ir jābūt neslidenai.

7.7.2. Piekļuve avārijas durvīm (sk. 4. pielikuma 5. attēlu)

Šādas prasības nepiemēro vadītāja durvīm, ko lieto kā avārijas izeju transportlīdzeklī, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.

7.7.2.1. Izņemot 7.7.2.4. punktā paredzētos gadījumus, pa brīvo telpu starp galveno eju un avārijas durvju atveri var brīvi pārvietot vertikālu cilindru, kura diametrs ir 300 mm un augstums ir 700 mm no grīdas un kurš balsta otru vertikālu cilindru, kam diametrs ir 550 mm, šā veidojuma kopējam augstumam sasniedzot 1 400 mm.

Augšējā cilindra diametru augšpusē var samazināt līdz 400 mm, ierēķinot nobīdi pret horizontāli, kas nepārsniedz 30°.

7.7.2.2. Pirmā cilindra pamats atrodas otrā cilindra projekcijas robežās.

7.7.2.3. Ja gar šo eju ierīkoti nolaižamie sēdekļi, brīvā telpa cilindra pārvietošanai jānosaka, kad šie sēdekļi ir izmantošanas stāvoklī.

7.7.2.4. Dubultcilindra vietā var lietot mērierīci, kas aprakstīta 7.7.5.1. punktā (sk. 4. pielikuma 6. attēlu).

7.7.3. Piekļuve avārijas logiem

7.7.3.1. No galvenās ejas uz transportlīdzekļa ārpusi pa katru avārijas logu var pārvietot pārbaudes mērierīci.

▼B

7.7.3.2. Mērierīces kustības virzienam ir jābūt tādam pašam, kāds sagaidāms no pasažiera, evakuējoties no transportlīdzekļa. Pārbaudes mērierīce jātur perpendikulāri šim pārvietošanās virzienam, un tā nedrīkst saskarties ar šķēršļiem.

7.7.3.3. Pārbaudes mērierīce ir no plānas plāksnes, kuras izmēri ir 600 × 400 mm, bet stūru rādiuss ir noapaļots un atbilst 200 mm. Ja transportlīdzeklim tomēr ir avārijas logs aizmugures pusē, pārbaudes mērierīces izmēri var būt arī 1 400 × 350 mm, bet stūru rādiuss var būt noapaļots un atbilst 175 mm.

7.7.4. Piekļuve avārijas lūkām

7.7.4.1. Avārijas lūkas jumtā

7.7.4.1.1. Izņemot I un A klases transportlīdzekļus, vismaz vienai avārijas lūkai jābūt novietotai tā, lai četrās pusēs nošķelta 1 600 mm augsta piramīda ar sānu leņķi 20° pieskartos sēdekļa daļai vai līdzvērtīgam atbalstam. Piramīdai ir vertikāla ass, un tās mazākā daļa saskaras ar avārijas lūkas atveres zonu. Atbalsti var būt salokāmi vai pārvietojami, ja vien tos var nobloķēt to lietošanas stāvoklī. Šo stāvokli uzskata par pārbaudes stāvokli.

7.7.4.1.2. Ja jumta struktūras biezums ir lielāks par 150 mm, mazākā piramīdas daļa saskaras ar avārijas lūkas atveres zonu jumta ārējās virsmas līmenī.

7.7.4.2. Avārijas lūkas grīdā

Ja avārijas lūka ir ierīkota grīdā, pa to ir jānodrošina tieša un brīva piekļuve transportlīdzekļa ārpusei un tā ir jāierīko tur, kur virs lūkas ir brīva vieta, kura atbilst galvenās ejas augstumam. Jebkuram karstuma avotam vai kustīgajām daļām ir jāatrodas vismaz 500 mm no lūkas atveres jebkuras daļas.

Ir jāspēj pārvietot pārbaudes mērierīci, kas izgatavota no plānas plāksnes, kuras izmēri ir 600 × 400 mm, bet stūru rādiuss ir noapaļots un atbilst 200 mm, virzot to horizontālā stāvoklī no vietas, kas atrodas 1 m virs transportlīdzekļa grīdas, līdz pat zemei.

7.7.5. Galvenās ejas (sk. 4. pielikuma 6. attēlu)

7.7.5.1. Transportlīdzekļa galvenajai(-ām) ejai(-ām) ir jābūt konstruētai(-ām) un izgatavotai(-ām) tā, lai pa to/tām varētu brīvi pārvietot mērierīci, kas sastāv no diviem cilindriem ar kopēju asi, starp kuriem novietots apgriezts nošķelts konuss, ja mērierīcei ir 4. pielikuma 6. attēlā norādītie izmēri.

Mērierīce drīkst saskarties ar iekārtiem rokturiem, ja tādi ir ierīkoti, vai citiem elastīgiem priekšmetiem, tādiem kā sēdekļu drošības jostu sastāvdaļas, un viegli tos pavirzīt prom.

I un A klases transportlīdzekļos 4. pielikuma 6. attēlam atbilstoša mērierīce nedrīkst saskarties ar monitoru vai displeju, kas piestiprināts pie griestiem virs galvenās ejas.

▼B

II, III un B klases transportlīdzekļos 4. pielikuma 6. attēlam atbilstoša mērierīce var saskarties ar monitoru vai displeju, kas piestiprināts pie griestiem virs galvenās ejas. Nepieciešamais maksimālais spēks šāda monitora vai displeja izkustināšanai, lai atbrīvotu ceļu mērierīcei, kad to pārvieto pa galveno eju abos virzienos, nepārsniedz 35 N. Parasti pieliek maksimālu spēku monitora vai displeja apakšējās malas vidū pārmaiņus abos virzienos, līdz monitors vai displejs sasniedz pozīciju, kad mērierīce var brīvi kustēties. Pēc izkustināšanas monitoram vai displejam ir jāsaglabā sava pozīcija, nevis automātiski jāpārvietojas.

Ja I, II vai A klases transportlīdzeklis ir aprīkots ar barjeru, 4. pielikuma 6. attēlam atbilstoša mērierīce var saskarties ar šo barjeru, ja nepieciešamais maksimālais spēks šādas barjeras izkustināšanai, lai atbrīvotu ceļu, nepārsniedz 50 N, mērot 4. pielikuma 6. attēlam atbilstošas mērierīces un barjeras saskares punktā un spēku pieliekot perpendikulāri barjerai.

Maksimālo spēku pieliek abos mērierīces kustības virzienos.

Ja transportlīdzeklī blakus barjerai ir ierīkots pacēlājs, pacēlāja darbības laikā barjeru uz laiku var bloķēt.

7.7.5.1.1. Ja sēdekļa vai sēdekļu rindas priekšā nav izejas

7.7.5.1.1.1. Ja sēdekļi vērsti uz priekšu, 7.7.5.1. punktā noteiktās cilindriskās mērierīces priekšmalai jāaizsniedzas vismaz līdz vertikālajai šķērsplaknei, kas ir tangenciāla vistālāk uz priekšu izvirzītās rindas sēdekļa atzveltnes vistālāk uz priekšu izvirzītajam punktam, un tā ir jānotur šajā stāvoklī. No šīs plaknes jābūt iespējai virzīt 4. pielikuma 7. attēlā norādīto paneli tā, ka, sākot no saskares vietas ar cilindrisko mērierīci, tā paneļa puse, kas pavērsta uz transportlīdzekļa ārpusi, tiek pārvietota uz priekšu 660 mm attālumā.

7.7.5.1.1.2. Ja ir uz sāniem vērstas sēdvietas, cilindriskās mērierīces priekšējai daļai jāaizsniedzas vismaz līdz šķērseniskajai plaknei, kura sakrīt ar vertikālo plakni, kas iziet cauri priekšējā sēdekļa centram (skatīt 4. pielikuma 7. attēlu).

7.7.5.1.1.3. Ja sēdekļi novietoti pretēji braukšanas virzienam, cilindriskās mērierīces priekšdaļai jāaizsniedz vismaz vertikālā šķērsplakne, kas ir tangenciāla priekšējās rindas vai sēdekļa spilvenu virsmai (4. pielikuma 7. attēls).

7.7.5.2. (Rezervēts)

7.7.5.3. III klases transportlīdzekļiem sēdekļus vienā vai abās galvenās ejas pusēs var pārvietot sānis, tādējādi radot iespēju samazināt galvenās ejas platumu līdz tādam lielumam, kas atbilst apakšējā cilindra diametram 220 mm, ar nosacījumu, ka ar šāda sēdekļa darbināšanas mehānismiem, kuri ir viegli pieejami personai, kas stāv galvenajā ejā, pietiek, lai viegli un, ja iespējams, automātiski vēlreiz novietotu sēdekli, pat sēdekli ar svaru, tādā stāvoklī, kas atbilst minimālajam platumam 300 mm.

▼B

7.7.5.4. Posmainos transportlīdzekļos 7.7.5.1. punktā definētā mērierīce var netraucēti šķērsot savienojošo posmu jebkurā stāvā, kur paredzēta pasažieru pāreja starp diviem posmiem. Neviena šīs daļas mīkstā pārklājuma daļa, tostarp plēšas, nedrīkst iestiepties galvenajā ejā.

7.7.5.5. Galvenajās ejās var būt ierīkoti pakāpieni. Šo pakāpienu platums nedrīkst būt mazāks par galvenās ejas platumu pakāpienu augšpusē.

7.7.5.6. Nolaižamie sēdekļi, kas ļautu pasažieriem sēdēt galvenajā ejā, nav atļauti. Tomēr nolaižamie sēdekļi ir atļauti citās transportlīdzekļa vietās, ja tie netraucē galvenās ejas pārbaudes mērierīces kustību lejup pa galveno eju, kad tie ir atvērtā (sēdēšanai paredzētā) stāvoklī.

7.7.5.7. Sānis bīdāmi sēdekļi, kuri kādā stāvoklī var ietiekties galvenajā ejā, nav atļauti, izņemot III klases transportlīdzekļos, ievērojot 7.7.5.3. punktā izklāstītos nosacījumus.

7.7.5.8. Transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas šā pielikuma 7.7.1.9. punkts, galvenā eja nav nepieciešama, ja vien ir ievēroti piekļuves izmēri, kas noteikti minētajā punktā.

7.7.5.9. Galveno eju virsmai ir jābūt neslīdīgai.

7.7.6. Galvenās ejas slīpums

Galvenās ejas slīpums nedrīkst pārsniegt:

7.7.6.1. garenvirzienā:

7.7.6.1.1. 8 % – I, II vai A klases transportlīdzeklim vai

7.7.6.1.2. 12,5 % – III un B klases transportlīdzeklim, un

7.7.6.2. šķērsvirzienā 5 % – visu klašu transportlīdzekļiem.

7.7.7. Pakāpieni (sk. 4. pielikuma 8. attēlu)

7.7.7.1. Pasažieru vajadzībām paredzēto pakāpienu maksimālais un minimālais augstums un minimālais dziļums pie pasažieru un avārijas durvīm, kā arī transportlīdzekļa iekšpusē ir norādīts 4. pielikuma 8. attēlā.

7.7.7.1.1. Nevienu pāreju no pazeminātas galvenās ejas uz sēdekļu zonu neuzskata par pakāpienu. Vertikālais attālums starp galvenās ejas virsmu un sēdekļu zonas grīdu tomēr nedrīkst pārsniegt 350 mm.

7.7.7.2. Pakāpiena augstumu mēra tā platuma centra ārmalā, nodrošinot, ka riepas un spiediens tajās ir tāds, kā noteicis ražotājs tehniski pieļaujamai maksimālai pilnmasai (M).

7.7.7.3. Pirmā pakāpiena augstumu attiecībā pret zemi mēra, kad transportlīdzeklis ar masu nokomplektētā stāvoklī, kā definēts šo noteikumu 2.18. punktā, novietots uz līdzenas zemes un riepas un spiediens tajās ir tāds, kā noteicis ražotājs tehniski pieļaujamajai maksimālajai pilnmasai (M), kas norādīta saskaņā ar šo noteikumu 2.19. punktu.

▼B

7.7.7.4. Ja ir vairāk nekā viens pakāpiens, katrs pakāpiens var ietiekties nākamā pakāpiena vertikālās pārvirzes zonā ne vairāk kā 100 mm un šādai pārvirzei pār apakšējo pakāpienu ir jāatstāj vismaz 200 mm brīva virsma (skatīt 4. pielikuma 8. attēlu), turklāt pakāpienu galiem ir jābūt tādiem, lai pēc iespējas samazinātu paklupšanas risku. Visiem pakāpienu galiem vizuāli jākontrastē ar to tuvāko apkārtni.

7.7.7.5. Katra pakāpiena platumam un formai ir jābūt tādai, lai uz tā varētu novietot turpmākajā tabulā norādīto taisnstūri, turklāt lai attiecīgā taisnstūra pārkares laukums pāri šim pakāpienam nepārsniegtu 5 % no taisnstūra laukuma. Divviru durvju ejā šī prasība ir jāizpilda katrai durvju ejas pusei.

Pasažieru skaits		> 22	≤ 22
Zona	Pirmais pakāpiens (mm)	400 × 300	400 × 200
	Pārējie pakāpieni (mm)	400 × 200	400 × 200

7.7.7.6. Visiem pakāpieniem ir jābūt ar neslīdīgu virsmu.

7.7.7.7. Maksimālais pakāpiena slīpums jebkurā virzienā nedrīkst pārsniegt 5 %.

7.7.8. Pasažieru sēdekļi (tostarp nolaižami sēdekļi) un vieta sēdošiem pasažieriem

7.7.8.1. Minimālais sēdekļa platums (sk. 4. pielikuma 9. attēlu)

7.7.8.1.1. Minimālais sēdekļa spilvena platums, F izmērs (4. pielikuma 9. attēls), mērot no vertikālās plaknes, kas šķērso minētās sēdvietas centru, ir šāds:

7.7.8.1.1.1. 200 mm – I, II, A vai B klasei vai

7.7.8.1.1.2. 225 mm – III klasei.

7.7.8.1.2. Katrai sēdvietai pieejamās vietas minimālais platums, G izmērs (4. pielikuma 9. attēls), mērot no vertikālās plaknes, kas šķērso minētās sēdvietas centru, 270–650 mm augstumā virs nesaspiesta sēdekļa spilvena, ir vismaz šāds:

7.7.8.1.2.1. 250 mm – atsevišķiem sēdekļiem vai

7.7.8.1.2.2. 225 mm – nepārtrauktām sēdekļu rindām diviem vai vairāk pasažieriem.

7.7.8.1.3. Transportlīdzekļiem, kuru platums nepārsniedz 2,35 m:

7.7.8.1.3.1. katrai sēdvietai pieejamās vietas platums, mērot no vertikālās plaknes, kas šķērso minētās sēdvietas centru, 270–650 mm augstumā virs nesaspiesta sēdekļa spilvena, ir 200 mm (sk. 4. pielikuma 9.A attēlu). Ja ir izpildītas šā punkta prasības, 7.7.8.1.2. punkta prasības nepiemēro, kā arī

▼B

7.7.8.1.3.2. III klases transportlīdzekļu gadījumā minimālais sēdekļa spilvena platums, F izmērs (4. pielikuma 9.A attēls), mērot no vertikālās plaknes, kas šķērso minētās sēdvietas centru, ir vismaz 200 mm. Ja ir izpildītas šā punkta prasības, 7.7.8.1.1.2. punkta prasības nepiemēro.

7.7.8.1.4. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, ja sēdekļi atrodas pie transportlīdzekļa sienas, pieejamā vieta augšdaļā neietver 20 mm platu un 100 mm augstu trijstūra formas laukumu (sk. 4. pielikuma 10. attēlu). Turklāt vietu, kas ir vajadzīga drošības jostām un to stiprinājumiem, kā arī saulsargiem, neuzskata par aizņemtu.

7.7.8.1.5. Mērot galvenās ejas platumu, nav jāņem vērā tas, vai iepriekšminētā pieejamā vieta iesniedzas vai neiesniedzas galvenajā ejā.

7.7.8.2. Sēdekļa spilvena minimālais dziļums (K izmērs, sk. 4. pielikuma 11. attēlu)

Sēdekļa spilvena minimālais dziļums ir šāds:

7.7.8.2.1. 350 mm – I, A vai B klases transportlīdzekļos un

7.7.8.2.2. 400 mm – II vai III klases transportlīdzekļos.

7.7.8.3. Sēdekļa spilvena augstums (H izmērs, sk. 4. pielikuma 11.a attēlu)

Nesaspiesta sēdekļa spilvena augstums attiecībā pret grīdu ir tāds, ka attālums no grīdas līdz horizontālajai plaknei, kas ir tangenciāla priekšējai augšējai sēdekļa spilvena virsmai, ir robežās no 400 mm līdz 500 mm: šo augstumu tomēr var samazināt līdz augstumam, kas nav mazāks par 350 mm pie riteņu arkām (ņemot vērā 7.7.8.5.2. punktā paredzētās pielaides) un motora/transmisijas nodalījuma.

7.7.8.4. Vieta starp sēdekļiem (sk. 4. pielikuma 12.A un 12.B attēlu)

7.7.8.4.1. Attiecībā uz sēdekļiem, kas ir vērsti uz vienu un to pašu pusi, attālums starp sēdekļa atzveltnes priekšpusi un tam priekšā esošā sēdekļa atzveltnes aizmuguri (H izmērs), kad to mēra horizontāli, paralēli transportlīdzekļa garenvirziena plaknei un jebkurā augstumā virs grīdas starp sēdekļa spilvena augšējās virsmas līmeni un punktu, kurš atrodas 620 mm virs grīdas, ir ne mazāks kā:

	H
I, A un B klase	650 mm
II un III klase	680 mm

7.7.8.4.2. Visus mērījumus veic, kad sēdekļa spilvens un atzveltne nav saspiesti, izmantojot 4. pielikuma 12.B attēlā redzamo mērierīci.

▼B

7.7.8.4.3. Kad šķērseniski novietoti sēdekļi ir vērsti cits pret citu, minimālais attālums starp pretī esošo sēdekļu atzveltņu priekšpusēm, kad to mēra augstākajā sēdekļu spilvenu punktā, ir vismaz 1 300 mm.

7.7.8.4.4. Mērījumus nolaižamiem pasažieru sēdekļiem un regulējamiem vadītāja sēdekļiem veic, kad sēdekļu atzveltnes un citas regulējamas daļas atrodas normālā lietošanas stāvoklī, kā norādījis ražotājs.

7.7.8.4.5. Mērījumus sēdekļiem ar atvāžamiem galdiņiem, kas piestiprināti pie sēdekļu atzveltnes, veic, kad šie galdiņi ir salocītā (paceltā) stāvoklī.

7.7.8.4.6. Sēdekļiem, kas uzmontēti uz sliedes vai citas sistēmas, kura ļauj operatoram vai lietotājam viegli mainīt transportlīdzekļa iekšpuses konfigurāciju, mērījumus veic normālā lietošanas stāvoklī, ko norādījis ražotājs tipa apstiprinājuma pieteikumā.

7.7.8.5. Vieta sēdošiem pasažieriem (sk. 4. pielikuma 13. attēlu)

7.7.8.5.1. Sēdeklim aiz starpsienas vai jebkuras citas stingras konstrukcijas, kas nav sēdeklis, nodrošina minimālu brīvo vietu katras pasažieru sēdvietai nepieciešamās vietas priekšā (kā norādīts 7.7.8.6. punktā) atbilstoši 4. pielikuma 13. attēlam. Starpsiena, kuras aprises aptuveni atbilst atlaista sēdekļa atzveltnes aprisēm, var ietiekties šajā brīvajā vietā. Ja A vai B klases transportlīdzekļos ir sēdekļi blakus vadītāja sēdeklim, ir atļauta kontrolmērinstrumentu paneļa, ātruma pārslēgšanas ierīces, vējstikla, saulsarga, drošības jostu un to stiprinājumu ietiekšanās šajā brīvajā vietā.

7.7.8.5.2. Sēdeklim aiz sēdekļa un/vai sēdeklim, kas vērsts pret galveno eju, jānodrošina, kā norādīts 4. pielikuma 11.b attēlā, minimālā brīvā vieta kājām vismaz 300 mm dziļumā un saskaņā ar šā pielikuma 7.7.8.1.1. punktā paredzēto platumu. Ir atļauts, ka šajā brīvajā vietā atrodas sēdekļu kājas, pasažieru kāju balsti un 7.7.8.6. punktā paredzētie izvirzītie elementi, ja paliek pietiekami daudz vietas pasažieru kājām. Šī kājām atvēlētā vieta var daļēji atrasties galvenajā ejā un/vai virs tās, bet nedrīkst kļūt par šķērsli, kad mēra minimālo galvenās ejas platumu saskaņā ar 7.7.5. punktu. Ja A vai B klases transportlīdzekļos ir sēdekļi blakus vadītāja sēdeklim, ir atļauta drošības jostu un to stiprinājuma ietiekšanās šajā brīvajā vietā.

7.7.8.5.3. Minimālais tādu prioritāro sēdvietu skaits, kas atbilst 8. pielikuma 3.2. punkta prasībām, I klases transportlīdzekļos ir četras, II klases transportlīdzekļos – divas un A klases transportlīdzekļos – viena. III klases vai B klases transportlīdzekļiem, uz ko attiecas 8. pielikuma prasības, minimālais prioritāro sēdvietu skaits ir divas III klases transportlīdzekļos un viena B klases transportlīdzekļos.

Sēdekli, kurš ir salokāms, kad netiek izmantots, nedrīkst paredzēt kā prioritāru sēdvietu.

▼B

7.7.8.6. Brīva vieta virs sēdvietām

7.7.8.6.1. Vienstāva transportlīdzekļos virs katras sēdvietas un – izņemot sēdekli(-ļus) blakus vadītāja sēdeklim A vai B klases transportlīdzekļos – virs attiecīgās kājām atvēlētās vietas ir jābūt brīvai vietai, kuras augstums ir vismaz 900 mm, mērot no nesaspiesta sēdekļa spilvena augstākā punkta, un vismaz 1 350 mm no vidējā grīdas līmeņa kājām atvēlētajā vietā. Transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas šā pielikuma 7.7.1.10. punkts, un arī sēdeklim(-ļiem) blakus vadītāja sēdeklim A vai B klases transportlīdzekļos šo izmēru var samazināt līdz 1 200 mm, mērot no grīdas, un 800 mm, mērot no nesaspiesta sēdekļa spilvena augstākā punkta.

Divstāvu transportlīdzekļos katrai sēdvietai jābūt vismaz 900 mm brīvam augstumam, mērot no nesaspiesta sēdekļa spilvena augstākā punkta. Augšējā stāvā šo brīvo vietu var samazināt līdz 850 mm.

7.7.8.6.2. Šī brīvā vieta atrodas virs zonas, ko ierobežo:

7.7.8.6.2.1. vertikālas garenplaknes 200 mm uz katru pusi no sēdvietas vertikālās vidusplaknes un

7.7.8.6.2.2. vertikāla šķērsplakne, kas šķērso vistālāk uz aizmuguri izvirzīto sēdekļa atzveltnes augšējo punktu, un vertikāla šķērsplakne 280 mm pirms nesaspiesta sēdekļa spilvena vistālāk uz priekšu izvirzītā punkta, kuru katrā gadījumā mēra pie sēdvietas vertikālās vidusplaknes.

7.7.8.6.3. No 7.7.8.6.1. un 7.7.8.6.2. punktā norādītās brīvās vietas malām var izslēgt šādas zonas:

7.7.8.6.3.1. ārmalas sēdekļu augšdaļai, kas atrodas pie transportlīdzekļa iekšējās sienas, – zonu ar 150 mm augstu un 100 mm platu taisnstūra šķērsgriezumu (sk. 4. pielikuma 14. attēlu);

7.7.8.6.3.2. ārmalas sēdvietu augšdaļai – zonu ar trijstūra šķērsgriezumu, kura virsotne atrodas 700 mm attālumā no augšas un kura pamats ir 100 mm plats (sk. 4. pielikuma 15. attēlu). Netiek iekļauta arī drošības jostām un to stiprinājumiem un saulsargiem nepieciešamā vieta;

7.7.8.6.3.3. ārmalas sēdvietu padziļinājumam kājām – zonu, kuras šķērsgriezuma laukums nepārsniedz 0,02 m^2 (0,03 m^2 transportlīdzekļiem ar zemu grīdu) un kuras maksimālais platums nepārsniedz 100 mm (150 mm transportlīdzekļiem ar zemu grīdu) (sk. 4. pielikuma 16. attēlu);

7.7.8.6.3.4. transportlīdzeklī, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, sēdvietām, kas atrodas vistuvāk virsbūves aizmugures stūriem, brīvās vietas ārējo aizmugures malu var noapaļot līdz rādiusam, kas nepārsniedz 150 mm (sk. 4. pielikuma 17. attēlu).

7.7.8.6.4. Brīvajā vietā, kas definēta 7.7.8.6.1., 7.7.8.6.2. un 7.7.8.6.3. punktā, ir atļauti šādi papildu izvirzīti elementi:

▼B

7.7.8.6.4.1. cita sēdekļa atzveltnes, balstu un stiprinājumu izvirzījums (piemēram, atvāžams galdiņš);

7.7.8.6.4.2. transportlīdzeklim, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, – riteņa arkas izvirzījums, ja vien ir izpildīts viens no turpmāk izklāstītajiem diviem nosacījumiem:

7.7.8.6.4.2.1. izvirzītais elements nesniedzas tālāk par sēdvietas vertikālo vidusplakni (sk. 4. pielikuma 18. attēlu), vai

7.7.8.6.4.2.2. sēdoša pasažiera kājām paredzētās 300 mm dziļās zonas tuvākā mala nav izvirzīta tālāk par 200 mm no nesaspiesta sēdekļa spilvena malas un tālāk par 600 mm no sēdekļa atzveltnes priekšas, šos mērījumus veicot sēdvietas vertikālajā vidusplaknē (sk. 4. pielikuma 19. punktu). Ja ir divi sēdekļi, kas novietoti viens otram pretī, šo noteikumu attiecina tikai uz vienu no šiem sēdekļiem un atlikusī sēdošu pasažieru kājām paredzētā vieta ir vismaz 400 mm;

7.7.8.6.4.3. ja transportlīdzeklī, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, ir sēdekļi blakus vadītāja sēdeklim – izvirzīts kontrolmērinstrumentu panelis, vējstikls, saulsargi, drošības jostas un to stiprinājumi un griestu daļa transportlīdzekļa priekšā;

7.7.8.6.4.4. izvirzīti paverami logi un to stiprinājumi.

7.7.9. Saziņa ar vadītāju

7.7.9.1. I, II un A klases transportlīdzekļos pasažieriem ir jānodrošina iespēja paziņot vadītājam par vēlēšanos apturēt transportlīdzekli. Visas šādas sakaru vadības ierīces ir darbināmas ar plaukstu. Atbilstošajām sakaru ierīcēm jābūt pietiekamā skaitā vienmērīgi izvietotām visā transportlīdzekļa garumā ne augstāk kā 1 500 mm no grīdas; tas neizslēdz iespēju ierīkot augstāk izvietotas papildu sakaru ierīces. Vadības ierīcēm vizuāli jākontrastē ar tuvāko apkārtni. Vienas vai vairāku apgaismotu zīmju iedegšanās pasažieriem norāda, ka vadības ierīces ir ieslēgtas. Zīmē parādās vārdi “autobusa pietura” vai atbilstošs uzraksts un/ vai attiecīga piktogramma, kas paliek ieslēgta, līdz atveras pasažieru durvis. Posmainos transportlīdzekļos šādas zīmes ir katrā nedalītajā transportlīdzekļa posmā. Divstāvu transportlīdzekļiem šādām zīmēm ir jābūt katrā stāvā. Visiem izmantotajiem teksta marķējumiem piemēro šā pielikuma 7.6.11.8. punkta noteikumus.

7.7.9.2. Saziņa ar apkalpes nodalījumu

Ja apkalpes nodalījums ir ierīkots bez piekļuves vadītāja nodalījumam vai pasažieru nodalījumam, nodrošina sakaru līdzekli saziņai starp vadītāja un apkalpes nodalījumu.

7.7.9.3. Saziņa ar tualetes nodalījumu

Tualetes nodalījumi jāaprīko ar līdzekļiem, lai izsauktu palīdzību ārkārtas situācijā.

7.7.10. Karsto dzērienu automāti un virtuves aprīkojums

7.7.10.1. Karsto dzērienu automātus un virtuves aprīkojumu ierīko un norobežo tā, lai avārijas bremzēšanas vai straujas virziena maiņas dēļ karsts ēdiens vai dzēriens nevarētu uzlīt virsū nevienam pasažierim.

▼B

7.7.10.2. Transportlīdzekļos, kuros ir karsto dzērienu automāti un virtuves aprīkojums, visiem pasažieru sēdekļiem ir jābūt īpaši nodrošinātiem, lai tajos varētu novietot karstu ēdienu vai dzērienu, kad transportlīdzeklis ir kustībā.

7.7.11. Durvis uz iekšējiem nodalījumiem

Ikvienas durvis uz tualeti vai citu iekšēju nodalījumu:

7.7.11.1. automātiski aizveras un nedrīkst būt aprīkotas ar nekādām bloķēšanas ierīcēm, kas tās noturētu atvērtas, ja atvērtā stāvoklī šīs durvis varētu radīt pasažieriem šķēršļus avārijas gadījumā;

7.7.11.2. atvērtā stāvoklī nedrīkst aizsegt nevienu rokturi, vadības ierīci, ko lieto pasažieru durvju, avārijas durvju, avārijas izejas atvēršanai, ugunsdzēšamā aparāta vai pirmās palīdzības aptieciņas iegūšanai, vai attiecīgu obligāto marķējumu;

7.7.11.3. ir nodrošinātas ar līdzekļiem, kas avārijas gadījumā ļauj tās atvērt no nodalījuma ārpuses;

7.7.11.4. nedrīkst būt slēdzamas no ārpuses, ja vien nepastāv iespēja vienmēr tās atslēgt no iekšpuses.

7.7.12. Divstāvu transportlīdzekļa savienotājkāpnes (sk. 4. pielikuma 1. attēlu)

7.7.12.1. Jebkuru savienotājkāpņu minimālajam platumam jābūt konstruētam tā, lai ļautu brīvi iziet cauri vienviru durvju piekļuves šablonam, kā norādīts 4. pielikuma 1. attēlā. Paneli virza no apakšstāva galvenās ejas līdz pēdējam augšējam pakāpienam kāpnes izmantojošās personas iespējamajā kustības virzienā.

7.7.12.2. Savienotājkāpnes jākonstruē tā, lai, transportlīdzeklim kustoties uz priekšu un spēji bremzējot, pasažieris netiktu nosviests lejā.

Šo prasību var uzskatīt par izpildītu, ja ir ievērots vismaz viens no šiem nosacījumiem:

7.7.12.2.1. nevienai kāpņu daļai nav slīpuma uz priekšu;

7.7.12.2.2. kāpnes ir aprīkotas ar aizsargiem vai līdzīgu ietaisi;

7.7.12.2.3. kāpņu augšējā daļā atrodas automātiska ierīce, kas neļauj izmantot kāpnes, ja transportlīdzeklis kustas; ar šo ierīci jābūt viegli rīkoties avārijas gadījumā.

7.7.12.3. Izmantojot šā pielikuma 7.7.5.1. punktā aprakstīto cilindru, pārbauda, vai piekļuve kāpnēm no galvenajām ejām (augšējās un apakšējās) ir atbilstoša.

7.7.13. Vadītāja nodalījums

7.7.13.1. Vadītājam jābūt norobežotam no stāvošiem pasažieriem un no tiem pasažieriem, kas sēž tieši aiz vadītāja nodalījuma un varētu tikt iesviesti vadītāja nodalījumā, transportlīdzeklim bremzējot vai strauji izbraucot līkumu. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja:

▼B

7.7.13.1.1. vadītāja nodalījuma aizmugure ir norobežota ar nodalījumu vai

7.7.13.1.2. ja pasažieru sēdekļi atrodas tieši aiz vadītāja nodalījuma, ir ierīkots aizsargs vai – A vai B klases transportlīdzekļos – drošības josta. Transportlīdzekļiem, kuros tieši aiz vadītāja nodalījuma ir pasažieru stāvvietas, nepiemēro drošības jostas ierīkošanas iespēju. Ja ir ierīkots aizsargs, tas atbilst prasībām, kas norādītas 7.7.13.1.2.1.–7.7.13.1.2.3. punktā (sk. 4. pielikuma 30. attēlu).

7.7.13.1.2.1. aizsarga minimālais augstums, mērot no grīdas, uz kuras stāv pasažieri, ir 800 mm;

7.7.13.1.2.2. aizsarga platums sniedzas uz iekšpusi no transportlīdzekļa sienas vismaz 100 mm aiz vistālāk uz nodalījuma vidu izvirzītā attiecīgā pasažieru sēdekļa gareniskās viduslīnijas, bet jebkurā gadījumā sniedzas vismaz līdz vadītāja sēdekļa vistālāk uz iekšpusi izvirzītajam punktam;

7.7.13.1.2.3. attālums starp tā laukuma augšmalu, kas paredzēts dažādu priekšmetu novietošanai (piemēram, galda), un aizsarga augšmalu ir vismaz 90 mm.

7.7.13.2. Vadītāja nodalījums jāpasargā no priekšmetiem, kas spējas bremzēšanas gadījumā var tajā ieripot no pasažieru zonas tieši aiz nodalījuma. Šī prasība tiek uzskatīta par izpildītu, ja bumba, kuras diametrs ir 50 mm, nevar ieripot vadītāja nodalījumā no pasažieru zonas tieši aiz nodalījuma.

7.7.13.3. Vadītājs ir jāpasargā no saules, apžilbināšanas efekta un atspīduma, ko rada mākslīgais salona apgaismojums. Jebkuru apgaismojumu, kas varētu negatīvi un būtiski ietekmēt vadītāja redzes spēju, iespējams darbināt tikai tad, kad transportlīdzeklis stāv.

7.7.13.4. Transportlīdzeklis jānodrošina ar vējstikla pretaizsalšanas un pretaizsvīšanas ierīcēm.

7.7.14. Vadītāja sēdeklis

7.7.14.1. Vadītāja sēdeklim jābūt nošķirtam no citiem sēdekļiem.

7.7.14.2. Sēdekļa atzveltnei jābūt izliektai, vai vadītāja zona jānodrošina ar roku balstiem, kas novietoti tā, ka vadītājs netiek ierobežots, vadot transportlīdzekli, ne arī kļūst nestabils šķērsvirziena paātrinājuma ietekmē, kurš var notikt ekspluatācijas laikā.

7.7.14.3. Minimālais sēdekļa spilvena platums (F izmērs, sk. 4. pielikuma 9. attēlu), mērot no vertikālās plaknes, kas šķērso sēdekļa centru, ir šāds:

7.7.14.3.1. 200 mm – A vai B klasei;

7.7.14.3.2. 225 mm – I, II vai III klasei.

▼B

7.7.14.4. Minimālais sēdekļa spilvena dziļums (K izmērs, sk. 4. pielikuma 11.a attēlu), mērot no vertikālās plaknes, kas šķērso sēdekļa centru, ir šāds:

7.7.14.4.1. 350 mm – A vai B klasei;

7.7.14.4.2. 400 mm – I, II vai III klasei.

7.7.14.5. Sēdekļa atzveltnes minimālais kopējais platums, mērot līdz 250 mm augstumā virs horizontālas plaknes, kas ir tangenciāla attiecībā pret nesaspiesta sēdekļa spilvena augšējo virsmu, ir 450 mm.

7.7.14.6. Attālums starp roku balstiem ir vismaz 450 mm, nodrošinot brīvu vietu vadītājam, kā noteikts 7.7.14.2. punktā.

7.7.14.7. Sēdekļa garenvirziena un vertikālais stāvoklis, kā arī sēdekļa atzveltnes slīpums ir regulējams. Tas automātiski noslēdzas izvēlētajā stāvoklī, un, ja tas ir aprīkots ar grozīšanas mehānismu, tas braukšanas stāvoklī noslēdzas automātiski. Sēdeklis ir aprīkots ar atsperojuma sistēmu.

7.7.14.7.1. Atsperojuma sistēma un vertikālā stāvokļa noregulēšana nav obligāta A vai B klases transportlīdzekļiem.

7.8. Mākslīgais iekšējais apgaismojums

7.8.1. Nodrošina iekšējo elektrisko apgaismojumu, lai apgaismotu:

7.8.1.1. visus pasažieru nodalījumus, apkalpes nodalījumus, tualešu nodalījumus un posmaina transportlīdzekļa savienojošo posmu;

7.8.1.2. jebkuru pakāpienu vai pakāpienus;

7.8.1.3. piekļuvi jebkurai izejai un zonai, kas atrodas tiešā pasažieru durvju tuvumā, tostarp jebkurai ierīkotai iekāpšanas palīgierīcei tās lietošanas laikā;

7.8.1.4. visu izeju iekšējo marķējumu un iekšējās vadības ierīces;

7.8.1.5. visas vietas, kur ir šķēršļi.

7.8.1.6. Divstāvu transportlīdzekļos bez jumta vismaz vienai apgaismes ierīcei jābūt pēc iespējas tuvu katru tādu kāpņu augšgalam, kuras ved uz augšstāvu.

7.8.2. Ir jābūt vismaz divām iekšējā apgaismojuma ķēdēm, lai vienas ķēdes atteice neietekmētu otru. Elektrisko ķēdi, kas nodrošina tikai nepārtrauktu ieejas un izejas apgaismojumu, var uzskatīt par vienu no šīm ķēdēm.

7.8.3. II, III un B klases transportlīdzekļus aprīko ar avārijas apgaismojuma sistēmu.

7.8.3.1. Vadītājs var iedarbināt avārijas apgaismojuma sistēmu no vadītāja sēdvietas.

▼B

7.8.3.2. Darbinot jebkuru pasažieru durvju vai avārijas durvju avārijas vadības ierīci, iedarbojas avārijas apgaismojuma sistēma.

7.8.3.3. Kad avārijas apgaismojuma sistēma ir iedarbināta, tā turpina darboties vismaz 30 minūtes, ja vien vadītājs to neizslēdz.

7.8.3.4. Avārijas apgaismojuma barošanas avotu pienācīgi izvieto transportlīdzeklī, lai līdz minimumam samazinātu risku, ka negadījuma rezultātā tiek ierobežota tā ilgstoša darbība.

7.8.3.5. Visi avārijas apgaismojuma elementi izstaro baltu gaismu.

7.8.3.6. Apgaismojuma pakāpes vienmērīgumu novērtē šādi:

$$\text{Apgaismojuma pakāpes maksimālais vienmērīgums} = \frac{\text{maksimālais reģistrētais apgaismojuma līmenis}}{\text{vidējais reģistrētais apgaismojuma līmenis}}$$

$$\text{Apgaismojuma pakāpes minimālais vienmērīgums} = \frac{\text{minimālais reģistrētais apgaismojuma līmenis}}{\text{vidējais reģistrētais apgaismojuma līmenis}}$$

7.8.3.7. Avārijas apgaismojuma sistēma nodrošina minimālo apgaismojuma pakāpi 10 luksu apmērā tieši zem katra gaismas elementa pasažieru nodalījumā 750 mm augstumā virs visu piekļuves eju un galveno eju viduslīnijas.

7.8.3.8. Apgaismojuma pakāpes vienmērīgums visā pasažieru nodalījuma garumā 750 mm augstumā virs visām piekļuves ejām un galvenajām ejām ir 0,15–2.

7.8.3.9. Avārijas apgaismojuma sistēma nodrošina minimālo apgaismojuma pakāpi 1 luksa apmērā grīdas līmenī visu piekļuves eju un galveno eju viduslīnijā un visu pakāpienu centrā pakāpiena līmenī.

7.8.3.10. Atbilstību vienmērīguma prasībām uzskatāmi parāda vismaz 30 minūšu ilgā laikposmā no avārijas apgaismojuma ieslēgšanas brīža, veicot mērījumus attālumos, kas nepārsniedz 2 metrus.

7.8.4. Atsevišķs apgaismojums katrai no 7.8.1. punktā minētajām vietām nav nepieciešams, ja atbilstošu apgaismojumu var nodrošināt normālas izmantošanas laikā.

7.8.5. Obligātā iekšējā apgaismojuma vadības ierīces ir manuālie slēdži, kurus kontrolē vadītājs vai kuri tiek kontrolēti automātiski.

7.9. Posmainu transportlīdzekļu savienojošais posms

7.9.1. Transportlīdzekļa nedalītos posmus savienojošais posms ir konstruēts un izgatavots tā, lai būtu iespējama vismaz viena griezes kustība ap vismaz vienu horizontālo asi un vismaz vienu vertikālo asi.

7.9.2. Posmainam transportlīdzeklim ar masu nokomplektētā stāvoklī nekustīgi stāvot uz horizontālas līdzenas virsmas, starp jebkura nedalītā posma grīdu un rotējošās bāzes vai šādu bāzi aizstājošā elementa grīdu nedrīkst būt nesegta atvere, kuras platums pārsniedz:

▼B

7.9.2.1. 10 mm, ja visi transportlīdzekļa riteņi atrodas vienā līmenī, vai

7.9.2.2. 20 mm, ja savienojošā posma tuvumā esošās ass riteņi balstās uz virsmas, kas ir 150 mm augstāka par virsmu, uz kuras balstās pārējo asu riteņi.

7.9.3. Līmeņa atšķirība starp nedalīto posmu grīdu un rotējošās bāzes grīdu, ko mēra pie savienojuma, nepārsniedz:

7.9.3.1. 20 mm 7.9.2.1. punktā aprakstītajos apstākļos vai

7.9.3.2. 30 mm 7.9.2.2. punktā aprakstītajos apstākļos.

7.9.4. Posmainos transportlīdzekļos nodrošina līdzekļus, kas fiziski neļauj pasažieriem piekļūt jebkurai savienojošā posma vietai, kurā:

7.9.4.1. grīdā ir neapsegta sprauga, kas neatbilst 7.9.2. punkta prasībām;

7.9.4.2. grīda neiztur pasažieru masu;

7.9.4.3. sienu pārvietošanās rada briesmas pasažieriem.

7.10. Posmaina transportlīdzekļa gaitas noturīgums

Posmainam transportlīdzeklim brauc pa taisnu ceļa posmu, nedalīto posmu garenvirziena vidusplaknes sakrīt un veido nepārtrauktu plakni bez jebkādām novirzēm.

7.11. Rokturstieņi un rokturi

7.11.1. Vispārīgas prasības

7.11.1.1. Rokturstieņiem un rokturiem ir jābūt pietiekami izturīgiem.

7.11.1.2. Tiem jābūt konstruētiem un uzstādītiem tā, lai neradītu ievainojuma risku pasažieriem.

7.11.1.3. Rokturstieņu un rokturu šķērsgriezumam ir jābūt tādam, lai pasažieri varētu viegli tos satvert un stingri turēties tajos. Katram rokturstienim ir jābūt vismaz 100 mm garam, lai tajā varētu ietilpt roka. Neviens šķērsgriezuma izmērs nedrīkst būt mazāks par 20 mm vai lielāks par 45 mm, izņemot rokturstieņus pie durvīm un sēdekļiem, kā arī II, III vai B klases transportlīdzekļos piekļuves ejās. Šiem rokturstieņiem ir atļauts minimālais izmērs 15 mm, ja vien cits izmērs ir vismaz 25 mm. Rokturstieņiem nedrīkst būt asi izliekumi.

7.11.1.4. Attālumam starp rokturstieni vai turekli lielākajā tā garuma daļā un blakus esošo transportlīdzekļa virsbūves daļu vai sienām ir jābūt vismaz 40 mm. Tomēr durvju vai sēdekļa rokturstienim vai rokturim II, III vai B klases transportlīdzekļa piekļuves ejā ir atļauts minimālais attālums 35 mm.

▼B

7.11.1.5. Visu rokturstieņu, rokturu vai statņu virsmas kontrastē ar to tuvāko apkārtni un nav slidenas.

7.11.2. Papildu prasības rokturstieņiem un rokturiem transportlīdzekļos, kas paredzēti stāvošu pasažieru pārvadāšanai

7.11.2.1. Nodrošina pietiekamu rokturstieņu un/vai rokturu skaitu katrā grīdas laukuma punktā, kas saskaņā ar šā pielikuma 7.2.2. punktu paredzēts stāvošiem pasažieriem. Šai nolūkā iekārtus rokturus, ja tādi ir, var uzskatīt par rokturiem, ja attiecīgas ierīces tos notur savās vietās. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja vien 4. pielikuma 20. attēlā parādītā testēšanas ierīce visās iespējamās vietās var aizsniegt vismaz divus rokturstieņus vai rokturus, kad izstiepj ierīces saliekamo roku. Testēšanas ierīci var brīvi griezt ap tās vertikālo asi.

7.11.2.2. Piemērojot procedūru, kas aprakstīta 7.11.2.1. punktā, ņem vērā tikai tādus rokturstieņus un rokturus, kuri atrodas vismaz 800 mm un ne vairāk kā 1 950 mm virs grīdas.

7.11.2.3. Attiecībā uz katru vietu, kuru var aizņemt stāvošs pasažieris, vismaz viens no diviem vajadzīgajiem rokturstieņiem vai rokturiem atrodas ne vairāk kā 1 500 mm augstumā virs grīdas līmeņa šajā vietā. Tas neattiecas uz zonu, kas atrodas blakus durvīm, ja durvis vai to mehānisms atvērtā stāvoklī neļautu lietot šo rokturi. Izņēmums var būt arī lielu platformu vidusdaļa, bet šo izņēmumu summa nedrīkst pārsniegt 20 % no kopējās stāvvietu zonas.

7.11.2.4. Vietās, kuras var aizņemt stāvoši pasažieri un kuras nav atdalītas no sēdekļiem ar sānu sienām vai transportlīdzekļa aizmugures sienu, nodrošina horizontālus turekļus, kas izvietoti paralēli sienām un pierīkoti no 800 mm līdz 1 500 mm augstumā virs grīdas.

7.11.3. Rokturstieņi un rokturi pasažieru durvīm

7.11.3.1. Durvju atverēm abās pusēs pierīko rokturstieņus un/vai rokturus. Attiecībā uz divviru durvīm šo prasību var izpildīt, uzstādot vienu centrālu statni vai centrālu rokturstieni.

7.11.3.2. Pasažieru durvīm pierīkojamajiem rokturiem un/vai rokturstieņiem jāietver punkts, kuram var pieķerties persona, kas stāv uz zemes blakus pasažieru durvīm vai uz jebkura no tālākajiem durvju pakāpieniem. Šādiem punktiem jāatrodas vertikāli 800–1 100 mm virs zemes vai katra pakāpiena virsmas, bet horizontāli:

7.11.3.2.1. stāvoklī, kas ir piemērots personai, kura stāv uz zemes, ne vairāk kā 400 mm uz iekšu no ārējās pirmā pakāpiena ārmalas, kā arī

7.11.3.2.2. stāvoklī, kas ir piemērots konkrētajam pakāpienam, minētie punkti neatrodas uz āru no attiecīgā pakāpiena ārmalas un ne vairāk kā 600 mm uz iekšpusi no minētās malas.

7.11.4. (Rezervēts)

7.11.5. Rokturstieņi un rokturi savienotājkāpnēm divstāvu transportlīdzekļos

7.11.5.1. Visu savienotājkāpņu abās malās jāatrodas piemērotiem rokturstieņiem vai rokturiem. Tiem jāatrodas 800–1 100 mm virs katra pakāpiena augšējās malas.

▼B

7.11.5.2. Rokturstieņiem un/vai rokturiem jāietver punkts, kuram var pieķerties persona, kas stāv apakšstāvā vai augšstāvā blakus savienotājkāpnēm un uz jebkura no tālākajiem pakāpieniem. Šādiem punktiem jāatrodas vertikāli 800–1 100 mm virs apakšstāva vai virs katra pakāpiena virsmas un

7.11.5.2.1. stāvoklī, kas ir piemērots apakšstāvā stāvošai personai, ne vairāk kā 400 mm uz iekšpusi no pirmā pakāpiena ārmalas, un

7.11.5.2.2. stāvoklī, kas ir piemērots konkrētajam pakāpienam, minētie punkti neatrodas uz āru no attiecīgā pakāpiena ārmalas un ne vairāk kā 600 mm uz iekšpusi no minētās malas.

7.12. Pakāpienu padziļinājumu un atklātu sēdekļu aizsardzība

7.12.1. Ja iespējams, ka pasažieris no pasažieru sēdvietas straujas bremzēšanas rezultātā var tikt iesviests pakāpienu padziļinājumā, ratiņkrēslam paredzētajā vietā vai atklātajā laukumā stāvošiem pasažieriem, attiecīgajai sēdvietai pierīko aizsargu vai – A vai B klases transportlīdzekļos – drošības jostu. Ja aizsargs tiek ierīkots, tā minimālais augstums no grīdas, uz kuras balstās pasažiera kājas, ir 800 mm, un tas no transportlīdzekļa sienas sniedzas uz iekšpusi vismaz 100 mm aiz jebkuras tās sēdvietas gareniskās viduslīnijas, kurā sēdošajam pasažierim draud šāds risks, vai pakāpienu padziļinājuma gadījumā uz salona vidu visvairāk izvirzītā pakāpiena stateniskās virsmas; par pamatu ņem īsāko attālumu.

7.12.2. 7.12.1. punktu nepiemēro uz sāniem vērstām sēdvietām, sēdvietām, kuru centra līnija ir galvenās ejas gareniskajā projekcijā, sēdvietām, kuru priekšā atrodas transportlīdzekļa struktūra (piemēram, nostiprināts galds vai bagāžas nodalījums), kas nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni kā aizsargs atbilstoši 7.12.1. punkta prasībām, vai sēdekļiem, kas novietoti viens pretim otram, kur maksimālais attālums starp pretī esošo sēdekļu atzveltņu priekšpusēm nepārsniedz 1 800 mm, mērot atbilstoši 7.7.8.4.3. punktam.

7.12.3. Divstāvu transportlīdzekļa augšstāvā savienotājkāpņu padziļinājums jāaizsargā ar slēgtu aizsargu, kura augstums ir vismaz 800 mm, mērot no grīdas. Aizsarga apakšmala nedrīkst atrasties vairāk kā 100 mm no grīdas.

7.12.4. Priekšējais vējstikls, kas atrodas augšstāva priekšējo pasažieru sēdvietu priekšā divstāvu transportlīdzeklī, jāaprīko ar polsterētiem aizsargiem. Šīs aizsardzības augšmalai jāatrodas vertikāli no 800 mm līdz 900 mm virs grīdas, uz kuras balstās pasažiera kājas.

7.12.5. Katra pakāpiena stateniskajai virsmai divstāvu transportlīdzekļa savienotājkāpnēs jābūt slēgtai.

7.13. Bagāžas plaukti un braucēju aizsardzība

Braucēji transportlīdzeklī ir jāaizsargā no priekšmetiem, kas var krist no bagāžas plauktiem straujas bremzēšanas vai pēkšņas virziena maiņas dēļ. Ja ir īpaši bagāžas nodalījumi, tie ir jākonstruē tā, lai pēkšņas bremzēšanas gadījumā bagāža nevarētu no tiem izkrist.

▼B

7.14. Lūkas, ja tādas ir

7.14.1. Visas lūkas, kas nav avārijas lūkas, transportlīdzekļa grīdā ierīko un nodrošina tā, lai tās nevarētu izkustināt vai atvērt bez īpašiem instrumentiem vai atslēgām, un neviena pacelšanas vai aizsargierīce nedrīkst izvirzīties virs grīdas līmeņa vairāk par astoņiem mm. Izvirzījumu malas ir jānoapaļo.

7.15. Vizuālie izklaides līdzekļi

7.15.1. Pasažieru vajadzībām paredzētajiem vizuālajiem izklaides līdzekļiem, piemēram, televizoru vai video ekrāniem, ir jāatrodas ārpus vadītāja skata lauka, kad vadītājs sēž transportlīdzekļa vadītāja vietā. Šī prasība neattiecas uz televizora monitoru vai tamlīdzīgu ierīci, kas ietilpst vadītājam vajadzīgajā transportlīdzekļa kontroles vai vadības sistēmā, piemēram, pasažieru durvju pārskatīšanai.

7.16. Trolejbusi

7.16.1. Trolejbusiem jāatbilst 12. pielikuma prasībām.

7.17. Pasažieru aizsardzība transportlīdzekļos bez jumta

Katram transportlīdzeklim bez jumta ir:

7.17.1. nepārtraukts priekšējais panelis visā transportlīdzekļa tās daļas platumā, kurai nav jumta, un tā augstums ir vismaz 1 400 mm virs grīdas vispārējā līmeņa blakus priekšējam panelim;

7.17.2. nepārtraukts aizsargs gar transportlīdzekļa to sānu un aizmugures daļu, kurai nav jumta, un tā augstums ir vismaz 1 100 mm transportlīdzekļa sānos un 1 200 mm aizmugurē, mērot no grīdas vispārējā līmeņa blakus paneļiem. Aizsargs sastāv no nepārtrauktiem sānu un aizmugures paneļiem, kuru augstums ir vismaz 700 mm no grīdas vispārējā līmeņa blakus paneļiem, ko apvieno ar vienu vai vairākām nepārtrauktām aizsargmargām, kuras atbilst šādām prasībām:

a) neviens šo margu šķērsgriezums nav mazāks par 20 mm vai lielāks par 45 mm;

b) jebkuras atveres izmērs starp aizsargmargu un jebkuru blakus esošu aizsargmargu vai paneli nedrīkst pārsniegt 200 mm;

c) tās ir cieši piestiprinātas pie transportlīdzekļa konstrukcijas;

d) durvis pie izejām uzskata par šā aizsarga daļu.

7.18. Redzamības un saziņas palīglīdzekļi

Ja transportlīdzeklim nav jumta, vadītāju nodrošina ar vizuāliem līdzekļiem, piemēram, spoguli, periskopu, videokameru/monitoru, lai viņš varētu novērot pasažieru uzvedību zonā bez jumta. Turklāt, lai vadītājs varētu sazināties ar šiem pasažieriem, jānodrošina savstarpējo sakaru sistēma.

▼B

Papildinājums

Statiskās sasvēršanās robežas verifikācija ar aprēķina metodi

1. Transportlīdzekļa atbilstību 3. pielikuma 7.4. punkta prasībai var pierādīt ar aprēķina metodi, ko apstiprinājis testēšanas tehniskais dienests.

2. Par testēšanu atbildīgais tehniskais dienests var pieprasīt transportlīdzekļa daļu testēšanu, lai pārbaudītu aprēķina pieņēmumus.

3. Sagatavošanās aprēķināšanai

3.1. Transportlīdzekli attēlo telpiskā sistēmā.

3.2. Atkarībā no transportlīdzekļa virsbūves smaguma centra atrašanās vietas un transportlīdzekļa balstiekārtas atšķirīgās atsperojuma pakāpes un riepām šķērspaātrinājuma gadījumā transportlīdzekļa vienas puses asis parasti nepaceļas vienlaicīgi. Tāpēc virsbūves laterālā sasvēršanās virs katras ass jānosaka, pieņemot, ka otras ass (pārējo asu) riteņi paliek uz zemes.

3.3. Vienkāršības labad jāpieņem, ka neatsperotās masas smaguma centrs atrodas transportlīdzekļa garenvirziena plaknē uz taisnes, kas šķērso riteņu rotācijas ass centru. Griešanās centra nelielo novirzi, kas rodas, asij izliecoties, var neievērot. Pneimatiskās balstiekārtas vadība nav jāņem vērā.

3.4. Jāņem vērā vismaz šādi parametri:

tādi transportlīdzekļa raksturlielumi kā garenbāze, velšanās virsmas platums, atsperotā/neatsperotā masa, transportlīdzekļa smaguma centra atrašanās vieta, izliece un atgriešanās sākuma stāvoklī, kā arī transportlīdzekļa balstiekārtas atsperojuma pakāpe, ņemot vērā arī nelinearitāti, riepu atsperojuma pakāpi, virsbūves vērpi, asu griešanās centra atrašanās vietu.

4. Aprēķina metodes derīgums

4.1. Aprēķina metodes derīgumu nosaka atbilstīgi tehniskā dienesta prasībām, piemēram, pamatojoties uz salīdzināmu testu, ko izdara ar līdzīgu transportlīdzekli.

▼B

4. PIELIKUMS

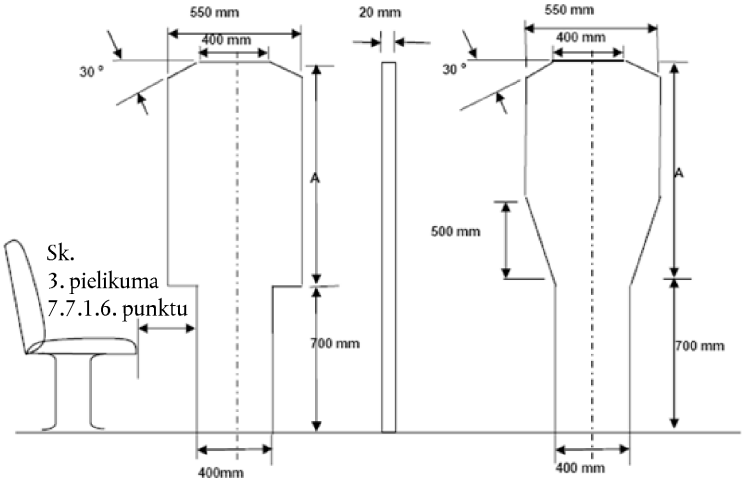
PASKAIDROJOŠĀS SHĒMAS

1. attēls

Piekļuve pasažieru durvīm

(sk. 3. pielikuma 7.7.1. punktu)

1. testēšanas mērierīce 2. testēšanas mērierīce

Transportlīdzekļa klase	Augšējā paneļa augstums (mm) (A izmērs, 1. attēls)	
	1. testēšanas mērierīce	2. testēšanas mērierīce
A klase	950 (*)	950
B klase	700 (*)	950
I klase	1 100	1 100
II klase	950	1 100
III klase	850	1 100

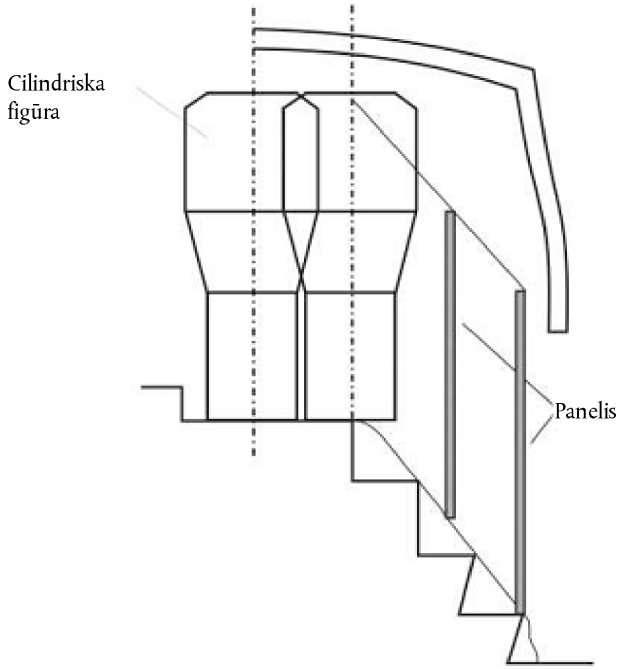
(*) A vai B klases transportlīdzekļiem apakšējo paneli var pārvietot horizontāli attiecībā pret augšējo paneli, ja tas novietots tajā pašā virzienā.

▼B

2. attēls

Piekļuve pasažieru durvīm

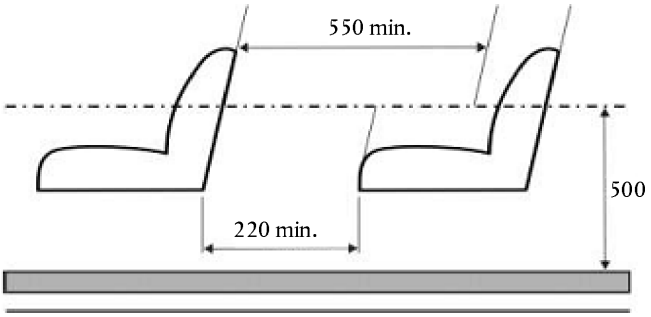
(sk. 3. pielikuma 7.7.1.4. punktu)

3. attēls

Kā noteikt, vai piekļuve durvīm ir bez šķēršļiem (izmēri mm)

(sk. 3. pielikuma 7.7.1.9.1. punktu)

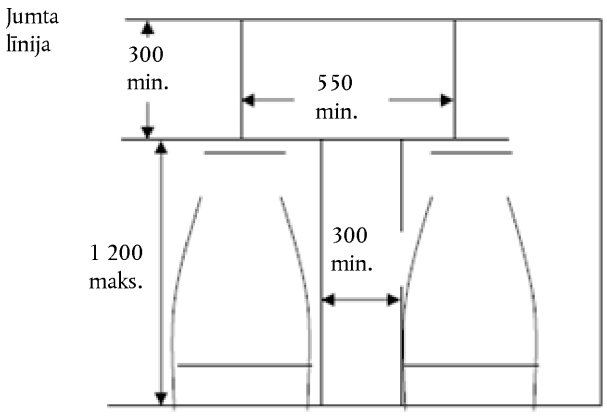

▼B

4. attēls

Kā noteikt, vai piekļuve durvīm ir bez šķēršļiem (izmēri mm)

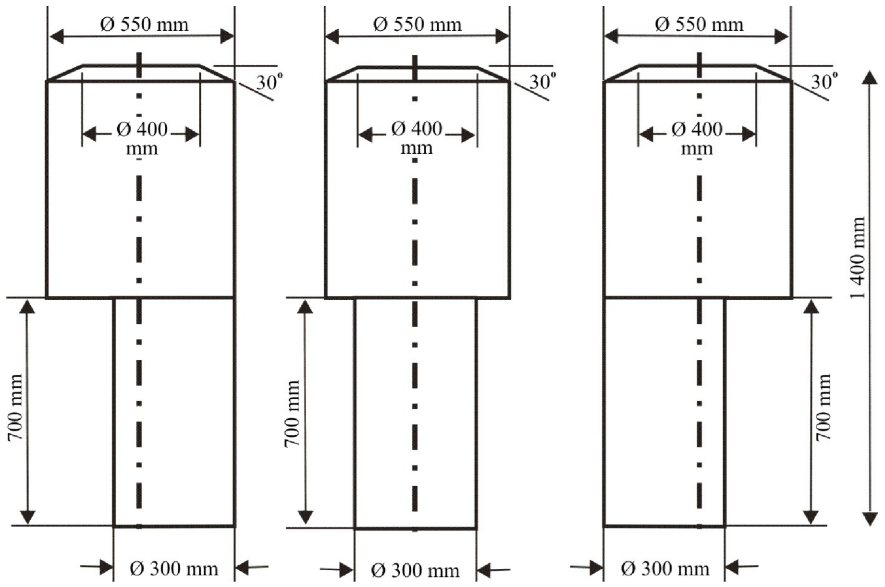
(sk. 3. pielikuma 7.7.1.9.2. punktu)

5. attēls

Piekļuve avārijas durvīm

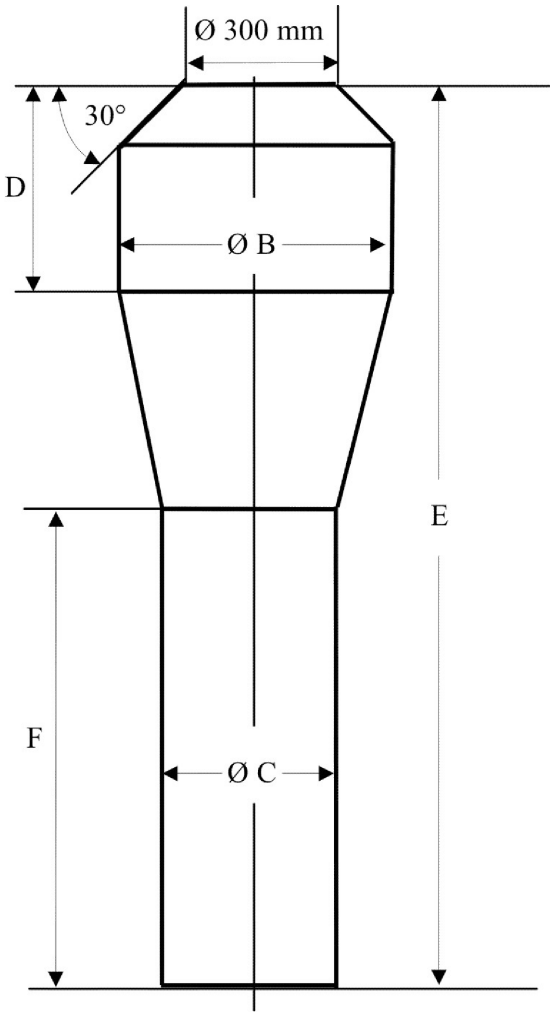
(sk. 3. pielikuma 7.7.2. punktu)

▼B

6. attēls

Galvenās ejas modelis

Vienstāva					
Klase	B (mm)	C (mm)	D (mm)	E (mm)	F (mm)
A	550	350	500 (1)	1 900 (1)	900
B	450	300	300	1 500 (1)	900
I	550	450 (2)	500 (1)	1 900 (1)	900
II	550	350	500 (1)	1 900 (1)	900
III	450	300 (3)	500 (1)	1 900 (1) (4)	900 (4)

▼B

Divstāvu						
Klase		B (mm)	C (mm)	D (mm)	E (mm)	F (mm)
I	LD	550	450 ([2])	500	1 800 ([5])	1 020 ([5])
	UD	550	450 ([2])	500	1 680 ([5])	900
II	LD	550	350	500	1 800 ([5])	1 020 ([1])
	UD	550	350	500	1 680 ([5])	900
III	LD	450	300 ([3])	500	1 800 ([5])	1 020 ([5])
	UD	450	300 ([3])	500	1 680 ([5])	900

([1]) Augšējā cilindra augstumu un līdz ar to arī kopējo augstumu var samazināt par 100 mm attiecībā uz jebkuru galvenās ejas daļu, kas atrodas aiz:
a) šķērseniskas plaknes, kura izvirzīta 1,5 m uz priekšu no aizmugurējās ass viduslīnijas (vistālāk uz priekšu novietotā aizmugurējā ass transportlīdzekļiem ar vairāk nekā vienu aizmugurējo asi), un
b) šķērseniskas vertikālas plaknes, kura atrodas aiz pasažieru durvju aizmugurējās malas vai vistālāk uz aizmuguri novietotām pasažieru durvīm, ja ir vairāk nekā vienas pasažieru durvis.

([2]) Apakšējā cilindra diametru var samazināt no 450 mm līdz 400 mm jebkurā galvenās ejas daļā uz aizmuguri no visvairāk uz priekšu izvirzītajām šādām divām plaknēm:
a) šķērseniskas vertikālas plaknes, kas izvirzīta 1,5 m uz priekšu no aizmugurējās ass viduslīnijas (vistālāk uz priekšu novietotā aizmugurējās ass transportlīdzekļiem ar vairāk nekā vienu aizmugurējo asi), un
b) šķērseniskās vertikālās plaknes, kas atrodas aizmugurējo pasažieru durvju aizmugurējā malā starp asīm.
Piemērojot iepriekšminēto, katra posmaina transportlīdzekļa nedalīto posmu izskata atsevišķi.

([3]) 220 mm, ja sēdekļi ir pārvietojami sāniski (sk. 3. pielikuma 7.7.5.3. punktu).

([4]) Ja daļa no transportlīdzekļa stāva ir tieši virs vadītāja nodalījuma, kopējo mērierīces augstumu var samazināt (samazinot apakšējā cilindra augstumu) no 1 900 mm līdz 1 680 mm jebkurā galvenās ejas daļā uz priekšu no vertikālās šķērsplaknes, kas sakrīt ar priekšējās ass viduslīniju.

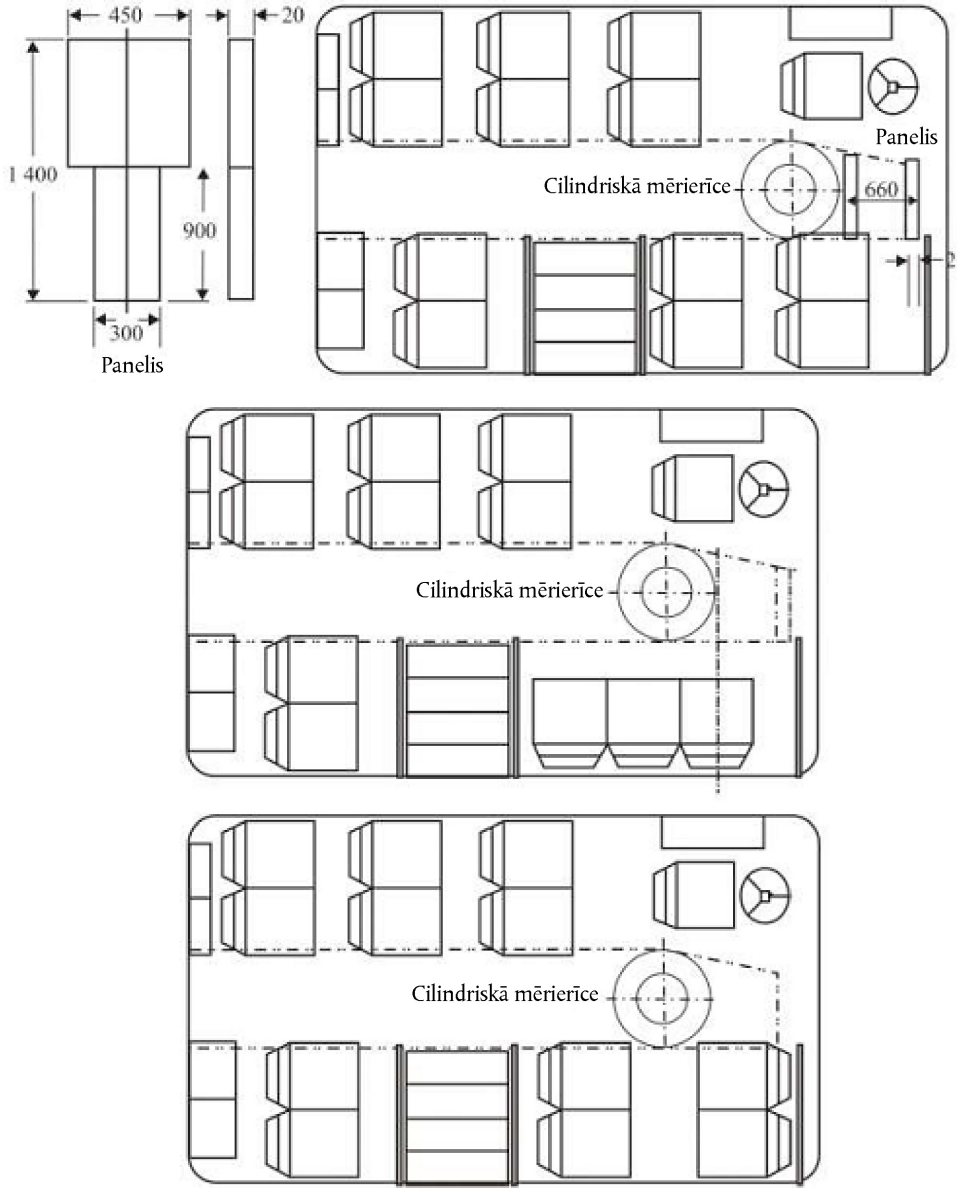
([5]) Kopējo mērierīces augstumu var samazināt (samazinot apakšējā cilindra augstumu):
a) no 1 800 mm līdz 1 680 mm jebkurā apakšējā stāva ejas daļā uz aizmuguri no perpendikulārās vertikālās plaknes, kas atrodas 1 500 mm uz priekšu no aizmugurējās ass centra (vistālāk uz priekšu novietotās ass transportlīdzekļiem ar vairāk kā vienu aizmugurējo asi);
b) no 1 800 mm līdz 1 770 mm pasažieru durvīm, kas atrodas uz priekšu no priekšējās ass jebkurā ejas daļā, kas ir starp divām perpendikulārajām vertikālajām plaknēm, kuras atrodas 800 mm uz priekšu un atpakaļ no priekšējās ass centrālās līnijas.

▼B

7. attēls

Galvenās ejas priekšējā robeža (izmēri mm)

(sk. 3. pielikuma 7.7.5.1.1.1. punktu)

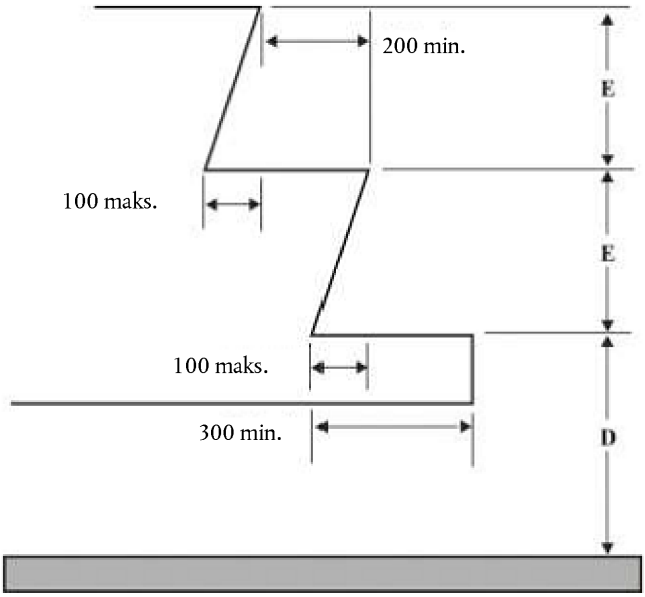

▼B

8. attēls

Pakāpieni pasažieriem (izmēri mm)

(sk. 3. pielikuma 7.7.7. punktu)

Augstums virs zemes, kad transportlīdzeklis nav noslogots

▼C1

Klases		I un A	II, III un B
Pirmais pakāpiens no zemes "D"	Maksimālais augstums (mm)	340 (*)	380 (*) (1) (2)
	Minimālais dziļums (mm)	300 (3)	
Pārējie pakāpieni "E"	Maksimālais augstums (mm)	250 (4)	350 (5)
	Minimālais augstums (mm)	120	
	Minimālais dziļums (mm)	200	

▼B

(*) 230 mm transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.
(1) 700 mm avārijas durvīm.
1 500 mm avārijas durvīm divstāvu transportlīdzekļa augšstāvā.
Ne vairāk kā 850 mm avārijas durvīm divstāvu transportlīdzekļa apakšstāvā.
(2) 430 mm transportlīdzeklim, kam ir tīri mehāniska balstiekārta.
(3) Vismaz vienām pasažieru durvīm; 400 mm pārējām pasažieru durvīm.
(4) 300 mm pakāpieniem pie durvīm, kas atrodas aiz vistālāk uz aizmuguri esošās ass.
(5) 250 mm galvenajās ejās transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.

Piezīmes.

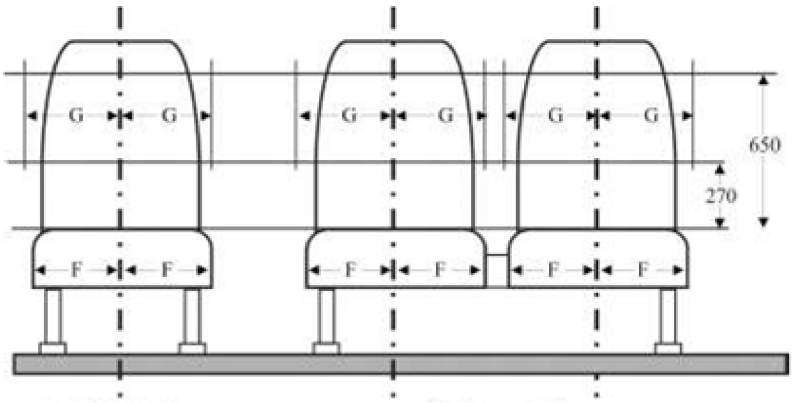
1. Divviru durvju ejā katras piekļuves ejas pakāpienus aplūko atsevišķi.
2. "E" nav jābūt visiem pakāpieniem vienādam.

▼B

9. attēls

Pasažieru sēdekļu platums (izmēri mm)

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.1. punktu)

Atsevišķs sēdeklis Vienlaidu sēdeklis

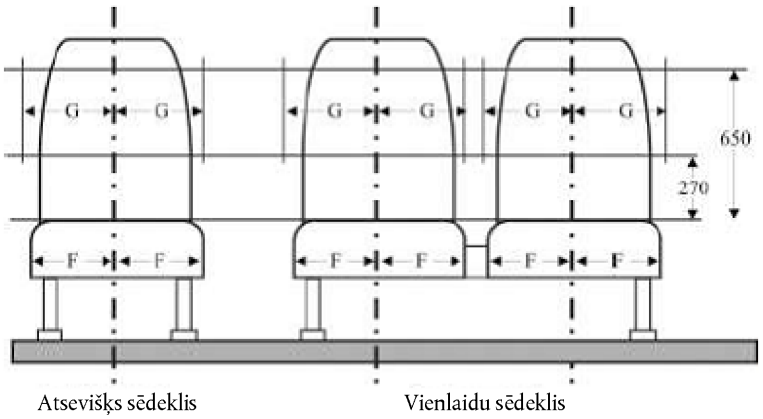
	G (mm) minimums	
F (mm) minimums	Vienlaidu sēdekļi	Atsevišķi sēdekļi
200 (*)	225	250

(*) 225 – III klasei.

9.A attēls

Pasažieru sēdekļu platums (izmēri mm)

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.1.3. punktu)

Atsevišķs sēdeklis Vienlaidu sēdeklis

	G (mm) minimums	
F (mm) minimums	Vienlaidu sēdekļi	Atsevišķi sēdekļi
200	200	200

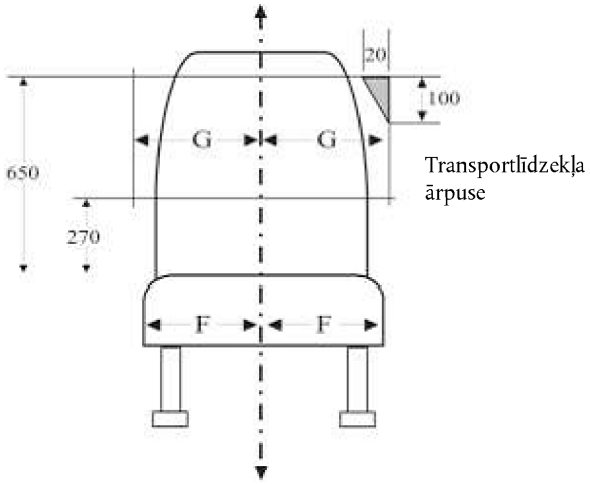
▼B

10. attēls

Pieļaujamais telpas ierobežojums plecu augstumā (izmēri mm)

Mazākās plecu augstumā pieejamās telpas šķērsgriezums sēdeklim, kas ir pie transportlīdzekļa sienas

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.1.4. punktu)

G = 225 mm vienlaidu sēdeklim

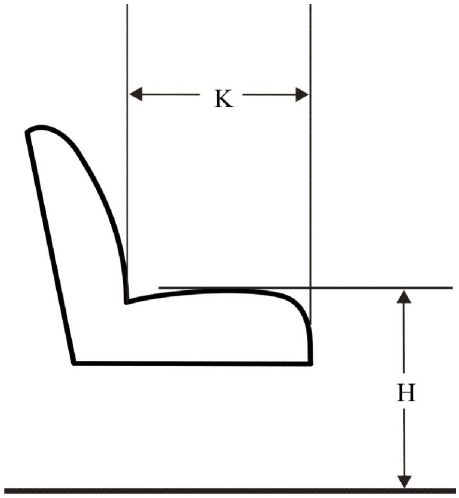
G = 250 mm atsevišķam sēdeklim

G = 200 mm transportlīdzekļiem, kuru platums ir mazāks par 2,35 m

11.a attēls

Sēdekļa spilvena dziļums un augstums

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.2. un 7.7.8.3. punktu)

H = 400/500 mm (*)

K = 350 mm min. (**)

(*) 350 mm uz riteņu arkām un motora nodalījumiem.

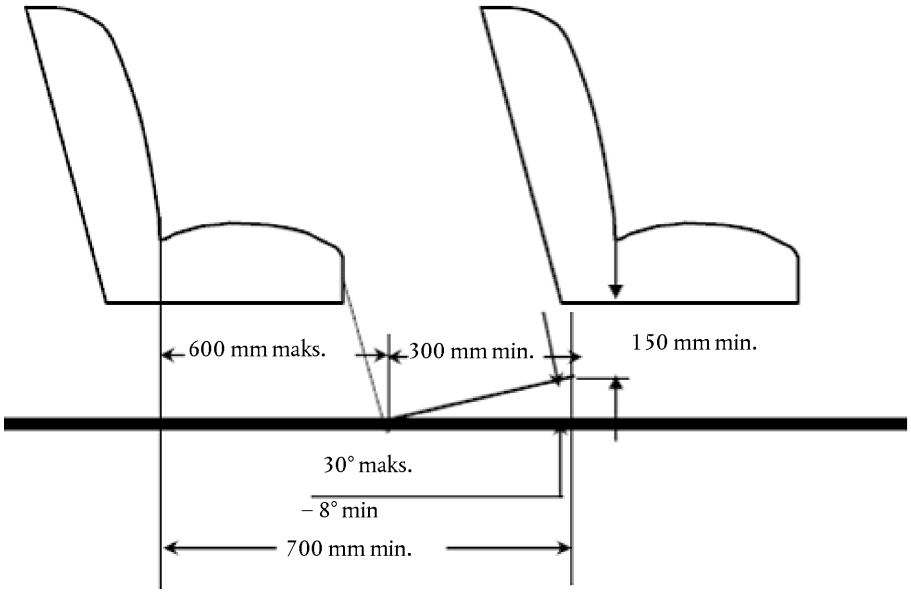
(**) 400 mm II un III klases transportlīdzekļos.

▼B

11.b attēls

Vieta sēdošu pasažieru kājām aiz sēdekļa vai sēdeklī, kas vērsts pret galveno eju

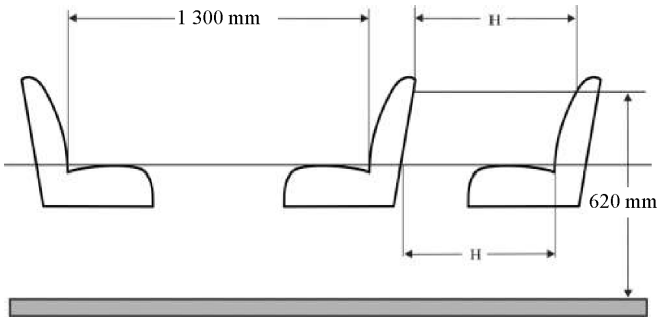
(sk. 3. pielikuma 7.7.8.5.2. punktu)

12.A attēls

Attālumi starp sēdekļiem

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.4. punktu)

	H
I, A un B klase	650 mm
II un III klase	680 mm

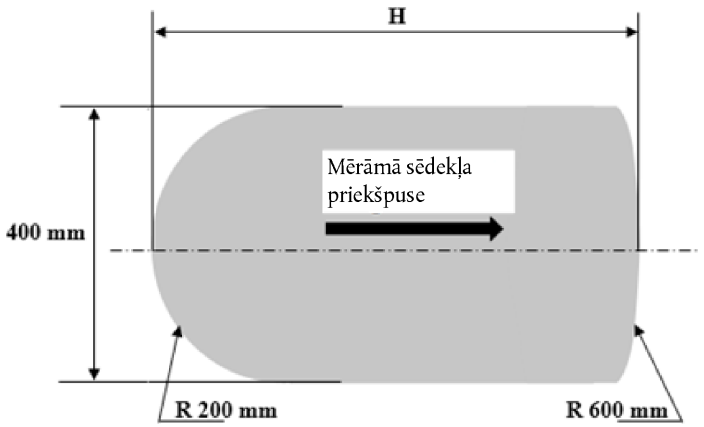
▼B

12.B attēls

H izmēra testēšanas mērierīce

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.4.2. punktu)

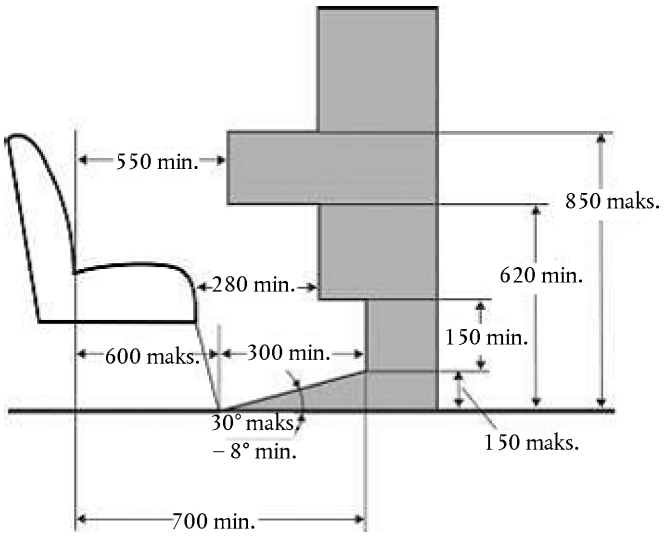
Mērierīces biezums: maksimums 5 mm

13. attēls

Vieta sēdošiem pasažieriem aiz starpsienas vai citas cietas konstrukcijas, kas nav sēdeklis

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.5.1. punktu)

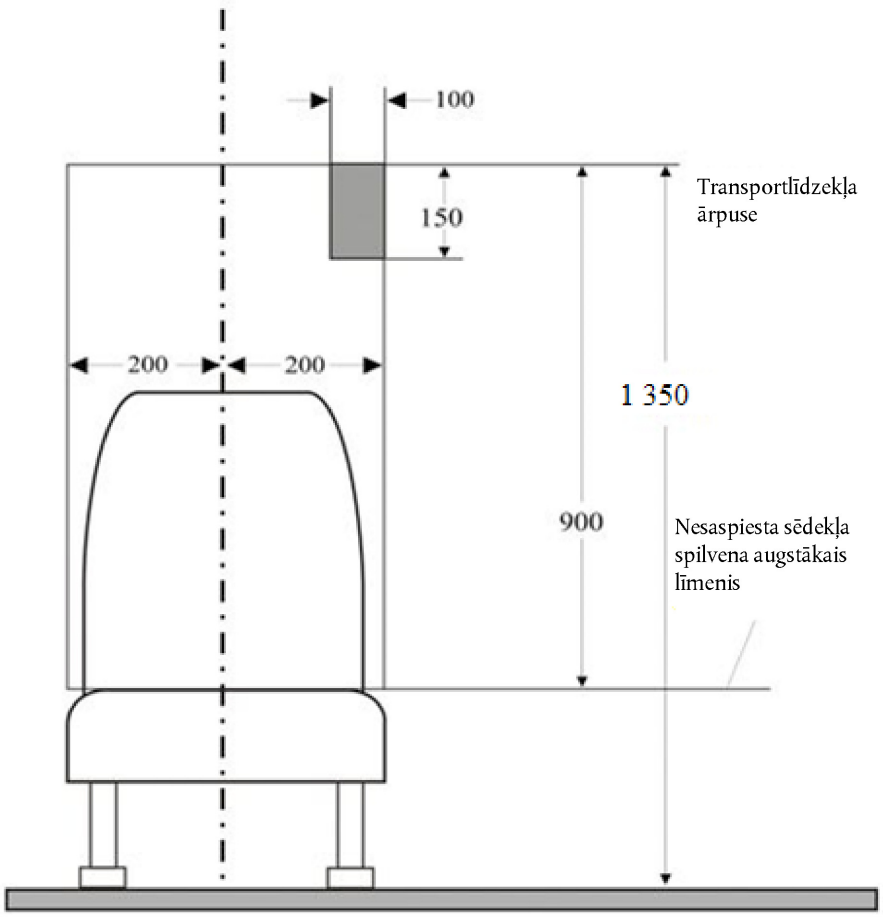
▼B

14. attēls

Pieļaujamais telpas ierobežojums virs sēdekļa (izmēri mm)

Mazākās brīvās telpas šķērsgriezums virs sēdekļa, kas ir pie transportlīdzekļa sienas

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.6.3.1. punktu)

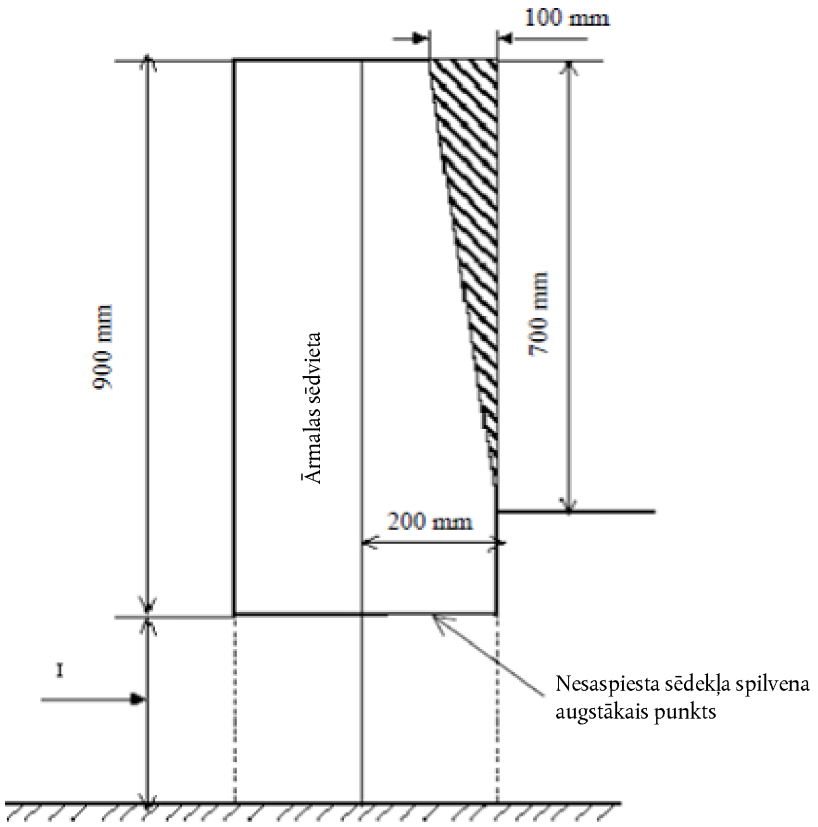

▼B

15. attēls

Pieļaujamais telpas ierobežojums virs sēdvietas

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.6.3.2. punktu)

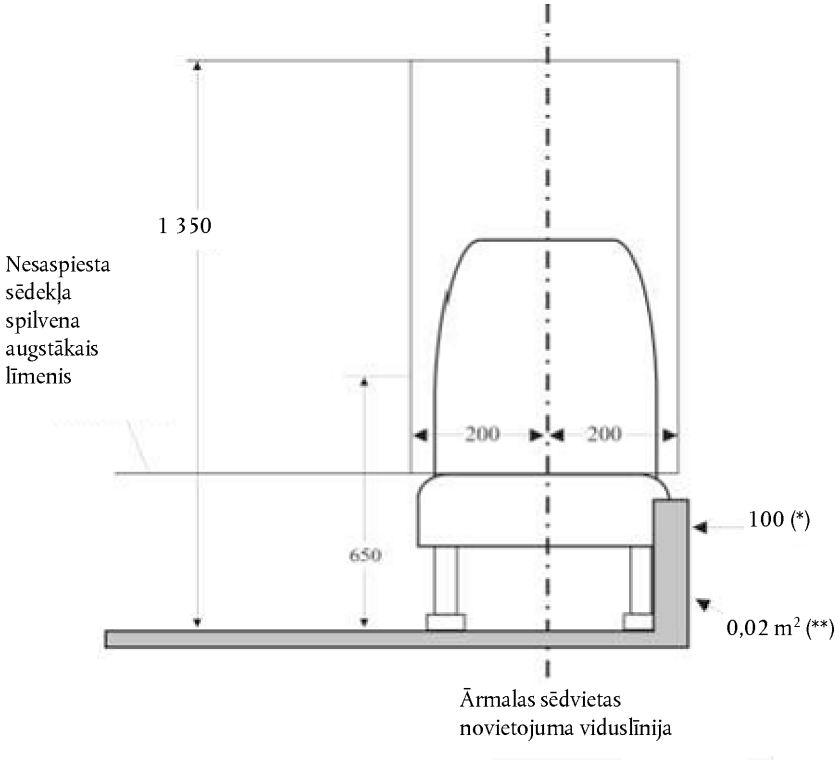
I (mm)
400 līdz 500 (A, B, I un II klasei vismaz 350 mm virs riteņu arkām un motora nodalījuma(-iem))

▼B

16. attēls

Pieļaujamais pasažiera telpas apakšējās daļas ierobežojums

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.6.3.3. punktu)

(*) 150 mm transportlīdzekļiem ar zemu grīdu.

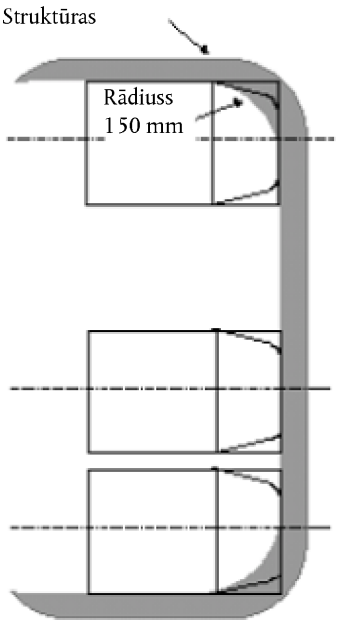
(**) 0,03 m^2 transportlīdzekļiem ar zemu grīdu.

17. attēls

Pieļaujamais telpas ierobežojums aizmugurējiem stūra sēdekļiem

Sēdeklim paredzētās zonas skats (divi malējie aizmugurējie sēdekļi)

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.6.3.4. punktu)

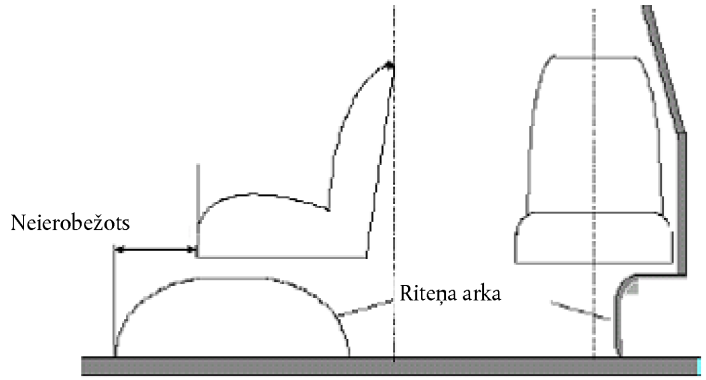

▼B

18. attēls

Pieļaujamais telpas ierobežojums, ko veido riteņa arka, kura nesniedzas tālāk par sānu sēdekļa vertikālo viduslīniju

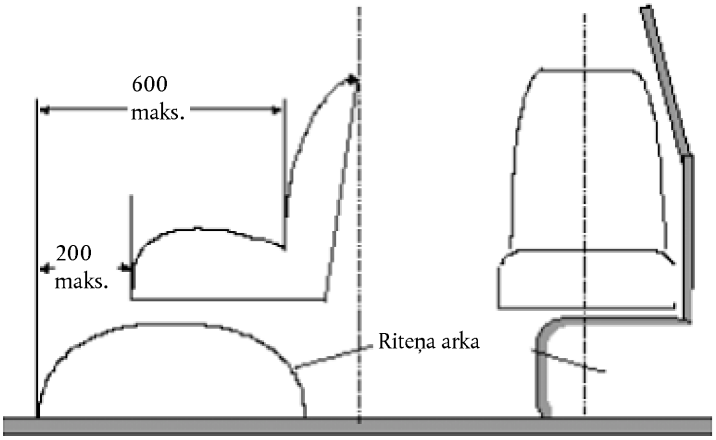
(sk. 3. pielikuma 7.7.8.6.4.2.1. punktu)

19. attēls

Pieļaujamais telpas ierobežojums, ko veido riteņa arka, kura sniedzas tālāk par sānu sēdekļa vertikālo viduslīniju

(sk. 3. pielikuma 7.7.8.6.4.2.2. punktu)

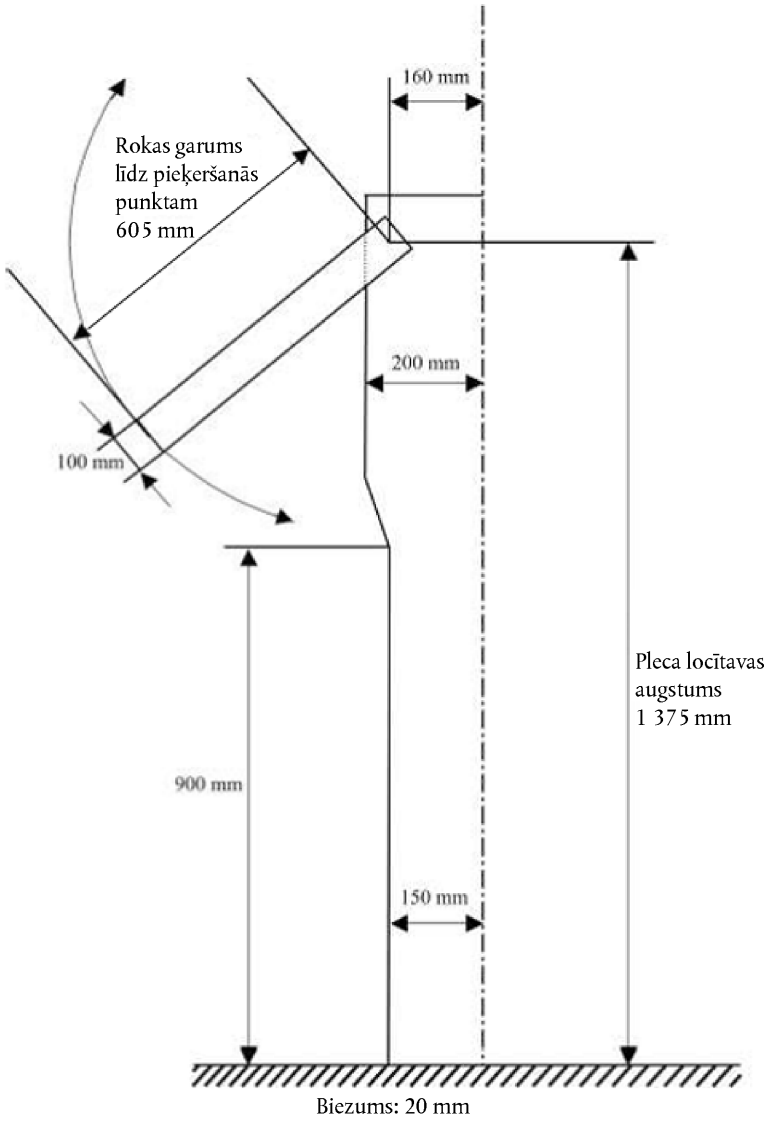

▼B

20. attēls

Rokturu izvietojuma testēšanas ierīce

(sk. 3. pielikuma 7.11.2.1. punktu)

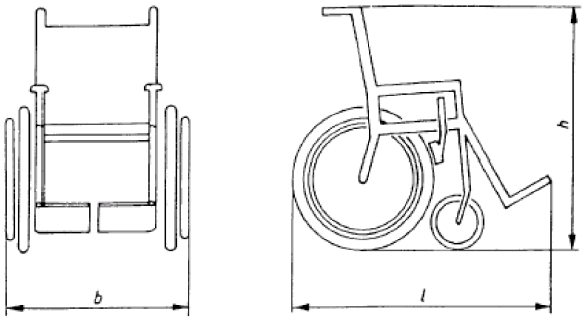

▼B

21. attēls

Standarta ratiņkrēsls

(sk. 8. pielikuma 3.6.4. punktu)

Kopējais garums l: 1 200 mm

Kopējais platums b: 700 mm

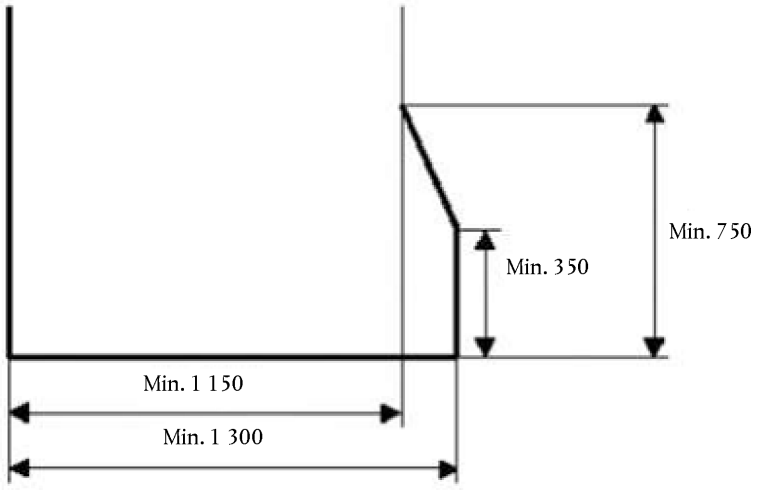
Kopējais augstums h: 1 090 mm

Piezīme. Kad ratiņkrēslā sēž ratiņkrēsla lietotājs, tā kopējais garums palielinās par 50 mm un augstums virs zemes ir 1 350 mm.

22. attēls

Minimālā brīvā vieta personai ratiņkrēslā tiem paredzētajā zonā (izmēri mm)

(sk. 8. pielikuma 3.6.1. punktu)

▼B

23. attēls

Pieejamības simboli

(sk. 8. pielikuma 3.2.8., 3.6.6. un 3.10.4. punktu)

23.A attēls

Piktogramma personām ratiņkrēslos

vai

Krāsa: zils fons ar baltu simbolu

Izmēri: vismaz 130 mm diametrā

Atsauce uz drošības simbolu izstrādes principiem: ISO 3864-1:2002

23.B attēls

Piktogramma tiem pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kuri nelieto ratiņkrēslus

Krāsa: zils fons ar baltu simbolu

Izmēri: vismaz 130 mm diametrā

Atsauce uz drošības simbolu izstrādes principiem: ISO 3864-1:2002

▼B

23.C attēls

Piktogramma bērnu ratiņiem un saliekamajiem bērnu ratiņiem paredzētajai zonai

Krāsa: zils fons ar baltu simbolu

Izmēri: vismaz 130 mm diametrā

Atsauce uz drošības simbolu izstrādes principiem: ISO 3864-1:2011

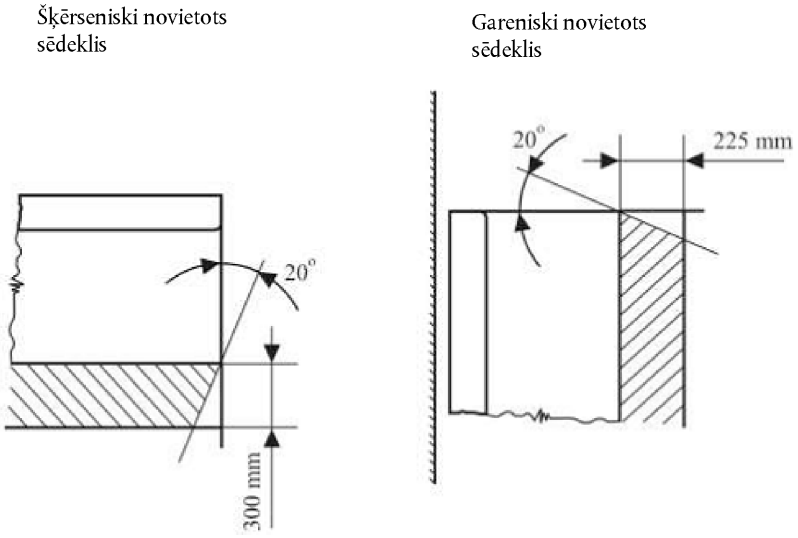
24. attēls

(Rezervēts)

25. attēls

Pasažieru kājām paredzētā vieta

(sk. 3. pielikuma 7.7.1.6. punktu)

26. attēls

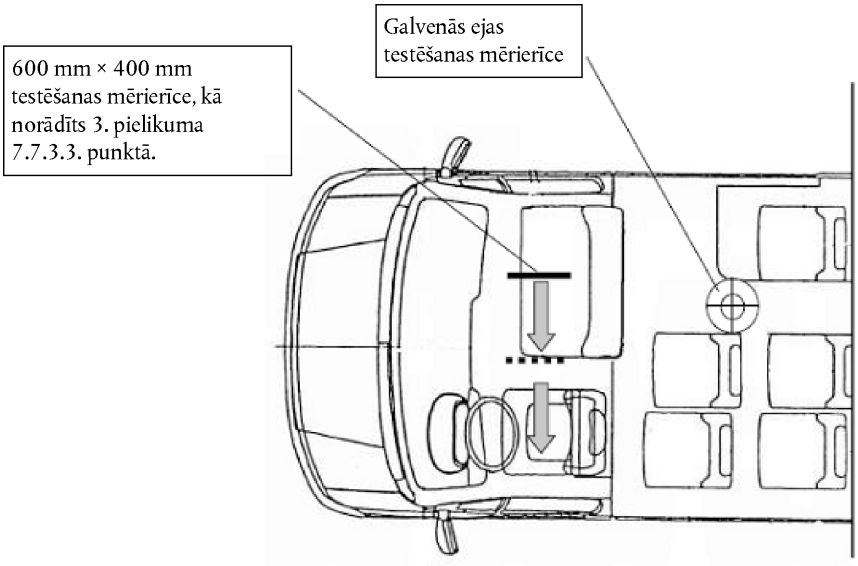
Rezervēts

▼B

27. attēls

Piekļuve vadītāja durvīm

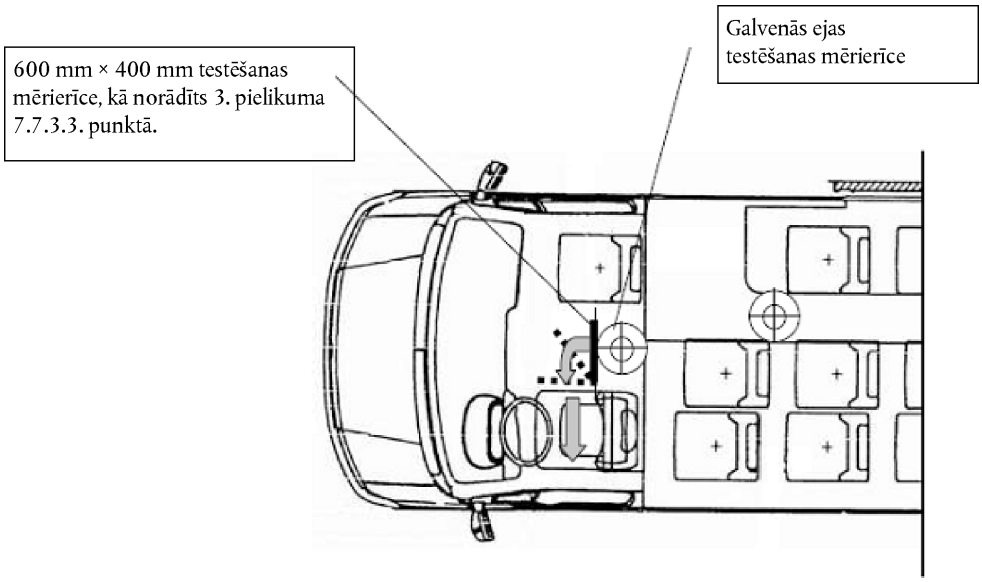
(sk. 3. pielikuma 7.6.1.7.2. punktu)

28. attēls

Piekļuve vadītāja durvīm

(sk. 3. pielikuma 7.6.1.9.3. punktu)

▼B

29. attēls

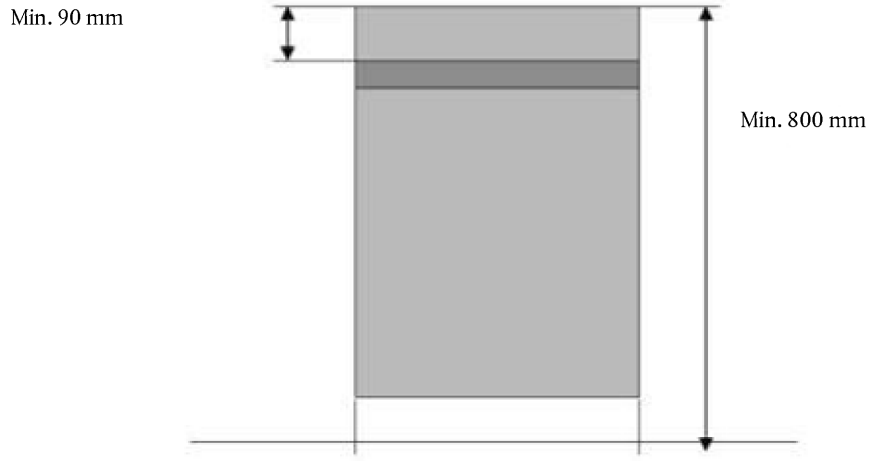
Pretēji braukšanas virzienam novietota ratiņkrēsla atzveltnes piemērs

(sk. 8. pielikuma 3.8.6. punktu)

▼B

30. attēls

▼**B**

5. PIELIKUMS

(Rezervēts)

▼B

6. PIELIKUMS

Vadlīnijas durvju ar piedziņu aizvēršanas spēku mērīšanai

(sk. 3. pielikuma 7.6.5.6.1.1. punktu)

un rampu ar piedziņu pretspēki

(sk. 8. pielikuma 3.11.4.3.3. punktu)

1. VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

Durvju ar piedziņu aizvēršana un rampu ar piedziņu darbināšana ir dinamiski procesi. Kustīgām durvīm vai rampai atduroties pret šķērsli, rodas dinamisks pretspēks, kura lielums (laikā) ir atkarīgs no vairākiem faktoriem (piemēram, no durvju vai rampas masas, paātrinājuma, izmēriem).

2. DEFINĪCIJAS

2.1. Aizvēršanas spēks vai pretspēks F(t) ir laikā mainīgs, to mēra durvju vai platformas ārmalā (skatīt 3.2. punktu).

2.2. Maksimālais spēks F_S ir aizvēršanas spēka vai pretspēka maksimālā vērtība.

2.3. Lietderīgais spēks F_E ir aizvēršanas spēka jeb pretspēka vidējā vērtība attiecībā pret impulsa ilgumu:

$$F_E = \frac{1}{T}\int_{t_1}^{t_2} F(t)dt$$

2.4. Impulsa ilgums T ir laiks no t_1 līdz t_2:

$T = t_2 - t_1$,

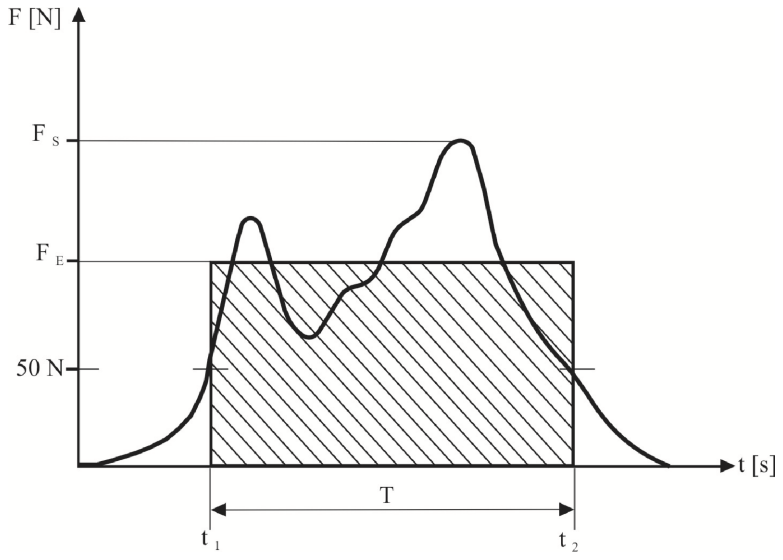
kur:

t_1 = jutības slieksnis, ja aizvēršanas spēks jeb pretspēks pārsniedz 50 N,

t_2 = izzušanas slieksnis, ja aizvēršanas spēks jeb pretspēks kļūst mazāks nekā 50 N.

2.5. Attiecība starp minētajiem rādītājiem ir dota 1. attēlā (kā piemērs):

1. attēls

▼B

2.6. Iespīlēšanas spēks vai vidējais pretspēks F_C ir vienā mērīšanas punktā vairākkārt izmērītu lietderīgo spēku vidējā aritmētiskā vērtība:

$$F_C = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} (F_E)i}{n}$$

3. MĒRĪJUMI

3.1. Mērīšanas nosacījumi:

3.1.1. Temperatūras diapazons: 10 °C līdz 30 °C

3.1.2. transportlīdzeklim jāatrodas uz horizontālas virsmas. Veicot rampas mērījumus, šī virsma ir aprīkota ar nekustīgi uzmontētu bloku vai līdzīgu ierīci ar virsmu, pret kuru platforma var atdurties.

3.2. Mērīšanas punkti:

3.2.1. Durvīm:

3.2.1.1. durvju galvenajās slēgmalās:

viens – durvju vidū,

viens – 150 mm virs durvju apakšmalas;

3.2.1.2. ja durvis ir aprīkotas ar iespīlēšanas novēršanas ierīcēm atvēršanas procesam:

durvju sekundārajās slēgmalās, tajā punktā, kas uzskatāms par visbīstamāko iespīlēšanas vietu.

3.2.2. Rampām:

3.2.2.1. rampas ārmalā, kas atrodas perpendikulāri tās kustības virzienam:

viens – rampas vidū,

viens – 100 mm rampas centra virzienā no katras malas, kas paralēla rampas kustības virzienam.

3.3. Katrā mērīšanas punktā izdara vismaz trīs mērījumus, lai iespīlēšanas spēku vai vidējo pretspēku noteiktu saskaņā ar 2.6. punktu.

3.4. Aizvēršanas spēka jeb pretspēka signālu pieraksta ar zemfrekvenču filtru, kura robežfrekvence ir 100 Hz. Jutības slieksnis un izzušanas slieksnis impulsa ilguma ierobežošanai jāiestata uz 50 N.

3.5. Nolasījuma novirze no nominālās vērtības nedrīkst pārsniegt ± 3 %.

4. MĒRĪŠANAS IERĪCE

4.1. Mērīšanas ierīcei jābūt divdaļīgai: viens rokturis un viena mērītāja daļa, kas ir slodzes devējs (skatīt 2. attēlu).

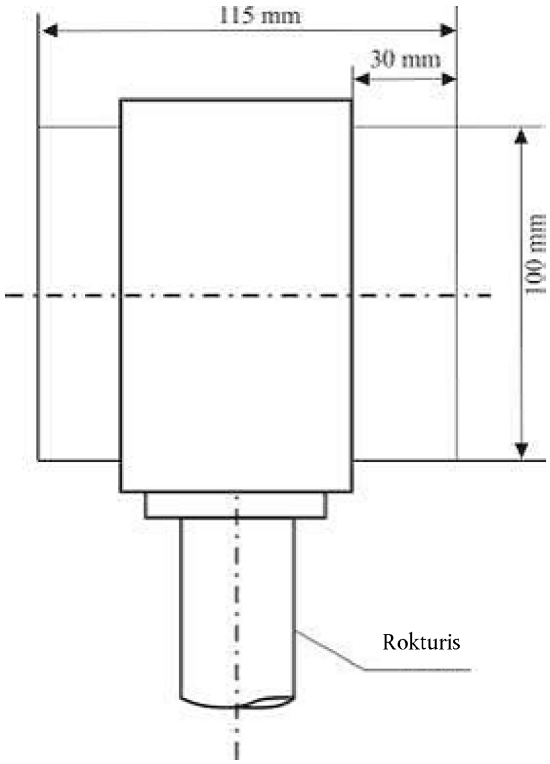
4.2. Spēka sensoram ir šādi raksturlielumi:

▼B

4.2.1. tas sastāv no diviem slīdkorpusiem, kuru ārējais diametrs ir 100 mm un platums 115 mm. Spēka sensora iekšpusē starp abiem korpusiem ierīko saspiežamu atsperi, lai spēka sensoru varētu saspiest ar attiecīgu spēku;

4.2.2. spēka sensora stingums ir 10 ± 0,2 N/mm. Atsperes maksimālā izliece jāierobežo līdz 30 mm, lai maksimālais spēks sasniedz 300 N maksimumu.

2. attēls

▼B

7. PIELIKUMS

Alternatīvās prasības A un B klases transportlīdzekļiem

1. A un B klases transportlīdzekļi atbilst 3. pielikuma prasībām, izņemot:

a) 3. pielikuma 7.6.3.1. punkta vietā transportlīdzeklis var atbilst šā pielikuma 1.1. punktam;

b) 3. pielikuma 7.6.2. punkta vietā transportlīdzeklis var atbilst šā pielikuma 1.2. punktam.

1.1. Izeju minimālie izmēri

Dažāda veida izeju minimālie izmēri ir šādi:

Atvere	Minimālie izmēri	Piezīmes
Pasažieru durvis	*Ieejas augstums:* Klase A 1 650 mm B 1 500 mm	Pasažieru durvju ieejas augstumu mēra kā vertikālu attālumu, mērot durvju atveres un apakšējā pakāpiena augšējās virsmas viduspunkta horizontālās projekcijas vertikālā plaknē.
	Atveres augstums	Pasažieru durvju atveres vertikālais augstums ir tāds, lai tai izietu cauri dubultpanelis, kas aprakstīts 3. pielikuma 7.7.1.1. punktā. Augšējie stūri var būt noapaļoti ar rādiusu, kas nepārsniedz 150 mm.
	Platums: Vienviru durvis: 650 mm Divviru durvis: 1 200 mm	B klases transportlīdzekļiem, kuru pasažieru durvju atveres augstums ir 1 400–1 500 mm, piemēro vienviru durvju atveres platumu 750 mm. Visiem transportlīdzekļiem jebkuru pasažieru durvju platumu var samazināt par 100 mm, veicot mērījumu rokturu līmenī, un par 250 mm, ja tas nepieciešams tādēļ, ka telpu ierobežo riteņu arkas vai automātisko vai tālvadības durvju piedziņas mehānisms, vai vējstikla slīpums.
Avārijas durvis	*Augstums*: 1 250 mm *Platums*: 550 mm	Platumu var samazināt līdz 300 mm, ja tas nepieciešams tādēļ, ka telpu ierobežo riteņu arkas, un ja tiek nodrošināts 550 mm platums vismaz 400 mm augstumā virs durvju atveres apakšdaļas. Augšējie stūri var būt noapaļoti rādiusā, kas nepārsniedz 150 mm.
Avārijas logs	*Atveres laukums:* 400 000 mm^2	Šajā laukumā jābūt iespējai ievietot 500 mm × 700 mm taisnstūri.
Avārijas lūka	*Atveres laukums:* 450 000 mm^2	Šajā laukumā jābūt iespējai ievietot 600 mm × 700 mm taisnstūri.

1.1.1. Transportlīdzeklis, uz kuru attiecas 3. pielikuma 7.7.1.10. punkts, atbilst 3. pielikuma 7.6.3.1. punkta vai šā pielikuma 1.1. punkta prasībām attiecībā uz avārijas logiem un avārijas lūkām un šādām obligātām prasībām attiecībā uz pasažieru durvīm un avārijas durvīm:

Atvere	Izmēri	Piezīmes
Pasažieru durvis	Atveres augstums: 1 100 mm	Šo izmēru var samazināt, noapaļojot atveres stūrus rādiusā, kas nepārsniedz 150 mm.

▼B

Atvere	Izmēri	Piezīmes
	Platums: Vienviru durvis: 650 mm Divviru durvis: 1 200 mm	Šo izmēru var samazināt, noapaļojot atveres stūrus rādiusā, kas nepārsniedz 150 mm. Platumu var samazināt par 100 mm, veicot mērījumu rokturu līmenī, un par 250 mm, ja tas nepieciešams tādēļ, ka telpu ierobežo riteņu arkas vai automātisko vai tālvadības durvju piedziņas mehānisms, vai vējstikla slīpums.
Avārijas durvis	Augstums: 1 100 mm Platums: 550 mm	Platumu var samazināt līdz 300 mm, ja tas nepieciešams tādēļ, ka telpu ierobežo riteņu arkas, un ja tiek nodrošināts 550 mm platums vismaz 400 mm augstumā virs durvju atveres apakšdaļas. Augšējie stūri var būt noapaļoti rādiusā, kas nepārsniedz 150 mm.

▼B

8. PIELIKUMS

Piemērotība un pieejamība pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām

1. VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

Šajā pielikumā apkopoti noteikumi, ko piemēro transportlīdzekļiem, kuri konstruēti, lai atvieglotu piekļuvi pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām un personām ratiņkrēslos.

2. DARBĪBAS JOMA

Šīs prasības piemēro transportlīdzekļiem, kuros paredzēta atvieglota piekļuve personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

3. PRASĪBAS

3.1. Pakāpieni

Vismaz vienu pasažieru durvju pirmā pakāpiena augstums no zemes nedrīkst pārsniegt 250 mm I un A klases transportlīdzekļos un 320 mm II, III un B klases transportlīdzekļos. Ja tikai vienas pasažieru durvis atbilst šīm prasībām, neuzstāda nevienu barjeru vai norādi, kas traucētu šīs durvis izmantot gan iekāpšanai, gan izkāpšanai.

Kā alternatīva I un A klases transportlīdzekļiem pirmais pakāpiens no zemes nedrīkst atrasties augstāk kā 270 mm virs zemes divu durvju atverēm, no kurām viena ir ieeja un otra – izeja.

Transportlīdzekļos ar zemu grīdu var izmantot tikai nolaišanas sistēmu, bet nevar izmantot izbīdāmu pakāpienu.

Citos transportlīdzekļos var izmantot nolaišanas sistēmu un/vai izbīdāmu pakāpienu.

Pakāpienu augstums piekļuves ejā pie iepriekšminētajām durvīm un visā galvenajā ejā nepārsniedz 200 mm I un A klases transportlīdzekļos un 250 mm II, II un B klases transportlīdzekļos.

Pāreja no padziļinātas galvenās ejas uz sēdvietu zonu nav uzskatāma par pakāpienu.

3.2. Prioritāras sēdvietas un sēdvietas pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām

3.2.1. Sēdvietas ir novietotas braukšanas virzienā vai pretēji tam, un tās ir izvietotas tādu pasažieru durvju tuvumā, pa kurām var iekāpt un izkāpt un kuras atbilst 3.1. punkta noteikumiem.

3.2.2. Vismaz vienai no prioritārajām sēdvietām ir atbilstoša vieta zem tās vai blakus tai, kas paredzēta sunim – neredzīgas personas pavadonim. Šī vieta nevar būt galvenās ejas daļa.

3.2.3. Roku balstus sēdekļiem pierīko vietā, kas atrodas starp sēdvietu un galveno eju; tie ir viegli atvirzāmi, lai atbrīvotu piekļuvi sēdeklim. Ja sēdekļi atrodas cits citam pretī, vienu no galvenās ejas sēdekļiem var aprīkot ar vertikālu statni. Šo statni novieto tā, lai braucējs sēdeklī sēdētu droši un saglabātos viegla piekļuve šim sēdeklim.

▼B

3.2.4. Prioritārās sēdvietas sēdekļa spilvena minimālais platums, mērot no vertikālās plaknes, kas šķērso sēdvietas centru, ir 220 mm katrā pusē.

3.2.5. Nenoslogota sēdekļa spilvena augstumam attiecībā pret grīdu jābūt tādam, lai attālums no grīdas līdz horizontālajai plaknei, kas pieskaras sēdekļa spilvena augšējai priekšējai virsmai, ir 400–500 mm.

3.2.6. Kājām atvēlētā vieta pie prioritārajām sēdvietām sniedzas uz priekšu no sēdekļa no vertikālās plaknes cauri sēdekļa spilvena priekšējai malai. Kājām atvēlētajai vietai nevienā virzienā nedrīkst būt slīpums, kas pārsniedz 8 %. I un A klases transportlīdzekļos vertikālais attālums starp sēdvietas laukuma grīdu un blakus esošo galveno eju nav lielāks par 250 mm.

3.2.7. Katrai prioritārajai sēdvietai jābūt brīvam augstumam vismaz 1 300 mm I un A klases transportlīdzekļos un 900 mm II klases transportlīdzekļos, mērot no nesaspiesta sēdekļa spilvena augstākā punkta. Šis brīvais augstums sniedzas virs sēdvietas minimālā platuma (440 mm) un attiecīgās kājām atvēlētās vietas vertikālās projekcijas.

Sēdekļa atzveltnes vai cita objekta ievirzīšanās šajā telpā ir pieļaujama tikai tādā gadījumā, ja tiek saglabāta minimālā neskartā vertikālā telpa, kas sniedzas 230 mm uz priekšu no sēdekļa spilvena. Ja prioritārais sēdeklis ir vērsts uz starpsienu, kas ir augstāka nekā 1 200 mm, minētais augstums ir 300 mm. No iepriekš noteiktās brīvās telpas malām ir atļauti izvirzījumi saskaņā ar 3. pielikuma 7.7.8.6.3.1.–7.7.8.6.3.4. punktu, ja atsauce uz brīvo telpu 3. pielikuma 7.7.8.6.1. un 7.7.8.6.2. punktā ir atsauce uz iepriekš noteikto brīvo telpu. Var piemērot 3. pielikuma 7.7.8.1.4. punkta noteikumus. Rokturstieņu vai rokturu izvirzījums, kā minēts 3.4.2. punktā, var iesniegties maksimāli par 100 mm no sānu sienām brīvajā telpā pāri kājām atvēlētās vietas vertikālajai projekcijai.

3.2.8. Uz transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar prioritāriem sēdekļiem, jābūt piktogrammai(-ām) saskaņā ar 4. pielikuma 23.B attēlu, kura ir redzama no ārpuses gan transportlīdzekļa ietves malai tuvākās puses priekšdaļā, gan blakus attiecīgajām pasažieru durvīm. Piktogrammu novieto iekšpusē blakus prioritārajam sēdeklim.

3.3. Sakaru ierīces

3.3.1. Sakaru ierīcēm jāatrodas blakus visiem prioritāriem sēdekļiem un jebkurā ratiņkrēslu zonā 700–1 200 mm augstumā virs grīdas.

3.3.2. Komunikācijas ierīcēm, kas atrodas zonā ar zemāku grīdu, jāatrodas 800–1 500 mm augstumā vietā, kur nav sēdekļu.

3.3.3. (Rezervēts)

3.3.4. Ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar rampu vai pacēlāju, ārpusē blakus durvīm, 850–1 300 mm augstumā virs zemes ir uzstādīts sakaru līdzeklis saziņai ar vadītāju. Šo prasību nepiemēro durvīm, kas atrodas tiešā vadītāja skata laukā.

▼B

3.4. Prioritāro sēdekļu rokturstieņi

3.4.1. Starp 3. pielikuma 7.7.8.5.3. punktā minētajām prioritārajām sēdvietām un vismaz vienām pasažieru durvīm iekāpšanai un izkāpšanai nodrošina rokturstieņi 800–900 mm augstumā virs grīdas līmeņa. Rokturī ir pieļaujams pārrāvums vietā, kur ir jāpiekļūst ratiņkrēsla vietai, sēdeklim, kas atrodas uz riteņa arkas, kāpnēm, piekļuves ejai vai galvenajai ejai. Rokturstieņa pārrāvums nedrīkst pārsniegt 1 050 mm, un šā pārrāvuma vismaz vienā pusē ir jānodrošina vertikāls rokturstienis.

3.4.2. rokturstieņi vai rokturi jāizvieto līdzās prioritārajām sēdvietām, lai atvieglotu apsēšanos sēdeklī un piecelšanos no tā, un tiem jābūt izveidotiem tā, lai pasažierim tos būtu viegli satvert.

3.5. Grīdas slīpums

Jebkuras galvenās ejas, piekļuves ejas vai grīdas zonas slīpums starp jebkuru prioritāro sēdekli vai ratiņkrēslu vietu un vismaz vienu ieeju un vienu izeju vai kombinēto ieeju un izeju nedrīkst pārsniegt 8 %. Šādu slīpo zonu virsmai jābūt neslīdošai.

3.6. Ratiņkrēsla novietošanas noteikumi

3.6.1. Katrai personai ratiņkrēslā, kurai paredzēta vieta pasažieru nodalījumā, jābūt nodrošinātai īpašai vismaz 750 mm platai un 1 300 mm garai zonai. Īpašās zonas garenvirziena plaknei jābūt paralēlai transportlīdzekļa garenvirziena plaknei, un īpašās zonas grīdas virsmai jābūt neslīdošai, un maksimālais slīpums nevienā virzienā nedrīkst pārsniegt 5 %. Ja uz aizmuguri vērsts ratiņkrēsls atbilst prasībām, kas noteiktas šā pielikuma 3.8.4. punktā, slīpums garenvirzienā nedrīkst pārsniegt 8 %, ja šis slīpums sliecas uz augšu no īpašās zonas priekšgala uz tās aizmuguri.

Ja ratiņkrēslu vieta konstruēta ratiņkrēsliem, kas vērsti uz priekšu, priekšējo sēdekļu atzveltnes drīkst iesniegties ratiņkrēslu vietā, ja tiek atstāta brīva vieta, kā norādīts 4. pielikuma 22. attēlā.

3.6.2. Jābūt vismaz vienām durvīm, pa kurām var izbraukt personas ratiņkrēslos. I klases transportlīdzekļos vismaz vienām ratiņkrēsla piekļuves durvīm jābūt pasažieru durvīm. Ratiņkrēsla piekļuves durvīm jābūt aprīkotām ar iekāpšanas ierīci, kas atbilst šā pielikuma 3.11.3. punkta (pacēlājs) vai 3.11.4. punkta (rampa) noteikumiem.

3.6.3. Ratiņkrēslu piekļuves durvīm, kas nav pasažieru durvis, minimālajam augstumam jābūt 1 400 mm. Visām durvīm, kas nodrošina ratiņkrēslu piekļuvi transportlīdzeklim, platumam jābūt 900 mm, ko var samazināt par 100 mm, mērot rokturu līmenī.

3.6.4. Personai ratiņkrēslā ar standarta ratiņkrēslu, kura izmēri ir norādīti 4. pielikuma 21. attēlā, jāspēj brīvi un viegli nonākt īpašajā(-ās) zonā(-ās) no transportlīdzekļa ārpuses cauri vismaz vienām durvīm, kas paredzētas piekļuvei ratiņkrēslā.

▼B

3.6.4.1. Ar "*brīvi un viegli nonākt*" saprot, ka:

a) ir pietiekami daudz vietas personai ratiņkrēslā, lai manevrētu bez citu personu palīdzības;

b) nav pakāpienu, spraugu vai statņu, kas varētu traucēt personai ratiņkrēslā brīvi pārvietoties.

3.6.4.2. Lai piemērotu iepriekšminētos noteikumus, I un A klases transportlīdzekļos, kas aprīkoti ar vairākām ratiņkrēsla vietām, katrai ratiņkrēsla vietai veic testu tad, kad visas citas ratiņkrēsliem paredzētās vietas ir aizņemtas ar standarta ratiņkrēsliem.

3.6.5. I un A klases transportlīdzekļos, kas aprīkoti ar rampu ratiņkrēslu piekļuvei, standarta ratiņkrēsls, kura izmērs norādīts 4. pielikuma 21. attēlā, spēj iekļūt transportlīdzeklī un izkļūt no tā, ratiņkrēslam pārvietojoties uz priekšu.

3.6.6. Uz transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar ratiņkrēsla vietu, jābūt piktogrammai(-ām) atbilstīgi 4. pielikuma 23.A attēlam, kura ir redzama no ārpuses gan transportlīdzekļa ietves malai tuvākās puses priekšdaļā, gan blakus attiecīgajām pasažieru durvīm.

Vienai no šīm piktogrammām jābūt piestiprinātai iekšpusē blakus katrai ratiņkrēsla vietai, norādot, kā ratiņkrēslu novieto – pavērstu uz transportlīdzekļa priekšu vai aizmuguri.

3.7. Sēdvietas un stāvvietas ratiņkrēsliem paredzētajā vietā

3.7.1. Ratiņkrēsliem paredzētajā vietā var ierīkot nolaižamus sēdekļus. Tomēr šie sēdekļi pieliektā stāvoklī un nelietoti nedrīkst iesniegties ratiņkrēslu vietā.

3.7.2. Transportlīdzeklis var būt aprīkots ar demontējamiem sēdekļiem, kas ir uzstādīti ratiņkrēslu vietā, ja vadītājs vai apkalpes loceklis tos var viegli noņemt.

3.7.3. Ja I, II un A klases transportlīdzekļos kādas sēdvietas kājām atvēlētā vieta vai nolaižama sēdekļa daļa lietošanas stāvoklī iesniedzas ratiņkrēsliem paredzētajā vietā, pie šiem sēdekļiem vai tiem blakus piestiprinātas zīmes ar šādu tekstu, līdzīgu tekstu vai piktogrammu:

"Lūdzu, dodiet vietu personai ratiņkrēslā."

Visiem izmantotajiem teksta marķējumiem piemēro 3. pielikuma 7.6.11.8. punkta noteikumus.

3.7.4. Transportlīdzekļos, kuros visas ratiņkrēsliem paredzētās vietas ir domātas tikai personām ratiņkrēslos, kā noteikts 3. pielikuma 7.2.2.2.10. punktā, šīs vietas skaidri marķē ar šādu tekstu, līdzīgu tekstu vai piktogrammu:

"Vieta paredzēta tikai personām ratiņkrēslos."

▼B

Visiem izmantotajiem teksta marķējumiem piemēro 3. pielikuma 7.6.11.8. punkta noteikumus.

3.8. Ratiņkrēslu stabilitāte

3.8.1. Transportlīdzeklī, kuram jābūt aprīkotam ar braucēju ierobežotājsistēmām, ratiņkrēslu vietai jābūt konstruētai tā, lai persona ratiņkrēslā brauciena laikā būtu vērsta uz priekšu, un jābūt aprīkotai ar ierobežotājsistēmām, kas atbilst 3.8.2. punktā vai 3.8.3. punktā noteiktajām prasībām.

Transportlīdzeklī, kuram nav jābūt aprīkotam ar braucēju ierobežotājsistēmām, ratiņkrēslu vietai jābūt aprīkotai ar ierobežotājsistēmām, kas atbilst 3.8.2. punktā vai 3.8.3. punktā noteiktajām prasībām, vai arī tām jāatbilst 3.8.4. punktā noteiktajām prasībām.

3.8.2. Uz priekšu vērsts ratiņkrēsls – statiskā testa prasības

3.8.2.1. Katra ratiņkrēslu vieta jānodrošina ar ierobežotājsistēmu, kas spēj ierobežot ratiņkrēslu un tajā sēdošu personu.

3.8.2.2. Šo ierobežotājsistēmu un tās stiprinājumu vietas konstruē tā, lai tās izturētu tādus spēkus, kādi jāiztur pasažieru sēdvietām un braucēju ierobežotājsistēmām.

3.8.2.3. Jāveic statiska pārbaude atbilstoši šādām prasībām:

3.8.2.3.1. šeit minētie spēki jāpieliek virzienā uz priekšu un atpakaļ atsevišķi un pašai ierobežotājsistēmai;

3.8.2.3.2. pieliktā spēka noturēšanas laikam jābūt ne mazākam par 0,2 sekundēm;

3.8.2.3.3. ierobežotājsistēmai jāiztur šis tests. Pastāvīga deformācija, tostarp kustību ierobežojošās sistēmas saplīšana vai salūšana, netiek uzskatīta par neatbilstību prasībām, ja noteiktais spēks tiek noturēts noteikto periodu. Vajadzības gadījumā bloķēšanas ierīcei, kas ļauj ratiņkrēslam atstāt transportlīdzekli, jābūt darbināmai ar roku pēc tam, kad pārstāj lietot vilces spēku.

3.8.2.4. Pieliktais spēks virzienā uz priekšu, ja ir atsevišķa ierobežotājsistēma ratiņkrēslam un personai ratiņkrēslā

3.8.2.4.1. M_2 kategorijā:

3.8.2.4.1.1. 1 110 ± 20 daN, ja ir klēpja drošības josta. Ja ierobežotājsistēma nav piestiprināta transportlīdzekļa grīdai, spēks personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmai jāpieliek transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi. Ja ierobežotājsistēma ir piestiprināta grīdai, spēks jāpieliek 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi;

▼B

3.8.2.4.1.2. 675 ± 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas klēpja daļā un 675 ± 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas krūškurvja daļā, ja tā ir trīspunktu josta;

3.8.2.4.1.3. 1 715 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi uz ratiņkrēsla ierobežotājsistēmu;

3.8.2.4.1.4. spēki jāpieliek vienlaikus.

3.8.2.4.2. M_3 kategorijā:

3.8.2.4.2.1. 740 ± 20 daN, ja ir klēpja josta. Ja ierobežotājsistēma nav piestiprināta transportlīdzekļa grīdai, spēks personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmai jāpieliek transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi. Ja ierobežotājsistēma ir piestiprināta grīdai, spēks jāpieliek 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi;

3.8.2.4.2.2. 450 ± 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas klēpja daļā un 450 ± 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas krūškurvja daļā, ja tā ir trīspunktu josta;

3.8.2.4.2.3. 1 130 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi uz ratiņkrēsla ierobežotājsistēmu;

3.8.2.4.2.4. spēki jāpieliek vienlaikus.

3.8.2.5. Pieliktais spēks virzienā uz priekšu, ja ir apvienota ierobežotājsistēma ratiņkrēslam un personai ratiņkrēslā

3.8.2.5.1. M_2 kategorijā:

3.8.2.5.1.1. 1 110 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi uz personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmu, ja tiek izmantota klēpja josta;

3.8.2.5.1.2. 675 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas klēpja daļā un 675 ± 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas krūškurvja daļā, ja tā ir trīspunktu josta;

3.8.2.5.1.3. 1 715 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi uz ratiņkrēsla ierobežotājsistēmu;

3.8.2.5.1.4. spēki jāpieliek vienlaikus.

3.8.2.5.2. M_3 kategorijā:

3.8.2.5.2.1. 740 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi uz personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmu, ja tiek izmantota klēpja josta;

▼B

3.8.2.5.2.2. 450 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas klēpja daļā un 450 ± 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi drošības jostas krūškurvja daļā, ja tā ir trīspunktu josta;

3.8.2.5.2.3. 1 130 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi uz ratiņkrēsla ierobežotājsistēmu;

3.8.2.5.2.4. spēki jāpieliek vienlaikus.

3.8.2.6. Atpakaļvirzienā:

3.8.2.6.1. 810 ± 20 daN 45° ± 10° leņķī pret transportlīdzekļa horizontālo plakni un virzienā uz transportlīdzekļa aizmuguri uz ratiņkrēsla ierobežotājsistēmu.

3.8.2.7. Katrā gadījumā spēki jāpieliek personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmai, izmantojot drošības jostas tipam atbilstošu vilkšanas ierīci, kā noteikts Noteikumos Nr. 14.

3.8.3. Uz priekšu vērsts ratiņkrēsls – hibrīdtesta prasības

3.8.3.1. Ratiņkrēslu vietai jābūt aprīkotai ar ratiņkrēslu ierobežotājsistēmu, kas piemērota lietošanai ar standarta ratiņkrēsliem un ļauj ratiņkrēslu un personu ratiņkrēslā vērst uz transportlīdzekļa priekšpusi.

3.8.3.2. Ratiņkrēslu vieta jāaprīko ar personas ratiņkrēslā kustību ierobežojošo sistēmu, kam jāsastāv vismaz no divām stiprināšanas vietām un iegurņa kustību ierobežojošā elementa (klēpja jostas), kura konstruēta un izgatavota no komponentiem, kas paredzēti darbībai līdzīgi kā sēdvietām paredzētās sistēmas darbībai, kura atbilst Noteikumiem Nr. 16;

3.8.3.3. Visām ratiņkrēslu vietās uzstādītajām ierobežotājsistēmām jābūt viegli atbrīvojamām avārijas gadījumā.

3.8.3.4. Visām ratiņkrēslu ierobežotājsistēmām vai nu:

3.8.3.4.1. jāatbilst dinamiskā testa prasībām, kas aprakstītas 3.8.3.8. punktā, un jābūt droši piestiprinātām transportlīdzekļa stiprinājuma vietām, kas atbilst 3.8.3.6. punktā norādītajām statiskā testa prasībām, vai

3.8.3.4.2. jābūt droši piestiprinātām transportlīdzekļa stiprinājuma vietām tā, lai ierobežotājsistēma un stiprinājuma vietas apvienojumā atbilstu 3.8.3.8. punkta prasībām.

3.8.3.5. Visām personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmām vai nu:

3.8.3.5.1. jāatbilst dinamiskā testa prasībām, kas aprakstītas 3.8.3.9. punktā, un jābūt droši piestiprinātām transportlīdzekļa stiprinājuma vietām, kas atbilst 3.8.3.6. punktā norādītajām statiskā testa prasībām, vai

▼B

3.8.3.5.2. jābūt droši piestiprinātām transportlīdzekļa stiprinājuma vietām tā, lai ierobežotājsistēma un stiprinājuma vietas apvienojumā atbilstu 3.8.3.9. punktā aprakstītajām dinamiskā testa prasībām, ja ierobežotājsistēma ir piestiprināta stiprinājuma vietām, kā aprakstīts 3.8.3.6.7. punktā.

3.8.3.6. Stiprinājuma vietu statisko testu veic gan attiecībā uz ratiņkrēsla ierobežotājsistēmu, gan uz personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmu atbilstoši šādām prasībām:

3.8.3.6.1. turpmāk 3.8.3.7. punktā aprakstītie spēki jāpieliek, izmantojot ierīci, kas atveido ratiņkrēslu ierobežotājsistēmas ģeometriju;

3.8.3.6.2. turpmāk 3.8.3.7.3. punktā aprakstītie spēki jāpieliek, izmantojot ierīci, kas atveido personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmas ģeometriju, un izmantojot vilkšanas ierīci, kas aprakstīta Noteikumos Nr. 14;

3.8.3.6.3. 3.8.3.6.1. un 3.8.3.6.2. punktā aprakstītie spēki jāpieliek vienlaikus virzienā uz priekšu un 10° ± 5° leņķī virs horizontālās plaknes;

3.8.3.6.4. iepriekš 3.8.3.6.1. punktā aprakstītie spēki jāpieliek virzienā uz aizmuguri un 10° ± 5° leņķī virs horizontālās plaknes;

3.8.3.6.5. spēki jāpieliek pēc iespējas strauji caur ratiņkrēslu vietas centrālo vertikālo asi, un

3.8.3.6.6. pielikto spēku notur ne mazāk kā 0,2 sekundes;

3.8.3.6.7. testu veic reprezentatīvā transportlīdzekļa konstrukcijas daļā ar visiem transportlīdzeklī nodrošinātajiem stiprinājumiem, kas varētu uzlabot konstrukcijas stiprību vai stingrību.

3.8.3.7. Iepriekš 3.8.3.6. punktā norādītie spēki ir šādi:

3.8.3.7.1. ja paredzēti stiprinājumi M_2 kategorijas transportlīdzeklī uzstādītai ratiņkrēslu ierobežotājsistēmai:

3.8.3.7.1.1. 1 110 ± 20 daN pieliek transportlīdzekļa garenvirziena plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi vismaz 200 mm, bet ne vairāk kā 300 mm augstumā, mērot vertikāli no ratiņkrēslu vietas grīdas, un

3.8.3.7.1.2. 550 ± 20 daN pieliek transportlīdzekļa garenvirziena plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa aizmuguri vismaz 200 mm, bet ne vairāk kā 300 mm augstumā, mērot vertikāli no ratiņkrēslu vietas grīdas;

3.8.3.7.2. ja paredzēti stiprinājumi M_3 kategorijas transportlīdzeklī uzstādītai ratiņkrēslu ierobežotājsistēmai:

3.8.3.7.2.1. 740 ± 20 daN pieliek transportlīdzekļa garenvirziena plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi vismaz 200 mm, bet ne vairāk kā 300 mm augstumā, mērot vertikāli no ratiņkrēslu vietas grīdas, un

▼B

3.8.3.7.2.2. 370 ± 20 daN pieliek transportlīdzekļa garenvirziena plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa aizmuguri vismaz 200 mm, bet ne vairāk kā 300 mm augstumā, mērot vertikāli no ratiņkrēslu vietas grīdas;

3.8.3.7.3. ja paredzēti stiprinājumi personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēmai, spēkiem jāatbilst Noteikumu Nr. 14 prasībām. Spēki jāpieliek, izmantojot jostas tipam atbilstošu vilkšanas ierīci, kā norādīts Noteikumos Nr. 14.

3.8.3.8. Ratiņkrēslu ierobežotājsistēmai jāveic dinamiskais tests saskaņā ar šādām prasībām:

3.8.3.8.1. samazinot ātrumu 48–50 km/h līdz miera stāvoklim, ratiņkrēslu parauga pārbaudes ratiņi, kuru masa ir 85 kg, jāpakļauj palēninā-šanas laika impulsam:

3.8.3.8.1.1. kas pārsniedz 20 g virzienā uz priekšu ar kopējo laiku vismaz 0,015 sekundes;

3.8.3.8.1.2. kas pārsniedz 15 g virzienā uz priekšu ar kopējo laiku vismaz 0,04 sekundes;

3.8.3.8.1.3. kas pārsniedz 0,075 sekundes;

3.8.3.8.1.4. kas nepārsniedz 28 g un ne vairāk kā 0,08 sekundes;

3.8.3.8.1.5. kas nepārsniedz 0,12 sekundes, un,

3.8.3.8.2. samazinot ātrumu 48–50 km/h līdz miera stāvoklim, ratiņkrēslu parauga pārbaudes ratiņi, kuru masa ir 85 kg, jāpakļauj palēninā-šanas laika impulsam:

3.8.3.8.2.1. kas pārsniedz 5 g virzienā uz aizmuguri ar kopējo laiku 0,015 sekundes;

3.8.3.8.2.2. kas nepārsniedz 8 g virzienā uz aizmuguri un ne vairāk kā 0,02 sekundes;

3.8.3.8.3. iepriekš 3.8.3.8.2. punktā aprakstīto testu nepiemēro, ja viena un tā pati ierobežotājsistēma tiek izmantota gan virzienam uz priekšu, gan uz aizmuguri vai ja ir veikts līdzvērtīgs tests;

3.8.3.8.4. iepriekš aprakstītā testa vajadzībām ratiņkrēsla ierobežotājsistēma jāpiestiprina vai nu:

3.8.3.8.4.1. stiprinājumiem, kuri piestiprināti testa rāmim, kas imitē stiprinā-juma vietu ģeometriju transportlīdzeklī, kuram ierobežotājsistēma ir paredzēta, vai arī

3.8.3.8.4.2. stiprinājumiem, kas ietilpst tā transportlīdzekļa reprezentatīvajā daļā, kuram ierobežotājsistēma ir paredzēta, un kas uzstādīti, kā aprakstīts 3.8.3.6.7. punktā.

3.8.3.9. Personas ratiņkrēslā ierobežotājsistēma atbilst Noteikumos Nr. 16 norādītajām testa prasībām vai testam, kas līdzīgs palēninā̆šanas laika impulsa testam, kurš aprakstīts 3.8.3.8.1. punktā. Atbilstoši Noteikumiem Nr. 16 apstiprināta un attiecīgi marķēta drošības josta uzskatāma par atbilstošu.

▼B

3.8.3.10. Iepriekš 3.8.3.6., 3.8.3.8. vai 3.8.3.9. punktā aprakstīto testu uzskata par neizturētu, izņemot, ja ir izpildītas šādas prasības:

3.8.3.10.1. visas sistēmas daļas ir izturējušas testu, vai arī testa laikā tās nav atvienojušās no savām stiprinājuma vietām vai transportlīdzekļa;

3.8.3.10.2. ratiņkrēsla un personas ratiņkrēslā atbrīvošanas mehānismi ir atverami pēc testa pabeigšanas;

3.8.3.10.3. iepriekš 3.8.3.8. punktā aprakstītā testa laikā ratiņkrēsls nepārvietojas vairāk kā par 200 mm transportlīdzekļa garenvirziena plaknē;

3.8.3.10.4. neviena sistēmas daļa pēc testa pabeigšanas nedrīkst būt deformēta tādā pakāpē, lai asu malu vai citu izvirzījumu dēļ tā varētu radīt traumas.

3.8.3.11. Lietošanas pamācībām jābūt skaidri norādītām tās tuvumā.

3.8.4. Uz aizmuguri vērsti ratiņkrēsli – statiskā testa prasības

3.8.4.1. Transportlīdzekļus, kuriem nav jābūt aprīkotiem ar braucēju ierobežotājsistēmām, kā alternatīvu 3.8.2. vai 3.8.3. punktā minētajiem noteikumiem var nodrošināt ar ratiņkrēslu vietu, kas konstruēta tā, lai persona ratiņkrēslā varētu braukt bez ierobežotājsistēmas, ratiņkrēslam esot vērstam uz aizmuguri pret balstu vai atzveltni, saskaņā ar šādiem noteikumiem:

3.8.4.1.1. vienai no ratiņkrēsla vietas gareniskajām malām jābalstās pret transportlīdzekļa malu, sienu vai starpsienu;

3.8.4.1.2. ratiņkrēslu vietas priekšgalā jāatrodas balstam vai atzveltnei, kas perpendikulāra transportlīdzekļa garenasij;

3.8.4.1.3. balstam vai atzveltnei jābūt konstruētiem tā, lai ratiņkrēsla riteņi vai atzveltne balstītos pret balstu vai atzveltni, neļaujot ratiņkrēslam apgāzties, un jāatbilst 3.8.5. punkta noteikumiem;

3.8.4.1.4. pie transportlīdzekļa malas, sienas vai starpsienas jābūt piestiprinātam rokturstienim vai tureklim, ko persona ratiņkrēslā var viegli satvert. Šis rokturstienis nedrīkst sniegties pāri ratiņkrēsla vietas vertikālajai projekcijai, izņemot ne vairāk kā 90 mm un vismaz 850 mm augstumā virs ratiņkrēsla vietas grīdas;

3.8.4.1.5. ratiņkrēslu vietas pretējā pusē jāierīko izvelkams rokturstienis vai līdzvērtīga stingra ierīce, lai ierobežotu ratiņkrēsla nobīdi uz sāniem un ļautu personai ratiņkrēslā to viegli satvert;

3.8.4.1.6. blakus ratiņkrēslu zonai jābūt piestiprinātai zīmei ar šādu tekstu:

> “Šī vieta ir rezervēta ratiņkrēsliem. Ratiņkrēsls jānovieto, vērsts uz aizmuguri, ar aktivizētām bremzēm un jāatbalsta pret atbalstu vai atzveltni.”

▼B

Visiem izmantotajiem teksta marķējumiem piemēro 3. pielikuma 7.6.11.8. punkta noteikumus.

3.8.5. Prasības atzveltnei un atbalstam

3.8.5.1. Atzveltni, kas uzstādīta ratiņkrēsliem paredzētajā vietā saskaņā ar 3.8.4. punktu, nostiprina perpendikulāri transportlīdzekļa garenasij, un tā var izturēt slodzi 250 ± 20 daN apmērā, ko pieliek atzveltnes polsterētās virsmas centrā vismaz 600 mm, bet ne vairāk kā 800 mm augstumā, mērot vertikāli no ratiņkrēsliem paredzētās vietas grīdas, vismaz 1,5 sekundes, izmantojot bloku 200 mm × 200 mm, transportlīdzekļa horizontālajā plaknē virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi. Atzveltne nedrīkst izliekties par vairāk kā 100 mm vai tikt paliekoši deformēta vai sabojāta.

3.8.5.2. Atbalstu, kas uzstādīts ratiņkrēsliem paredzētajā vietā saskaņā ar 3.8.4. punktu, nostiprina perpendikulāri transportlīdzekļa garenasij, un tas var izturēt spēku 250 ± 20 daN, ko pieliek atbalsta centrā, vismaz 1,5 sekundes transportlīdzekļa horizontālajā plaknē virzienā uz transportlīdzekļa priekšpusi atbalsta vidū. Atbalsts nedrīkst izliekties par vairāk kā 100 mm vai tikt paliekoši deformēts vai sabojāts.

3.8.6. Šā pielikuma 3.8.4.1.3. punkta prasībām atbilstošas atzveltnes piemērs (sk. 4. pielikuma 29. attēlu).

3.8.6.1. Atzveltnes apakšmalai jābūt vismaz 350 mm, bet ne vairāk kā 480 mm augstumā, mērot vertikāli no ratiņkrēsliem paredzētās vietas grīdas.

3.8.6.2. Atzveltnes augšmalai jābūt vismaz 1 300 mm augstumā, mērot vertikāli no ratiņkrēsliem paredzētās vietas grīdas.

3.8.6.3. Atzveltnes platumam jābūt:

3.8.6.3.1. vismaz 270 mm, bet ne vairāk kā 420 mm, ja augstums nepārsniedz 830 mm, mērot vertikāli no ratiņkrēsliem paredzētās vietas grīdas, un

3.8.6.3.2. vismaz 270 mm, bet ne vairāk kā 300 mm, ja augstums pārsniedz 830 mm, mērot vertikāli no ratiņkrēsliem paredzētās vietas grīdas.

3.8.6.4. Atzveltni uzstāda vismaz 4° leņķī, bet ne vairāk kā 8° leņķī pret vertikāli, un atzveltnes apakšmala atrodas tuvāk transportlīdzekļa aizmugurei nekā augšmala.

3.8.6.5. Atzveltnes polsterētajai virsmai jāveido vienota un nepārtraukta plakne.

3.8.6.6. Atzveltnes polsterētajai virsmai jāšķērso jebkurš punkts iedomātā vertikālā plaknē, kas atrodas ratiņkrēsliem paredzētās vietas priekšgala aizmugurē un atrodas vismaz 100 mm, bet ne vairāk kā 120 mm no ratiņkrēsliem paredzētās vietas priekšgala, mērot horizontāli, un vismaz 830 mm, bet ne vairāk kā 870 mm no ratiņkrēsliem paredzētās vietas grīdas, mērot vertikāli.

▼B

3.9. Durvju vadības ierīces

3.9.1. Ja 3.6. punktā minētās durvis ir aprīkotas ar atvēršanas vadības ierīci, ko izmanto parastos apstākļos, šī vadības ierīce:

3.9.1.1. ārēju vadības ierīču gadījumā ir uz vai blakus durvīm 850–1 300 mm augstumā virs zemes un nav vairāk kā 900 mm no durvīm, un

3.9.1.2. iekšēju vadības ierīču gadījumā I, II un III klases transportlīdzekļos ir uz durvīm vai blakus durvīm 850–1 300 mm augstumā virs grīdas augšējās virsmas, kas atrodas vistuvāk vadības ierīcei, un ne vairāk kā 900 mm jebkurā virzienā no durvju atveres.

3.10. Noteikumi par atlocītu saliekamo bērnu ratiņu un bērnu ratiņu izvietošanu

3.10.1. (Rezervēts)

3.10.2. Atlocītiem saliekamajiem bērnu ratiņiem vai bērnu ratiņiem paredzētā vieta nav šaurāka par 750 mm un īsāka par 1 300 mm. Tās garenplakne ir paralēla transportlīdzekļa garenplaknei, un grīdas virsma nav slidena.

3.10.3. Piekļuvi bērnu ratiņiem un saliekamajiem bērnu ratiņiem paredzētajām vietām nodrošina saskaņā ar šādiem noteikumiem:

3.10.3.1. atlocītus saliekamos bērnu ratiņus vai bērnu ratiņus ir iespējams brīvi un viegli pārvietot no transportlīdzekļa ārpuses cauri vismaz vienām pasažieru durvīm līdz īpašajai(-ām) zonai(-ām).

3.10.3.1.1. Ar "*brīvi un viegli pārvietot*" saprot, ka:

a) ir pietiekami daudz vietas bērnu ratiņu vai saliekamo bērnu ratiņu manevrēšanai;

b) nav pakāpienu, spraugu vai statņu, kas varētu traucēt bērnu ratiņu vai saliekamo bērnu ratiņu brīvu pārvietošanos.

3.10.4. Šajā vietā ir piestiprināta 4. pielikuma 23.C attēlā norādītā piktogramma.

3.10.4.1. Tādu pašu piktogrammu novieto gan transportlīdzekļa ietvei tuvākās puses priekšējā daļā, gan blakus tām pasažieru durvīm, pa kurām var iekļūt ar bērnu ratiņiem vai saliekamajiem bērnu ratiņiem.

3.10.5. Turpmāk norādītās prasības attiecina uz atlocītu saliekamo bērnu ratiņu vai bērnu ratiņu stabilitāti:

3.10.5.1. vienai no bērnu ratiņu vai saliekamo bērnu ratiņu gareniskajām malām jābalstās pret transportlīdzekļa malu, sienu vai starpsienu;

3.10.5.2. bērnu ratiņiem vai saliekamajiem bērnu ratiņiem paredzētās vietas priekšgalā atrodas balsts vai atzveltne, kas ir perpendikulāri transportlīdzekļa garenasij;

3.10.5.3. balstu vai atzveltni konstruē tā, lai izvairītos no bērnu ratiņu vai saliekamo bērnu ratiņu apgāšanās, un tie atbilst 3.8.5. punkta prasībām;

▼B

3.10.5.4. pie transportlīdzekļa malas, sienas vai starpsienas jābūt piestiprinātam rokturstienim vai tureklim, ko pavadošā persona var viegli satvert. Šis rokturstienis nedrīkst sniegties pāri bērnu ratiņiem vai saliekamajiem bērnu ratiņiem paredzētās vietas vertikālajai projekcijai, izņemot ne vairāk kā 90 mm un vismaz 850 mm augstumā virs bērnu ratiņiem vai saliekamajiem bērnu ratiņiem paredzētās vietas grīdas;

3.10.5.5. bērnu ratiņiem vai saliekamajiem bērnu ratiņiem paredzētās vietas pretējā pusē ierīko izvelkamu rokturstieni vai līdzvērtīgu stingru ierīci, lai ierobežotu bērnu ratiņu vai saliekamo bērnu ratiņu jebkādu nobīdi uz sāniem.

3.10.6. Šai vietai nodrošina īpašu vadības ierīci, piemēram, spiedpogu, lai pasažieris ar atlocītiem saliekamajiem bērnu ratiņiem vai bērnu ratiņiem varētu palūgt apturēt transportlīdzekli nākamajā autobusu pieturā. Piemēro 3. pielikuma 7.7.9.1. punkta vispārīgās prasības.

3.10.7. Vadības ierīci aprīko ar 4. pielikuma 23.C attēlā norādīto piktogrammu. Piktogrammas izmērus var samazināt atbilstoši vajadzībai.

3.10.8. Vieta atlocītu saliekamo bērnu ratiņu vai bērnu ratiņu izvietošanai var atrasties blakus ratiņkrēsliem paredzētajai vietai un būt tās pagarinājums. Pieļaujama statņu izvietošana, lai nodrošinātu rokturus stāvošiem pasažieriem, ja ir ievērotas šā pielikuma 3.10.3. punkta prasības.

3.10.9. Papildu vietas ratiņkrēsliem var apvienot ar vietu atlocītu saliekamo bērnu ratiņu vai bērnu ratiņu izvietošanai, ja ir ievērotas attiecīgās prasības. Šādā gadījumā šajā vietā vai blakus tai ir piestiprinātas zīmes ar šādu tekstu, līdzīgu tekstu vai piktogrammu:

“Lūdzu, dodiet vietu personai ratiņkrēslā.”

3.11. Noteikumi iekāpšanas palīglīdzekļiem

3.11.1. Vispārīgas prasības:

3.11.1.1. Iekāpšanas palīglīdzekļu vadības ierīces ir skaidri jāmarķē. Vadītājam ar indikatora palīdzību tiek norādīts, ka iekāpšanas palīglīdzeklis ir izvilkts vai nolaists.

3.11.1.2. Drošības ierīces kļūmes gadījumā pacēlāji, rampas vai nolaišanas sistēmas nedarbojas, ja vien tās nevar droši darbināt manuāli. Avārijas darbības mehānisma veids un atrašanās vieta ir skaidri jāmarķē. Barošanas strāvas padeves kļūmes gadījumā pacēlājus un rampas iespējams darbināt manuāli.

3.11.1.3. Piekļuvi vienām no transportlīdzekļa pasažieru vai avārijas durvīm drīkst aizšķērsot iekāpšanas palīglīdzeklis, ja gan no transportlīdzekļa iekšpuses, gan ārpuses ir ievēroti divi šādi nosacījumi:

3.11.1.3.1. iekāpšanas palīgierīce netraucē piekļūšanu rokturim vai citai durvju atvēršanas ierīcei;

▼B

3.11.1.3.2. iekāpšanas ierīce ir viegli pārvietojama nost no durvīm izmantošanai avārijas gadījumā.

3.11.2. Nolaišanas sistēma

3.11.2.1. Nolaišanas sistēmas darbināšanai nepieciešams slēdzis.

3.11.2.2. Visas vadības ierīces, ar ko iedarbina visas virsbūves vai tās daļas nolaišanu vai pacelšanu attiecībā pret ceļa virsmu, ir skaidri identificētas un atrodas vadītāja tiešā kontrolē.

3.11.2.3. Nolaišanas procesu iespējams apstādināt un nekavējoties sākt atgriezenisku procesu, izmantojot vadības ierīces, kas atrodas gan vadītāja sasniedzamības zonā, tam esot kabīnē, gan blakus jebkurām citām nolaišanas sistēmas darbināšanai paredzētajām vadības ierīcēm.

3.11.2.4. Neviena nolaišanas sistēma, ar ko aprīkots transportlīdzeklis, nedrīkst ļaut transportlīdzeklim kustēties ar ātrumu, kas lielāks par 5 km/h, transportlīdzeklim atrodoties zemāk par normālo kustības augstumu.

3.11.3. Pacēlājs

3.11.3.1. Vispārīgi nosacījumi

3.11.3.1.1. Pacēlājs ir darināms tikai tad, kad transportlīdzeklis ir apstājies. Jebkura platformas kustība jānovērš, ja vien nav iedarbināta vai automātiski sākusi darboties ierīce, kas neļauj ratiņkrēslam noripot.

3.11.3.1.2. Pacēlāja platforma nedrīkst būt mazāk kā 800 mm plata un mazāk kā 1 200 mm gara, tās spēj darboties, pārvietojot vismaz 300 kg masu.

3.11.3.2. Papildu tehniskās prasības pacēlājiem ar piedziņu

3.11.3.2.1. Vadības ierīcei jābūt konstruētai tā, lai atlaižot tā automātiski izslēgtos. Ja tas ir noticis, pacēlāja kustība nekavējoties apstājas un ir iespēja sākt kustību jebkurā virzienā.

3.11.3.2.2. Drošības ierīce (piemēram, reversīvs mehānisms) aizsargā operatoram neredzamās vietas, kur pacēlāja kustība var iespiest vai saspiest priekšmetus.

3.11.3.2.3. Ja ieslēdzas kāda no šīm drošības ierīcēm, pacēlāja kustība nekavējoties apstājas un sākas kustība pretējā virzienā.

3.11.3.3. Pacēlāju ar piedziņu darbināšana

3.11.3.3.1. Ja pacēlājs atrodas pie pasažieru durvīm transportlīdzekļa vadītāja tiešā skata laukā, vadītājs drīkst darbināt pacēlāju, atrodoties savā vietā.

3.11.3.3.2. Visos citos gadījumos vadības ierīces atrodas blakus pacēlājam. Tās var iedarbināt un atslēgt tikai vadītājs no savas sēdvietas.

▼B

3.11.3.4. Manuāli darbināms pacēlājs

3.11.3.4.1. Pacēlāju konstruē darbināšanai ar vadības ierīcēm, kas atrodas blakus pacēlājam.

3.11.3.4.2. Pacēlājs ir konstruēts tā, lai tā darbināšanai nebūtu nepieciešams pārāk liels spēks.

3.11.4. Rampa

3.11.4.1. Vispārīgi nosacījumi

3.11.4.1.1. Rampa ir darbināmai tikai tad, kad transportlīdzeklis ir apstājies.

3.11.4.1.2. Ārējām malām jābūt noapaļotām vismaz 2,5 mm rādiusā. Ārējiem stūriem jābūt noapaļotiem vismaz 5 mm rādiusā.

3.11.4.1.3. Rampas izmantojamai virsmai jābūt vismaz 800 mm platai. Uz 150 mm augstas ietves malas izvilktas vai atlocītas rampas slīpums nepārsniedz 12 %. Uz zemes izvilktas vai atlocītas rampas slīpums nepārsniedz 36 %. Lai veiktu šo pārbaudi, var izmantot nolaišanas sistēmu.

3.11.4.1.4. Jebkuru rampu, kas izmantošanas stāvoklī pārsniedz 1 200 mm garumu, aprīko ar ierīci, kas neļauj ratiņkrēslam noripot pāri tās malām.

3.11.4.1.5. Jebkura rampa spēj droši darboties ar 300 kg slodzi.

3.11.4.1.6. Ratiņkrēslam pieejamo rampas virsmu ārmalu skaidri marķē ar krāsas apmali 45–55 mm platumā, kura vizuāli kontrastē ar pārējo rampas virsmu. Krāsainajai apmalei jāsniedzas gar tālāko ārmalu un gar abām malām, kas ir paralēlas ratiņkrēsla kustības virzienam.

Ir atļauts marķēt vietas ar paklupšanas bīstamību vai vietas, kur daļa rampas virsmas veido pakāpiena daļu.

3.11.4.1.7. Portatīvā rampa ir droši nostiprināta, kad tā ir lietošanas stāvoklī. Portatīvajai rampai ir nodrošināta piemērota vieta, kur to var droši uzglabāt un kur tā ir viegli pieejama lietošanai.

3.11.4.2. Darbības režīmi

3.11.4.2.1. Rampas izmantošana un uzglabāšana drīkst būt manuāla vai ar piedziņu.

3.11.4.3. Papildu tehniskās prasības rampām ar piedziņu

3.11.4.3.1. Par rampas izmantošanu un uzglabāšanu signalizē mirgojošas, dzeltenas gaismas un skaņas signāls.

▼B

3.11.4.3.2. Tādas rampas, kuru izmantošana un uzglabāšana var radīt ievainojuma risku, aprīko ar drošības ierīci(-ēm).

3.11.4.3.3. Šīs drošības ierīces aptur rampas kustību, ja uz rampu iedarbojas vidējais pretspēks, kas nepārsniedz 150 N. Maksimālais spēks drīkst būt lielāks par 150 N īsu brīdi, ja tas nepārsniedz 300 N. Pretspēku drīkst mērīt, izmantojot jebkuru metodi, kurai piekrīt tipa apstiprinātāja iestāde. Vadlīnijas pretspēku mērīšanai sniegtas šo noteikumu 6. pielikumā.

3.11.4.3.4. Rampas horizontālā kustība tiek pārtraukta, ja uz tās novieto 15 kg smagu masu.

3.11.4.4. Rampu ar piedziņu ekspluatācija

3.11.4.4.1. Ja vadītājs redz rampu pietiekami labi, lai uzraudzītu tās darbināšanu un lietošanu, kā arī nodrošinātu pasažieru drošību, vadītājs drīkst darbināt rampu, atrodoties savā sēdeklī. Šo prasību var izpildīt, izmantojot piemērotu(-as) netiešas redzamības ierīci(- es).

3.11.4.4.2. Visos citos gadījumos vadības ierīcēm jāatrodas blakus rampai. Tās var iedarbināt un atslēgt tikai vadītājs no savas sēdvietas.

3.11.4.5. Manuāli darbināmas rampas ekspluatācija

3.11.4.5.1. Rampa ir konstruēta tā, lai rampas darbināšanai nebūtu nepieciešami pārāk lieli spēki.

▼**B**

9. PIELIKUMS

(Rezervēts)

▼B

10. PIELIKUMS

Atsevišķas tehniskās vienības tipa apstiprinājums un tāda transportlīdzekļa tipa apstiprinājums, kurš aprīkots ar virsbūvi, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniskā vienība

1. ATSEVIŠĶAS TEHNISKĀS VIENĪBAS TIPA APSTIPRINĀJUMS

1.1. Lai saņemtu atsevišķas tehniskās vienības tipa apstiprinājumu transportlīdzekļa virsbūvei atbilstīgi šiem noteikumiem, ražotājam jāpierāda tipa apstiprinātājai iestādei, ka ražotāja paziņotie nosacījumi ir izpildīti. Pārējās šo noteikumu prasības jāizpilda un atbilstība tām jāpierāda atbilstoši 2. punktam.

1.2. Apstiprinājumu drīkst piešķirt, ja gatavais transportlīdzeklis atbilst nosacījumiem attiecībā uz vairākos posmos pabeigtu transportlīdzekli (piemēram, piemērotas šasijas raksturlielumiem, ekspluatācijas vai montāžas ierobežojumiem); šiem ierobežojumiem jābūt ierakstītiem apstiprinājuma sertifikātā.

1.3. Visus šādus nosacījumus atbilstošā formā dara zināmus transportlīdzekļa virsbūves pircējam vai transportlīdzekļa ražotājam nākamajā posmā.

2. TIPA APSTIPRINĀJUMS TRANSPORTLĪDZEKLIM, KURŠ APRĪKOTS AR VIRSBŪVI, KAS JAU APSTIPRINĀTA KĀ ATSEVIŠĶA TEHNISKĀ VIENĪBA

2.1. Lai saņemtu tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim, kurš aprīkots ar virsbūvi, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniskā vienība, atbilstīgi šiem noteikumiem, ražotājs pierāda tipa apstiprinātājai iestādei atbilstību tām šo noteikumu prasībām, kuras varētu vēl nebūt izpildītas un pierādītas saskaņā ar 1. punktu, ņemot vērā jebkuru iepriekšējo tipa apstiprinājumu kā nepabeigtam transportlīdzeklim.

2.2. Jāizpilda visas prasības, kas izvirzītas saskaņā ar 1.2. punktu.

▼B

11. PIELIKUMS

Masa un izmēri

1. Šis pielikums attiecas uz M_2 un M_3 kategorijas mehānisko transportlīdzekļu masu un izmēriem, ciktāl tie attiecas uz transportlīdzekļa vispārīgo konstrukciju.

2. DEFINĪCIJAS

Šajā pielikumā:

2.1. "Asu grupa" ir asis, kas ir vienu balstratiņu daļa. Divu asu grupu sauc par tandēmu un trīs asu grupu – par trīsasu ratiņiem. Parasti atsevišķu asi uzskata par grupu, kas sastāv no vienas ass.

2.2. "Transportlīdzekļa izmēri" ir transportlīdzekļa konstrukcijas izmēri, ko norādījis ražotājs.

2.2.1. "Transportlīdzekļa garums" ir izmērs, kas izmērīts saskaņā ar standartu ISO 612-1978, termins Nr. 6.1.

Papildus minētā standarta noteikumiem, mērot transportlīdzekļa garumu, neņem vērā šādas ierīces:

a) stikla tīrīšanas un apskalošanas ierīces;

b) priekšējās vai aizmugurējās pazīšanas zīmes;

c) muitas plombēšanas ierīces un to aizsargierīces;

d) brezenta nostiprināšanas ierīces un to aizsargierīces;

e) apgaismes ierīces;

f) spoguļus un citas netieša skata ierīces,

g) redzamības palīgierīces;

h) gaisa ieplūdes caurules;

i) garuma fiksatorus noņemamām virsbūvēm;

j) piekļuves pakāpienus un rokturus;

k) gumijas atdures un līdzīgu aprīkojumu;

l) celšanas platformas, piekļuves rampas un līdzīgas iekārtas darba kārtībā, kas nepārsniedz 300 mm ar nosacījumu, ka transportlīdzekļa celtspēja nepalielinās;

m) mehānisko transportlīdzekļu sakabes ierīces;

n) elektropiedziņas trolejbusu kontaktstieņus;

o) ārējos saulsargus.

2.2.2. "Transportlīdzekļa platums" ir izmērs, ko nosaka saskaņā ar standartu ISO 612-1978, termins Nr. 6.2.

▼B

Papildus minētā standarta noteikumiem, mērot transportlīdzekļa platumu, neņem vērā šādas ierīces:

a) muitas plombēšanas ierīces un to aizsargierīces;

b) brezenta nostiprināšanas ierīces un to aizsargierīces;

c) riepu defektu indikatorierīces;

d) izvirzītas elastīgas pretšļakatu ierīču daļas;

e) apgaismes ierīces;

f) piekļuves rampas darba kārtībā, celšanas platformas un līdzīgas iekārtas darba kārtībā, ja tās neizvirzās tālāk par 10 mm no transportlīdzekļa sāna un ja uz priekšu vai atpakaļ vērsto rampu stūru noapaļojuma rādiuss ir vismaz 5 mm; malas noapaļo vismaz 2,5 mm rādiusā.

g) spoguļus un citas netieša skata ierīces,

h) spiediena riepās rādītājus;

i) ievelkamus pakāpienus;

j) riepu sānmalu izliekto daļu tieši virs punkta, kurā tās saskaras ar zemi;

k) redzamības palīgierīces;

l) sānu ievelkamas vadības ierīces autobusiem un tūristu autobusiem, kas paredzētas autobusu vadsistēmām, ja tās nav ievilktas;

m) pasažieru durvju apgaismes ierīces.

2.2.3. “Transportlīdzekļa augstums” ir izmērs, ko nosaka saskaņā ar standartu ISO 612-1978, termins Nr. 6.3.

Papildus minētā standarta noteikumiem, mērot transportlīdzekļa augstumu, neņem vērā šādas ierīces:

a) antenas;

b) pantogrāfus vai trolejbusa kontaktstieņus paceltā stāvoklī.

Transportlīdzekļiem ar ass pacelšanas ierīci jāņem vērā šīs iekārtas ietekme.

2.3. “Tehniski pieļaujamā maksimālā masa uz ass (m)” ir masa, kas atbilst maksimālajai pieļaujamajai statiskajai vertikālajai slodzei, kuru ass rada uz ceļa virsmas un kura atkarīga no transportlīdzekļa un ass konstrukcijas, un kuru norādījis transportlīdzekļa ražotājs.

2.4. “Tehniski pieļaujamā maksimālā masa uz asu grupu (μ)” ir masa, kas atbilst maksimālajai pieļaujamajai statiskajai vertikālajai slodzei, kuru asu grupa rada uz ceļa virsmas un kura atkarīga no transportlīdzekļa un asu grupas konstrukcijas, un kuru norādījis transportlīdzekļa ražotājs.

▼B

2.5. “Velkamā masa” ir kopējā slodze, kādu uz ceļa virsmu rada velkamā transportlīdzekļa ass(-is).

2.6. “Tehniski pieļaujamā maksimālā velkamā masa (TM)” ir piekabes maksimālā masa, ko norādījis ražotājs.

2.7. “Tehniski pieļaujamā maksimālā masa transportlīdzekļa sakabes punktā” ir masa, kas atbilst sakabes punkta maksimālajai pieļaujamajai statiskajai vertikālajai slodzei, kura atkarīga no transportlīdzekļa un/vai sakabes ierīces konstrukcijas un kuru norādījis ražotājs. Pēc definīcijas, šajā masā neiekļauj transportlīdzekļa sakabes ierīces masu.

2.8. “Sastāva tehniski pieļaujamā maksimālā masa (MC)” ir transportlīdzekļa un piekabes(-ju) kopējā masa, ko norādījis ražotājs.

2.9. “Ass pacelšanas ierīce” ir ierīce, ar ko transportlīdzeklis ir pastāvīgi aprīkots, lai samazinātu vai palielinātu slodzi uz ass(-īm) atbilstoši transportlīdzekļa slogojumam:

a) vai nu paceļot riteņus no zemes/nolaižot tos uz zemes,

b) vai nepaceļot riteņus no zemes (piemēram, pneimatiskās balstiekārtas sistēmām vai citām sistēmām),

lai samazinātu riepu nodilumu, kad transportlīdzeklis nav pilnīgi noslogots, un/vai atvieglotu kustības uzsākšanu (izkustēšanos no vietas) mehāniskajiem transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu sastāviem uz slidena ceļa, palielinot slodzi uz dzenošās ass.

3. PRASĪBAS

3.1. Transportlīdzekļa masas nokomplektētā stāvolī un tās sadalījuma uz asīm mērīšana

Transportlīdzekļa masu nokomplektētā stāvoklī un tās sadalījumu uz asīm mēra transportlīdzeklim(-ļiem), kas iesniegts(-i) saskaņā ar šo noteikumu 3.4. punktu un novietots(-i) nekustīgi, ar riteņiem taisnvirziena kustībai atbilstošā stāvoklī. Ja masas mērījumi neatšķiras vairāk kā par 3 % no masas vērtībām, ko attiecīgajām tehniskajām konfigurācijām tipa robežās norādījis ražotājs, vai ne vairāk kā par 5 %, ja M_2 kategorijas transportlīdzeklis nepārsniedz 3 500 kg, tad turpmāk minēto prasību izpildes nolūkā izmanto ražotāja norādītās transportlīdzekļa masas nokomplektētā stāvoklī vērtības un tās sadalījumu uz asīm. Pārējos gadījumos izmanto izmērītās masas vērtības, un tehniskais dienests pēc vajadzības var izdarīt papildu mērījumus transportlīdzeklim(-ļiem), kas nav iesniegts(-i) saskaņā ar šo noteikumu 3.4. punktu.

3.2. Masas sadalījuma aprēķini

3.2.1. Aprēķināšanas procedūra

3.2.1.1. Lai veiktu turpmāk aprakstīto masas sadalījuma aprēķinu, ražotājs iesniedz tehniskajam dienestam, kas atbildīgs par testiem, informāciju (tabulas vai citā piemērotā formā), kura nepieciešama, lai noteiktu transportlīdzekļa tipa robežās katrai tehniskajai konfigurācijai atbilstošo tehniski pieļaujamo transportlīdzekļa maksimālo masu, tehniski pieļaujamo maksimālo masu uz asīm un asu grupām, tehniski pieļaujamo maksimālo velkamo masu un sastāva tehniski pieļaujamo maksimālo masu.

▼B

3.2.1.2. Jāveic attiecīgi aprēķini, lai pārliecinātos, vai tipa robežās attiecībā uz katru tehnisko konfigurāciju ir izpildītas turpmāk norādītās prasības. Šajā nolūkā aprēķinos var aprobežoties ar nelabvēlīgākajiem gadījumiem.

3.2.1.3. Turpmāk norādītajās prasībās ar apzīmējumiem M, m_i, μ_j TM un MC attiecīgi apzīmē šādus parametrus, attiecībā uz kuriem jāizpilda 3.2. punkta prasības:

M = transportlīdzekļa tehniski pieļaujamā maksimālā masa,

m_i = tehniski pieļaujamā maksimālā masa uz konkrēto asi, kuru apzīmē ar "i", kur "i" ir no 1 līdz kopējam transportlīdzekļa asu skaitam,

μ_j = tehniski pieļaujamā maksimālā masa uz atsevišķas ass vai asu grupas, ko apzīmē ar "j", kur "j" ir no 1 līdz kopējam atsevišķu asu un asu grupu skaitam,

TM = tehniski pieļaujamā maksimālā velkamā masa un

MC = sastāva tehniski pieļaujamā maksimālā masa.

3.2.1.4. Atsevišķai asij, kuras apzīmējums ir "i" kā asij un "j" kā asu grupai, saskaņā ar definīciju $m_i = \mu_j$.

3.2.1.5. Ar slogojamām asīm aprīkotiem transportlīdzekļiem 3.2.1.2. punktā norādītie aprēķini jāveic ar noslogotām asu balstiekārtām normālā darba konfigurācijā. Ar paceļamām asīm aprīkotiem transportlīdzekļiem 3.2.1.2. punktā norādītie aprēķini jāveic ar nolaistām asīm.

3.2.1.6. Asu grupai ražotājs norāda kopējās masas uz grupu sadalījumu pa asīm (piemēram, norādot sadalījuma formulas vai sadalījuma diagrammas).

3.2.2. Slogojuma ierobežojumi

3.2.2.1. Masas m_i vērtību summa nedrīkst būt mazāka par masu M.

3.2.2.2. Katrai asu grupai, ko apzīmē ar "j", masas m_i vērtību summa uz tās asīm nav mazāka par μ_j masu. Turklāt neviena masas m_i vērtība nav mazāka par to μ_j daļu, ko piemēro asij "i", kā noteikts saskaņā ar masas sadalījumu šai asu grupai.

3.2.2.3. Masas μ_j vērtību summa nedrīkst būt mazāka par masu M.

3.2.2.4. MC nedrīkst pārsniegt M + TM.

3.2.3. Slogojuma nosacījumi

3.2.3.1. Transportlīdzekļa masa nokomplektētā stāvoklī plus masa Q, kas reizināta ar pasažieru sēdvietu un stāvvietu skaitu, plus masa WP, B un BX, kuras noteiktas atbilstoši 3.2.3.2.1. punktam, plus tehniski pieļaujamā maksimālā masa sakabes punktā, ja sakabi uzstādījis ražotājs, nedrīkst pārsniegt masu M.

▼B

3.2.3.2. Ja nokomplektētu transportlīdzekli slogo, kā aprakstīts 3.2.3.2.1. punktā, tad masa, kas atbilst slodzei uz katras ass, nedrīkst pārsniegt masu m_i uz katras ass, un masa, kura atbilst slodzei uz katras atsevišķas ass vai asu grupas, nedrīkst pārsniegt attiecīgajai asu grupai noteikto masu μ_j. Turklāt masai, kas atbilst slodzei uz dzenošās ass, vai to masu vērtību summai, kas atbilst slodzēm uz dzenošajām asīm, jābūt vismaz 25 % no M.

3.2.3.2.1. Nokomplektētu transportlīdzekli slogo: ar masu, kura atbilst sēdvietu skaitam P pasažieriem ar masu Q; ar masu, kura atbilst stāvvietu skaitam SP pasažieriem ar masu Q, kas vienmērīgi sadalīta pa virsmu S_1, kura pieejama stāvošiem pasažieriem; kad attiecināms, ar masu WP, kura vienmērīgi sadalīta katrā ratiņkrēsla telpā; ar masu, kura vienāda ar B (kg) un vienmērīgi sadalīta bagāžas nodalījumos; ar masu, kura vienāda ar BX (kg) un vienmērīgi sadalīta pa jumta virsmas laukumu bagāžas pārvadāšanai, kur:

P ir sēdvietu skaits,

S_1 ir laukums stāvošiem pasažieriem. III vai B klases transportlīdzekļu gadījumā $S_1 = 0$.

SP, ko noteicis ražotājs, nedrīkst pārsniegt vērtību S_1/S_{Sp}, kur S_{Sp} ir vienam stāvošam pasažierim paredzētā normālā telpa saskaņā ar turpmāko tabulu.

WP (kg) ir ratiņkrēslu vietu skaits, kas reizināts ar 250 kg, kuri atbilst ratiņkrēsla un tā lietotāja masai.

B (kg), ko deklarējis ražotājs, jābūt skaitliskai vērtībai, kas nav mazāka par 100 × V.

V ir bagāžas nodalījumu kopējais tilpums m^3, tostarp ārējie plaukti, slēpju kastes un bagāžas nodalījumi, kas piestiprināti transportlīdzeklim no ārpuses.

BX, ko noteicis ražotājs, jābūt skaitliskai vērtībai, kas ir vismaz 75 kg/m^2.

Divstāvu transportlīdzekļi nav aprīkoti bagāžas pārvadāšanai uz jumta, tāpēc BX divstāvu transportlīdzekļiem ir nulle.

Q un S_{Sp} vērtības ir noteiktas šajā tabulā.

Transportlīdzekļa klase	Q (kg) viena pasažiera masa	S_{sp} (m^2/pasažieris) normāla telpa vienam stāvošam pasažierim
I un A klase	68	0,125
II klase	71 (*)	0,15
III un B klase	71 (*)	Nav

(*) Ieskaitot 3 kg rokas bagāžas.

3.2.3.2.2. Ja transportlīdzeklim ir maināms sēdvietu skaits, stāvošiem pasažieriem (S_1) un/vai ratiņkrēslu pārvadāšanai pieejamais laukums saskaņā ar 3.2.3.1. un 3.2.3.2. punkta prasībām attiecīgi jānosaka katram no šiem nosacījumiem:

▼B

3.2.3.2.2.1. visas iespējamās sēdvietas ir aizņemtas, aizņemts atlikušais laukums stāvošiem pasažieriem (līdz ražotāja noteiktajai stāvvietu ietilpības robežai, ja tā ir sasniegta, izņemot vietas, kas konstruētas tikai personām ratiņkrēslos), un, ja vēl atliek telpa, visas ratiņkrēslu vietas aizņemtas;

3.2.3.2.2.2. visas iespējamās stāvvietas ir aizņemtas (līdz ražotāja noteiktajai stāvvietu ietilpības robežai, izņemot vietas, kas konstruētas tikai personām ratiņkrēslos), aizņemtas atlikušās pasažieru sēdvietas, un, ja vēl atliek telpa, visas ratiņkrēslu vietas aizņemtas;

3.2.3.2.2.3. visas iespējamās ratiņkrēslu vietas ir aizņemtas, aizņemts atlikušais laukums stāvošiem pasažieriem (līdz ražotāja deklarētajai stāvvietu ietilpības robežai, ja tā ir sasniegta) un pēc tam atlikušās sēdvietas, kas pieejamas lietošanai, aizņemtas.

3.2.3.3. Ja transportlīdzeklis ir nokomplektēts vai noslogots, kā norādīts 3.2.3.2.1. punktā, tad masa, kas atbilst slodzei uz priekšējo asi vai asu grupu, nedrīkst būt mazāka par šajā tabulā noteikto procentuālo daļu no transportlīdzekļa masas nokomplektētā stāvoklī vai tehniski pieļaujamās maksimālās masas "M":

I un A klase		II klase		III un B klase	
Nedalīts	Posmains	Nedalīts	Posmains	Nedalīts	Posmains
20	20	25 (1)	20	25 (1)	20

(1) Šis skaitlis tiek samazināts par 20 % II un III klases trīsasu transportlīdzekļiem ar divām vadāmām asīm.

3.2.3.4. Ja jāapstiprina transportlīdzekļa atbilstība vairākām klasēm, tad 3.2.3.1. un 3.2.3.2. punkts jāpiemēro katrai klasei.

3.3. Transportlīdzekļu marķēšana

3.3.1. Transportlīdzekļa iekšpusē jābūt skaidram marķējumam vietā, kas vadītājam redzama no viņa sēdvietas:

3.3.1.1. ar vismaz 10 mm augstiem burtiem un piktogrammām un vismaz 12 mm augstiem cipariem par:

3.3.1.1.1. attiecīgajā transportlīdzeklī paredzēto maksimālo sēdvietu skaitu;

3.3.1.1.2. attiecīgajā transportlīdzeklī paredzēto maksimālo stāvvietu skaitu, ja tādas ir;

3.3.1.1.3. attiecīgajā transportlīdzeklī paredzēto maksimālo ratiņkrēslu vietu skaitu, ja tādas ir;

3.3.1.2. ar vismaz 10 mm augstiem burtiem un piktogrammām un vismaz 12 mm augstiem cipariem par:

3.3.1.2.1. bagāžas masu, kuru transportlīdzeklī drīkst pārvadāt, kad tas ir pilnīgi slogots saskaņā ar šā pielikuma 3.2.3. punktu;

3.3.1.2.2. šajā masā attiecīgi jāiekļauj bagāžas masa:

3.3.1.2.2.1. bagāžas nodalījumos (B masa, 3.2.3.2.1. punkts);

▼B

3.3.1.2.2.2. uz jumta, ja uz tā ir paredzēta vieta bagāžai (BX masa, 3.2.3.2.1. punkts).

3.3.2. Blakus iepriekšminētajiem marķējumiem jāparedz vieta, lai transportlīdzekli varētu norādīt marķējumu ar vismaz 10 mm augstiem burtiem un piktogrammām un vismaz 12 mm augstiem cipariem par B un BX bagāžas masu, kuru transportlīdzeklī drīkst pārvadāt, kad tajā ir maksimālais pasažieru un apkalpes locekļu skaits un transportlīdzeklis nepārsniedz maksimālo masu vai maksimālo masu uz jebkuru asi vai asu grupu, kuras gadījumā transportlīdzekli var uzsākt ekspluatēt līgumslēdzējā pusē, kur tas reģistrējams. Līgumslēdzējas puses, kas pieprasa šīs masas marķēšanu, vienojoties ar ražotāju, nosaka bagāžas masu, kura jānorāda marķējumā, un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļi tiek šādi marķēti pirms to reģistrācijas.

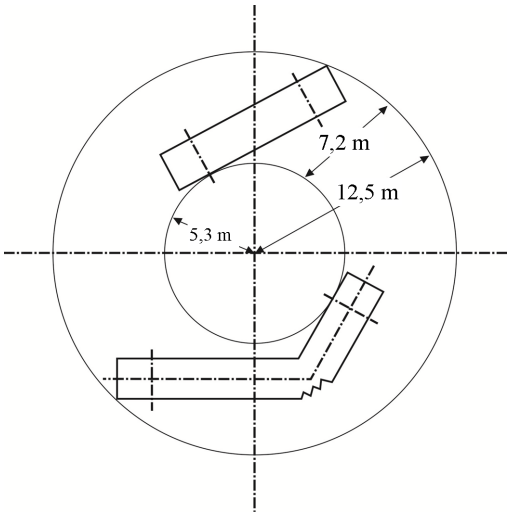
3.4. Manevrējamība

3.4.1. Jebkurš transportlīdzeklis ir manevrējams uz katru pusi pa pilnu 360° riņķa līnijas trajektoriju zonā, ko veido divi koncentriski riņķi, no kuriem ārējā riņķa rādiuss ir 12,50 m un iekšējā riņķa rādiuss ir 5,30 m, tā, ka neviens no transportlīdzekļa tālākajiem ārējiem punktiem (izņemot izvirzītās daļas, ko neiekļauj transportlīdzekļa platuma mērījumā) neizvirzās ārpus riņķa līnijām. Transportlīdzekļiem ar ass pacelšanas ierīcēm šī prasība attiecas arī uz paceļamo(-ajām) asi(-īm) paceltā stāvoklī vai slogojamo(-ajām) asi(-īm) nenoslogotā stāvoklī.

3.4.1.1. Atbilstību 3.4.1. punkta prasībām pārbauda, vadot transportlīdzekļa vistālāko ārējo priekšpuses punktu gar ārējā riņķa kontūru (sk. A attēlu).

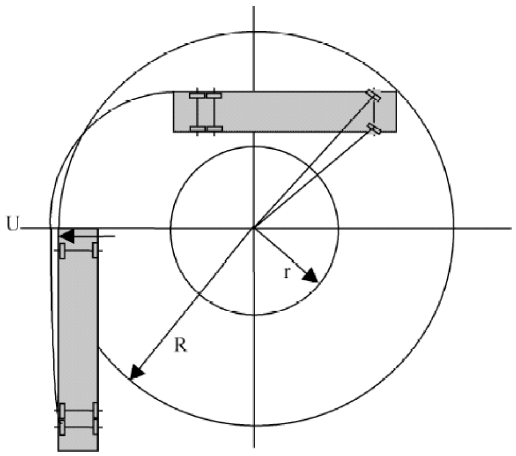
3.4.2. Transportlīdzeklim esot nekustīgam, ar līniju uz zemes jāuzzīmē vertikāla plakne, kas ir tangenciāla transportlīdzekļa sānam un vērsta uz āru no apļa. Posmaina transportlīdzekļa divi nedalītie posmi līdzinās pēc šīs plaknes. Kad transportlīdzeklis no taisnā sākumstāvokļa iebrauc riņķa zonā, kas aprakstīta 3.4.1. punktā, tad neviena tā daļa nedrīkst izvirzīties ārpus minētās vertikālās plaknes vairāk kā par 0,60 m (sk. B un C attēlu).

A attēls

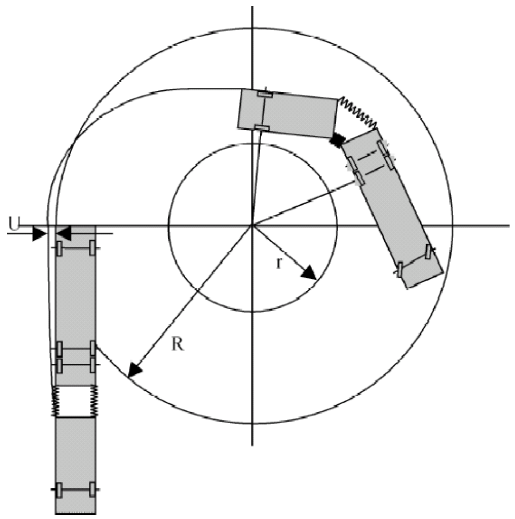
▼B

B attēls

R = 12,5 m
r = 5,3 m
U = maksimāli 0,6 m

C attēls

R = 12,5 m
r = 5,3 m
U = maksimāli 0,6 m

3.4.3. Atbilstību 3.4.1. un 3.4.2. punkta prasībām pēc ražotāja lūguma var pārbaudīt arī ar attiecīgu līdzīgu aprēķinu vai ģeometrisku pierādījumu.

3.4.4. Nepabeigta transportlīdzekļa gadījumā ražotājs nosaka maksimālos pieļaujamos izmērus, attiecībā uz kuriem transportlīdzeklis jāpārbauda atbilstīgi 3.4.1. un 3.4.2. punkta prasībām.

▼B

12. PIELIKUMS

Papildu drošības prasības trolejbusiem

1. DEFINĪCIJAS

1.1. “Līnijas spriegums” ir spriegums, kuru nodrošina trolejbusam no ārējā barošanas avota.

Trolejbusus konstruē tā, lai tie darbotos ar nominālo līnijas spriegumu:

a) 600 V (darbības diapazons 400–720 V un 800 V līdzstrāva 5 minūtes) vai

b) 750 V (darbības diapazons 500–900 V un 1 000 V līdzstrāva 5 minūtes), kā arī

c) spētu izturēt pārspriegumu 1 270 V 20 minūtes.

1.2. Trolejbusu elektriskās ķēdes atkarībā no to nominālā sprieguma iedala šādās klasēs:

1.2.1. “Sprieguma A klase” ir:

nominālais spriegums ≤ 30 V maiņstrāva un

nominālais spriegums ≤ 60 V līdzstrāva.

1.2.2. “Sprieguma B klase” ir:

30 V AC < nominālais spriegums ≤ 1 000 V maiņstrāva un

60 V DC < nominālais spriegums ≤ 1 500 V līdzstrāva.

1.3. Nominālie klimatiskie apstākļi

1.3.1. Trolejbusus konstruē tā, lai tie droši darbotos šādos vides apstākļos:

1.3.1.1. temperatūras diapazonā no – 25 °C līdz + 40 °C;

1.3.1.2. relatīvajā gaisa mitrumā 98 % temperatūrā līdz + 25 °C;

1.3.1.3. atmosfēras spiediena diapazonā no 86,6 kPa līdz 106,6 kPa;

1.3.1.4. augstuma diapazonā no jūras līmeņa līdz maksimālajam augstumam 1 400 m virs jūras līmeņa.

1.3.2. Īpašus vides apstākļus, kas atšķiras no 1.3.1. punktā noteiktajiem nominālajiem klimatiskajiem apstākļiem, norāda tipa apstiprinājuma dokumentācijā (1. pielikuma 1. daļas 1.–3. papildinājums) un paziņojuma veidlapā (1. pielikuma 2. daļas 1.–3. papildinājums).

1.4. “Pašdziestošs materiāls” ir materiāls, kas neturpina degt, kad likvidēts aizdegšanās avots.

1.5. “Izolācija”: Ir dažādi izolācijas veidi:

1.5.1. funkcionālā izolācija: nodrošina aprīkojuma funkcionēšanu;

1.5.2. pamatizolācija: aizsargā personas pret elektrotriecieniem sistēmās ar aizsargsavienojumiem;

▼B

1.5.3. papildizolācija: aizsargā personas pret elektrotriecieniem sistēmās bez aizsargsavienojumiem;

1.5.4. dubultizolācija: ir pamatizolācijas un papildizolācijas apvienojums, un katra daļa ir testējama atsevišķi ar metalizētu starpslāni.

1.6. "Nominālais izolācijas spriegums"

1.6.1. Ķēdēm, kas pieslēgtas līnijas spriegumam, nominālais izolācijas spriegums (U_{Nm}) katrai dubultizolācijas daļai ir maksimālais līnijas spriegums saskaņā ar 1.1. punktu un

1.6.2. ķēdēm, kas izolētas no līnijas sprieguma, nominālais izolācijas spriegums (U_{Nm}) ir maksimālais pastāvīgais spriegums ķēdē.

2. STRĀVAS NOŅEMŠANA

2.1. Strāvu saņem no kontaktvadiem, izmantojot vienu vai vairākas savienojošas ierīces, kas parasti ietver divus strāvas noņēmējus. (Vienu strāvas noņēmēju vai pantogrāfu var izmantot vadāmos lietojumos). Strāvas noņēmējs sastāv no stiprinājuma uz jumta (strāvas uztvērēja pamatnes), strāvas uztvērēja stieņa, strāvas noņēmēja kontaktgalviņas un maināma kontaktvirsmas ieliktņa. Strāvas noņēmējus uzstāda tā, lai tie varētu griezties gan horizontālā, gan vertikālā virzienā.

Strāvas noņēmējs var pagriezties vismaz ± 55° leņķī ap tā stiprinājuma pie trolejbusa vertikālo asi un vismaz ± 20° leņķī ap tā stiprinājuma pie trolejbusa horizontālo asi.

2.2. Kontaktstieņus izgatavo no materiāla, kas nodrošina izolāciju, vai no metāla, kas pārklāts ar izolējošu materiālu, tādējādi nodrošinot funkcionālo izolāciju, kas ļauj izvairīties no īssavienojuma starp kontakttīkla vadiem kontaktstieņu atvienošanās gadījumā, un tiem jābūt noturīgiem pret mehāniskiem triecieniem.

2.3. Strāvas noņēmējus konstruē tā, lai tie saglabātu atbilstošu pozitīvu kontaktu ar kontaktvadiem, kad kontaktvadi atrodas vismaz 4–6 m virs zemes, un lai ļautu trolejbusa garenasij novirzīties vismaz 4,0 m uz katru pusi no kontaktvadu vidusass.

2.4. Katru kontaktstieni aprīko ar ierīci, kas stieni automātiski atvelk, ja strāvas noņēmējs nejauši atvienojas no kontaktvada.

2.5. Atvienošanās gadījumā jānovērš kontakts starp atvilktajiem kontaktstieņiem un jebkuru jumta daļu.

2.6. Ja strāvas noņēmēja kontaktgalviņa atvienojas no tās parastā stāvokļa uz kontaktstieņa, tai jāpaliek savienotai ar kontaktstieni.

2.7. Strāvas noņēmējus var aprīkot ar tālvadības ierīci no vadītāja nodalījuma vismaz atvilkšanas nolūkā.

2.8. Vadītājam nodrošina iespēju vajadzības gadījumā nomainīt kontaktvirsmas ieliktņus, transportlīdzeklim atrodoties uz ceļa.

▼B

3. VILCE UN PALĪGIEKĀRTAS

3.1. Elektriskās sastāvdaļas, ar kurām aprīkoti trolejbusi, jāaizsargā pret pārspriegumu un īsslēguma strāvu. Aizsardzību vislabāk nodrošina automātiskie drošinātāji, kuru atiestate ir automātiska, tālvadības vai manuāla.

3.2. Elektriskās detaļas aizsargā no komutācijas vai atmosfēras pārsprieguma.

3.3. Automātiskie drošinātāji nodrošina konkrētu bojātu ķēžu pārtraukšanu.

3.4. Ja kādai ķēdei ir vienpola automātiskais drošinātājs, to uzstāda ķēdes pozitīvajā vadā.

3.5. Visām sprieguma B klases elektriskajām ķēdēm un ķēžu atzarojumiem ir dubultā instalācija. Trolejbusa virsbūvi var izmantot kā vadītāju sprieguma B klases ķēžu aizsargsavienojumiem ar dubultizolāciju no līnijas sprieguma. To var izmantot arī kā atgriezenisko savienojumu sprieguma A klases ķēdēm.

3.6. Akumulatoru baterijas korpusus, pārsegus un paliktņus izgatavo no ugunsdroša vai pašdziestoša materiāla.

3.7. Elektriskajām sastāvdaļām, kas pieslēgtas līnijas spriegumam, papildus pamatizolācijai ir papildizolācija no trolejbusa virsbūves, borta elektroapgādes un signalizācijas saskarnēm.

Strāvu vadošo daļu un metalizēto starpslāņu aizsardzībai pasažieru nodalījumā vai bagāžas nodalījumā nodrošina aizsardzības pakāpi IPXXD (saskaņā ar ISO 20653:2013).

Strāvu vadošo daļu un metalizēto starpslāņu aizsardzībai zonās, kas nav pasažieru nodalījums vai bagāžas nodalījums un nav uz jumta, nodrošina aizsardzības pakāpi IPXXB (saskaņā ar ISO 20653:2013).

Strāvu vadošo daļu un metalizēto starpslāņu aizsardzībai uz jumta ar distances aizsardzību nav vajadzīga aizsardzības pakāpe.

3.7.1. Ārējai izolācijai, piemēram, uz jumta un pie vilces motora ar neregulāru vadītspēju un regulāru tīrīšanu, jānodrošina vismaz 10 mm atstarpe.

Izolācija jāuzstāda kopā ar ierīci aizsardzībai pret laika apstākļiem, vai arī jāuzstāda lietussarga formas izolatori vai izolatori pilienu novadītāji, vai jāizmanto cita līdzvērtīga metode. Ieteicams izmantot silikonu kā materiālu vai pārklājumu. Šādā gadījumā minimālajam slīdizlādes ceļam jābūt 20 mm.

Ja tiek izmantoti citi materiāli, konstrukcijas veidi vai stiprinājumi vai ja darbības apstākļi ir ārkārtēji, jāizvēlas lielāks slīdizlādes ceļš. Izkārtojuma dokumentācija ir apstiprinājuma daļa (sk. 1. pielikuma 1. daļas 1.–3. papildinājuma 6.2.11. punktu).

▼B

3.7.2. Sprieguma B klases aprīkojumu marķē ar zibens simbolu. Simbola pamats ir dzeltens, bet malas un bulta ir melna:

Šim simbolam jābūt attēlotam arī uz apvalkiem un barjerām, aiz kuriem atrodas sprieguma B klases ķēžu strāvu vadošās daļas, kas ir pieejamas, kad tie ir noņemti. Barjeru/apvalku pieejamība un noņemamība ir jāņem vērā, novērtējot simbola nepieciešamību.

3.8. Elektrisko detaļu, izņemot strāvas noņēmēju, pārsprieguma novadītāju un vilces rezistoru, strāvu vadošās daļas aizsargā pret mitrumu un putekļiem.

3.9. Jānodrošina līdzekļi, ar ko detaļām ar dubultizolāciju periodiski testē katras pamatizolācijas un papildizolācijas pretestību. Jaunā un sausā trolejbusā elektrisko ķēžu izolācijas pretestība ar testa līdzstrāvas spriegumu 1 000 V ir vismaz:

3.9.1. katrai pamatizolācijai: 10 MΩ;

3.9.2. Katrai papildizolācijai: 10 MΩ;

3.9.3. dubultizolācijai kopā: 10 MΩ;

3.10. Elektroinstalācija un aparāti

3.10.1. Visās ķēdēs izmanto tikai elastīgus vadus. Nominālais izolācijas spriegums starp vadiem un zemi ir vismaz 1.6. punktā norādītais nominālais izolācijas spriegums.

3.10.2. Uzstādīto elektroinstalāciju nedrīkst pakļaut mehāniskam spriegumam.

3.10.3. Elektroinstalācijas izolācija nedrīkst veicināt degšanu.

3.10.4. Dažādu sprieguma klašu elektroinstalāciju ierīko atsevišķi.

3.10.5. Elektroinstalācijas kanāli ir no ugunsdroša vai pašdziestoša materiāla. Sprieguma B klases elektroinstalācijas kanāliem pasažieru nodalījumā jābūt slēgtiem un izgatavotiem no metāla. Metāla kanālus savieno ar transportlīdzekļa šasiju.

3.10.6. [Rezervēts]

3.10.7. Elektroinstalāciju, kas atrodas zem trolejbusa grīdas, ietver kanālā, kas to aizsargā pret ūdens un putekļu iekļūšanu un izplatīšanos.

3.10.8. Elektroinstalācijas un kabeļu stiprinājumus un izvietojumu konstruē tā, lai izolācija tiktu pasargāta pret bojājumiem, kas rodas skrāpēšanas (berzes) rezultātā. Punktos, kur elektroinstalācija iesniedzas metāla konstrukcijā, ir starpgredzeni no elastomēra materiāla. To kanālu izliekuma rādiuss, kuros atrodas elektroinstalācija, ir vismaz piecas reizes lielāks par kanāla ārējo diametru.

▼B

3.10.9. Elektroinstalācijas atrašanos automātisko drošinātāju tuvumā konstruē tā, lai novērstu īsslēgumu caur elektrisko loku elektroinstalācijā.

3.10.10. Veic drošības pasākumus, lai izvairītos no elektroinstalācijas bojājumiem, ko var radīt karsti rezistori un citas elektrodetaļas. Īpaši bīstamās vietās izmanto termonoturīgus vadus.

3.10.11. Elektroinstalācijas turētājus, savienotājus un citas montāžas ierīces izgatavo no ugunsdroša vai pašdziestoša materiāla. Elektrodetaļas no pašdziestošiem materiāliem uzstāda tikai ārpus pasažieru nodalījuma.

3.10.12. Katru sprieguma B klases aprīkojuma izolāciju trolejbusā testē ar maiņstrāvu ar testa frekvenci 50–60 Hz 1 minūti.

Testa spriegums (U_{Test}) trolejbusa elektroinstalācijai un detaļām ir šāds:

pamatizolācija: $U_{Test} = 2 \times U_{Nm} + 1\,500$ V

papildizolācija: $U_{Test} = 1{,}6 \times U_{Nm} + 500$ V

Ķēdēm, kam ir dubultizolācija no kontakttīkla sprieguma, testa spriegums (U_{Test}) ir vismaz 1 500 V vai:

pamatizolācija: $U_{Test} = 2 \times U_{Nm} + 1\,000$ V

Līdzvērtīgs līdzstrāvas testa spriegums ir √2 reizes no maiņstrāvas sprieguma vērtības.

Trolejbusos nav atļauta pastiprināta izolācija ķēdēm, kas tieši pieslēgtas kontakttīklam.

4. PASAŽIERU UN APKALPES ELEKTRODROŠĪBA

4.1. Trolejbusā katrai ķēdei, kas saņem elektrisko strāvu ar kontakttīkla spriegumu, ierīko dubultizolāciju no transportlīdzekļa šasijas.

4.2. Ietekmi, kuru izraisa dinamiskās uzlādes strāvas, ko rada kapacitīvās saites starp sprieguma B klases aprīkojumu un elektrisko šasiju, mazina ar ieejas zonās izmantoto izolējošo materiālu aizsargpretestību. Statņus un rokturstieņus pie durvju ejām, durvju paneļus un rokturus, pārvietošanās palīglīdzekļu rampas un pirmos pakāpienus izgatavo no izolējoša materiāla vai pārklāj ar mehāniski izturīgu izolāciju, vai izolē no trolejbusa virsbūves.

4.3. Trolejbusu aprīko ar ierīci pastāvīgai noplūdes strāvas vai sprieguma uzraudzībai starp šasiju un ceļa virsmu. Ierīce automātiski atvieno augstsprieguma ķēdes no kontaktvadu sistēmas (kad trolejbuss ir nekustīgs), ja noplūdes strāva pārsniedz 3 mA vai ja līdzstrāvas noplūdes spriegums pārsniedz 60 V (saskaņā ar EN 50122-1 vai IEC 62128-1).

5. VADĪTĀJA NODALĪJUMS

5.1. Vadītāja nodalījumā nedrīkst būt nevienas augstsprieguma iekārtas, kas pieejama vadītājam.

▼B

5.2. Kontrolmērinstrumentu panelis obligāti ietver:

5.2.1. indikatoru, kas norāda spriegumu kontaktvadu sistēmā;

5.2.2. indikatoru, kas norāda nulles spriegumu kontaktvadu sistēmā;

5.2.3. galvenā automātiskā līnijas sprieguma drošinātāja stāvokļa indikatoru;

5.2.4. akumulatoru bateriju uzlādes/izlādes indikatoru;

5.2.5. indikatoru, kas norāda, ka virsbūves spriegums vai noplūdes strāva pārsniedz 4.2. punktā noteiktos robežlielumus.

▼B

13. PIELIKUMS

1. DAĻA

Ugunsdzēsības sistēma, kas apstiprināta kā sastāvdaļa

1. SPECIFIKĀCIJAS

1.1. Ugunsdzēsības sistēmas testē augstas ugunsslodzes, zemas ugunsslodzes, augstas ugunsslodzes ar ventilatoru un atkārtotas aizdegšanās apstākļos.

1.2. Testēšanas ierīce, ugunsdrošības testi un vispārīgi testēšanas apstākļi ir aprakstīti šā pielikuma 1. papildinājumā.

1.3. Augsta ugunsslodze

1.3.1. Testu veic saskaņā ar šā pielikuma 2. papildinājumu.

1.3.2. Testu veic ar ugunsdzēšanas līdzekļa un propelenta gāzes trauku vai ugunsdzēšanas līdzekļa ģeneratoru, kas atdzesēts līdz ražotāja noteiktajai minimālajai ugunsdzēsības sistēmas darba temperatūrai.

1.3.3. Uguni pilnīgi nodzēš ne ilgāk kā vienas minūtes laikā pēc aizdedzināšanas vai pirms ugunsdzēšanas līdzekļa pilnīgas izlietošanas atkarībā no tā, kas notiek ātrāk.

1.3.4. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai divi no trim mēģinājumiem, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

1.4. Zema ugunsslodze

1.4.1. Testu veic saskaņā ar šā pielikuma 3. papildinājumu.

1.4.2. Uguni pilnībā nodzēš ne ilgāk kā vienas minūtes laikā pēc aizdedzināšanas vai pirms ugunsdzēšanas līdzekļa pilnīgas izlietošanas atkarībā no tā, kas notiek ātrāk.

1.4.3. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai divi no trim mēģinājumiem, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

1.5. Augsta ugunsslodze ar ventilatoru

1.5.1. Testu veic saskaņā ar šā pielikuma 4. papildinājumu.

1.5.2. Uguni pilnīgi nodzēš vai nu vienā minūtē pēc ugunsdzēsības sistēmas iedarbināšanas, vai līdz tās darbības beigām.

1.5.3. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai divi no trim mēģinājumiem, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

1.6. Atkārtotas aizdegšanās tests

1.6.1. Testu veic saskaņā ar šā pielikuma 5. papildinājumu.

1.6.2. Atkārtota aizdegšanās nenotiek 45 sekundēs pēc tam, kad uguns ir pilnībā nodzēsta.

1.6.3. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai divi no trim mēģinājumiem, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

▼B

2. DAĻA

Ugunsdzēsības sistēma, kas uzstādīta specifiskā motora nodalījumā

1. SPECIFIKĀCIJAS

1.1. “Specifisks motora nodalījums” ir motora nodalījumi, kas neatšķiras pēc šādiem būtiskiem aspektiem:

a) motora nodalījuma atrašanās vieta;

b) maksimālais bruto tilpums;

c) sastāvdaļu vispārīgais izvietojums nodalījumā (t. i., noteikto aizdegšanās risku atrašanās vieta).

Uz nodalījumiem, kuros atrodas iekšdedzes sildītājs, attiecas b) un c) apakšpunkts.

1.2. Ugunsdzēsības sistēmas testē augstas ugunsslodzes, zemas ugunsslodzes, augstas ugunsslodzes ar ventilatoru (piemēro, ja motora nodalījumā un/vai iekšdedzes sildītāja nodalījumā ir uzstādīts ventilators) un atkārtotas aizdegšanās apstākļos.

1.3. Testēšanas ierīce, ugunsdrošības testi un vispārīgi testēšanas apstākļi ir aprakstīti šā pielikuma 1. papildinājumā.

Lai atvieglotu ugunsdrošības testam paredzēto paplāšu izvietošanu motora un iekšdedzes sildītāja nodalījumā, drīkst izmantot papildu balstus un testā plānotās liesmas augstumu samazināt mazākais līdz 40 mm.

Testa apstākļus, kas izklāstīti 2.–5. papildinājumā, drīkst pielāgot konkrētam motora nodalījumam un iekšdedzes sildītāja nodalījumam. Pielāgošana pamatojas uz 3. pielikuma 7.5.1.5.4.2. un 7.5.1.5.4.3. punkta noteikumiem attiecībā uz ugunsbīstamības noteikšanu nodalījumā un ugunsdzēsības sistēmas lielumu. Pielāgošanas rezultātā tiek nodrošināts līdzvērtīgs drošības līmenis. Pielāgošanas principus pārbauda par testiem atbildīgais tehniskais dienests. Pielāgošanas principu dokumentē un pievieno testa ziņojumam.

1.4. Augsta ugunsslodze

1.4.1. Testu veic saskaņā ar šā pielikuma 2. papildinājumu.

1.4.2. Testu veic ar ugunsdzēšanas līdzekļa un propelenta gāzes trauku vai ugunsdzēšanas līdzekļa ģeneratoru, kas atdzesēts līdz ražotāja noteiktajai minimālajai ugunsdzēsības sistēmas darba temperatūrai.

1.4.3. Ugunsgrēks ir pilnīgi jānodzēš vai nu vienā minūtē pēc ugunsdzēsības sistēmas iedarbināšanas, vai līdz tās darbības beigām.

1.4.4. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai otrais un trešais mēģinājums, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

1.5. Zema ugunsslodze

1.5.1. Testu veic saskaņā ar šā pielikuma 3. papildinājumu.

▼B

1.5.2. Uguni pilnībā nodzēš vai nu vienā minūtē pēc ugunsdzēsības sistēmas iedarbināšanas, vai līdz tās darbības beigām.

1.5.3. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai otrais un trešais mēģinājums, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

1.6. Augsta ugunsslodze ar ventilatoru (ja ventilators ir uzstādīts motora un/vai iekšdedzes sildītāja nodalījumā)

1.6.1. Testu veic saskaņā ar šā pielikuma 4. papildinājumu.

1.6.2. Uguni pilnībā nodzēš vai nu vienā minūtē pēc ugunsdzēsības sistēmas iedarbināšanas, vai līdz tās darbības beigām.

1.6.3. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai otrais un trešais mēģinājums, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

1.7. Atkārtotas aizdegšanās tests

1.7.1. Atkārtotas aizdegšanās testu veic saskaņā ar šā pielikuma 5. papildinājumu.

1.7.2. Atkārtota aizdegšanās nenotiet 45 sekundēs pēc tam, kad ugunsgrēks ir pilnīgi nodzēsta.

1.7.3. Tests ir uzskatāms par izturētu, ja sekmīgs ir pirmais mēģinājums vai otrais un trešais mēģinājums, ja pirmais mēģinājums ir nesekmīgs.

▼B

1. papildinājums

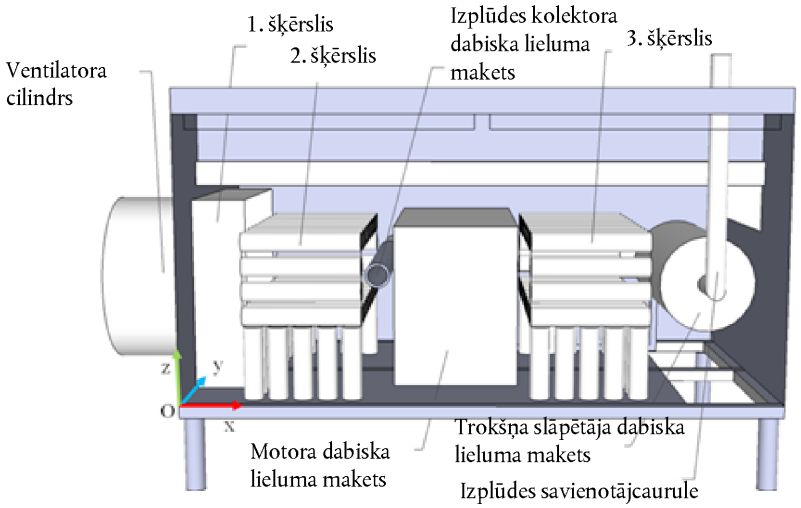
Testēšanas ierīce, ugunsdrošības testi un vispārējas testēšanas specifikācijas

1. TESTĒŠANAS IERĪCE

1.1. Testēšanas ierīce ir izgatavota no tērauda plāksnes. Tērauda plāksnes biezums āatbilst 1. tabulā noteiktajiem lielumiem. 1. attēlā ir redzama testēšanas ierīce no priekšpuses, 2. attēlā – no aizmugures, bet 3. attēlā – no augšas. Testēšanas ierīces priekšpuse imitē reāla motora nodalījuma aizmuguri.

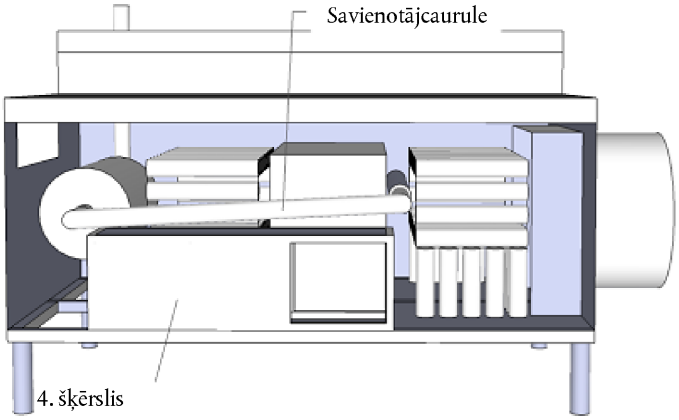
1. attēls

Koordinātu sistēma priekšmetu izvietošanai testēšanas ierīcē (skats no priekšpuses)

2. attēls

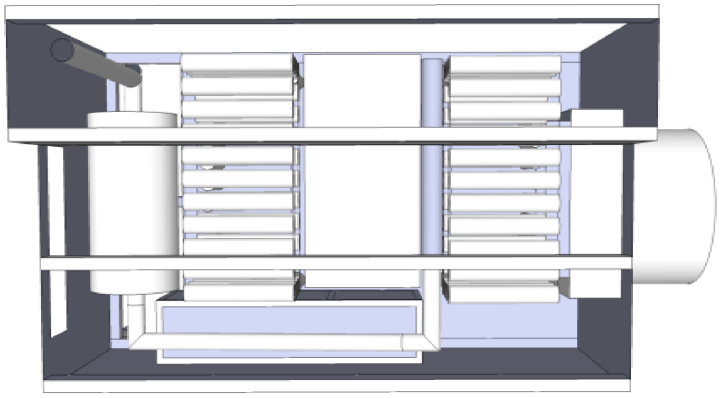
Testēšanas ierīces aizmugures skats

▼B

3. attēls

Testēšanas ierīces virsskats

1. tabula

Testēšanas ierīces priekšmeti

(mm)

Priekšmeti	Plāksnes biezums
Ventilatora cilindrs	1,5–2
Šķēršļi	1,5–2
Izplūdes kolektora dabiska lieluma makets	8
Motora dabiska lieluma makets	2–3
Trokšņa slāpētāja dabiska lieluma makets	2–3
Izplūdes caurule	2–3
Savienotājcaurule	2–3
Sienas, griesti un grīda	1,5–3

1.2. Priekšmetu atrašanās vietas

1.2.1. Visi priekšmeti testēšanas ierīcē ir izvietoti saskaņā ar 2. tabulā norādītajām koordinātām (x, y, z). Sākumpunkts ir 1. attēlā atzīmētā pozīcija (O). Koordinātu vērtība ir attālums metros no sākumpunkta pozīcijas (skatīt 1. attēlu), t. i., kreisā priekšējā apakšējā stūra.

2. tabula

Priekšmetu koordinātas

Priekšmeti	Koordinātas [x; y; z]
Ventilatora cilindrs	[– 0,60; 0,40; 0,10]
1. šķērslis	[0,0; 0,26; 0,0]
2. šķērslis	[0,26; 0,05; 0,02]
Izplūdes kolektora dabiska lieluma makets	[0,76; 0,05; 0,47]
Motora dabiska lieluma makets	[0,87; 0,05; 0,04]
3. šķērslis	[1,44; 0,05; 0,02]
4. šķērslis	[0,82; 1,2; 0,0]
Trokšņa slāpētāja dabiska lieluma makets	[2,0; 0,28; 0,23]

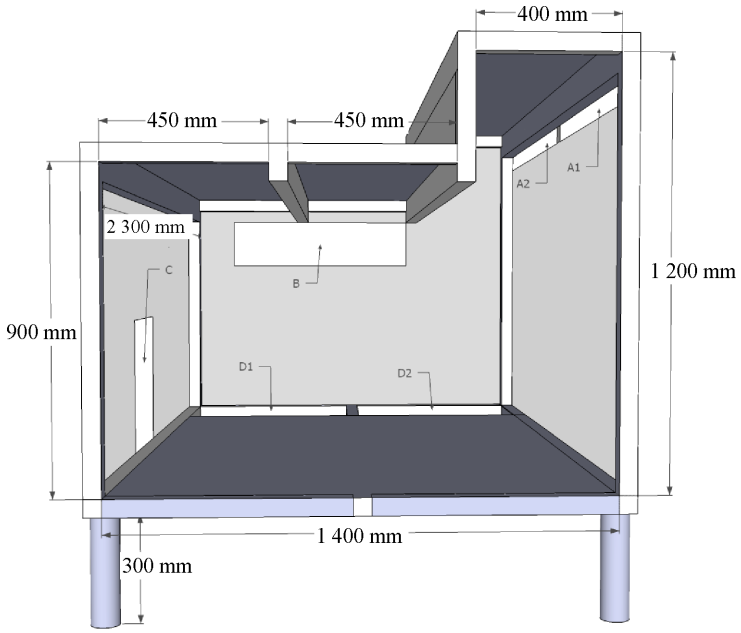
▼B

1.3. Rāmis

1.3.1. Testēšanas ierīces rāmis ir veidots atbilstoši 4. attēlam. Siju izmēri ir attiecīgi 50 mm × 50 mm un 100 mm × 50 mm. Rāmis ir 300 mm virs zemes.

4. attēls

Testēšanas ierīces rāmis

1.4. Atveres

1.4.1. Papildus ventilatora atverei testēšanas ierīcē ir vēl sešas atveres. Atveru izmēri un izvietojums atbilst 3. tabulā minētajām koordinātām. Novietojums ir norādīts no diviem diagonāli pretējiem stūriem (visas atveres ir četrstūrainas). Atveres ir redzamas 4. attēlā.

3. tabula

Atveru koordinātas testēšanas ierīcē

Atvere	Koordinātas [x; y; z]–[x; y; z]	Atveres laukums (m^2)
A1	[0,03; 0,00; 1,08] – [1,18; 0,00; 1,13]	0,06
A2	[1,22; 0,00; 1,08] – [2,37; 0,00; 1,13]	0,06
B	[2,40; 0,50; 0,70] – [2,40; 1,30; 0,90]	0,16
C	[0,85; 1,50; 0,03] – [1,24; 1,50; 0,36]	0,13
D1	[2,00; 0,05; 0,00] – [2,35; 0,73; 0,00]	0,27
D2	[2,00; 0,78; 0,00] – [2,35; 1,20; 0,00]	0,26
	Atveres kopējais laukums:	0,94

1.5. Ventilators

1.5.1. Aksiālo ventilatoru ar 710 mm diametru ir jāuzstāda ventilatora cilindra kreisajā pusē. Cilindra diametrs ir vienāds ar ventilatora diametru. Ventilators rada noteikta ātruma gaisa plūsmu caur cilindru atbilstoši testēšanas scenārijiem, kas noteikti 2.–5. papildinājumā. Lai pielāgotu ventilatora ātrumu, drīkst izmantot frekvences pārveidotāju.

▼B

1.6. Sastāvdaļu dabiska lieluma maketi

1.6.1. Motora dabiska lieluma maketa izmēri ir 1 000 mm × 650 mm × 500 mm. Trokšņa slāpētāja dabiska lieluma maketa izmēri ir 400 mm diametrs × 800 mm. Izplūdes kolektora dabiska lieluma maketa iekšējie izmēri ir 80 mm diametrs × 900 mm. Maketa sastāvdaļas ir ar tukšu vidu. Izplūdes kolektora dabiska lieluma makets ir savienots ar trokšņa slāpētāja dabiska lieluma maketu, izmantojot cauruli ar 76 mm diametru. Trokšņa slāpētāja cauruli izmanto arī tam, lai izplūdes gāzes no priekšsildīšanas sistēmas izvadītu ārā no testēšanas ierīces.

1.7. Termopāri

1.7.1. Uz izplūdes kolektora dabiska lieluma maketa uzstāda septiņus termopārus (Tc), ko ievieto 2 mm dziļos urbumos caurulē no ārpuses. Tc1 līdz Tc4 termopāri ir novietoti maketa virspusē tādā attālumā no caurules maketa ieejas, kas noteikts 4. tabulā. Tc5 līdz Tc7 termopāri ir novietoti ap maketu tādā pašā attālumā no ieejas kā Tc2. Termopāru izvietojums ir attēlots 5. un 6. attēlā.

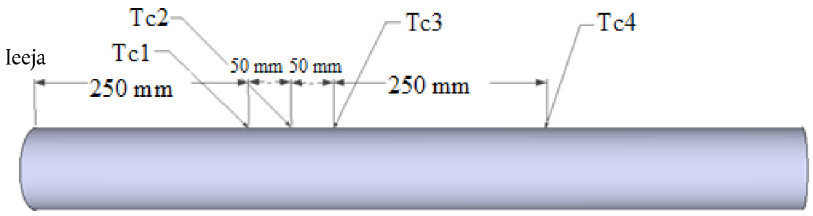
4. tabula

Attālums no izplūdes kolektora dabiska lieluma maketa ieejas līdz termopārim

Termopāris	Attālums no ieejas (mm)
Tc1	250
Tc2	300
Tc3	350
Tc4	600
Tc5	300
Tc6	300
Tc7	300

5. attēls

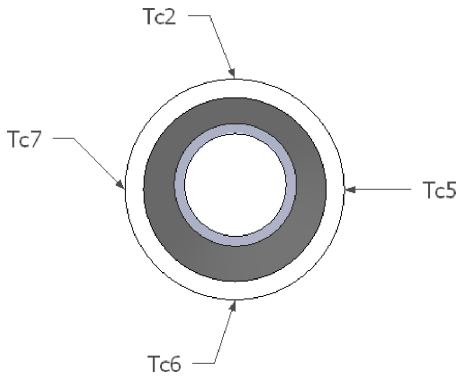
Termopāri uz izplūdes kolektora dabiska lieluma maketa

▼B

6. attēls

Termopāri uz izplūdes kolektora dabiska lieluma maketa (ieeja atrodas dabiska lieluma maketa kreisajā pusē)

1.8. Propāna deglis

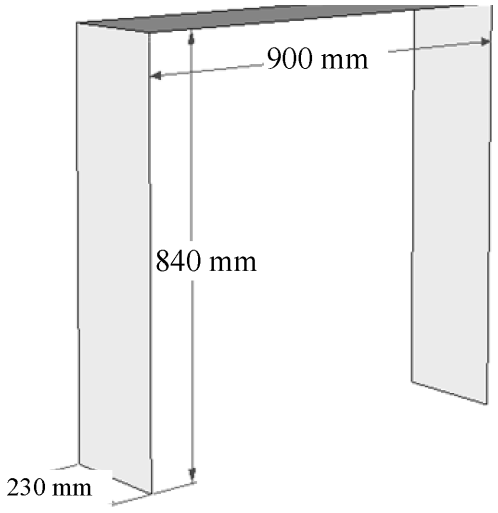
1.8.1. Propāna deglis izplūdes sistēmas priekšsildīšanai izvēlas atbilstoši 3.4.6. punktā noteiktajām prasībām par sasniedzamo temperatūru.

1.9. Šķēršļi

1.9.1. 1. šķēršļa izmēri ir 900 mm × 840 mm × 230 mm, kā parādīts 7. attēlā. 2. un 3. šķērsli veido horizontālas un vertikālas šķēršļa caurules, kā parādīts 8. attēlā. Horizontālās šķēršļa caurules ir slēgtas un ar tukšu vidu, ar 80 mm diametru un 480 mm garumu. Vertikālās caurules ir ar tukšu vidu un atvērtu apakšu, ar 80 mm diametru un 230 mm garumu. Atstarpe starp caurulēm ir 20 mm. 4. šķērslis ir kaste, kuras izmēri ir 1 250 mm × 300 mm × 390 mm, kā paradīts 9. attēlā.

7. attēls

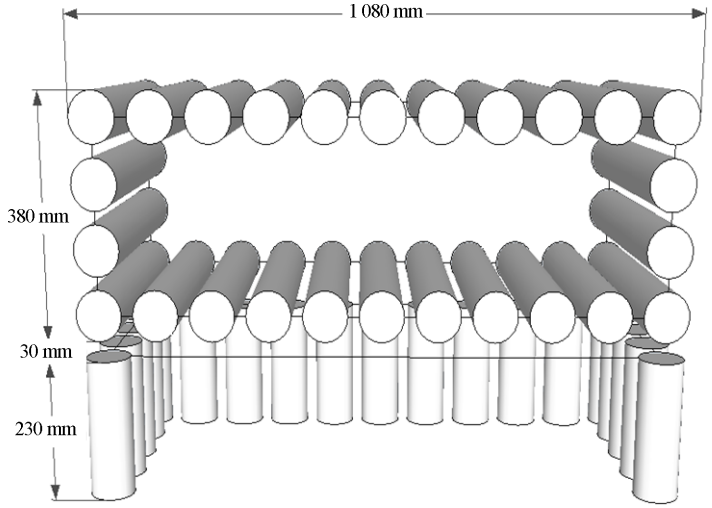
1. šķērslis

▼B

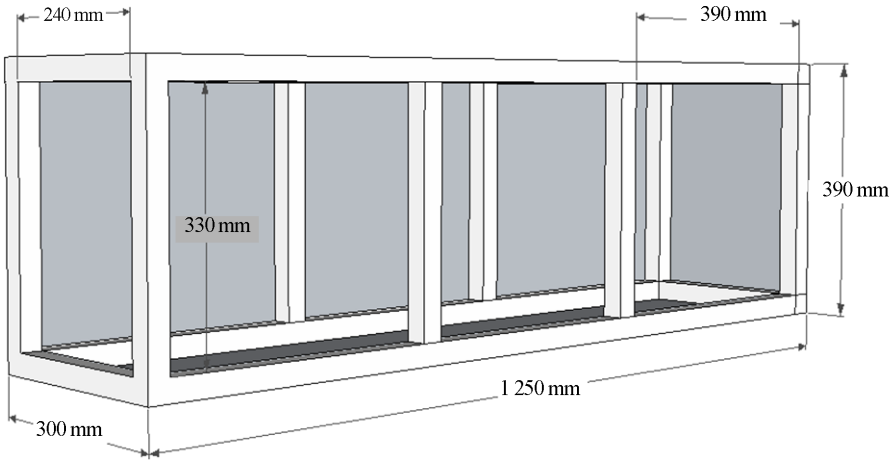
8. attēls

2. un 3. šķērslis

9. attēls

4. šķērslis

1.10. Paplātes šķidra produkta aizdedzināšanai

1.10.1. Šo paplāšu sīks apraksts ir dots 5. tabulā. Trīs dažādu veidu paplātes šķidra produkta aizdedzināšanai ir iekļautas 6. tabulā: kvadrātveida, taisnstūra un apaļa.

5. tabula

Specifikācijas paplātēm šķidra produkta aizdedzināšanai

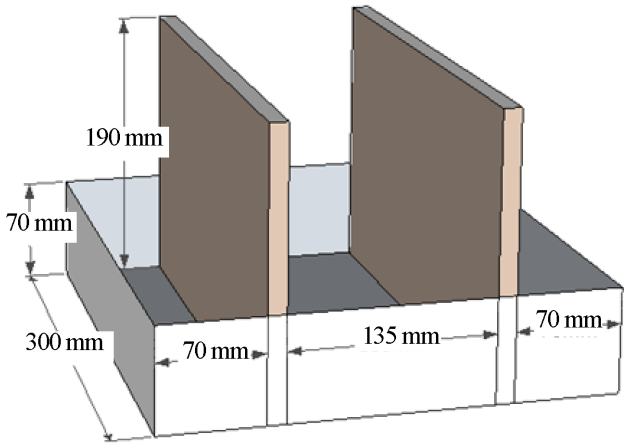
Izmēri	Malas augstums (mm)	Nominālais biezums (mm)	Izmanto ugunsdrošības testā Nr.
300 mm × 300 mm	70	1,5	1, 2
200 mm × 300 mm	70	2	3
Diametrs: 150 mm	100	1,5	4

1.10.2. Kvadrātveida paplātes šķidra produkta aizdedzināšanai ar kokšķiedru plātnēm un taisnstūra paplātes šķidra produkta aizdedzināšanai ir jānovieto tā, kā norādīts testēšanas scenārijos 2.–4. papildinājumā. 10. attēlā ir norādīti degšanas laukuma izmēri ugunsdrošības testam Nr. 2. Ugunsdrošības tests jāveic perpendikulāri testēšanas ierīces garajai malai.

▼B

10. attēls

Attālumi ugunsdrošības testā Nr. 2

2. UGUNSDROŠĪBAS TESTI

2.1. Ugunsdrošības testus, kas norādīti 6. tabulā, izpilda tā, kā norādīts 2.–5. papildinājumā. Kā testēšanas degvielu izmanto dīzeļdegvielu (komerciālo degvieleļļu vai vieglo dīzeļdegvielu), heptānu (C7H16) un motoreļļu 15W-40 ar uzliesmošanas temperatūru COC 230 °C un viskozitāti 40 °C 107 mm^2/s.

6. tabula

Ugunsdrošības testi

Ugunsdrošības tests Nr.	Apraksts	Degviela	Aptuvenā maksimālā siltuma izdalīšanas intensitāte 60 sekundes pēc aizdegšanās (kW)
1	Šķidra produkta degšana 300 mm × 300 mm laukumā	Dīzeļdegviela un heptāns	60
2	Šķidra produkta degšana 300 mm × 300 mm laukumā un 2 kokšķiedru plātnes	Dīzeļdegviela un heptāns	110
3	Šķidra produkta degšana 200 mm × 300 mm laukumā	Dīzeļdegviela un heptāns	40
4	Šķidra produkta degšana 150 mm diametra laukumā	Dīzeļdegviela un heptāns	7
5	Izsmidzināta produkta degšana (450 kPa, 0,73 kg/min ±10 %)	Dīzeļdegviela	520
6	Izsmidzināta produkta degšana (450 kPa, 0,19 kg/min ±10 %)	Dīzeļdegviela	140
7	Pilošas eļļas degšana (40 pilieni/min ±10)	Motoreļļas līmenis	5

2.2. Testos izmantotais ūdens, dīzeļdegvielas un heptāna daudzums atbilst 7. tabulā norādītajām vērtībām.

7. tabula

Degvielas daudzums, kas izmantojams paplātēs šķidra produkta aizdedzināšanai

Izmēri	Ūdens (l)	Dīzeļdegviela (l)	Heptāns (l)	Izmanto ugunsdrošības testā
300 mm × 300 mm	1,0	0,5	0,2	1, 2
200 mm × 300 mm	0,5	0,5	0,2	3
Diametrs: 150 mm	0,2	0,2	0,1	4

▼B

2.3. Ugunsdrošības testā Nr. 2 izmanto heptānu un divas dīzeļdegvielā izmērcētas kokšķiedru plātnes ar blīvumu sausā stāvoklī 3,5 kg/m^3. Kokšķiedru plātņu izmēri ir 12 mm × 295 mm × 190 mm. Kokšķiedru plātnes sastāv vismaz no 90 % koksnes izejmateriāla. Plātņu mitruma līmenis pirms mērcēšanas dīzeļdegvielā nedrīkst pārsniegt 7 %. Kokšķiedru plātnes ir pilnīgi iemērc dīzeļdegvielā vismaz uz 10 minūtēm pirms testa un uzstāda vertikāli paplātē šķidra produkta dedzināšanai ne vairāk kā 10 minūtes pirms testa sākuma.

2.4. Ugunsdrošības testā Nr. 5 un Nr. 6 liesmas izraisīšanai izsmidzina dīzeļdegvielu, savukārt ugunsdrošības testā Nr. 7 izmanto pilošu eļļu (aizdegšanās notiek, saskaroties ar karstu virsmu).

Ugunsdrošības testā Nr. 5 smidzinātājsprauslai jābūt *Lechler* 460.368.30 vai līdzīgai. Ugunsdrošības testā Nr. 6 smidzinātājsprauslai jābūt *Lechler* 212.245.11 vai līdzīgai. Ugunsdrošības testā Nr. 7 smidzinātājsprauslai jābūt *Danfoss* 0.60X80H vai līdzīgai.

3. UGUNSDZĒSĪBAS SISTĒMAS UZSTĀDĪŠANA

3.1. Lai sasniegtu minimālā izplūdes ātruma apstākļus, ugunsdzēsības sistēmu samontē tās maksimālajā izmērā attiecībā uz stiprinājumu skaitu un caurules izmēru un garumu. Cilindru izmanto ar tā nominālo tilpumu, bet cilindra vai gāzes kasetni – ar saspiestu propelenta gāzi atbilstīgi spiedienam normālos ekspluatācijas apstākļos.

3.2. Ugunsdzēsības sistēma ir jāuzstāda sistēmas ražotājam vai piegādātājam. Vieta, kur var izvietot ugunsdzēšanas līdzekļa izplūdes atveres, piemēram, sprauslas, ugunsdzēšanas līdzekļa ģeneratorus vai ugunsdzēšanas līdzekļa izplūdes caurules, parādīta 11. attēlā. Izplūdes atveres novieto testēšanas ierīces iekšpusē divās dažādās vietās:

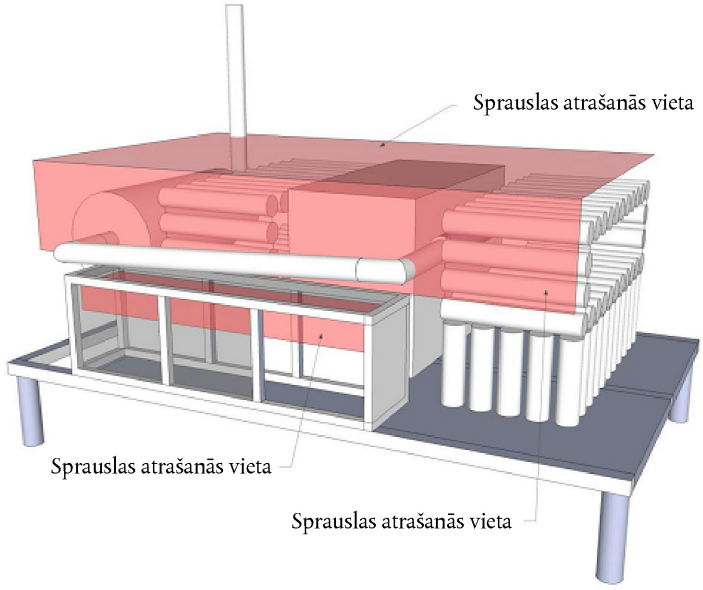
a) griestos un pie aizmugurējās sienas. Izplūdes atveres griestos novieto vismaz 750 mm virs grīdas līmeņa ($z \geq 0,75$) un ārpus 1. šķērsļa. Sprauslas pie aizmugurējās sienas novieto 350 mm no aizmugurējās sienas ($y \geq 1,15$) un vismaz 450 mm virs grīdas līmeņa ($z \geq 0,45$). Vieta, kur var novietot sprauslas, parādīta 17. un 18. attēlā;

b) mazā kastē (sauktā par 4. šķērsli) testēšanas ierīces aizmugurē. Sprauslas novieto kastes griestos vismaz 290 mm virs grīdas ($z \geq 0,29$).

▼B

11. attēls

Sprauslu novietojums testēšanas ierīcē skatā no aizmugures

3.3. Sistēmas uzstādījumu un konfigurāciju ņem vērā un dokumentē pirms testa veikšanas (piemēram, ugunsdzēšanas līdzekļa un propelenta gāzes daudzums, sistēmas spiediens, izplūdes atveru skaits, veids un atrašanās vieta, cauruļu garums un stiprinājumu skaits).

Temperatūru mēra atkārtotas aizdegšanās testu laikā 1. papildinājumā noteiktās vietās.

3.4. Testa metode

3.4.1. Paplātes šķidra produkta aizdedzināšanai piepilda ar ūdeni, dīzeļdegvielu un heptānu atbilstoši 7. tabulā norādītajam. Ja kā aizdegšanās avots ir jāizmanto kokšķiedru plātnes, tās pirms testa veikšanas izmērcē dīzeļdegvielā atbilstoši 2.3. punktā minētajām norādēm.

3.4.2. Vajadzīgs brīvās degšanas laiks atbilstīgi 2.–5. papildinājumā norādītajai informācijai. Brīvās degšanas laiku skaita no pirmās liesmas parādīšanās brīža. Testēšanas scenārijos visus šķidros produktus aizdedzina pieļaujamajā aizdegšanas laikā atbilstoši 2.–5. papildinājumam, izmantojot piemērotu aizdegšanās avotu. Zemas ugunsslodzes testus, kas minēti 3. papildinājuma 1. tabulā, var veikt vai nu atsevišķi, vai citu pēc cita.

3.4.3. Dažos testēšanas scenārijos izmanto ventilatoru, lai iegūtu noteiktu gaisa plūsmas ātrumu testēšanas ierīcē. Ventilatoru iedarbina 30 sekundes pirms ugunsdzēsības sistēmas iedarbināšanas. Ventilatoru darbina līdz testa rezultāta noteikšanai.

3.4.4. Dažos testēšanas scenārijos izmanto dīzeļdegvielas smidzinātāju. Dīzeļdegvielas smidzinātāju iedarbina desmit sekundes pirms ugunsdzēsības sistēmas iedarbināšanas. Dīzeļdegvielas smidzinātāju darbina līdz testa rezultāta noteikšanai.

3.4.5. Pēc noteiktā brīvās degšanas laika ugunsdzēsības sistēmu iedarbina manuāli vai automātiski.

▼B

3.4.6. Atkārtotas aizdegšanās testā dabiska lieluma izplūdes kolektora maketu pirms testa veikšanas iepriekš uzsilda ar degli. Lai nodrošinātu labāku aizdegšanos, liesmu var papildināt ar saspiestu gaisu. Cauruli silda no iekšpuses, līdz temperatūra Tc2 pārsniedz 600 °C, bet Tc1 pārsniedz 570 °C, savukārt temperatūra Tc5, Tc6 un Tc7 nav zemāka par 520 °C. Kad ir sasniegtas iepriekš noteiktās temperatūras, priekšildīšanas procedūru pārtrauc. Pēc 30 sekundēm motoreļļa sāk pilēt, bet pēc 15 sekundēm tiek iedarbināta ugunsdzēsības sistēma. Motoreļļa aizdegas, pirms ir iedarbināta ugunsdzēsības sistēma. Eļļa turpina pilēt uz caurules līdz testa rezultāta noteikšanai.

4. PIELAIDES

4.1. Piemēro ±5 % pielaidi noteiktajām vērtībām (laika vērtībām: ±5 sekundes).

▼B

2. papildinājums

Augsta ugunsslodze

1. tabula

Ugunsdrošības testi

Ugunsdrošības tests Nr. (sk. 1. papildinājuma 6. tabulu)	Apraksts	Koordinātas [x; y; z] (sk. 1. papildinājuma 1. attēlu)
6	Izsmidzināta produkta degšana (0,45 MPa, 0,19 kg/min)	[1,47; 0,73; 0,46]
3	Šķidra produkta degšana 200 mm × 300 mm laukumā	[0,97; 0,85; 0,70]
4	Šķidra produkta degšana 150 mm diametra laukumā	[0,97; 1,28; 0,00]
3	Šķidra produkta degšana 200 mm × 300 mm laukumā	[1,54; 0,57; 0,36]
2	Šķidra produkta degšana 300 mm × 300 mm laukumā un 2 kokšķiedru plātnes	[1,54; 0,77; 0,36]
3	Šķidra produkta degšana 200 mm × 300 mm laukumā	[1,54; 0,13; 0,00]

Piezīme: ventilators netiek izmantots.

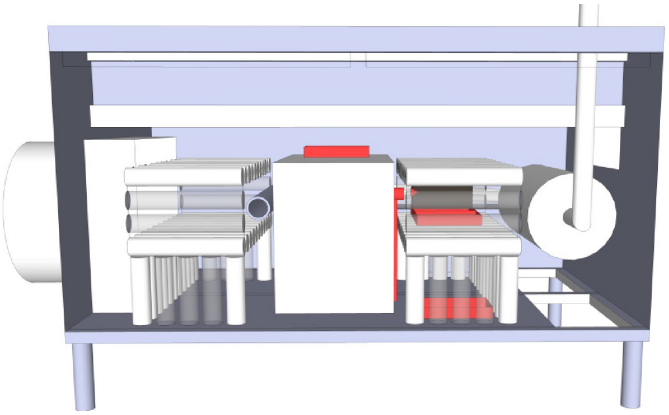
2. tabula

Testa procedūra

Laiks	Darbība
00:00	Sākt mērīšanas laiku
01:20	Aizdedzināt šķidro produktu (20 sekundēs)
01:50	Ieslēgt dīzeļdegvielas smidzinātāju
02:00	Iedarbināt ugunsdzēsības sistēmu

1. attēls

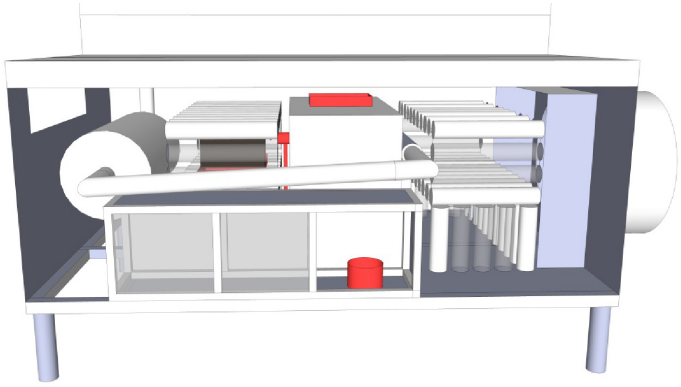
Vieta, kurā veicams ugunsdrošības tests, – skats no priekšpuses

▼B

2. attēls

Vieta, kurā veicams ugunsdrošības tests, – skats no aizmugures

▼B

3. papildinājums

Zema ugunsslodze

1. tabula

Ugunsdrošības testi

Ugunsdrošības tests Nr. (sk. 1. papildinājuma 6. tabulu)	Apraksts	Koordinātas [x; y; z] (sk. 1. papildinājuma 1. attēlu)
4	Šķidra produkta degšana 150 mm diametra laukumā	[0,02; 0,08; 0,00]
3	Šķidra produkta degšana 200 mm × 300 mm laukumā	[0,37; 0,57; 0,00]
4	Šķidra produkta degšana 150 mm diametra laukumā	[0,45; 1,20; 0,00]
4	Šķidra produkta degšana 150 mm diametra laukumā	[0,97; 1,28; 0,00]
4	Šķidra produkta degšana 150 mm diametra laukumā	[1,54; 0,57; 0,00]

Piezīme: lai radītu gaisa plūsmu 1,5 m^3/s, ir vajadzīgs ventilators.

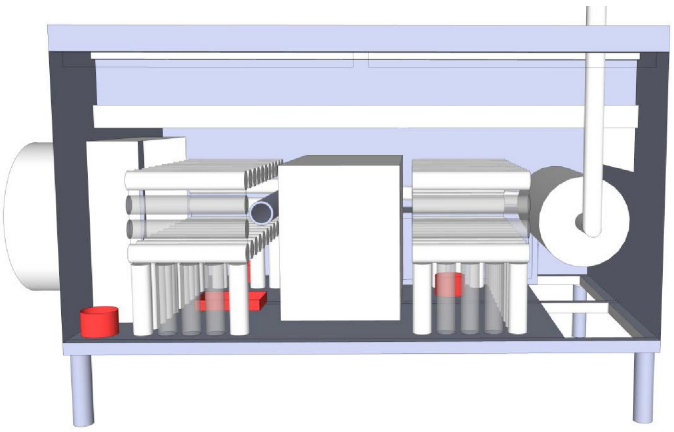
2. tabula

Testa procedūra

Laiks	Darbība
00:00	Sākt mērīšanas laiku
01:00	Aizdedzināt šķidro produktu (30 sekundēs)
01:30	Ieslēgt ventilatoru
02:00	Iedarbināt ugunsdzēsības sistēmu

1. attēls

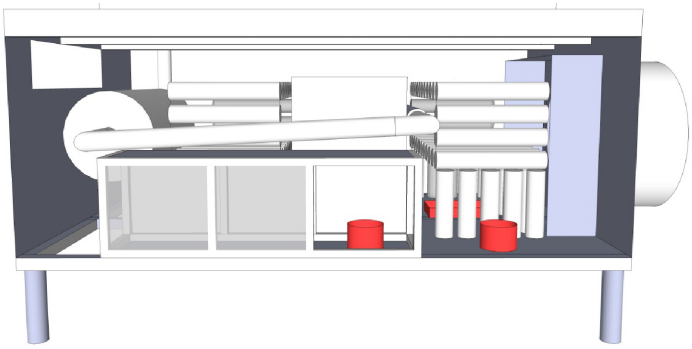
Vieta, kurā veicams ugunsdrošības tests, – skats no priekšpuses

▼B

2. attēls

Vieta, kurā veicams ugunsdrošības tests, – skats no aizmugures

▼B

4. papildinājums

Augsta ugunsslodze ar ventilatoru

1. tabula

Ugunsdrošības testi

Ugunsdrošības tests Nr. (sk. 1. papildinājuma 6. tabulu)	Apraksts	Koordinātas [x; y; z] (sk. 1. papildinājuma 1. attēlu)
5	Izsmidzināta produkta degšana (0,45 MPa, 0,73 kg/min)	[0,37; 0,70; 0,46]
1	Šķidra produkta degšana 300 mm × 300 mm laukumā	[0,37; 0,47; 0,36]
2	Šķidra produkta degšana 300 mm × 300 mm laukumā un 2 kokšķiedru plātnes	[0,37; 0,77; 0,36]
1	Šķidra produkta degšana 300 mm × 300 mm laukumā	[0,37; 0,13; 0,00]
1	Šķidra produkta degšana 300 mm × 300 mm laukumā	[1,54; 0,13; 0,00]

Piezīme: lai radītu gaisa plūsmu 1,5 m^3/s, ir vajadzīgs ventilators.

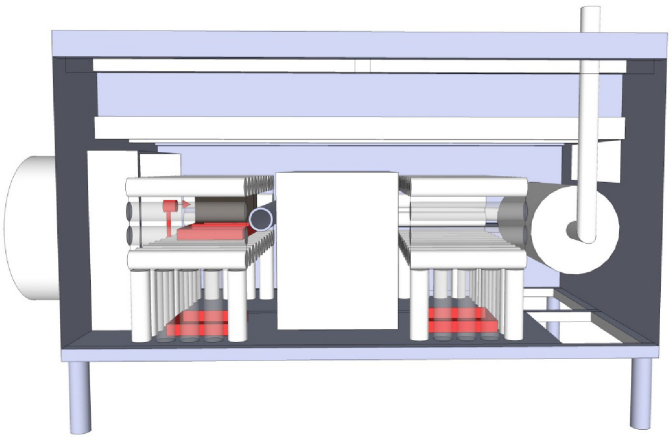
2. tabula

Testa procedūra

Laiks	Darbība
00:00	Sākt mērīšanas laiku
01:00	Aizdedzināt šķidro produktu (20 sekundēs)
01:30	Ieslēgt ventilatoru
01:50	Ieslēgt dīzeļdegvielas smidzinātāju
02:00	Iedarbināt ugunsdzēsības sistēmu

1. attēls

Vieta, kurā veicams ugunsdrošības tests, – skats no priekšpuses

▼B

5. papildinājums

Atkārtotas aizdegšanās tests

1. tabula

Ugunsdrošības testi

Ugunsdrošības tests Nr. (sk. 1. papildinājuma 6. tabulu)	Apraksts	Koordinātas [x; y; z] (sk. 1. papildinājuma 1. attēlu)
7	Pilošas eļļas degšana (0,2 MPa, 0,01 kg/min)	[0,82; 0,28; 1,22]

2. tabula

Testa procedūra

Laiks	Darbība
Pirms testa	Uzsildīt cauruli
00:00	Tiek sasniegta iepriekš noteiktā temperatūra
00:30	Sākt pilināt eļļu
00:45	Iedarbināt ugunsdzēsības sistēmu (eļļai ir jāaizdegas pirms iedarbināšanas)

1. attēls

Vieta, kurā veicams ugunsdrošības tests, – skats no priekšpuses

